

การศึกษาศาภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

นางสาวณพาลี อินทุสุต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชาบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2546

ISBN 974-17-5697-6

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A STUDY OF STATE AND PROBLEMS OF THE ADMINISTRATION OF JOINT LEARNING
FOR AUTISTIC CHILD KINDERGARTENS UNDER THE OFFICE OF
PRIVATE EDUCATION COMMISSION IN BANGKOK METROPOLIS

Miss Noppalee Indusuta

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Educational Administration

Department of Educational Administration

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2003

ISBN 974-17-5697-6

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาล
ที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร

โดย นางสาวณพาลี อินทุสุด
ภาควิชา บริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.อมรชัย ตันติเมธ

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้มหาวิทยาลัยฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริย์ สินลารัตน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.อมรชัย ตันติเมธ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐนิภา คุปรัตน์)

ณพปาลี อินทสุต : การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วม
 สำหรับ เด็กออทิสติก ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขต
 กรุงเทพมหานคร (A STUDY OF STATE AND PROBLEMS OF THE ADMINISTRATION OF
 JOINT LEARNING FOR AUTISTIC CHILD KINDERGARTENS UNDER THE OFFICE OF
 PRIVATE EDUCATION COMMISSION IN BANGKOK METROPOLIS) อ.ที่ปรึกษา:
 รองศาสตราจารย์ ดร.อมรชัย ตันติเมธ 349 หน้า. ISBN 974-17-5697-6

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วม
 สำหรับเด็กออทิสติก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้
 แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 64 คน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน 64 คน และครู 192 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม
 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. งานวิชาการ บริหารงานโดย โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะดำเนินการจัดการเรียนร่วม โดยมี
 รูปแบบการจัด คือ เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ หลักสูตรที่ใช้คือ หลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540
2. งานบุคลากร บริหารงานโดย เกณฑ์พิจารณาครูที่จะเข้าสอนในชั้นเรียนร่วม คือ ครูเคยได้รับการอบรม/
 สัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก และประสบการณ์ในการทำงาน มีการบำรุงขวัญด้วยการ
 จัดทัศนศึกษาและจัดงานสังสรรค์ มีการส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม
3. งานกิจการนักเรียน บริหารงานโดย มีการจัดเด็กออทิสติก 1 คน ต่อ 1 ชั้นเรียน ส่วนจำนวนนักเรียนใน
 ชั้นเรียนร่วม คือ 11-15 คน ต่อ ครู 1 คน
4. งานธุรการ การเงิน และพัสดุ บริหารงานโดย มีการนำอุปกรณ์คอมพิวเตอร์มาช่วย มีการจัดเก็บเอกสาร
 เป็นระบบ มีทะเบียนรับ-ส่งหนังสือถูกต้อง มีการจัดสรรสัดส่วนพัสดุที่ใช้ประกอบการสอนเป็นพิเศษสำหรับการจัด
 การเรียนร่วม
5. งานอาคารสถานที่ บริหารงานโดย มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนร่วม โดยเก็บสิ่งของที่
 ก่อให้เกิดอันตรายให้พ้นจากการคว่ำ/หยิบ มีแสงสว่างเพียงพอ มีขนาดเหมาะสมกับจำนวนนักเรียนและกิจกรรม
6. งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน บริหารงานโดย จัดให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อประโยชน์
 ในการจัดการเรียนการสอน ด้วยการเชิญเข้ามาเป็นวิทยากร ส่วนการเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน มีการนำนักเรียนและ
 ส่งตัวแทนครูเข้าร่วมกิจกรรม

ปัญหาที่พบ ได้แก่ ครูขาดความรู้ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ประเมินพัฒนาการเด็กออทิสติก, ขาดแคลนครู
 ผู้สอนด้านการศึกษาพิเศษ, เด็กออทิสติกขาดความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรม, ไม่มีการจัดระบบข้อมูลของเด็กออ
 ทิสติก, ผู้บริหารขาดประสบการณ์ในการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก และผู้
 ปกครองเด็กออทิสติกขาดความรู้ความสามารถในการช่วยเหลือด้านการเรียนของเด็กที่บ้าน

ภาควิชา	บริหารการศึกษา	ลายมือชื่อนิสิต
สาขาวิชา	บริหารการศึกษา	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา	2546	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

4483702027 : MAJOR EDUCATIONAL ADMINISTRATION

KEY WORD : KINDERGARTENS ADMINISTRATION / JOINT LEARNING / AUTISTIC CHILD

NOPPALEE INDUSUTA : A STUDY OF STATE AND PROBLEMS OF THE ADMINISTRATION OF JOINT LEARNING FOR AUTISTIC CHILD KINDERGARTENS UNDER THE OFFICE OF PRIVATE EDUCATION COMMISSION IN BANGKOK METROPOLIS. THESIS ADVISOR : ASSO.PROF. AMONCHAI TANTIMEDH, Ph.D. 349 pp. ISBN 974-17-5697-6

The purpose of this research was to study the state and problems of the administration of joint learning for autistic child kindergartens under the Office of Private of Education Commission in Bangkok Metropolis. Population were 64 school administrators, 64 assistant administrators and 192 teachers. The research tool was questionnaire. Data were analyzed by using frequencies and percentage.

The findings were as follows:

1. According to the academic administration, the schools provided preparations before joint learning, the form is joint learning in ordinary classes, using the Curriculum for Early Childhood Education B.E.2540.
2. According to the personnel administration, the criteria for teacher to be considered is a need to have working experience and to attend training/seminar in joint learning class arrangement for autistic child. In addition, outing trips, parties and training class.
3. According to the student personnel administration, in a class, there is one autistic student and a teacher and 11-15 students among.
4. According to the business and finance administration, computers were used and documents were well organized. A special area was provided to store the teaching aids for joint learning.
5. According to the school plant administration, the classrooms were remodeled for joint learning, with the appropriate lighting and size for number of students and activities, and the appropriate arrangement of storing learning kids for safety and order.
6. According to the school-community relation administration, the community was invited to join the activities. For example, they were invited to be guest speakers. The students and teachers were join the community's activities.

The problems were

1. The teachers had insufficient knowledge to create test and evaluation instruments for the development of autistic student.
2. There were insufficient teachers for special education.
3. The autistic students were not ready to join the activities.
4. There were no autistic students' information systems.
5. The administrators did not have enough experience in arranging autistic joint learning.
6. The autistic students parents had insufficient experience to assist their kids in learning at home.

Department	Educational administration	Student's signature
Field of study	Educational administration	Advisor's signature
Academic year	2003	Co-Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.อมรชัย ตันติเมธ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข ปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยมาด้วยดีตลอดเวลาที่ทำการวิจัยจนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐนิภา คุปรัตน์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัยและกรุณาตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

ขอขอบคุณคณาจารย์ในภาควิชาบริหารการศึกษากทุกท่านที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้วิทยาการต่างๆ แก่ผู้วิจัย จนสามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้กับงานวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร และคณะครู ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนทั้ง 64 โรงเรียน ที่เป็นประชากรในการวิจัยซึ่งได้ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ในการวิจัย และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ รุ่นพี่ และรุ่นน้องสาขาวิชาบริหารการศึกษาคือเป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนช่วยเหลือผู้วิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนผู้มีส่วนช่วยเหลือทุกท่านที่ไม่ได้กล่าวนามในที่นี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดา มารดา และพี่ๆ น้องๆ ที่ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา นอกจากนี้ต้องขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ให้ทุนส่วนหนึ่งเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อไทย.....	ง
บทคัดย่ออังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	7
วิธีดำเนินการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
การจัดการศึกษาปฐมวัย.....	12
การจัดการศึกษาพิเศษ.....	20
ความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก.....	27
แนวคิดการจัดการเรียนร่วม.....	58
การบริหารการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา.....	79
การบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก โดยใช้โครงสร้างซีท.....	107
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	133

บทที่

3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	142
	วัตถุประสงค์การวิจัย.....	142
	ประชากร.....	142
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	143
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	144
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	145
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	146
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	147
	สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	147
	สภาพทั่วไปของโรงเรียน.....	157
	สภาพการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กออทิสติก ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน.....	169
	ปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กออทิสติก ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน.....	255
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	271
	สรุปผลการวิจัย.....	271
	อภิปรายผล.....	276
	ข้อเสนอแนะ.....	293
	รายการอ้างอิง.....	294
	ภาคผนวก.....	303
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	349

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จำแนกตามประเภทความบกพร่อง ปีการศึกษา 2540 – 2546.....	3
2 จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับกลับคืน.....	145
3 ความถี่และค่าร้อยละของผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร จำแนกตามสถานภาพ.	147
4 ความถี่และค่าร้อยละของครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ.....	150
5 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการได้รับ ความรู้ความเข้าใจก่อนการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก.....	153
6 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการได้รับการ อบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก.....	155
7 ความถี่และค่าร้อยละของผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร จำแนกตามสภาพ ทั่วไปของโรงเรียน ด้านช่วงระยะเวลาที่ได้จัดการเรียนร่วม และความ ต่อเนื่องในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก.....	158
8 ความถี่และค่าร้อยละของโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม สภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านขนาดของโรงเรียน.....	159
9 ความถี่และค่าร้อยละของโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม สภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านจำนวนห้องเรียนทั้งหมดและห้องเรียน ที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ในชั้นเด็กเล็ก.....	160
10 ความถี่และค่าร้อยละของโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม สภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านจำนวนห้องเรียนทั้งหมดและห้องเรียน ที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในชั้นอนุบาลปีที่ 1.....	161
11 ความถี่และค่าร้อยละของโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม สภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านจำนวนห้องเรียนทั้งหมดและห้องเรียน ที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในชั้นอนุบาลปีที่ 2.....	162
12 ความถี่และค่าร้อยละของโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม สภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านจำนวนห้องเรียนทั้งหมดและห้องเรียน ที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในชั้นอนุบาลปีที่ 3.....	164

สารบัญญัตราง (ต่อ)

ญ

ตาราง

หน้า

13	ความถี่และค่าร้อยละของโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสภาพ ทั่วไปของโรงเรียน ด้านจำนวนครูทั้งหมด จำนวนครูที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็ก ออทิสติก และจำนวนครูการศึกษาพิเศษ (เฉพาะระดับก่อนประถมศึกษา)....	165
14	ความถี่และค่าร้อยละของโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสภาพ ทั่วไปของโรงเรียน ด้านจำนวนนักเรียนทั้งหมด และจำนวนนักเรียนที่เป็น เด็กออทิสติก	167
15	ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน บริหารงานวิชาการ ด้านการเตรียมการและการบริหารงานโรงเรียน อนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก.....	170
16	ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน บริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตร และการนำไปใช้.....	175
17	ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน บริหารงานวิชาการ ด้านการเรียนการสอน.....	178
18	ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน บริหารงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน.....	188
19	ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน บริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล.....	193
20	ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน บริหารงานวิชาการด้านการนิเทศภายใน.....	198
21	ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน บริหารงานบุคลากร ด้านวุฒิการศึกษาของครูที่ทำการสอนระดับ ก่อนประถมศึกษา.....	202
22	ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน การบริหารงานบุคลากร ด้านการฝึกอบรมของครูที่ทำการสอนระดับ ก่อนประถมศึกษา.....	205
23	ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน บริหารงานบุคลากร.....	207

สารบัญตาราง (ต่อ)

ฎ

ตาราง

หน้า

24	ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน บริหารงานกิจการนักเรียน.....	217
25	ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน บริหารงานธุรการ การเงิน และพัสดุ.....	231
26	ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน บริหารอาคารสถานที่.....	238
27	ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน บริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน.....	247
28	ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลปัญหาการ บริหารงานในโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านงานวิชาการ.....	255
29	ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลปัญหาการ บริหารงานในโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านงานบุคลากร.....	259
30	ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลปัญหาการ บริหารงานในโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านงานกิจการนักเรียน.....	261
31	ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลปัญหาการ บริหารงานในโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านงาน ธุรการ การเงิน และพัสดุ.....	263
32	ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลปัญหาการ บริหารงานในโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านงานอาคารสถานที่.....	265
33	ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลปัญหาการ บริหารงานในโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน.....	268

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าได้นั้น ปัจจัยที่มีความสำคัญยิ่ง คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ประเทศใดไม่สามารถพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้ ก็จะไม่สามารถพัฒนาประเทศได้ เครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คือ การศึกษา เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองด้านต่าง ๆ ทั้งด้านศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ที่จะดำรงชีพ ประกอบอาชีพได้อย่างยั่งยืนได้

การจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศนั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้ให้ความสำคัญต่อการศึกษาเพื่อคนพิการไว้ดังนี้ มาตรา 30 วรรคหนึ่ง บุคคลย่อมเสมอภาคกันในกฎหมายและได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน วรรคสอง การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางร่างกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้ และวรรคสาม มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม มาตรา 43 บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอภาคกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย มาตรา 55 บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพ มีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือจากรัฐ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ และมาตรา 80 รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นและความเข้มแข็งของชุมชน รัฐต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2540:10-19) ในการนี้ได้กำหนดให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา จึงได้ตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ขึ้นและได้กล่าวถึงสิทธิทางการศึกษาของคนพิการดังนี้ มาตรา 10 วรรคหนึ่ง การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอภาคกัน ในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย วรรคสอง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การ

สื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือ ไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ และวรรคสาม การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความต้องการพิเศษต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542:7-8)

ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ปีการศึกษา 2542 เป็นปีแห่งการศึกษาเพื่อคนพิการ โดยประกาศเป็นนโยบายว่า “ผู้พิการทุกคนที่อยากเรียน ต้องได้เรียน” รวมทั้งได้มีการจัดระบบโครงสร้างการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการเพื่อที่จะเร่งรัดขยายโอกาส การบริการทางการศึกษาให้กับผู้พิการหรือผู้ที่มีความบกพร่องอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ เพื่อตอบสนองต่อ นโยบายดังกล่าว (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2545:1)

จากการศึกษากฎหมายและแนวนโยบายของรัฐ จะเห็นได้ว่า ปัจจุบันรัฐบาลได้เห็นความสำคัญในการจัดการศึกษาแก่ผู้พิการหรือต่อมาได้เรียกว่าผู้ที่มีความบกพร่อง ทำให้ผู้พิการมีโอกาสได้รับสิทธิและบริการทางการศึกษามากยิ่งขึ้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นกลไกพื้นฐานที่สำคัญอันทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของผู้พิการ และหนึ่งในรูปแบบการจัดการศึกษาแก่ผู้พิการคือ “การเรียนรู้ร่วม” ซึ่งจากการศึกษาสภาพความต้องการและโอกาสทางการศึกษาของเด็กพิเศษ และความเป็นมาของการจัดการศึกษาในรูปแบบของการเรียนรู้ร่วม ทั้งในประเทศและต่างประเทศนั้น จะเห็นได้ว่าเด็กที่มีความบกพร่องทุกประเภทต้องได้รับการศึกษาในสภาพที่เป็นเด็กปกติมากที่สุดและควรจัดให้ทันทีเมื่อค้นพบความพิการ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ทุกด้านให้เท่าเทียมกับคนปกติ และอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข (บังอร ต้นปาน, 2535:13) ซึ่งสอดคล้องกับ ศรียา นียมธรรม (2541:37) ซึ่งกล่าวไว้ว่าสำหรับเด็กเล็ก ๆ ช่วงวัยต้นของชีวิต คือตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ขวบ เป็นช่วงระยะเวลาที่สำคัญยิ่ง ของการพัฒนาการและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ทางที่ดีที่สุดที่จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ก็คือการจัดประสบการณ์ที่ดีให้เด็ก และเพื่อประโยชน์สูงสุดก็ควรจัดให้มีการเรียนรู้ร่วมระหว่างเด็กปกติและเด็กพิการตั้งแต่เยาว์วัย นอกจากนี้การเรียนรู้ร่วมยังช่วยให้เด็กพิเศษพัฒนาตนเองได้ดีกว่าการอยู่ในวงล้อมของเพื่อนผู้ที่มีลักษณะบกพร่องเช่นเดียวกับตน เพราะเด็กพิเศษจะสามารถปรับตัวและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ อีกทั้งยังเป็นโอกาสที่ดีสำหรับเด็กพิเศษกับเด็กปกติที่จะเรียนรู้ซึ่งกันและกัน อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเสมอภาคและอย่างมีศักดิ์ศรี (อุบล เล่นวารี, 2541:22)

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษรูปแบบการเรียนร่วมมาตั้งแต่ ปีการศึกษา 2529 โดยจัดสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 3 ประเภท ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น และเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในปีการศึกษา 2536 จัดสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 5 ประเภท เด็กอีก 2 ประเภทที่จัดเพิ่มได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว และเด็กที่มีความบกพร่องซ้ำซ้อน กระทั่งปีการศึกษา 2540 ขยายเพิ่มอีก 1 ประเภท คือ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ รวมเป็น 6 ประเภท และในปี 2542 ขยายบริการการศึกษาเพิ่มสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอีก 4 ประเภท ได้แก่ เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม เด็กสมาธิสั้น เด็กออทิสติก และเด็กปัญญาเลิศหรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน รวมเป็น 10 ประเภท ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จำแนกตามประเภทความบกพร่อง ปีการศึกษา 2540 – 2546

ปีการศึกษา	จำนวนนักเรียน จำแนกตามประเภทที่บกพร่อง									
	ทางการได้ยิน	ทางสติปัญญา	ทางการเห็น	ทางร่างกาย/ การเคลื่อนไหว	ทางการเรียนรู้	ทางการพูดและ ภาษา*	ทางอารมณ์และ พฤติกรรม*	ออทิสติก*	บกพร่องซ้ำซ้อน	รวม
2540	1,148	4,058	1,126	1,455	5,444	-	-	-	92	13,323
2541	1,537	5,112	1,880	2,061	7,510	-	-	-	417	18,517
2542	3,376	14,968	4,614	8,145	23,760	3,456	6,226	1,375	3,728	69,644
2543	5,795	20,280	11,118	11,660	36,062	5,781	24,695	1,892	9,655	126,941
2544	5,310	23,304	11,102	13,144	46,142	8,421	7,496	2,661	7,798	125,433
2545	4,797	24,382	10,101	14,263	56,325	9,820	8,214	3,132	8,659	139,693
2546	4,517	26,162	10,319	15,029	61,792	10,718	8,713	3,483	9,252	149,985

ที่มา : สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ

เด็กออทิสติกเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาประเภทหนึ่ง เด็กกลุ่มนี้ต้องการการศึกษาพิเศษในลักษณะที่แตกต่างไปจากการศึกษาที่ให้กับเด็กปกติ เพราะเด็กกลุ่มนี้ มีความบกพร่องในพัฒนาการด้านการสื่อความหมายไม่ว่าจะเป็นการใช้สีหน้าท่าทาง หรือการใช้ภาษาถ้อยคำ มีปัญหาทางพฤติกรรม มีปัญหาทางสังคม มีพฤติกรรมแปลก ๆ ซ้ำ ๆ (ผดุง อารยะวิญญู, 2545:1) ถึงแม้จากข้อมูลสถิติ (จากตารางที่ 1) พบว่ามีจำนวนไม่มากนักเมื่อเปรียบเทียบกับ

จำนวนเด็กที่มีความบกพร่องทุกประเภทก็ตาม แต่มีแนวโน้มว่าจะมีเด็กประเภทนี้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก และกำลังอยู่ระหว่างวัยเรียน ส่วนมากพบในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง บิดามารดามีการศึกษาสูง ผู้ใช้แรงงานพบบ้างแต่ไม่มาก เด็กเหล่านี้กำลังเข้าสู่ระบบโรงเรียน (ผดุง อารยะวิญญู, 2545:1) แต่ขณะเดียวกันบริการทางการศึกษามีค่อนข้างจำกัด เด็กจำนวนหนึ่งอยู่กับบ้านไม่ไปโรงเรียนเนื่องจากพ่อแม่อาจมีความเชื่อว่า เด็กเรียนหนังสือไม่ได้ อีกจำนวนหนึ่งส่งเข้ารับบริการในโรงพยาบาล เนื่องจากบุคลากรมีความเชื่อว่าเด็กออทิสติกต้องการการบำบัดรักษาทางการแพทย์อย่างใกล้ชิด ขณะที่ผู้ปกครองของเด็กเป็นจำนวนมากแสดงความจำนงที่จะส่งบุตรเข้ารับบริการทางการศึกษา แต่ทางราชการไม่สามารถจัดบริการทางการศึกษาพิเศษได้อย่างทั่วถึง บ้างก็มักจะถูกปฏิเสธจากทางโรงเรียนในการที่จะรับเด็กกลุ่มนี้เข้าเรียน โดยให้เหตุผลว่ากลัวเด็กจะไปสร้างภาระให้กับโรงเรียน หรือไม่ทราบว่าจะสอนเด็กได้อย่างไร เพราะพฤติกรรมของเด็กแตกต่างไปจากเด็กปกติ ซึ่งอาจสร้างความวุ่นวายให้กับระบบการเรียนการสอน (ผดุง อารยะวิญญู, 2539:161) แต่บุคคลพิการหลายประเภท เช่น ตาบอด หูหนวก ปัญญาอ่อน หรือร่างกายพิการ รัฐบาลและเอกชนได้ให้บริการด้านการศึกษาอย่างทั่วถึง ทั้งในรูปแบบของโรงเรียนพิเศษ และรูปแบบเรียนร่วมกับเด็กปกติ ดังนั้นรัฐจึงควรพิจารณาจัดบริการทางการศึกษาพิเศษให้แก่เด็กประเภทนี้ให้กว้างขวางขึ้น

ส่วนในเรื่องการให้ความช่วยเหลือเด็กออทิสติกนั้นก็มีความคล้ายกับเด็กพิการทั่วไป กล่าวคือ การช่วยเหลือจำเป็นต้องกระทำแต่แรกเริ่ม เมื่ออายุน้อย โดยต้องกระทำด้วยความอดทนและต่อเนื่อง ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง และทีมพัฒนาการบำบัด อันประกอบด้วยแพทย์ พยาบาล นักจิตวิทยา นักกิจกรรมบำบัด นักพฤติกรรมศาสตร์ และครูการศึกษาพิเศษ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาเด็กออทิสติกให้มีศักยภาพสูงสุดเท่าที่จะทำได้ นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า แม้ในปัจจุบันยังไม่มียาใดสามารถรักษาโรคออทิสติกได้ แต่เราก็สามารถช่วยเหลือเด็กให้พัฒนาขึ้นและมีชีวิตใกล้เคียงกับเด็กปกติ การวิจัยพบว่าวิธีช่วยเหลือที่ดีที่สุดคือ การกระตุ้นพัฒนาการของเด็กอย่างเข้มข้นตั้งแต่อายุน้อย วิธีนี้จะช่วยให้เด็กมีทักษะการสื่อสารและสังคมดีขึ้น เด็กบางคนที่ได้รับการกระตุ้นอย่างถูกวิธีอาจพัฒนาไปได้มากจนกระทั่งดูเฉย ๆ ไม่รู้ว่าเป็นเด็กออทิสติก (ผดุง อารยะวิญญู, 2545:บทนำ) แต่ถ้าเด็กออทิสติกไม่ได้รับการกระตุ้นพัฒนาการจะเป็นเหมือนเด็กปัญญาอ่อน โดยเฉพาะเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวที่ไม่ได้รับการกระตุ้นพัฒนาการอาจทำให้เป็นโรคจิตได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542:5) ขณะเดียวกันเด็กกลุ่มนี้บางคนที่มีความสามารถสูง มีความสามารถพิเศษในเรื่องที่เกี่ยวกับความจำ ดนตรี ศิลปะ และคณิตศาสตร์ ถ้าได้รับการส่งเสริมความสามารถพิเศษนั้น ๆ ก็จะสามารถพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ บางคนสามารถเรียนได้ถึงระดับปริญญาเลยก็มี แต่การสอนเด็กออทิสติกนั้น จะสอนได้

ผลเมื่อหลังจากเด็กได้รับการปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหามาแล้ว จากแพทย์ จิตแพทย์ และ นักบำบัด ครูและผู้ปกครองควรช่วยฝึกเพื่อให้พฤติกรรมนั้นคงอยู่ ซึ่งพฤติกรรมสำคัญที่ควรปรับก่อนคือ อยู่ไม่นิ่ง ซุกซน ไม่มีสมาธิ และไม่พูด จึงจะสามารถสอนเด็กออกทิสติกในเรื่องต่อ ๆ ไปได้

จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนร่วมเป็นประโยชน์ต่อเด็กออทิสติกมาก เพราะจะได้เรียนรู้การปรับตัวเข้ากับกลุ่ม ได้เรียนรู้วิถีเล่นกับเพื่อน แต่การจัดการเรียนร่วม ต้องมีการเตรียมการในหลายเรื่อง เพราะการเรียนร่วมไม่ใช่เพียงการนำเอาเด็กเข้าโรงเรียนไปนั่งอยู่ร่วมชั้นกับเด็กปกติเท่านั้น ต้องมีระบบบริหารและจัดการที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก ออทิสติก และจะต้องมีความเชื่อมั่นว่าเด็กออทิสติกทุกคนมีศักยภาพที่จะเรียนรู้ได้

แต่ปัจจุบันพบว่า การวิจัยเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกระดับปฐมวัย หรือการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกนั้น ยังไม่มีการดำเนินงานอย่างจริงจัง จะมีอยู่บ้างก็เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมระดับอนุบาล หรือการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ ซึ่งยังไม่ครอบคลุมเพียงพอ ทั้งนี้การจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกมีความแตกต่างจากการจัดการศึกษาพิเศษประเภทอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านเทคนิควิธีสอน กระบวนการ เนื้อหาวิชา เครื่องมือและสื่อการสอน ซึ่งต้องจัดให้สนองกับ ความต้องการและความสามารถของเด็กแต่ละคน รวมทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้องก็มีคุณลักษณะที่แตกต่างไป กล่าวคือ บุคลากรที่ทำหน้าที่จัดการศึกษาสำหรับเด็ก ออทิสติกต้องมีความรู้ความสามารถหลากหลายด้าน เนื่องจากเด็กออทิสติกแต่ละคนนั้นไม่เหมือนกันเลยซักคน แต่ละคนมีพัฒนาการผิดปกติ มีปัญหาในด้านความสามารถในการสื่อสาร ทั้งด้านการใช้ภาษาท่าทาง ภาษาพูด จินตนาการ อารมณ์และพฤติกรรม แตกต่างกันไป (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2544:1) ดังนั้นสภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนก็ย่อมมีความแตกต่างกันไปด้วย และในปัจจุบันยังไม่มีระบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกในโรงเรียนทั่วไปเลย มีเพียงแต่การให้โอกาสเด็กได้สามารถเรียนร่วมกับผู้เรียนอื่นได้เท่านั้น และระบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปกติก็ไม่สามารถนำมาใช้กับเด็กกลุ่มนี้ได้ทุกคน จำเป็นต้องมีระบบการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับศักยภาพของเด็กที่มีอยู่ และจะต้องเหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของเด็กเหล่านี้ จึงจะสามารถทำให้เด็กได้รับประโยชน์เต็มที่จากการศึกษา ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่า สมควรจะทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับเป็นแนวทางการดำเนินการที่เหมาะสม และหาแนวทางที่จะแก้ไขปัญหา ต่าง ๆ รวมทั้งการปรับปรุงและพัฒนา การบริหารงานโรงเรียนตลอดจนบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร เท่านั้น
2. การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตของเนื้อหาการวิจัย โดยใช้ขอบข่ายงานการบริหารโรงเรียน ที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกำหนด 6 งาน คือ
 - 2.1 งานวิชาการ
 - 2.2 งานกิจการนักเรียน
 - 2.3 งานบุคลากร
 - 2.4 งานธุรการ การเงิน และพัสดุ
 - 2.5 งานอาคารสถานที่
 - 2.6 งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. สภาพ หมายถึง ลักษณะการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก
2. ปัญหา หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรค หรือข้อขัดข้องหรือสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ที่จะให้เกิดในการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก
3. การบริหารงาน หมายถึง การที่ผู้บริหารโรงเรียนนำทั้งศาสตร์และศิลป์มาใช้ในการดำเนินการบริหารงานโรงเรียน โดยจะครอบคลุมงานบริหารโรงเรียนทั้ง 6 งาน คือ งานวิชาการ งานกิจการนักเรียน งานบุคลากร งานธุรการ การเงินและพัสดุ งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

4. โรงเรียนอนุบาล หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาก่อนการศึกษาระดับมัธยมศึกษา เพื่อพัฒนาเด็กทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา ให้เด็กมีความพร้อมที่จะเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษา แบ่งได้ 3 ระดับ ได้แก่ ชั้นอนุบาลปีที่ 1, ชั้นอนุบาลปีที่ 2 และชั้นอนุบาลปีที่ 3

5. การเรียนร่วม หมายถึง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกได้เข้าเรียนร่วมเด็กปกติในชั้นเรียน โดยคำนึงถึงความสามารถและสนองความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งอาจเรียนร่วมเต็มเวลา หรือเรียนร่วมบางเวลา

6. เด็กออทิสติก หมายถึง เด็กที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นเด็กที่มีปัญหาทางด้านพัฒนาการ มีความยากลำบากในการพูด สื่อสาร การสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งรอบตัว หมกหมุ่นในตนเอง เล่นไม่เป็น มีความจำเป็นต้องได้รับการดูแลจากครูมากกว่าเด็กทั่วไปในชั้นเรียน

7. เด็กปกติ หมายถึง เด็กที่มีความสมบูรณ์ทางร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจและสติปัญญา

8. ผู้บริหาร หมายถึง ครูใหญ่ในโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

9. ผู้ช่วยผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารโรงเรียนให้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยครูใหญ่หรือหัวหน้าฝ่ายหรือหัวหน้าสาย ในโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

10. ครู หมายถึง บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอนและมีประสบการณ์ในการสอนเด็ก ออทิสติกในโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

2. ได้แนวทางสำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกนำไปปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานโรงเรียนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. เพื่อเผยแพร่ความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก
4. เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่ต้องการค้นคว้าวิจัยในเรื่องนี้ต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่
 - โรงเรียนอนุบาลเอกชนที่เป็นโรงเรียนเครือข่ายของศูนย์พัฒนาเด็กออทิสติก “บ้านอุ่นรัก” ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 64 โรงเรียน
 - ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนละ 1 คน, ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนละ 1 คน และครูปฏิบัติการสอนโรงเรียนละ 3 คน รวมทั้งสิ้น โรงเรียนละ 5 คน รวมทั้งสิ้น 320 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถามผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน และครู แบ่งออกเป็น
 - 2.1. แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารโรงเรียนและผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ และข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และปลายเปิด (Open-ended)
 - ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของโรงเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และปลายเปิด (Open-ended)
 - ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในลักษณะงาน 6 งาน คือ งานวิชาการ งานกิจกรรมนักเรียน งานบุคลากร งานธุรการการเงิน และพัสดุ งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และปลายเปิด (Open-ended)
 - 2.2. แบบสอบถามสำหรับครู 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ และข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และปลายเปิด (Open-ended)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในลักษณะงาน 6 งาน คือ งานวิชาการ งานกิจกรรมนักเรียน งานบุคลากร งานธุรการการเงิน และพัสดุ งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และปลายเปิด (Open-ended)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนที่เป็นโรงเรียนเครือข่ายของศูนย์พัฒนาเด็กออทิสติก “บ้านอุ่นรัก” ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และรับแบบสอบถามกลับคืนทางไปรษณีย์และรับคืนด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1. สถานภาพ และข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตารางประกอบความเรียง

4.2. สภาพทั่วไปของโรงเรียน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตารางประกอบความเรียง

4.3. สภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตารางประกอบความเรียง

ลำดับขั้นในการเสนอรายงานการวิจัย

รายงานการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอโดยเป็น 5 บท ตามลำดับ ดังนี้

บทที่ 1 บทนำประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับขั้นในการเสนอรายงานการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย การจัดการศึกษาปฐมวัย การจัดการศึกษาพิเศษ ความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก แนวคิดการจัดการเรียนร่วม การบริหารการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา การบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร ในบทนี้จะกล่าวถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องดังต่อไปนี้

1. การจัดการศึกษาปฐมวัย
 - 1.1. ประวัติการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา
 - 1.2. การจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเอกชน
 - 1.3. การจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา
2. การจัดการศึกษาพิเศษ
 - 2.1. ความเป็นมาของการจัดการศึกษาพิเศษ
 - 2.2. ระบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ
 - 2.3. การจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ
 - 2.4. การศึกษาพิเศษ
3. ความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก
 - 3.1. ประวัติของโรคออทิสติก
 - 3.2. ความหมายของเด็กออทิสติก
 - 3.3. ลักษณะของเด็กออทิสติก
 - 3.4. ลักษณะพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กออทิสติก
 - 3.5. สาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.6. ข้อบ่งชี้ในการวินิจฉัยโรคออทิสติก
 - 3.7. การรักษา
 - 3.8. การเรียนรู้และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
 - 3.9. พัฒนาการที่เด็กต้องมีก่อนเข้าโรงเรียน
 - 3.10. การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก
 - 3.10.1. หลักสูตร
 - 3.10.2. กระบวนการจัดการศึกษาของบุคคลออทิสติก

4. แนวคิดการจัดการเรียนร่วม
 - 4.1. ความหมายของการเรียนร่วม
 - 4.2. ปรัชญาพื้นฐานการเรียนร่วม
 - 4.3. หลักการเรียนร่วม
 - 4.4. รูปแบบการจัดการเรียนร่วม
 - 4.5. องค์ประกอบที่ช่วยให้การเรียนร่วมประสบผลสำเร็จ
 - 4.6. ประโยชน์ของการเรียนร่วม
 - 4.7. บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนร่วม
 - 4.8. กิจกรรมเสริม
5. การบริหารการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา
 - 2.1. การบริหารการศึกษา
 - 2.2. งานการบริหารโรงเรียน
6. การบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT: Students, Environment, Tools and Activities)
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การจัดการศึกษาปฐมวัย

1.1 ประวัติการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา

การศึกษาอนุบาลได้เผยแพร่เข้ามาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 โดยมีหลักฐานปรากฏในโครงการศึกษา พ.ศ. 2441 ซึ่งในโครงการศึกษาประกอบด้วยระดับขั้นของการศึกษา

1. การเล่าเรียนเบื้องต้นแรก (มูลศึกษา)
2. การเล่าเรียนเบื้องต้น (ประถมศึกษา)
3. การเล่าเรียนเบื้องต้นกลาง (มัธยมศึกษา)
4. การเล่าเรียนเบื้องต้นสูง (อุดมศึกษา)

โรงเรียนมูลศึกษาเบื้องต้นแรกเป็น กินเดอกาเดิน (Kindergarten) โรงเรียนบูรพท และโรงเรียน กช. นโม เป็นการจัดให้เด็กอายุภายใน 7 ขวบ เข้าเรียน ซึ่งจัดเฉพาะบุตรหลานข้าราชการฝ่ายในวังเท่านั้น

โรงเรียนอนุบาลแห่งแรกในประเทศไทย เอกชนเป็นผู้จัดตั้งขึ้น เรียกว่าโรงเรียนกุลสตรีวังหลัง โดย แฮ่มมโคล์ (Miss Edna Sana Cold) ได้ส่งเสริมให้นักเรียนไทยไปศึกษาวิชา

อนุบาลศึกษาตามแบบของฟร็อบเอล ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา และเมื่อกลับมาให้เปิดแผนกสอนเด็กอนุบาลขึ้นในโรงเรียน โดยสอนเด็กอายุ 3 - 6 ปี มีครูช่วยสอนเรียกว่าพี่เลี้ยงจะดูแลตั้งแต่การรับประทานอาหาร มารยาท นิสสัยของเด็ก และจัดกิจกรรมเรียนปนเล่น เพื่อให้เด็กสนุกสามารถคิดทำสิ่งต่างๆ ด้วยตัวของเด็กเอง (สมาคมครูโรงเรียนราษฎร์, 2505: 68)

พ.ศ. 2466 หม่อมเจ้าหญิงพิจิตรา ได้ทรงตั้งแผนกอนุบาลขึ้นในโรงเรียนราชินี โดยปรับปรุงวิธีการสอนและอบรมเด็กขึ้นใหม่ด้วยพระองค์เอง โดยยึดแนวมอนเตสเซอร์รี่ (Dr.Maria Montessgri) และฟร็อบเอล (Friedrich Froebel) เป็นหลัก มุ่งสอนให้เด็กช่วยตัวเอง มีการฝึกจำแบบไทย เพื่อฝึกนิสัยเด็กให้นิยมศิลปะประจำชาติ (สมาคมครูโรงเรียนราษฎร์, 2505:83)

พ.ศ. 2483 รัฐบาลได้จัดตั้งโรงเรียนอนุบาลละอออุทิศขึ้น เป็นโรงเรียนอนุบาลของรัฐแห่งแรกมีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมเด็กให้มีความพร้อมสำหรับเข้าเรียนในชั้นระดับประถมศึกษา โรงเรียนนี้ได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นจำนวนมาก ทำให้รัฐบาลขยายโรงเรียนอนุบาลเพิ่มขึ้นในต่างจังหวัดเกือบทุกจังหวัด โดยมีจุดประสงค์เพื่อจัดให้เป็นตัวอย่างแก่หน่วยงานอื่น ๆ (हरรรษา นิลวิเชียร, 2535:8)

ปัจจุบันประเทศไทยมีหน่วยงานที่จัดการศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษา ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2536:25-33)

1. กระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมการศาสนา และกรมการฝึกหัดครู

1.1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) รับผิดชอบโรงเรียนอนุบาลที่ได้รับอนุญาตให้เอกชนดำเนินการจัดให้แก่เด็กก่อนเกณฑ์บังคับ ตั้งแต่อายุ 3-6 ปี

1.2 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สพช.) รับผิดชอบโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดและในแผนพัฒนาการศึกษาฉบับที่ 7 มีนโยบายที่จะเพิ่มจำนวนโรงเรียนอนุบาลให้มากขึ้น เพื่อรองรับเด็กในนโยบายขยายโอกาสทางการศึกษา

1.3 กรมฝึกหัดครู รับผิดชอบโรงเรียนอนุบาลสาธิตของสถาบันราชภัฏ

1.4 กรมการศาสนา รับผิดชอบโรงเรียนวัดที่สอนเด็กก่อนเกณฑ์ซึ่งเปิดดำเนินการในวัด

1.5 กรมสามัญศึกษา รับผิดชอบโรงเรียนสำหรับเด็กที่ขาดโอกาสที่จะเรียนในโรงเรียนปกติ เช่น เด็กชาวเกาะ ชาวเรือ ท้องถิ่นทุรกันดาร

2. ทบวงมหาวิทยาลัย หน่วยงานที่รับผิดชอบโรงเรียนอนุบาลสาธิตของมหาวิทยาลัย

3. กระทรวงมหาดไทย หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ กรมพัฒนาชุมชน กรมประชาสงเคราะห์ กรมการปกครอง และกรุงเทพมหานคร

3.1 กรมการพัฒนาชุมชน หน่วยงานที่รับผิดชอบศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในตำบลหมู่บ้านของกรมการพัฒนาชุมชน

3.2 กรมประชาสงเคราะห์ หน่วยงานที่รับผิดชอบสถานรับเลี้ยงเด็ก

3.3 กรมการปกครอง หน่วยงานที่รับผิดชอบสถานสงเคราะห์เด็กก่อนวัยเรียนของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน (บก ตชด.)

3.4 กรุงเทพมหานคร หน่วยงานที่รับผิดชอบศูนย์เลี้ยงเด็กในโรงเรียนประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร

4. กระทรวงสาธารณสุข หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ กรมอนามัยกองโภชนาการ รับผิดชอบศูนย์โภชนาการเด็ก

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่า มีหลายหน่วยงานที่จัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาแต่ไม่ได้เปิดโอกาสสำหรับเด็กทั่วไปได้เข้าศึกษา เพราะเป็นการจัดตามวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วยงาน เช่น กรมการฝึกหัดครู ทบวงมหาวิทยาลัย จัดขึ้นเพื่อเป็นการทดลองการเรียนการสอน กรมการศาสนา กรมการปกครอง และกรมประชาสงเคราะห์จัดขึ้นเพื่อการกุศลช่วยเหลือเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา ดังนั้นการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กทั่วไปจึงเป็นของภาคเอกชนโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช) สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้รับผิดชอบโรงเรียนเอกชน ระดับก่อนประถมศึกษาที่อนุญาตให้เอกชนดำเนินการ

1.2 การจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเอกชน

ปัจจุบันรัฐได้ให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาระดับอนุบาลเป็นอย่างมาก แต่เนื่องจากงบประมาณในการจัดการศึกษามีจำนวนจำกัด รัฐจึงส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษามากขึ้น ดังจะเห็นได้จากแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2520 ที่ได้กำหนดแนวนโยบายจัดการศึกษาระดับนี้ไว้ว่า “รัฐจะสนับสนุนให้ท้องถิ่นและภาคเอกชนจัดให้มากที่สุด สำหรับจัดการศึกษาระดับนี้ของรัฐ รัฐจะจัดทำเพียงเพื่อเป็นตัวอย่างและการค้นคว้าวิจัยเท่านั้น จากนโยบายนี้จึงทำให้เอกชนจำนวนมากมาสนใจดำเนินธุรกิจโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานคร และส่วนภูมิภาคมากขึ้นเป็นลำดับ แต่เนื่องจากการจัดการศึกษาระดับอนุบาลโรงเรียนเอกชน

ค่อนข้างจะมีอิสรภาพ เพราะไม่ได้เป็นการศึกษาภาคบังคับ และกระทรวงศึกษาธิการมิได้กำหนดหลักสูตรเกี่ยวกับการศึกษาในระดับนี้อย่างตายตัว ฉะนั้นการจัดการศึกษาระดับนี้ของโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่จึงขึ้นอยู่กับแนวคิด นโยบายของแต่ละโรงเรียน จากการศึกษาของ สมดี หงส์ไพศาลวิวัฒน์ (2523:8-24) พบว่าโรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับอนุบาลจะมี 3 ลักษณะ 1) โรงเรียนมุ่งเอาใจผู้ปกครอง 2) โรงเรียนมุ่งเอาใจเด็ก 3) โรงเรียนที่ใช้หลักการพัฒนาเด็ก โรงเรียนที่มุ่งเอาใจผู้ปกครอง คือ โรงเรียนที่เน้นการสอนวิชาให้แก่เด็ก โดยเฉพาะภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ เพื่อจะได้มีโอกาสเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง โรงเรียนที่มุ่งเอาใจเด็ก คือ โรงเรียนที่ตั้งมานาน เจ้าของ ครูใหญ่จะมีอายุมาก รักเด็กเหมือนลูกหลาน จะเน้นทางด้านสังคม มารยาทและด้านวิชาการ โรงเรียนที่ใช้หลักการพัฒนาเด็ก คือ จะมีทั้งการเตรียมความพร้อม เน้นด้านความประพฤติมารยาทในสังคม ฝึกเด็กให้มีความคิดสร้างสรรค์ และกล้าแสดงออก การจัดการศึกษาระดับอนุบาลของโรงเรียนเอกชนจะมีความหลากหลาย ซึ่งปัจจุบันนี้รูปแบบของการจัดการศึกษาระดับอนุบาลได้พัฒนาแตกต่างกันไป เช่น มีการนำทฤษฎีหรือแนวคิดของนักการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัยมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา เช่น การสอนตามแนวของโครงการไฮสโคป (High Scope) หรือการสอนโดยเน้นพื้นฐานประสบการณ์ (whole Language) เป็นต้น ไม่ว่าจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาจะจัดในรูปแบบใด และหน่วยงานใดเป็นผู้จัดก็ตาม อนาคตแนวคิดในการจัดการศึกษาระดับก่อนศึกษาก็จะไปในทิศทางเดียวกัน คือ มุ่งเตรียมความพร้อมให้กับเด็กในด้านต่าง ๆ ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา (สาลี เหมือนมงคลกุล, 2534 :145)

ดังนั้น เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอนุบาลเอกชนสามารถจัดการศึกษาได้ตรงตามหลักการของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับอนุบาลจึงได้วางนโยบายในการจัดการศึกษา โดยกำหนดจุดมุ่งหมายการจัดการศึกษาอนุบาลสำหรับโรงเรียนเอกชน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2532:3)

1. เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมนักเรียนอายุ 3-5 ปี
2. เพื่อให้เตรียมความพร้อมจัดรูปแบบบูรณาการเหมาะสมกับวัยของนักเรียน นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา
3. เพื่อให้การพัฒนาเตรียมความพร้อมของนักเรียนได้รับการดูแลจากบุคลากรที่มีความรู้ ประสบการณ์ และผ่านการอบรมทางด้านอนุบาลโดยเฉพาะ

4. เพื่อพัฒนาแนวการจัดประสบการณ์ แผนการจัดประสบการณ์ คู่มือครู สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน

สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นแก่เด็กวัยก่อนเรียน โดยมีหลายหน่วยงานที่จัดขึ้นตามจุดประสงค์ต่าง ๆ กัน ทั้งในรูปแบบของโรงเรียนหรือศูนย์เด็กเล็ก ทั้งนี้เพื่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กให้ถูกต้องตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการและเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กก่อนเข้าเรียนในภาคบังคับ แต่ทั้งนี้จะต้องอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ

1.3.การจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา (กรมวิชาการ, 2540:3-9)

แนวคิดที่สำคัญในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาในปัจจุบันเป็นการจัดการศึกษาแก่เด็กระดับก่อนประถมศึกษาทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาสและเด็กพิเศษ โดยการเตรียมความพร้อมเด็กในทุก ๆ ด้าน ได้ใช้แนวคิดดังต่อไปนี้คือ

แนวคิดการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่าพัฒนาการของมนุษย์เริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิต่อเนื่องไปจนตลอดชีวิต พัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา จะมีความสัมพันธ์และพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นขั้นตอนไปพร้อมกันทุกด้านตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปี เด็กแต่ละคนจะเติบโตและพัฒนาการแตกต่างกันไป ซึ่งในหลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540 ได้กำหนดปรัชญาการจัดการศึกษาและการอบรมเลี้ยงดูเด็กบนพื้นฐานที่สนองความต้องการ เด็กแรกเกิดถึง 6 ปี ที่ต้องการความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจและความจำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วอย่างสมดุล ต่อเนื่อง เช่น พัฒนาการทางกายที่อธิบายการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กทางร่างกายว่ามีลักษณะต่อเนื่องเป็นลำดับขั้น เด็กจะพัฒนาถึงขั้นใดจะต้องเกิดวุฒิภาวะของความสามารถขั้นนั้นก่อนพัฒนาการทางสติปัญญาที่อธิบายว่าเด็กเกิดมาพร้อมวุฒิภาวะ ซึ่งจะพัฒนาขึ้นตามอายุประสบการณ์ ค่านิยมทางสังคม และสิ่งแวดล้อม พัฒนาการทางอารมณ์และจิตใจจะสะท้อนให้เห็นถึงการแสดงออกของพฤติกรรมและบุคลิกภาพได้ดี ถ้าในแต่ละช่วงอายุเด็กได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ตนพอใจ ได้รับความรักความอบอุ่นอย่างเพียงพอจากผู้ใกล้ชิด มีโอกาสช่วยตนเองทำงานที่เหมาะสมกับวัยและมีอิสระที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่ตนอยากรู้อบ ๆ ตนเอง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยมีหลักการในการจัดการศึกษาดังนี้คือ

หลักการในการจัดการศึกษา สำหรับเด็กระดับก่อนประถมศึกษา (กรมวิชาการ, 2541:31)

1. เป็นการจัดการศึกษาให้ครอบคลุมเด็กทุกประเภทที่มีอายุ 3-6 ปี
2. เป็นการพัฒนาการเด็กโดยยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา
3. เป็นการพัฒนาเด็กโดยองค์รวมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ผ่านกิจกรรมการเล่นที่เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ และความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. เป็นการจัดประสบการณ์ให้เด็กสามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุข
5. เป็นการพัฒนาเด็กโดยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ในการจัดการศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา
6. เป็นการพัฒนาเด็กโดยให้ครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วม

จากหลักการดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นถึงการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยการจัดการศึกษาให้ครอบคลุมเด็กทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นเด็กปกติ เด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส ตลอดจนเด็กพิเศษ ที่เป็นการพัฒนาเด็กในองค์รวม ให้มีพัฒนาการทุกด้านทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยส่งเสริมให้ครอบครัวและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กระดับก่อนประถมศึกษา (อายุ 3-6 ปี)

1. มีสุขภาพดี เจริญเติบโตตามวัย และมีพฤติกรรมอนามัยที่เหมาะสม
2. ใช้กล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็กได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน
3. ร่าเริงแจ่มใสมีความสุขและความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น
4. มีคุณธรรมและจริยธรรม มีวินัยในตนเองและมีความรับผิดชอบ
5. ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับสภาพและวัย
6. อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตย
7. รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมในท้องถิ่นและความเป็นไทย
8. ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ในเหมาะสมกับวัย
9. มีความสามารถในการคิด การแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ
10. มีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ด้วยคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังกล่าวเปรียบเสมือนคุณลักษณะที่บ่งชี้ขั้นพัฒนาการและวุฒิภาวะของเด็กแต่ละคนที่มีความแตกต่างกัน แม้ว่าจะอยู่ในวัยเดียวกันก็ตาม ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูและการให้การศึกษาแก่เด็ก ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนควรมีการจัดประสบการณ์และกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสพัฒนาการทุกด้านใกล้เคียงกันดังนี้

1. ส่งเสริมให้เด็กได้มีพัฒนาการทุก ๆ ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
2. การจัดประสบการณ์ต้องให้สอดคล้องกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก
3. จัดโดยยึดเด็กเป็นศูนย์กลางในการสนองความต้องการบนพื้นฐานของความสนใจ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างเด็กแต่ละคน ตลอดจนการเปิดโอกาสเด็กให้มีความคิดริเริ่ม โดยมีครูอำนวยความสะดวก ชี้แนะ สนับสนุนกิจกรรมเรียนรู้กับเด็ก
4. จัดบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวย อบอุ่น สำหรับเด็ก
5. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทุก ๆ ด้านแบบบูรณาการ
6. จัดให้เด็กได้เรียนรู้จากประสาทสัมผัสที่ 5 ให้เด็กได้มีโอกาสสังเกต สำรวจ ค้นคว้า ทดลอง และแก้ปัญหาด้วยตนเอง แบบประสบการณ์ตรง
7. จัดให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุสิ่งของ กับเด็ก และกับผู้ใหญ่
8. จัดให้มีความสมดุลระหว่างกิจกรรมที่เด็กและครูเป็นผู้ริเริ่ม ตลอดจนกิจกรรมในห้องและนอกห้องเรียน กิจกรรมที่เคลื่อนไหวและสงบ
9. จัดให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่น
10. จัดให้เด็กได้รับการพัฒนาในด้านกระบวนการมากกว่าผลผลิต
11. จัดให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม วัฒนธรรมท้องถิ่น ที่เอื้อต่อการนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน
12. จัดกิจกรรมให้เด็กมีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อส่วนรวม รักธรรมชาติและรักท้องถิ่น
13. จัดให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการวางแผน ลงมือปฏิบัติ และบอกเวลาการปฏิบัติกิจกรรมของตนเองและผู้อื่นได้
14. จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่องและเป็นส่วนหนึ่งของ การจัดประสบการณ์
15. เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

ในการจัดทำหลักสูตรระดับก่อนประถมศึกษา ยึดหลักการ ดังนี้

1. การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม

โดยพิจารณาจากวัยและประสบการณ์ของเด็ก หลักสูตรที่เหมาะสมจะพัฒนาเด็กทุกด้านทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์เดิมที่เด็กมีอยู่และประสบการณ์ใหม่ที่เด็กจะได้รับต้องมีความหมายกับตัวเด็ก เป็นหลักสูตรที่ให้โอกาสทั้งเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการได้พัฒนา รวมทั้งยอมรับในวัฒนธรรมและภาษาของเด็ก พัฒนาเด็กให้รู้สึกเป็นสุขในปัจจุบัน มิใช่เพียงเพื่อเตรียมเด็กสำหรับอนาคตข้างหน้าเท่านั้น

2. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้จะต้องอยู่ในสภาพที่สนองความต้องการ ความสนใจของเด็กทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ครูจะต้องจัดสภาพแวดล้อมให้เด็กได้อยู่ในที่สะอาด ปลอดภัย อากาศสดชื่น ผ่อนคลาย ไม่เครียด มีโอกาสกำลังกำลังกายและพักผ่อน มีสื่อวัสดุอุปกรณ์ มีของเล่นที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัย ให้เด็กมีโอกาสได้เลือกเล่น เรียนรู้เกี่ยวกับตนเองและโลกที่เด็กอยู่ รวมทั้งพัฒนาการอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคม ดังนั้น สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนจึงเป็นเสมือนหนึ่งสังคมที่มีคุณค่าสำหรับเด็กแต่ละคนจะเรียนรู้ และสะท้อนให้เห็นบุคคลในสังคมเห็นความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษากับเด็กระดับก่อนประถมศึกษา

3. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

ครูผู้สอนมีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กอย่างมาก ครูต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้บอกความรู้หรือสั่งให้เด็กทำ มาเป็นผู้อำนวยความสะดวก จัดสภาพแวดล้อม ประสบการณ์ และจัดกิจกรรมที่ครูและเด็กมีส่วนร่วมที่จะริเริ่มทั้ง 2 ฝ่าย โดยครูจะเป็นผู้สนับสนุนและเรียนรู้ร่วมกับเด็ก ส่วนเด็กเป็นผู้ลงมือกระทำ เรียนรู้ ค้นพบด้วยตนเอง ดังนั้นครูจะต้องยอมรับเห็นคุณค่ารู้จักและเข้าใจเด็กแต่ละคนที่ตนดูแลรับผิดชอบก่อน เพื่อจะได้วางแผนสร้างสภาพแวดล้อมและจัดกิจกรรมที่จะส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ครูต้องรู้จักพัฒนาตนเอง ปรับปรุงใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับเด็ก

4. การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

การประเมินเด็กระดับก่อนประถมศึกษายึดวิธีการสังเกตเป็นส่วนใหญ่ ครูจะต้องสังเกตและประเมินทั้งการสอนของตนและพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กว่าได้บรรลุตามจุด

ประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ ผลที่ได้จากการสังเกตพัฒนาการ จากข้อมูลเชิงบรรยาย จากการรวบรวมผลงาน การแสดงออกในสภาพที่เป็นจริง ข้อมูลจากครอบครัวของเด็ก ตลอดจน การที่เด็กประเมินตนเองหรือผลงาน สามารถบอกได้ว่าเด็กเกิดการเรียนรู้และมีความก้าวหน้า เพียงใด ข้อมูลจากการประเมินพัฒนาการจะช่วยครูในการวางแผนการจัดกิจกรรม ซึ่งให้เห็นความ ต้องการพิเศษของเด็กแต่ละคน ใช้เป็นข้อมูลในการสื่อสารกับพ่อแม่ ผู้ปกครองเด็กและขณะเดียวกันยังใช้ในการประเมินประสิทธิภาพการจัดการศึกษาให้กับเด็กในวัยนี้ได้อีกด้วย

5. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับครอบครัวของเด็ก

เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่เด็กเจริญเติบโต ขึ้นมา ครูและพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กจะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ทำความเข้าใจพัฒนาการ และการเรียนรู้ของเด็ก ต้องยอมรับและร่วมมือกันรับผิดชอบ หรือถือเป็นหุ้นส่วนที่จะต้องช่วยกัน พัฒนาเด็กให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการร่วมกัน ดังนั้นครูจึงมีใช้จะแลกเปลี่ยนความรู้กับพ่อแม่ผู้ปกครอง เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กเท่านั้น แต่จะต้องให้พ่อแม่ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้วย ทั้งนี้ได้หมายความว่าให้พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นผู้กำหนดเนื้อหาหลักสูตรตามความต้องการโดยไม่คำนึง ถึงหลักการจัดที่เหมาะสมกับวัยเด็ก

2. การจัดการศึกษาพิเศษ

2.1. ความเป็นมาของการจัดการศึกษาพิเศษ

การจัดการศึกษาพิเศษในประเทศไทยมีความเป็นมาตามลำดับดังนี้ (กระทรวง ศึกษาธิการ, 2543:13-16)

พ.ศ.2478 การตราพระราชบัญญัติประถมศึกษาภาคบังคับ ประกาศยกเว้นให้เด็ก พิการไม่ต้องเข้าเรียน

พ.ศ.2482 นางสาวเจนวีฟ คอลฟิลด์ (พ.ศ.2431-2515)สตรีตาบอดชาวอเมริกันริ เริ่มก่อตั้งโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพมหานคร พร้อมกับได้มีคณะบุคคลร่วมจัดตั้งมูลนิธิช่วย คนตาบอดแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์

พ.ศ.2494 กระทรวงศึกษาธิการได้จัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กพิการประเภท ต่าง ๆ ได้แก่ เรียนช้า ตาบอด หูหนวก ร่างกายพิการ และเจ็บป่วยเรื้อรัง โดยทดลองเปิดโครงการ และโรงเรียนพิเศษเฉพาะความพิการ โดยกรมสามัญศึกษาจัดตั้งหน่วยทดลองสอนเยาวชนหู หนวก 1 ห้องเรียนในโรงเรียนเทศบาล 17 วัดโสมนัสวิหาร กรุงเทพมหานคร

พ.ศ.2495 มีการจัดตั้ง มูลนิธิเศรษฐเสถียรขึ้น เพื่อร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการ เปิดเป็นโรงเรียนสอนคนหูหนวกในปีต่อมาและเปลี่ยนชื่อมูลนิธิเดิมเป็นมูลนิธิอนุเคราะห์คนหูหนวกแทน โดยใช้ที่ดินพร้อมอาคารตึกของคุณหญิงโต๊ะ นรเนติปัญชาภิจ บริจาคเป็นสถานที่เรียน ปัจจุบันโรงเรียนเปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนเศรษฐเสถียร และในปี พ.ศ.2507 สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถได้โปรดเกล้าฯ ทรงรับมูลนิธิอนุเคราะห์คนหูหนวกไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์ มูลนิธิจึงเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น มูลนิธิอนุเคราะห์คนหูหนวกในพระบรมราชูปถัมภ์

พ.ศ.2499 นักเรียนพิการตาบอดได้เข้าเรียนร่วมกับนักศึกษาปกติในระดับชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนเซนต์คาเบรียลกรุงเทพมหานคร เป็นครั้งแรก โดยความช่วยเหลือของมูลนิธิคนตาบอดแห่งประเทศไทย

พ.ศ.2500 กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีการทดลองนำเด็กเรียนช้าเข้าเรียนร่วมในโรงเรียนปกติระดับประถมศึกษาของกรุงเทพมหานครเป็นครั้งแรก 7 แห่งคือโรงเรียนพญาไท โรงเรียนวัดชนะสงคราม โรงเรียนวัดพญาไยง โรงเรียนวัดหนัง โรงเรียนวัดนิมมานรดี โรงเรียนสามเสนนอก และโรงเรียนวัดชัยชนะสงคราม

พ.ศ.2510 กรมสามัญศึกษา อนุมัติให้กองการศึกษาพิเศษจัดทำโครงการสอนเด็กเจ็บป่วยด้วยโรคโปลิโอ หรือโรคไขสันหลังอักเสบ ในโรงพยาบาลศิริราช มีการก่อตั้งมูลนิธิสงเคราะห์คนพิการขึ้น เพื่อช่วยเหลือในการฟื้นฟูสมรรถภาพแก่เด็กเหล่านี้ ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นมูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี และจัดตั้งศูนย์บริการเด็กพิการยากจน ขึ้นที่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อช่วยเหลือเด็กพิการที่ยากจนและมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดหรือไกลจากโรงพยาบาลศิริราชในกรุงเทพมหานคร

พ.ศ.2504-2508 มูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการฯ ร่วมกับกองการศึกษาพิเศษ จัดตั้งโรงเรียนสอนเด็กพิเศษขึ้น โดยมีบุคลากรฝ่ายบริหารและทำการสอนจากกองการศึกษาพิเศษกรมสามัญศึกษา ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งต่อมากกระทรวงศึกษาธิการ อนุมัติงบประมาณก่อสร้างอาคารเรียนเพิ่มเติม และสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีได้พระราชทานชื่อให้ว่า โรงเรียนศรีสังวาลย์ในปี พ.ศ.2508

พ.ศ.2504 กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งโรงเรียนสอนคนหูหนวกขึ้นอีกแห่งหนึ่งในเขตทุ่งมหาเมฆ กรุงเทพมหานคร และปัจจุบันนี้คือ โรงเรียนโสตศึกษาทุ่งมหาเมฆ

พ.ศ.2505-2509 กรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนด้านวิทยาการ จากมูลนิธิอเมริกันเพื่อคนตาบอดโพ้นทะเล (American Foundation Overseas for the Blind) จัดโครงการทดลองสอนคนตาบอดให้เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เขตกรุงเทพมหานครและได้ขยายโครงการออกสู่ภูมิภาคเป็นระยะเวลาสั้น ๆ จนกระทั่งหมดงบประมาณขยายผล การดำเนินงานจึงคงอยู่ในเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น

พ.ศ.2505-2507 มีการจัดตั้งมูลนิธิคนปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์ขึ้น ใน พ.ศ.2505 และชั้นเรียนพิเศษในโรงพยาบาลปัญญาอ่อน เมื่อ พ.ศ.2506 เพื่อสอนเด็กปัญญาอ่อนอายุระหว่าง 7-15 ปี จัดตามระดับความสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่มคือ ระดับเรียนได้ ระดับฝึกได้ และระดับปัญญาอ่อนรุนแรง โดยที่กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้ขอจัดตั้งโรงพยาบาลและดำเนินงานดังกล่าวในปีพ.ศ.2503 ภายหลังจากการสุมตัวอย่างเพื่อสำรวจจำนวนบุคคลปัญญาอ่อนของประเทศไทย และพบว่ามีการร้อยละ 1 ของพลเมืองทั้งประเทศ ในปี พ.ศ.2507 โรงพยาบาลปัญญาอ่อนได้รับพระราชทานนามจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ว่าโรงเรียนราชานุกูล พร้อมทั้งพระราชทานรายได้จากการฉายภาพยนตร์ส่วนพระองค์ ให้จัดสร้างอาคารเรียนภายในบริเวณโรงพยาบาลด้วย

พ.ศ.2507 กรมสามัญศึกษาขยายการเปิดชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ประเภทหูตึงขึ้นในโรงเรียนพญาไท ซึ่งเป็นชั้นเรียนพิเศษคู่ขนานกับชั้นประถมศึกษาปกติ มีครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้สอนและฝึกแก้ไขการพูดให้นักเรียน ชั้นเรียนร่วมในลักษณะนี้ยังคงดำเนินการอยู่จนกระทั่งปัจจุบันนี้ แม้ว่าจะมีโครงการจัดชั้นเรียนร่วมลักษณะอื่น ๆ เกิดขึ้นด้วยในเวลาต่อ ๆ มา

พ.ศ.2512 – 2516 กรมการฝึกหัดครูอนุมัติการจัดตั้ง ศูนย์ทดลองสอนเด็กหูพิการ ชั้นเด็กเล็กขึ้นในวิทยาลัยครูสวนดุสิต พร้อมทั้งเปิดสอนสาขาวิชาการศึกษาพิเศษในระดับปริญญาเป็นแห่งแรกในปี พ.ศ.2513 ได้จัดให้เด็กอนุบาลปกติเข้ามาเรียนร่วมกับเด็กอนุบาลหูตึง ซึ่งนับว่าเป็นวิธีการจัดการเรียนร่วมแบบหนึ่งเรียกว่า Reversed Integration จนกระทั่ง ปี พ.ศ. 2516 จึงได้ส่งเด็กหูตึงเข้าเรียนร่วมในระดับชั้นประถมศึกษา ณ โรงเรียนพญาไท

พ.ศ.2513 กรมการฝึกหัดครูได้จัดให้มีการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กพิเศษ แก่ครอบครัวโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้คำแนะนำพ่อแม่ผู้ปกครองในการเลี้ยงดูเด็กพิการ ซึ่งมีอายุระหว่าง 0-7 ปี เพื่อให้เด็กได้พัฒนาการไปตามขั้นตอนเช่นเดียวกับเด็กปกติ โดยเริ่มต้นจาก

การให้บริการเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น และเมื่อเด็กมีความพร้อมที่จะเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติจะส่งต่อให้เด็กเข้าเรียนร่วมทั้งในระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษาต่อไป

ตั้งแต่ปี พ.ศ.2520 เป็นต้นมา กระทรวงศึกษาธิการได้ขยายโครงการสอนเด็กเรียนช้าและเด็กหูตึงเรียนร่วมในระดับประถมศึกษาออกไปอีกหลายโรงเรียน เช่น โรงเรียนอนุบาลสามเสน โรงเรียนอนุบาลพิบูลเวศม์ โรงเรียนอนุบาลวัดนางนอง โรงเรียนวัดหนัง โรงเรียนประถมบางแค โรงเรียนประถมนนทบุรี โรงเรียนวัดเวตวันธรรมवास โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ฯลฯ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และโรงเรียนสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา

พ.ศ.2520 – 2531 มูลนิธิช่วยคนปัญญาอ่อนในพระบรมราชินูปถัมภ์ ประกาศจัดตั้งโรงเรียนสำหรับเด็กและบุคคลปัญญาอ่อน ขยายงานไปสู่ภูมิภาคหลายแห่ง คือ ในปี พ.ศ. 2520 ได้เปิดโรงเรียนปัญญาอ่อนสำหรับระดับเรียนได้ โดยได้รับความร่วมมือกับกองการศึกษาพิเศษในด้านบุคลากร ปี พ.ศ. 2521 ขยายงานจัดตั้งโรงงานในอารักขาฝึกอาชีพบุคคลปัญญาอ่อนในโรงเรียนและที่ศูนย์ฝึกวิชาชีพหญิง ที่จังหวัดนครปฐม ปี พ.ศ. 2524 ขยายงานไปสู่ภาคเหนือ โดยจัดศูนย์สงเคราะห์บุคคลปัญญาอ่อนภาคเหนือ ที่จังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2526 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่จังหวัดอุบลราชธานี และปี พ.ศ. 2530 ในภาคใต้ที่จังหวัดสงขลาซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญา แล้วโอนให้เป็นโรงเรียนของรัฐต่อไป

งานมูลนิธิฯ ยังได้ขยายไปสู่กลุ่มเด็กที่ปัญญาอ่อนรุนแรง และเด็กปัญญาอ่อนก่อนวัยเข้าเรียนโดยในปี 2525 ได้จัดตั้ง ศูนย์ฝึกเด็กปัญญาอ่อนประกาศาพยากรณ์ ที่เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร และในปี พ.ศ.2527 จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กปัญญาอ่อนวัยก่อนเข้าเรียนในชุมชนคลองเตย กรุงเทพมหานคร เพื่อกระตุ้นพัฒนาในด้านต่าง ๆ และเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กเหล่านี้ก่อนเข้าเรียนในโรงเรียนพิเศษ หรือโรงเรียนปกติ จากนั้น ยังขยายงานไปเปิดศูนย์พัฒนาเด็กที่ชุมชนอื่น ๆ อีก 1 แห่ง คือ ที่บางเขน

ในปี พ.ศ.2531 มูลนิธิฯ ได้เริ่มโครงการจัดตั้งศูนย์ฝึกอาชีพแบบโรงงานในอารักขาพร้อมทั้งฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพแก่บุคคลปัญญาอ่อนวัยผู้ใหญ่ และได้รับพระราชทาน ชื่อว่า ศูนย์ฝึกอาชีพปัญญาคาร ตั้งอยู่ที่ ซอยพระมหากษัตริย์ จังหวัดนนทบุรี

พ.ศ.2523 – 2530 กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา ได้ขยายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยรับโอนโรงเรียนกาวิลละอนุกุล จังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ.2523) เดิมชื่อโรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์กาวิลละวิทยา สังกัดสำนักงานคณะ

กรรมการการศึกษาเอกชนขึ้นกับค่ายกาวิละ และจัดตั้งโรงเรียนอนุบาลปัญญาคุณ จังหวัด อุบลราชธานี (พ.ศ.2530) ขึ้นเป็นโรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาให้เข้าเรียน ร่วมในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์อีก 4 แห่งในภูมิภาค คือ ที่จังหวัดจันทบุรี กาญจนบุรี เลย และ สุราษฎร์ธานี ต่อมาได้จัดตั้ง โรงเรียนชุมพรปัญญาคุณ กับโอนโรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญาจาก มูลนิธิช่วยคนปัญญาอ่อนมาอีก 1 โรงเรียน

พ.ศ.2529 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ดำเนินงานจัดการ เรียนร่วมภายใต้ชื่อ โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการร่วมกับเด็ก ปกติ โดยมอบให้สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ดำเนินงานทดลองจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กพิการ 3 ประเภท คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทาง การเห็น และเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่โรงเรียนพญาไท โรงเรียนราชวินิต และโรง เรียนวัดเวตวันธรรมาวาส รวมทั้งศึกษาวิจัย สร้างเครื่องมือ และสื่อต่าง ๆ และในปี พ.ศ.2533 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ขยายงานจัดการเรียนร่วมไปยังสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดต่าง ๆ และในปี พ.ศ.2538 ขยายผลการจัดการเรียนร่วมได้ครบ 76 จังหวัด

2.2. ระบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ

ในปี พ.ศ.2542 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศนโยบายปีการศึกษาเพื่อคนพิการ ขึ้น คนพิการทุกคนที่อยากเรียนต้องได้เรียน รวมทั้งได้มีการจัดระบบโครงสร้างการจัดการศึกษา เพื่อคนพิการ เพื่อขยายโอกาสให้กับคนพิการทุกกลุ่ม ทุกประเภท และปรับปรุงระบบการบริหาร จัดการการศึกษาเพื่อคนพิการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสรุปได้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2543: 16-17)

1. การจัดให้มีคณะกรรมการระดับชาติทำหน้าที่กำกับดูแล การจัดการศึกษาเพื่อ คนพิการ ซึ่งได้แก่คณะกรรมการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ
2. การจัดให้มีศูนย์การศึกษาพิเศษแห่งชาติทำหน้าที่บริหารจัดการการศึกษาเพื่อ คนพิการ
3. การจัดให้มีศูนย์การศึกษาพิเศษเขต จำนวน 13 เขต ทำหน้าที่นำนโยบายไปสู่ การปฏิบัติ และการดูแลงานวิชาการการศึกษาพิเศษ
4. การจัดให้มีศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัด ทำหน้าที่ให้บริการช่วยเหลือในระยะแรก เริ่มแก่เด็กพิการและครอบครัว และเตรียมความพร้อมแก่คนพิการ รวมทั้งการดำเนินการคัดแยก พื้นฟูและส่งต่อคนพิการไปยังสถานศึกษา

5. การจัดให้มีการเรียนร่วมในทุกสังกัดและทุกระดับการศึกษาทั้งในสถานศึกษาของภาครัฐและเอกชน

6. การจัดโรงเรียนการศึกษาพิเศษเฉพาะความพิการ

7. การจัดการศึกษาอนุรักษวิธี

8. การจัดการศึกษาโดยองค์กรเอกชน ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

9. การจัดการศึกษาสนับสนุนเพื่อการศึกษาตามอัธยาศัย

10. การสนับสนุนให้คนพิการได้รับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกบริการและความช่วยเหลืออื่นทางการศึกษา

2.3. การจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ

คนพิการสามารถรับการศึกษาได้ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยมีการจัดที่สำคัญอย่างน้อย 6 แบบหลัก ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2543:17)

1. การเรียนร่วม

2. โรงเรียนการศึกษาพิเศษเฉพาะความพิการ

3. การจัดในครอบครัว

4. การจัดโดยชุมชน

5. การจัดในสถานพยาบาล

6. การจัดในศูนย์การศึกษาพิเศษ

2.4. การศึกษาพิเศษ

ความหมายของการศึกษาพิเศษ ความหมายของการศึกษาพิเศษ ได้มีหน่วยงานทางการศึกษาและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการศึกษาพิเศษ(Special Education) ได้ดังนี้

กู๊ด (Good, 1973:381) ได้ให้ความหมายว่า การศึกษาพิเศษ คือ การศึกษาที่แตกต่างจากกลุ่มนักเรียนทั่วไป ทางด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา หรือด้านสังคม จนต้องมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาหลักสูตร วิธีการสอน และอัตราความก้าวหน้าที่น่าคาดหวัง ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความจำเป็นทางการศึกษาของนักเรียนดังกล่าวอย่างเหมาะสม

เคิร์ท และกอลเลจเจอร์ (Kirt and Gallagher, 1979:22) ให้ความหมายว่า การศึกษาพิเศษเป็นการให้บริการเพิ่มเติมจากโปรแกรมการศึกษาปกติเพื่อช่วยเหลือเด็กพิเศษในการพัฒนาศักยภาพของตน

ฮิวเวิร์ด และออร์ลันสกี (Heward and Orlansky, 1980:29) ให้ความหมายว่า การศึกษาพิเศษ คือ การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สื่อ วัสดุอุปกรณ์พิเศษ กระบวนการสอน และความช่วยเหลืออื่น ๆ โดยการวางแผนเป็นรายบุคคล และการติดตามผลอย่างเป็นระบบ เพื่อมุ่งให้เด็กพิเศษให้ความสามารถพึ่งตนเองมากที่สุด และบรรลุความสำเร็จทางการศึกษามากที่สุด

เพชรรัตน์ กิตติวัฒนากุล (2530:9) ให้ความหมาย การศึกษาพิเศษ ไว้ว่า การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษทุกประเภทที่จัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือเด็กพิเศษ โดยการจัดการศึกษาที่ให้ความรู้เพิ่มเติมเสริมส่วนที่เด็กพิเศษยังขาด หรือการจัดการศึกษาที่ให้เด็กพิเศษในด้านรูปแบบหลักสูตร วิธีสอน สื่อการเรียนการสอน เพื่อสนองตอบความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กพิเศษให้สามารถพัฒนาศักยภาพของตนให้สูงสุด โดยคำนึงถึงปรัชญาการศึกษาพิเศษเป็นสำคัญ

จรัล ทองปิยมณี (2531:34) ให้ความหมายไว้ว่า คือ การศึกษาที่ยึดปรัชญา การเอาเด็กเป็นศูนย์กลาง ให้ความสนใจต่อความต้องการจำเป็นส่วนตัวของเด็กแต่ละคนและจัดการช่วยเหลือสนับสนุนให้อย่างเป็นระบบ

จากความหมายของการศึกษาพิเศษที่กล่าวมานี้ สรุปได้ว่า การศึกษาพิเศษ หมายถึง การจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเน้นการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และเสริมสร้างศักยภาพส่วนบุคคลให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม เด็กที่มีความต้องการพิเศษนี้ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ เด็กที่มีปัญหาทางด้านอารมณ์และพฤติกรรม เด็กออทิสติก เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและการเคลื่อนไหว เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เด็กที่มีความบกพร่องซ้ำซ้อน และเด็กปัญญาเลิศ

3. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเด็กออทิสติก

3.1. ประวัติของโรคออทิสติก

โรคนี้มีมานานแล้ว ทั้งนี้จากรายงานของนักวิทยาศาสตร์ชาวฝรั่งเศส เจ.เอ็ม.จี. ไอทาร์ด (J.M.G. Itard) ในปี 1799 ซึ่งเขียนเรื่องราวของเด็กชาย อายุ 12 ปี ชื่อ วิกเตอร์ ในหนังสือ "The Wild Boy of Avugron" ผู้ซึ่งอาศัยอยู่ตามชายป่า และมีความผิดปกติทางพฤติกรรมมากมาย โดยเฉพาะเรื่องภาษา และการเรียนรู้ นอกจากนี้ในปี 1919 ได้มีหนังสือที่เขียนถึง เรื่องราวของเด็กชายดอน อายุ 2 ขวบ 7 เดือน ซึ่งมีความบกพร่องในการรับรู้ การใช้ภาษา แยกตัว และมีพฤติกรรมแปลก ๆ โดยนักจิตวิทยา ชาวอเมริกัน ชื่อ ไลเนอร์ วิทเนอร์ ซึ่งเรื่องราวจากหนังสือนี้ได้กระตุ้นให้ผู้สนใจในเด็กกลุ่มนี้มากขึ้น

ในปี 1934 มีบทความเขียน โดย อูเกน บูลเลอร์ (Eugen Bleuler) กล่าวถึงลักษณะเด็กที่มีอาการขาดการติดต่อกับผู้อื่น หันเข้าหาตนเองและไม่แยแสต่อโลกภายนอกและตั้งชื่อว่า "Autism" ซึ่งมาจากรากศัพท์ ภาษากรีกว่า Auto แปลว่าตนเอง (Self) หมายถึง การขาดการติดต่อกับผู้อื่น หันเข้าหาตนเอง และไม่แยแสต่อโลกภายนอก (เพ็ญแข ลิ้มศิลา, 2530:277)

ปี 1940 – 1944 ศาสตราจารย์ ฮานส์ แอล เพอร์เกอร์ (prof. Hans Asperger) จิตแพทย์ชาวเยอรมัน ได้กล่าวถึงกลุ่มของเด็กออทิสติกที่มีสติปัญญาดี พูดได้ แต่ก็มีสิ่งผิดปกติในน้ำเสียง (Tone) และมีการแสดงออกที่ผิดปกติ (Abnormal expression) มีการเคลื่อนไหวช้า ๆ ไม่สบตาคน มองดูอะไรไปเรื่อย ๆ บางครั้งดูเหมือนมองทะลุตัวบุคคลไป เราเรียกเด็กพวกนี้ว่า "Asperger's Syndrome" และเขาได้เขียนบทความเป็นภาษาเยอรมันปัจจุบันได้รวมเด็ก "Asperger's Syndrome" เข้าไว้ในกลุ่มเด็กออทิสติก เช่นเดียวกัน

ขณะเดียวกันในปี 1943 (พ.ศ. 2486) หรือเมื่อ 50 ปีมาแล้ว ศาสตราจารย์แคนเนอร์ (Dr. Leo Kanner) เป็นคนแรกที่ได้รวบรวมลักษณะอาการเฉพาะโรค โดยจัดกลุ่มโรคนี้ไว้เป็นเด็กพิเศษกลุ่มหนึ่งและแยกโรคนี้ออกจากกลุ่มโรคของเด็กที่มีความพิการอย่างรุนแรง (Severe mentally handicapped children) หลังจากนั้นก็มีคนสนใจเรื่องนี้เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

ประมาณ 20 ปีต่อมา ในปี ค.ศ. 1962 (พ.ศ. 2505) ได้มีการจัดตั้งสมาคมของพ่อ แม่ นักวิชาการ หรือผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กออทิสติกในประเทศอังกฤษ และประเทศต่าง ๆ ในทวีปอเมริกา และยุโรป (วินด์ดา ปิยะศิลป์ 2537:12) โดยคนกลุ่มนี้ทำงานอย่างกว้างขวางในการรวบรวมปัญหา รวบรวมข้อมูลทางการแพทย์ และการศึกษาค้นคว้าต่าง ๆ ให้บริการแก่ครอบครัวที่เพิ่งค้นพบว่าลูกเป็นโรคและยังพยายามให้ความรู้กระจายออกสู่บุคคลทั่วไป

ในประเทศไทย ไม่มีประวัติว่าพบเด็กออทิสติกเมื่อใด แต่มีโรงพยาบาลที่รับผู้ป่วยทางจิตเวชเด็ก คือโรงพยาบาลสำโรง ซึ่งตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2506 และได้รับอนุมัติจากกระทรวงสาธารณสุขให้เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์” เมื่อ พ.ศ. 2519 และปัจจุบันเป็นโรงพยาบาลเพียงแห่งเดียวที่รักษาเด็กออทิสติกอย่างจริงจัง

3.2. ความหมายของเด็กออทิสติก

สมาคมออทิสติกสหรัฐอเมริกา (Autism Society of America) ได้ให้นิยามเด็ก ออทิสติกว่ามีลักษณะเด็ก 5 ประการคือ 1. มีพัฒนาการล่าช้าและถดถอย, 2. มีปฏิกริยาตอบโต้ต่อสิ่งเร้าผิดปกติ, 3. สนใจแต่ตนเองไม่สนใจสิ่งรอบตัว, 4. มีปัญหาด้านภาษาและการพูด และ 5. ไม่สามารถแสดงปฏิกริยาตอบโต้ต่อผู้คน สิ่งของ และเหตุการณ์

สมาคมออทิสติกแห่งชาติ (The National Autistic Society, 1998) ในประเทศอังกฤษได้กล่าวถึงอาการออทิสซึมว่า ผลกระทบที่เกิดจากความพิการที่คนมีความยากลำบากในการติดต่อสื่อสาร และสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้างได้

ลีโอ คานเนอร์ (Kathleen Ann Quill, 1955:12 อ้างอิงจาก Kanner, 1943) กล่าวถึงความหมายของเด็กออทิสติกว่าเด็กออทิสติกจะเป็นเด็กที่ดูเหมือนว่าไม่สามารถสร้าง สัมพันธภาพกับบุคคลอื่นได้ เด็กจะถูกรบกวนหรือมีอุปสรรคในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เด็กจะตั้งอยู่อย่างโดดเดี่ยวตามลำพัง นั่นก็คือ เด็กจะหมกมุ่นในตนเองไม่สนใจ ยินดียินร้ายกับคนอื่น ๆ และเขายังได้อธิบายอีกว่าอาการของเด็กออทิสติกก็คือ ความผิดปกติอย่างรุนแรงของพัฒนาการที่ส่งผลถึงลักษณะของการกระทำหน้าที่ของเด็กตั้งแต่เกิดไปจนตลอดชีวิต

รัทเตอร์ (Rosenberg and others, 1992:92 อ้างอิงจาก Rutter, 1978) ได้ให้ความหมายว่าอาการออทิสซึมในเด็กออทิสติกนั้น จะมีลักษณะทั่วไปโดยรวมที่เจาะจงคือ

1. อาการที่สูญเสียพัฒนาการด้านความสัมพันธ์ทางสังคม, 2. สูญเสียพัฒนาการการสื่อสารทางภาษา และ 3. มีพฤติกรรมซ้ำซากและหมกมุ่นในพฤติกรรมเดิม ๆ

ริทโว และฟรีแมน (Rosenberg and others, 1992:90 อ้างอิงจาก Ritvo and Freeman, 1977:185-286) ได้อธิบายไว้ว่า Autism คือความอ่อนแอหรือความบกพร่อง (Incapacitating) อย่างรุนแรงที่ไม่สามารถพัฒนาชีวิตอย่างยาวนาน ซึ่งปรากฏในเด็กช่วงอายุ 3 ขวบ และจะปรากฏประมาณทุก 5 คนในจำนวน 10,000 คน จะเกิดแก่เด็กชายมากกว่าเด็กหญิง 4 เท่า สามารถพบได้ทั่วไป ไม่ว่าจะเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ใด หรือมีภูมิหลังทางสังคมอย่างไร ไม่ปรากฏว่าองค์ประกอบทางจิตวิทยาแวดล้อม (psychological environment) ของเด็กก่อให้เกิดอาการ ออทิสซึม (Autism) จึงเป็นอาการที่มีคำจำกัดความทางพฤติกรรมโดยเฉพาะลักษณะที่สำคัญจะปรากฏให้เห็นก่อนที่เด็กมีอายุครบ 30 เดือน และรวมทั้งมีความบกพร่องหรือการชะงักงันในอาการดังต่อไปนี้

1. อัตราการพัฒนา และหรือการเรียงลำดับหรือการต่อเนื่อง (sequence) ในเหตุการณ์การปรับตัวทางสังคม หรือการเรียนรู้ของเด็ก
2. การสนองตอบต่อสิ่งเร้า (sensory stimuli)
3. การพูด การสื่อสารด้านภาษาและความสามารถในการเรียนรู้
4. ความสามารถในการติดต่อผู้คน ในสถานการณ์รอบด้านของเด็ก

คีร์พร สุวรรณเทศ (2536:3) ได้กล่าวถึงอาการออทิสซึมว่าเป็นกลุ่มอาการที่มีความผิดปกติทางพฤติกรรมแบบจำเพาะ ซึ่งปรากฏให้เห็นเป็นที่สังเกตได้ในระยะแรกของชีวิตก่อนอายุ 30 เดือน พฤติกรรมที่ผิดปกตินั้น เป็นความบกพร่องเกี่ยวกับการสร้างสัมพันธภาพทางสังคม ภาษา การสื่อความหมาย และการใช้จินตนาการในการเล่น (การเล่นโดยใช้การสมมติ) ซึ่งแสดงถึงการเสียหายที่ทางสรีระวิทยาของระบบสมอง

วินัดดา ปิยะศิลป์ (2537:10) ได้ทำการศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กออทิสติก ได้ให้คำอธิบายโรคออทิสซึมว่า โรคออทิสซึม คือ โรคที่มีความผิดปกติในการพัฒนาการของเด็ก มีความย่อหย่อนของประสาทการรับรู้และด้อยในการพัฒนาการทางภาษา และแยกตัวออกจากสังคม ความย่อหย่อนนี้จะขัดขวางหรือแปลผลข้อมูลที่ได้รับจากสายตา การได้ยินและประสาทสัมผัสอื่น ๆ ผิดพลาดจากปกติ มีผลต่อพัฒนาการทางการพูดและการสื่อสารอย่างมาก ทางกายแพทย์เรียกเด็กกลุ่มนี้ว่า เด็กออทิสติก

ดารณี อุทัยรัตนกิจ (2538:84) ได้ให้คำอธิบายอาการออทิสซึมในเด็กออทิสติกว่า หมายถึงพัฒนาการที่ผิดปกติและส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการสื่อสารทั้งวัจนะและอวัจนะ โดยทั่วไปมักอาการดังกล่าวปรากฏก่อนอายุ 3 ขวบ

อัมพร โอตระกูล (2538:76) ได้ให้คำจำกัดความเด็กออทิสติก หรือเด็กออทิสซึม (Autistic Childs Infantile Autism) เขาไว้ว่า ออทิสซึมเป็นโรคจิตในเด็กในการวินิจฉัยแยกโรคทั้งสองระบบใหม่ได้จัดไว้ในความผิดปกติของพัฒนาการ แต่เด็กมีอาการลักษณะแบบโรคจิต จึงอาจเรียกว่าเป็นโรคจิตวัยเด็ก พบบ่อยในวัยทารก แต่ส่วนมากจะมีพฤติกรรมแสดงออกในช่วง 2 ขวบ อุบัติการณ์ของโรคนี้ในประเทศอุตสาหกรรมพบว่ามีประมาณ 4 หรือ 5 คน ในจำนวนเด็ก 10,000 คน เด็กชายเป็นมากกว่าเด็กหญิงในอัตรา 3:1 เด็กออทิสซึมส่วนมากเป็นในลูกคนแรกของครอบครัว

กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2540, น.26) ได้ให้คำจำกัดความเด็กออทิสติก (Autistic Children) ว่า หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องรุนแรงในการสื่อสารความหมาย พฤติกรรม สังคม การเรียน ความบกพร่องมักเกิดขึ้นในวัยเด็ก เด็กเหล่านี้จะมีปัญหาในการใช้ความคิด สติปัญญา การรับรู้ ซึ่งเป็นผลให้เด็กไม่ก็เรียนรู้อย่างดี ขาดความเข้าใจในวิชาที่เรียน มีปัญหาในการสื่อสารและการคบเพื่อน

ความหมายของเด็กออทิสติกสรุปได้ว่า เป็นเด็กที่มีปัญหาทางพัฒนาการที่ได้รับผลกระทบจากการสะดุดหรือชะงักงันของพัฒนาการ ทำให้เด็กเกิดความยุ่งยากในการติดต่อสื่อสาร ความผิดปกติทางพฤติกรรม การใช้ภาษา การรู้ความหมาย การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การตอบสนองต่อสิ่งเร้า การเรียนรู้ การเข้าสังคม ซึ่งสามารถค้นพบอาการได้ก่อน 30 เดือน

3.3. ลักษณะของเด็กออทิสติก

เพ็ญแข ลีมีศิลา (2538:364) กล่าวว่า ออทิสซึม (Autism) เป็นกลุ่มอาการผิดปกติที่แสดงพฤติกรรมให้เห็นว่าเด็กไม่สามารถพัฒนา ด้านสังคม การพูด การใช้ภาษา และการสื่อความหมายตามวัยได้อย่างเหมาะสม เด็กออทิสติกส่วนใหญ่จะมีลักษณะภายนอกที่ดูเหมือนเด็กปกติทั่วไป เด็กส่วนใหญ่จะมีหน้าตาน่ารัก ในช่วงวัยทารกจะมีการเจริญเติบโตและพัฒนาการที่เป็นปกติไม่ว่าจะเป็นส่วนสูง น้ำหนักตัว การยิ้ม การคว่ำ การนั่ง และการเดิน แต่ก็มีลักษณะที่สามารถสังเกตในทารกที่มีอาการออทิสซึม โดยมีลักษณะความผิดปกติที่แสดงให้เห็น 2 ลักษณะ

คือ เด็กที่ร้องกวนมาก ส่งเสียงกรี๊ดร้องทั้งกลางวัน และกลางคืน แม้ว่าจะอุ้ม ปล่อยอย่างไรก็ไม่หยุดร้อง เวลาอุ้มก็จะทำตัวแข็งขึ้น และจะร้องมากยิ่งขึ้น ในเวลาอาบน้ำหรือเปลี่ยนผ้าอ้อม เด็กจะต่อต้านทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งทำให้บิดามารดาจะรู้สึกเหนื่อยล้ากับการเลี้ยงดูลูกลักษณะนี้ ในทางตรงข้าม ความผิดที่สามารถสังเกตได้อีกลักษณะ คือ เด็กจะนอนนิ่งเงียบ ไม่ร้องกวน ไม่ว่าจะรู้สึกหิว หรือเปียกเลอะเทอะ จนดูเหมือนเป็นเด็กเลี้ยงง่าย แต่พ่อแม่ก็จะเริ่มวิตกกังวลต่อลักษณะความเฉยเมยของเด็กว่ามีความผิดปกติหรือเปล่า และในช่วงขวบปีแรกนี้ สิ่งที่บิดามารดาสามารถสังเกตความผิดปกติที่เกิดขึ้นชัดเจน คือ การที่เด็กไม่มีปฏิบัตินิสัยตอบสนอง ไม่ว่าจะเป็นการสัมผัสของมารดาจากการอุ้มหรือกอดรัด เด็กจะไม่ซุกตัว หรือโอบกอดตอบ เด็กจะไม่แสดงความสนใจต่อสิ่งแวดล้อมภายนอกไม่ว่าจะเป็นผู้คนหรือสัตว์ที่ผ่านไปมา นอกจากนี้ เด็กจะไม่มองหน้าหรือสบตาผู้อื่น ไม่มองตามเสียงเรียก ไม่แสดงอาการอยากรู้ อยากเห็นสิ่งใด จะมองไปรอบ ๆ ตัวแบบไร้จุดหมาย นอกจากจะพบเห็นสิ่งที่ถูกใจ เช่น แสงไฟระยิบระยับ หรือพัดลมที่หมุนไปมา ก็จะต้องมองอยู่เป็นเวลานาน ๆ

ช่วงอายุที่สามารถสังเกตพฤติกรรมที่เรียกว่าแบบออทิสติกได้อย่างชัดเจนจะเป็นระยะ 2 – 3 ปี เพราะเป็นช่วงที่เด็กจะมีพัฒนาการการแสดงออก การเรียนรู้ ความอยากรู้อยากเห็น ความซุกซนมาก โดยเฉพาะการพูด การใช้ภาษา และการสื่อความหมาย เด็กวัยนี้จะเริ่มพูด เริ่มเข้าใจความหมาย การเล่นเกมเข้าสู่สังคม บิดามารดาจะพบว่าบุตรที่เป็นเด็กออทิสติก จะไม่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ เด็กจะยังคงเฉยเมย ไม่สนใจสิ่งแวดล้อม เล่นคนเดียว ที่สังเกตได้ชัด คือ การที่เด็กยังไม่พูด จนบิดามารดาคิดว่าบุตรพูดช้าเอง หรือมีปัญหาทางการได้ยิน หรือมีความพิการทางหู แต่เป็นเพราะเด็กไม่สามารถพูดหรือสื่อภาษาได้ เด็กจะไม่เข้าใจความหมายของภาษาที่พูดออกไป จะเป็นการพูดโดยเลียนเสียง ในบางรายที่สามารถพูดได้ก็จะมีภาษาพูดเฉพาะของตนเอง ที่คนอื่นไม่สามารถเข้าใจได้ เด็กไม่สามารถพูดโต้ตอบหรือบอกความต้องการของตนเองได้ เด็กออทิสติกจะเริ่มมีการแสดงออกทางอารมณ์ ในช่วงอายุ 4 – 5 ปี เด็กบางคนจะแยกตัวอยู่ในโลกของตนเองอย่างเด่นชัดขึ้น มีลักษณะท่าทางแปลก ๆ ชอบทำอะไรซ้ำ ๆ เช่น การนั่งโยกตัวไปมาเป็นเวลานาน ๆ เด็กออทิสติกบางคนที่มีอารมณ์รุนแรงอาจมีการทำร้ายตนเองหรือสิ่งของ

อะอะอาละวาด แต่เด็กพวกนี้จะไม่สามารถปกป้องตนเองจากอันตรายจากการถูกรังแก หรือถูกทำร้ายร่างกายได้ ซึ่งพ่อแม่ต้องให้การดูแลลูกอย่างใกล้ชิด

จากการที่เด็กยังไม่สามารถพูด หรือบอกความต้องการของตนเองได้ ทำให้ต้องเป็นภาระของพ่อแม่ในการที่จะต้องให้การดูแลเด็กแทบทุกเรื่องนับตั้งแต่การอาบน้ำ ทำความสะอาดร่างกาย การรับประทานอาหาร การขับถ่าย การเล่น ซึ่งเด็กออทิสติกจะไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เมื่อเทียบกับเด็กปกติในวัยเดียวกัน และในการช่วยเหลือกิจกรรมประจำวันของเด็กออทิสติกก็ต้องปฏิบัติให้เหมือนเดิมทุกวัน เด็กจะไม่ยอมให้มีการเปลี่ยนแปลง เช่น จะต้องนั่งเก้าอี้ตัวเดิมทุกครั้งเวลารับประทานอาหาร แม้แต่อาหารที่รับประทานก็จะซ้ำ ๆ แบบเดิม เด็กออทิสติกจะเริ่มหงุดหงิด โมโห อาละวาด ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงกิจวัตรประจำวัน นอกจากนี้ พฤติกรรมในช่วงอายุ 4 – 5 ปี ของเด็กที่จะสามารถพบเห็นความผิดปกติได้อีกลักษณะหนึ่ง คือ การเล่น ซึ่งในเด็กปกติจะมีการเล่นโดยใช้จินตนาการ การเล่นบทบาทสมมุติ เช่น เล่นเป็น พ่อ-แม่, ครู-นักเรียน, การเล่นขายของ และเล่นกับของเล่น เช่น เอาตุ๊กตาเล่นเป็นลูก ซึ่งจะสามารถเล่นได้กับเด็กในวัยเดียวกัน หรือเล่นกับผู้ใหญ่ แต่ในเด็กออทิสติกจะไม่สามารถเล่นโดยใช้จินตนาการได้ ลักษณะการเล่นจะเป็นการวิ่งไปวิ่งมา เล่นคนเดียว เล่นน้ำ เล่นทราย เด็กจะไม่รู้จักวิธีการเล่นกับคนอื่น มีความสนใจเพียงสั้น ๆ เล่น ๆ อยู่ก็อาจวิ่งไปมาคนเดียว หรือถ้าเด็กออทิสติกอยากจะเล่นของเล่น ขณะที่เด็กคนอื่นเล่นอยู่เด็กออทิสติกก็จะเข้าไปแย่ง หรือผลักออกจากของเล่นนั้น เพราะเด็กออทิสติกจะไม่รู้จักการขอหรือการรอคอย จะแสดงพฤติกรรมที่ต้องการโดยไม่สนใจผู้อื่น

เด็กออทิสติกเมื่อโตขึ้น หรืออายุเกิน 5 ปี จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น โดยเฉพาะด้านอารมณ์และสังคม เด็กจะมีพัฒนาการที่ดีขึ้น เริ่มมีความรู้สึกผูกพันกับบุคคล และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เข้าสังคมได้ดีขึ้น การต่อต้านการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ จะลดน้อยลง ท่าทางแปลก ๆ ที่เคยทำจะลดลง พฤติกรรมโดยทั่วไปก็จะดีขึ้นโดยเด็กจะเริ่มมีการตอบสนอง ต่อการแสดงความรักของพ่อแม่ พ่อแม่ก็จะรู้สึกที่ ลูกมีความน่ารัก รู้เรื่องและเข้าใจสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น โดยเฉพาะถ้าเด็กออทิสติกได้รับการช่วยเหลือ ปรับพฤติกรรม หรือฝึกการใช้ภาษาก็จะทำให้เด็กสามารถสื่อสารกับพ่อแม่ได้ดีขึ้น ฉะนั้นในการที่เด็กออทิสติกจะได้รับการช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในช่วงเวลาที่เหมาะสม หรือไม่อย่างไรขึ้นอยู่กับความใกล้ชิด เอาใจ

ใส่จากพ่อแม่ ในการที่จะค้นพบความผิดปกติที่เกิดขึ้นกับลูก และการได้รับการวินิจฉัยที่ถูกต้อง จากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญจะมีผลอย่างยิ่งต่อความรู้สึกและการตัดสินใจของพ่อแม่ เพราะจะหมายถึง การเริ่มขึ้นของการบำบัดรักษา ส่งผลต่ออนาคตและการพยากรณ์โรคของเด็กออทิสติก (รจนา ทรรทรานนท์, 2527:21–22)

เพ็ญแข ลิมศิลา (2540:5) กล่าวถึงลักษณะอาการของเด็กที่พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงไปได้ตามพัฒนาการของเด็กดังนี้

1. มีปัญหาทางภาษา

1.1 มีปัญหาในการเข้าใจเกี่ยวกับการพูด ซึ่งอาจมีตั้งแต่ไม่สามารถเข้าใจได้เลย

1.2 มีความผิดปกติในการพูด เช่น

1.2.1 ไม่พูดเลยแม้แต่คำเดียว ได้แต่ส่งเสียงไม่เป็นภาษา

1.2.2 พูดลอกเลียนแบบทันทีเมื่อเด็กได้ยินเสียง คล้ายนกแก้วนกขุนทอง

1.2.3 พูดลอกเลียนแบบที่เคยได้ยินมานานแล้ว ทำให้เด็กพูดภาษาของตัวเอง

เองจนฟังเหมือนภาษานก ภาษากา ภาษาต่างดาว เป็นต้น

1.2.4 พูดซ้ำซากซึ่งอาจจะเป็นคำพูดเป็นคำหรือวลี หรือประโยคเดิมซ้ำไปซ้ำมา โดยไม่สนใจว่าจะมีผู้ฟังหรือไม่

1.2.5 พูดไม่ถูกต้องตามไวยากรณ์ การพูดเรียงประโยคไม่ถูกต้อง

1.2.6 มีความสับสนในคำที่ออกเสียงคล้ายกัน

1.2.7 มีปัญหาในการใช้สรรพนาม บุพบท หรือคำอื่น ๆ ที่สามารถเปลี่ยนความหมายได้

1.3 ไม่สามารถควบคุมเสียงของตนเองได้

2. มีความผิดปกติของการสบตาและการมอง

2.1 เด็กชอบมองไปทางด้านข้างมากกว่ามองตรง ๆ มักจะมองผ่านไปมากกว่าการจับจ้องทั้งคนและสิ่งของ

2.2 มองบุคคลและสิ่งของด้วยการชำเลืองอย่างรวดเร็วมากกว่าที่จะจ้องมอง

2.3 มองบุคคลหรือสิ่งของแบบจับจ้องนานจนเกินไปเหมือนจะมองให้ทะลุปรุ
ไปรั้งมักจะพบในเด็กโต

3. มีปัญหาเกี่ยวกับการลอกเลียนแบบการเคลื่อนไหวของร่างกาย

3.1 มีความยากลำบากในการลอกเลียนแบบการเคลื่อนไหว

3.2 มีความสับสนในเรื่องการเรียนรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวตามคำสั่ง

4. ปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกาย

4.1 ถ้าเด็กออทิสติกมีอาการตื่นเต้นหรือรู้สึกวิตกกังวล เด็กมักจะควบคุมตนเอง
ไม่ได้

4.2 เด็กออทิสติกบางรายชอบเดินเขย่งและแกว่งแขนไม่ไปตามกัน

4.3 ลักษณะท่าทางที่พบได้บ่อย ขณะที่เด็กออทิสติกอยู่ในโลกของตัวเองคือการ
นอนคุดคู้อยู่ใต้เตียง ใต้โต๊ะ หรือในตู้ที่ปิดไว้ หรือมักจะยืนนิ่ง ก้มศีรษะงอแขนบริเวณข้อศอกและ
ทำซ้ำมือตก

4.4 เด็กออทิสติกบางรายจะมีการเคลื่อนไหวที่ไม่น่าเป็นไปได้ด้วยตนเอง โดยไม่
ได้เรียนรู้มาจากใคร เช่น ใช้มือเดินแทนเท้าได้เป็นเวลานาน ๆ หรือเด็กสามารถทรงตัวโดยใช้มือ
ข้างเดียวยันพื้นตั้งตัวตรงขาชี้ฟ้าได้เป็นเวลานาน

5. มีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางความรู้สึกอย่างผิดปกติ เช่น การเอามือปิดตาเมื่อ
ไม่ชอบเสียงที่ได้ยินแทนการเอามือปิดหู หรือเอามือปิดหูเมื่อเห็นภาพที่เด็กไม่ชอบ หรือเห็นคน
แปลกหน้า

6. การแสดงออกทางอารมณ์ไม่สมเหตุสมผล

เด็กออทิสติกบางรายไม่กลัวในสิ่งที่อันตราย หรือตรงกันข้ามจะแสดงอาการ
กลัวในสิ่งที่ไม่เป็นอันตราย การแสดงออกทางอารมณ์ไม่สมเหตุสมผล เช่น หัวเราะเมื่อเห็นคนอื่นได้
รับบาดเจ็บ ปฏิกริยาเหล่านี้มีผลมาจากเด็กไม่สามารถเข้าใจความหมายในความรู้สึกและการ
กระทำของผู้อื่น

7. มีความผิดปกติของหน้าที่ และพัฒนาการทางกายภาพ

7.1 มีแบบแผนในการนอนหลับเบี่ยงเบน บางคนจะนอนหลับในตอนกลางวัน
แทนกลางคืน

7.2 มีแบบแผนในการรับประทานอาหารและการดื่มเบียงเบนไป เช่น การรับประทานอาหารไม่รู้จักอิ่ม รับประทานอาหารมากเกินไปจนปวดท้องและอาเจียน

7.3 ไม่มีความรู้สึก หรือแสดงอาการว่าเวียนศีรษะหลังจากหมุนตัวเองไปรอบ ๆ เป็นระยะเวลานาน ๆ

7.4 มีลักษณะพฤติกรรมแสดงอย่างเด่นชัดถึงภาวะที่มีวุฒิภาวะไม่สมวัย และการแสดงออกทางสีหน้าที่ไม่สอดคล้องกับอารมณ์

8. มีความสามารถพิเศษเฉพาะอย่างที่เด่นชัด

9. มีปัญหาทางพฤติกรรม

ฟรีแมน (นฤมล ขวัญศิริ, 2541:13; อ้างอิงจาก Freeman, 1998) กล่าวถึงอาการของเด็กออทิสติกไว้ดังนี้

1. มีความผิดปกติเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพ สังคม และทักษะทางด้านภาษา และการสื่อความหมาย

2. มีการตอบสนองสิ่งเร้าทางความรู้สึกอย่างผิดปกติ

3. มีปัญหาในการใช้คำพูด ภาษา และท่าทางในการสื่อความหมาย

4. มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล วัตถุ และสิ่งแวดล้อมอย่างผิดปกติ

นอกจากนี้เด็กออทิสติกยังมีปัญหาทางด้านพฤติกรรมอย่างเด่นชัดซึ่งผู้ปกครองสามารถสังเกตได้ตั้งแต่อายุน้อย โดยเด็กจะมีการแสดงออกถึงพฤติกรรมที่ไม่สมวัย ไม่สมเหตุ สมผล หากผู้ปกครองพบว่าเด็กมีพฤติกรรมที่ผิดปกติจะต้องรีบช่วยเหลือแก้ไขอย่างเหมาะสมให้ทัน่วงที หากละเลยจะทำให้เด็กไม่สามารถดำรงชีวิตในสังคมกับผู้อื่นได้

3.4. ลักษณะพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กออทิสติกมีดังนี้ (เพ็ญแข ลิมศิลา และชัยชนะ นิ่มนวล, 2536:10-15)

อารมณ์รุนแรง เด็กออทิสติกบางคนจะมีอารมณ์อ่อนไหวมาก ทนต่อคำตำหนิไม่ค่อยได้ อารมณ์เหมือนเด็กที่เล็กกว่าวัย มีความกลัวและความวิตกกังวลมากกว่าเด็กปกติ ถ้าไม่

พอใจหรือโกรธแม้แต่เรื่องเล็กน้อยจะส่งเสียงโวยวายทันที หงุดหงิดง่าย ควบคุมอารมณ์ตัวเองไม่ได้

กรี๊ดร้อง และทำฤทธิ์ทำเดช เด็กออทิสติกมักชอบทำฤทธิ์ทำเดช เพราะเด็กไม่มีคำพูดซึ่งใช้เพื่อร้องขอสิ่งที่เด็กต้องการ เด็กอาจกรี๊ดร้องเพื่อเอาทอฟฟี่ ขนมหวาน หรือไอศกรีม หรือสิ่งของแปลก ๆ ที่เด็กต้องการได้ บางครั้งเด็กอาจกรี๊ดร้องเพราะสิ่งที่เคยทำอยู่มีการเปลี่ยนแปลง บางครั้งการกรี๊ดร้องอาจเกิดจากความกลัว หรือขยะแขยงอย่างไม่มีเหตุผล

ทำลายของ เด็กออทิสติกไม่สามารถเล่นได้อย่างสร้างสรรค์ เด็กจึงมักหมกหมุ่นอยู่กับการสำรวจตรวจสอบสิ่งของที่ถูกรอบ ๆ ตัว จากการเล่นแบบนี้ทำให้เด็กรู้ว่ากระดาษเป็นสิ่งที่ฉีกได้ ของแข็ง ๆ หลายอย่างมีเสียงเมื่อกลิ้งบนพื้น เด็กชอบใจเมื่อได้ยินของตกแตก เด็กบางคนชอบทำให้หลอดไฟฟ้าแตกทั่วบ้าน ต่อมาเด็กก็มาถึงขั้นเอาของสิ่งหนึ่งใส่เข้าไปในของอีกสิ่งหนึ่ง แต่เด็กยังไม่เข้าใจว่าเอาของใหญ่ใส่ในของเล็กไม่ได้ ดังนั้นจึงฉีกของใหญ่หรือทำให้ของนั้นแตกเพื่อให้เด็กพอที่จะใส่เข้าไปในของอีกสิ่งหนึ่งได้

ก้าวร้าว เด็กออทิสติกบางคนชอบทำร้ายร่างกายผู้อื่นแรง ๆ กรี๊ดร้องโดยไม่มีเหตุผล แสดงออกด้วยความรุนแรง ร้องไห้และลงนอนชักดิ้นบนพื้น ขว้างปาทำลายของ

ต่อต้านการเปลี่ยนแปลง เด็กออทิสติกเป็นจำนวนมากชอบทำสิ่งที่ เป็นกิจวัตรประจำวันซ้ำ ๆ ทุกวันถ้าสิ่งใดที่เคยทำมาอย่างไรเกิดมีการเปลี่ยนแปลงไม่เหมือนเดิมเด็กจะเริ่มหงุดหงิด ส่งเสียงกรี๊ดร้องและโมโหลงนอนดิ้น เด็กออทิสติกมักมีความผูกพัน หรือติดของบางอย่างมากเช่น เศษเชือก ไข่ไม้

ทำร้ายตัวเอง เด็กออทิสติกบางคนชอบเอาหัวกระแทกพื้น กัดตัวเองหรือทำร้ายตัวเองพฤติกรรมนี้อาจเกิดขึ้นเนื่องจากเด็กเกิดความไม่สบายใจ หรือเมื่อเด็กเกิดความอึดอัดใจ หรือรู้สึกสับสนจากการที่ไม่สามารถเข้าใจสิ่งต่าง ๆ เด็กชอบกัดหลังมือ หรือข้อมือของตัวเอง ขณะที่ทำพฤติกรรมนี้เด็กจะมีท่าทางตึงเครียด และท่าทางโกรธแค้นซึ่งการทำร้ายตนเองของเด็กนี้อาจเกิดขึ้นในระยะเวลาที่เด็กรู้สึกไม่มีความสุข และจะเป็นอยู่ชั่วคราวเท่านั้น

3.5.สาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

เพสเชล (Pueschel, 1995:109) ได้กล่าวถึงสาเหตุของออทิสติกว่ามีปัจจัยทางชีววิทยา ความผิดปกติของสมองและระบบประสาท รวมทั้งการที่บิดามารดาเลี้ยงดูเด็กแบบไม่ตอบสนอง ในปัจจุบันนี้มีงานวิจัยที่สนับสนุนอย่างชัดเจนว่า ออทิสติกมีความผิดปกติของระบบ

ประสาท และมีสาเหตุอื่น ๆ ที่ยังไม่ทราบอีกด้วย ชเริบแมน (Schreibman, 1988:48) กล่าวถึงข้อค้นพบสรุปถึงปัจจัยหรือกลไกพื้นฐานหลัก 3 ประการที่น่าจะเป็นสาเหตุของอาการออทิสซึม คือ ปัจจัยอิทธิพลของสังคม และสิ่งแวดล้อม (Environmental and Social Influences) ความบกพร่องหรือความผิดปกติของสติปัญญาและการเรียนรู้ (Cognitive Dificits and Abnormalitis) และปัจจัยทางชีววิทยา (อรศิริ ภิเชก, 2542:31; อ้างอิงจาก Schreibman, 1988:48)

ศุภรัตน์ เอกอัศวิน (2539:3) กล่าวถึงสาเหตุของออทิสติกว่าปัจจุบันไม่ทราบสาเหตุที่แน่นอน มีเพียงหลักฐานสนับสนุนที่น่าจะเป็นสาเหตุของระบบประสาทในเด็กเอง สรุปสาเหตุที่เป็นไปได้ดังนี้

พันธุกรรม

ปัญหาที่เกิดระหว่างการตั้งครรภ์และการคลอด

ความผิดปกติของสมอง กล่าวคือ

1. รูปร่างภายนอกของเนื้อสมองปกติ แต่เซลล์สมองบางส่วนมีลักษณะผิดปกติ
2. 30 – 40% ของเด็กออทิสติกมีคลื่นสมองผิดปกติ
3. สารเคมีในสมองชื่อ ซีโรโทนินมีระดับสูงขึ้น
4. โอกาสในการเกิดโรคในคนทั่วไป 4 – 5 คน / 10,000 คน หรือบางรายงาน 10 – 20 คน / 10,000 คน
5. พบว่าญาติที่สายเลือดใกล้เคียงกันมีโอกาสเกิดออทิสติกมากกว่าคนทั่วไป
6. พี่น้องคนต่อจากพ่อแม่คู่เดิม มีโอกาสเกิดโรคนี้นี้มากกว่าคนปกติ 50 เท่า และมีความเสี่ยงต่อความผิดปกติอื่น ๆ ได้อีก เช่นเรื่องบกพร่องทางภาษาหรือสังคม

ศรีสมร กลีวัฒน์ (นฤมล ขวัญศิริ, 2541:9; อ้างอิงจาก ศรีสมร กลีวัฒน์, 2537) กล่าวว่า สาเหตุที่แท้จริงยังไม่มีหลักฐานใดยืนยันได้แน่ชัดว่าเกิดจากอะไร แต่เป็นที่ยอมรับกันว่าออทิสซึมเป็นความผิดปกติทางระบบประสาท หรือเนื้อเยื่อในสมองถูกทำลายเป็นหย่อมเล็ก ๆ ไม่ต่อเนื่องกัน ซึ่งอาจจะมีสาเหตุจากพันธุกรรม หรือสภาวะก่อนคลอดและระหว่างคลอด

วิง (Wing, 1996:79-85) กล่าวถึงสาเหตุออทิสติกว่า มีความผิดปกติที่สมอง มีปัญหาระหว่างคลอดและสาเหตุทางพันธุกรรม และรูปแบบเฉพาะของครอบครัวเป็นสาเหตุหนึ่งที่ไม่ชัดเจนนัก โดยรวมแล้วสาเหตุของออทิสติกนั้นซับซ้อนมาก โดยเฉพาะในด้านพันธุกรรมนั้นมีมากกว่าหนึ่งพันธุกรรม ทีมผู้ศึกษาวิจัยในประเทศต่าง ๆ ได้พยายามศึกษาเจาะจงไปที่โครโมโซมและพันธุกรรมที่มีพยาธิสภาพโดยเฉพาะการอธิบายลักษณะของออทิสติก และจากการศึกษาเนื้อเยื่อสมองในคนที่ เป็นออทิสติก โดย แบดแมน (Badman) และเคนเนอร์ (Kanner) ในปี 1985

โดยการศึกษาเปรียบเทียบกับคนปกติ ตัวอย่างของเนื้อเยื่อสมองของเด็กออทิสติกได้จากชายอายุ 29 ปี ที่เสียชีวิตจากการจมน้ำ โดยการผ่าเนื้อสมองออกเป็นชิ้นบาง ๆ และดูด้วยกล้องจุลทรรศน์พบว่ามีความแตกต่างของเนื้อสมองส่วนที่เรียกว่า Cerebellum ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุม การทำงานของระบบกล้ามเนื้อให้สัมพันธ์กันและการรับรู้ความรู้สึก และโครงสร้างของ Limbic System ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับอารมณ์และความจำ โดยส่วนของ Cerebellum ในคนที่เป็นออทิสติกจะมีการสูญเสียของ Purkinje cell ซึ่งเป็น cell ที่ทำหน้าที่หลั่งสารชีวเคมีในสมอง (Neurotransmitters) เพื่อยับยั้งการทำงานของเซลล์ประสาทและในส่วนของ Limbic System จะพบจำนวนเซลล์ที่มีขนาดเล็กกว่าปกติอัดกันอยู่แน่น เป็นจำนวนมากกว่าในสมองที่ปกติ จะเหมือนเนื้อเยื่อสมองในเด็ก

ผลการศึกษาทำให้เกิดข้อบ่งชี้ว่า มีความไม่สมบูรณ์หรือความผิดปกติของสมอง ในคนที่เป็นออทิสติก และมีงานวิจัยล่าสุดที่กล่าวถึงความผิดปกติของสมองส่วนที่เรียกว่า ลิมบิกซิสเต็ม (Limbic System) และซีรีเบลลัม (Cerebellum) โดยการศึกษาสมองของบุคคลออทิสติก 6 คนที่เสียชีวิต Kanner, Magaret Bauman และ Thomas Kemper ที่สหรัฐอเมริกา ลงตีพิมพ์ในหนังสือ The Neurobiology of Autism แสดงให้เห็นถึงความผิดปกติที่ Microscopic Level ว่าเกิดขึ้นก่อนการคลอด รอยแผลที่เกิดขึ้นก่อนการคลอดในสมองจุดนี้มีผลทำให้กระบวนการเชื่อมโยงข่าวสารของสมองผิดปกติ มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ เรียนรู้ การตอบสนองทางอารมณ์ และพฤติกรรมโดยทั่วไป พบว่าความจำเด็กออทิสติกค่อนข้างดี แต่การเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารไม่ดี และยังมีงานวิจัยที่กำลังดำเนินการอยู่ศึกษาในด้านสารเคมีในสมองที่เกี่ยวข้องกับการส่งข่าวสารในสมอง และการวัดการทำงานของสมอง ผลการศึกษายังไม่แน่นอน แต่มีการพัฒนาทางด้านเทคนิควิธีการปฏิบัติ รวมถึงแนวทางใหม่ ๆ ในการศึกษาด้านสมอง และมีความหวังว่าจะพบสาเหตุในอนาคต ในปัจจุบันนี้ได้ให้ความสนใจในเรื่องฮอร์โมน เช่น Oxytocin ที่มีผลต่อการพัฒนาของสมอง

เด็กออทิสติกล้วนมีความผิดปกติของระบบประสาท ระบบชีวเคมีในร่างกายและความผิดปกติบางอย่างทางพันธุกรรม (อรศิริ ภิเชก, 2542:30; อ้างอิงจาก Schreibman, 1988:66) ซึ่งทำให้นักวิจัยให้ความสนใจ ค้นคว้าถึงปัจจัยทางชีววิทยา ที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของออทิสซึม ว่าน่าจะไม่ได้เกิดจากเพียงสาเหตุเพียงสาเหตุเดียว (Single cause) จากการศึกษาทางชีววิทยา พบข้อบ่งชี้ที่เป็นสาเหตุของอาการออทิสซึมว่าเกี่ยวข้องกับ (1) ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการตั้งครรภ์และการคลอด (Pregnancy and Birth) (2) ปัจจัยทางพันธุกรรม (Genetic Factors) (3) ความสัมพันธ์กับระบบประสาท (Neurological Correlates) และ (4) ขบวนการทางชีวเคมี (Biochemical Processes) ศุภรัตน์ เอกอัศวิน (2539:4)

3.6. ข้อบ่งชี้ในการวินิจฉัยโรคออทิสติก

ข้อบ่งชี้ตามคู่มือการวินิจฉัยและสถิติความผิดปกติทางจิต ของสมาคมจิตแพทย์อเมริกันครั้งที่ 4 (DSM IV – R) สำหรับใช้วินิจฉัยโรค “ออทิสซึม” มีดังนี้ (เพ็ญแข ลิ่มศิลา, 2540:33–35)

ก. ต้องพบอาการทั้งหมดอย่างน้อย 6 ข้อย่อย จากข้อ (1) (2) และ (3) ซึ่งจะต้องพบในข้อ (1) อย่างน้อย 2 หัวข้อย่อย และอย่างละ 1 ข้อย่อยจากข้อ (2) และข้อ (3)

(1) มีการสูญเสียทางปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งแสดงออกให้เห็นอย่างน้อยที่สุด 2 หัวข้อย่อยดังต่อไปนี้

1.1 ไม่สามารถแสดงถึงการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น เช่นไม่มีการสบตากับผู้ใดไม่มีการแสดงออกทางสีหน้า กริยาหรือท่าทางแต่อย่างใด

1.2 ไม่มีความสามารถที่จะผูกสัมพันธ์กับใครเพื่อให้เป็นเพื่อนกันได้

1.3 ขาดการแสวงหาเพื่อนที่จะเล่นสนุกกับใคร ไม่แสดงความสนใจที่จะทำงานร่วมกับใคร ไม่สามารถที่จะร่วมกันทำประโยชน์ต่อส่วนรวมกับผู้อื่นได้

1.4 ไม่สามารถมีการติดต่อทางสังคมและการแสดงออกทางอารมณ์ให้เหมาะสมเมื่ออยู่ในสังคม

(2) มีการสูญเสียทางการสื่อความหมาย ซึ่งจะต้องพบหัวข้อย่อยอย่างน้อย 1 ข้อ ดังนี้

2.1 มีความล่าช้าหรือไม่มีพัฒนาการในด้านภาษาและการพูดเลย หรือไม่สามารถใช้กริยาท่าทางในการสื่อความหมายกับผู้ใดได้

2.2 ในรายที่สามารถพูดได้แล้วก็ไม่สามารถสนทนาโต้ตอบกับผู้อื่นได้อย่างเข้าใจและเหมาะสม

2.3 มักจะพูดซ้ำ ๆ ในสิ่งที่ตนเองต้องการจะพูดและตนเองสนใจ โดยไม่สนใจว่าจะมีผู้อื่นฟังหรือไม่

(3) มีพฤติกรรม ความสนใจ และการกระทำซ้ำ ๆ ซึ่งจะต้องพบ 1 หัวข้อย่อย ดังนี้

3.1 มีพฤติกรรมซ้ำ ๆ อย่างเดียวหรือมากกว่าหนึ่งอย่างก็ได้ มีความสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะที่ผิดปกติอย่างเด่นชัด เช่น สนใจมองใบพัดของพัดลมที่กำลังหมุนอยู่ได้ทั้งวัน

3.2 ไม่สามารถยืดหยุ่นในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันที่เคยทำซ้ำ ๆ เป็นประจำได้ โดยต้องกระทำตามขั้นตอนเหมือนเดิมทุกครั้ง

3.3 มีการเคลื่อนไหวซ้ำ ๆ เช่นการกระดิกนิ้วมือไปมา การโบกมือ หมุนมือ หรือหมุนตัวไปรอบ ๆ

3.4 มีความสนใจเกี่ยวกับส่วนใดส่วนหนึ่งของวัตถุหรือของเล่นเท่านั้น เช่น สนใจหมุนล้อใดล้อหนึ่งของรถเด็กเล่นโดยไม่สนใจในส่วนอื่น ๆ ของรถเลย

ข. จะต้องพบว่ามีความล่าช้าหรือความผิดปกติอย่างน้อย 1 ข้อก่อนอายุ 3 ปี คือ

- 1) ทางปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
- 2) ภาษาที่ใช้ในการสื่อความหมายในสังคม
- 3) การเล่นแบบสมมติหรือการเล่นจากการสร้างจินตนาการ

ค. ความผิดปกตินี้ไม่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาการผิดปกติอื่น ๆ เช่น กลุ่มอาการเรทท์ (Rett's Syndrome) หรือความผิดปกติทางสมองอื่น ๆ ในวัยเด็ก

3.7.การรักษา (เพ็ญแข ลิมศิลา, 2538:370)

เนื่องจากยังไม่มีข้อสรุปได้ว่าอะไรคือสาเหตุที่ทำให้เกิดโรคออทิสติก เพราะยังขาดหลักฐานยืนยันที่แน่นอนในเรื่องของพยาธิสภาพทางสรีรวิทยาของออทิสซึม การรักษาเด็ก ออทิสติกจึงจำเป็นต้องให้การรักษาตามอาการที่ปรากฏหรืออาการที่ตรวจพบเช่นเดียวกับเด็กปกติทั่วไป ทางโรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปดัมภ์พยายามพัฒนาด้านการรักษาเด็กออทิสติกมาเป็นเวลา 27 ปี ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ จึงขอสรุปเพื่อเป็นแนวทางดังต่อไปนี้

1. ทำการประเมินความผิดปกติของเด็ก จากประวัติที่ได้จากพ่อแม่ หรือผู้เลี้ยงดู จัดระดับพัฒนาการทางสังคม การสื่อความหมาย อารมณ์และพฤติกรรมที่ผิดปกติต่าง ๆ เปรียบเทียบกับเด็กในวัยเดียวกัน สังเกตพฤติกรรมของเด็ก แจ้งถึงการวินิจฉัย แนวทางการรักษา พร้อมทั้งตอบปัญหาที่ผู้ปกครองสงสัย

2. ฝึกพ่อแม่ของเด็กให้มีความสามารถกระตุ้นพัฒนาการให้เด็กตามขั้นตอน ในระยะแรก โดยจัดอบรมผู้ปกครองเป็นกลุ่มครั้งละไม่เกิน 10 ครอบครัว ให้ความรู้เรื่องข้อที่ชี้แจง เพื่อให้ผู้ปกครองยอมรับถึงความผิดปกติของเด็กในแต่ละคน สอน แนะนำและสาธิตให้ผู้ปกครองฝึกปฏิบัติการช่วยเหลือเด็กของแต่ละครอบครัวด้วยตนเองที่บ้านเป็นรายกรณี โดยมอบกิจกรรมต่างๆ พร้อมวิธีการประเมินผลการปฏิบัติด้วยวิธีง่าย ๆ และนัดมาเข้ากลุ่มเพื่อรายงานผลแก่ผู้รักษากาย ใน 2 สัปดาห์ หรือ 1 เดือน ส่วนเด็กจะได้รับการสังเกตพฤติกรรมที่ผิดปกติอย่างใกล้ชิดจากพยาบาลที่ติดเด็ก เขียนรายงานเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับรายงานจากผู้ปกครองจึงร่วมกันวางแผนช่วยเหลือในขั้นตอนต่อไป ในระหว่างนี้ครอบครัวของเด็กออทิสติกจะได้รับการช่วยเหลือโดยการบำบัดแบบประคับประคองร่วมไปด้วย การที่ครอบครัวมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเด็กอย่างเหมาะสม จะก่อให้เกิดความมั่นใจ และส่งเสริมแรงจูงใจได้เป็นอย่างดี

3. พฤติกรรมบำบัด เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ และพัฒนาการเรียนรู้ เมื่อเด็กเริ่มรับรู้ ปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ และเริ่มออกเสียงได้ก็จะรับไว้ในห้องเรียนเพื่อให้ได้รับการกระตุ้นพัฒนาการเบื้องต้นในโรงพยาบาลเสมือนมาโรงเรียน พยาบาลจะเป็นผู้ฝึกเด็กในการรับรู้ เรียนรู้พฤติกรรมบำบัดเพื่อลดพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ต่าง ๆ ฝึกให้สามารถช่วยตัวเอง ในกิจวัตรประจำวัน ฝึกการเปล่งเสียง เมื่อเด็กมีความสามารถเพิ่มขึ้นก็จะได้เลื่อนชั้นเรียนตามลำดับ ซึ่งยังคงเป็นชั้นเรียนในโรงพยาบาลสอนโดยพยาบาล เมื่อดีขึ้นอีกจึงส่งเรียนร่วมกับเด็กทั่วไปในระดับอนุบาล เด็กเล็ก ของโรงเรียนปกติเป็นบางวัน

4. อรรถบำบัด เมื่อเด็กเริ่มเปล่งเสียงได้ ก็จะได้รับฝึกพูดจากนักแก้ไขการพูด และสื่อความหมาย

5. การศึกษาพิเศษ จัดชั้นการศึกษาพิเศษในโรงพยาบาลสอนโดยครูการศึกษาพิเศษ ซึ่งได้รับการช่วยเหลือจากกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 จนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 เด็กที่มีความสามารถดีในการเรียนรู้จะถูกส่งไปเรียนร่วมกับเด็กปกติต่อไป

6. โครงการเรียนร่วมกับเด็กปกติ เด็กที่มีความสามารถในการเรียนรู้ดี และมีพฤติกรรมทั่วไป อยู่ในเกณฑ์ปกติ จะส่งไปขอความช่วยเหลือจากอาจารย์กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อช่วยจัดหาโรงเรียนทั่วไปที่เหมาะสมให้

7. การรักษาทางยา สำหรับการรักษาทางยานั้น มีผู้กล่าวว่าน่าจะเป็นวิธีที่ดี แต่ก็ยังขาดความชัดเจน และต้องใช้ความระมัดระวังมาก นายแพทย์อำพล สุอำพัน (2539:350) ได้อธิบายว่า หลักในการรักษาทางยา (drug treatment) ก็เพื่อควบคุมพฤติกรรมและอารมณ์ที่ไม่พึงประสงค์เท่านั้น ในปัจจุบันนี้ยังไม่มียาตัวใดรักษา autistic disorder ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล

3.8. การเรียนรู้และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

การที่เด็กจะสามารถเรียนรู้ได้ดี ย่อมขึ้นอยู่กับตัวเด็ก พฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็ก ครูผู้สอน และวิธีการเรียนการสอนและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวไว้ว่า การประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความสามารถเฉพาะตัวประมาณร้อยละ 50 – 60 ผลจากการเรียนร้อยละ 30 – 40 และผลจากสภาพแวดล้อมร้อยละ 10 – 15 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544: 38-39)

การจัดสิ่งแวดล้อม การจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อเอื้ออำนวยให้เด็กมีสมาธิมากขึ้นนั้น จำเป็นมาก ต้องขจัดสิ่งรบกวนนอกให้เหลือน้อยที่สุดจนถึงไม่มีเลย ของเล่นทุกชิ้นควรเก็บเข้าตู้ที่มองไม่เห็นของข้างใน ปิดประตูห้องให้มิดชิดปราศจากเสียงรบกวน มีผู้ฝึกกับเด็กเพียง 2 คน หรือมีผู้ช่วยอีกคนหนึ่งถ้าจำเป็น ผู้ช่วยไม่ควรออกความคิดเห็นขณะฝึกเด็กควรหันหน้าเข้ามุมที่มีผนังห้อง ไม่มีภาพติดผนัง หันหลังให้หน้าต่าง ๆ มีของเล่นอยู่ตรงหน้าเพียง 1 ชิ้น ท่าทีของผู้ฝึกอ่อนโยน พูดช้า ๆ เสียงชัดเจน สื่อสารความรักความเมตตา และแสดงการยอมรับเด็กอย่างไม่มีเงื่อนไข ให้เด็กรับรู้ได้ ผู้ฝึกจะต้องไม่แสดงอาการเร่งรีบ เราเด็กให้ทำกิจกรรมมากเกินไป เพราะเด็กที่ไม่มีสมาธิมักจะมีความรู้สึกไวต่อสิ่งรบกวนนอก เด็กและผู้ฝึกควรมีสุภาพกายและสุขภาพจิตดี มีความพร้อมร่วมกัน

ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกแต่ละครั้ง เริ่มตั้งแต่ 1 วินาที แล้วค่อย ๆ เพิ่มอีก 1 – 2 วินาทีไปเรื่อย ๆ จนเด็กสามารถทำกิจกรรมได้เต็มที่ประมาณ 15 – 20 นาที

ความสม่ำเสมอในการฝึก ควรฝึกอย่างสม่ำเสมอทุกวัน กำหนดเวลาที่แน่นอนในแต่ละวัน เพื่อให้เด็กเคยชินทำติดต่อกันประมาณ 4 – 6 สัปดาห์ จึงจะเห็นความเปลี่ยนแปลง

3.9. พัฒนาการที่เด็กต้องมีก่อนเข้าโรงเรียน ในการส่งเด็กเข้าสู่ระบบโรงเรียน เด็กทุกคนมีความจำเป็นต้องมีการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ การจะปรับตัวได้ช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับความพร้อมของเด็ก เด็กออทิสติกมีความบกพร่องหลายด้าน จึงจำเป็นต้องมีการช่วยพัฒนาให้เขาสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมใหม่คือโรงเรียน โดยการจัดการช่วยเหลือ เตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ก่อน เมื่อเด็กสามารถพัฒนาจนมีความพร้อมเต็มที่แล้ว เด็กก็จะพร้อมที่จะไปโรงเรียน ซึ่ง ศันสนีย์ สูดประเสริฐ กล่าวถึงพัฒนาการของเด็กก่อนเข้าเรียนไว้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544:40-43)

1. พัฒนาการด้านสังคม เริ่มจากฝึกการมีสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว ได้แก่ การสอนสบตา สบตาทุกครั้งเมื่อเรียกชื่อ สบตาอย่างมีความหมาย มองขณะพูดคุย มองตามสิ่งของขณะทำกิจกรรมทั้งระยะใกล้และไกล ช่ายหรือขว้า บนหรือล่างได้ มองและทำเลียนแบบได้ ยอมให้สวมกอด สัมผัส สอนให้รู้จักทักทาย สวัสดี บ้าย – บาย ลาก่อน ขอขอบคุณ ขอโทษ รู้จักเล่นของเล่นให้ถูกวิธี ไม่ขว้างปา หรือนำไปโยนทิ้งเก็บของเล่นเข้าที่เมื่อเลิกเล่น รู้จักเล่นกับผู้อื่นและเล่นร่วมกลุ่ม ไม่แย่งชิงสิ่งของ ไม่ทุบตีเพื่อน รู้จักการให้ การรอคอย การขอเมื่อต้องการ รู้ชื่อ นามสกุล รู้จักคนในครอบครัว ควรสอนสิ่งเหล่านี้ทุกวัน ช้า ๆ เด็กจะเรียนรู้ได้ดีขึ้นเรื่อย ๆ

2. พฤติกรรมที่เหมาะสม นั่งอยู่กับที่และทำงานได้นานประมาณ 10 นาที ปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ให้เหลือน้อยที่สุด เช่น ก้าวร้าว อยู่นิ่ง ร้องโวยวายทำซ้ำ ๆ โดยการทำพฤติกรรมบำบัด และค่อย ๆ ลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ พร้อมเพิ่มพฤติกรรมใหม่ที่ต้องการแทรกเข้าไปทีละน้อย แล้วค่อยเพิ่มมากขึ้น จนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์หายไป เด็กออทิสติกมีความสนใจสั้นมาก เพียง 2 – 3 วินาที ผู้สอนจะต้องสังเกตว่าเด็กสนใจอะไรมากที่สุด ดึงเอาสิ่งเหล่านั้นมาเป็นพฤติกรรมใหม่ที่เด็กพอใจ เช่น เด็กชอบถือก้อนหินติดมือไปทุกหนทุกแห่ง ผู้สอนจะลดการถือก้อนหิน โดยเปลี่ยนมาเป็นหยิบก้อนหินใส่กล่อง สอนโดยให้เด็กหยิบก้อนหินใส่กล่อง 1 ก้อน ดูท่าที ถ้าเด็กจะถือก้อนหินลูกหนี ให้ควบคุมพฤติกรรมทันที โดยจับมือเด็กหยิบก้อนหินใส่กล่องอีก 1 ก้อน พร้อมกับให้คำชมเชย “เก่งมาก” ทันที ถ้าเด็กยินยอม จับมือทำต่อ ถ้าเด็กเริ่มแสดงท่าทีขัดขืนรีบจับมือทำให้เสร็จ ให้คำชมเชย แล้วปล่อยให้เด็กเป็นอิสระ โอกาสต่อไปจึงเพิ่ม

จำนวนการหยิบก้อนหินใส่กล่องมากขึ้น ทำเช่นนี้ซ้ำ ๆ พร้อมกับให้คำชมเชย เด็กจะสามารถใส่ก้อนหินได้จำนวนมากขึ้น จะช่วยเพิ่มเวลาการนั่งอยู่กับที่ได้มากขึ้น

3. การสื่อความหมาย เด็กออทิสติกมีความบกพร่องอย่างมากในการสื่อความหมาย ในขั้นแรกต้องสอนให้เด็กรู้จักสิ่งที่อยู่รอบตัว แม้เขาจะยังพูดไม่ได้ เขาจะค่อย ๆ เรียนรู้จากการได้เห็น ได้ฟังซ้ำ ๆ นาน ๆ เข้า เขาจะมีความเข้าใจทำตามหรือเลียนแบบได้ และทำตามคำสั่งได้ ในรายที่พูดตามได้ให้สอนคำศัพท์ที่เด็กพบในชีวิตประจำวัน สอนให้เด็กรู้จักการพูดขอ บอกความต้องการ พูดโต้ตอบง่าย ๆ ผู้สอนต้องใช้ภาษาพูดในการสื่อความหมายกับเด็กทุกครั้ง แม้เด็กจะยังพูดไม่ได้ก็ตาม ภาษาที่ใช้ต้องเป็นภาษาที่ฟังเข้าใจได้ง่าย สั้น ชัดเจน ไม่ซับซ้อน ตรงไปตรงมา ให้โอกาสเด็กได้ตอบให้ใช้ภาษาเท่าที่เขาจะสามารถทำได้ ในกรณีที่เด็กมีสมาธิสั้น แยกตัว กรีดร้อง ทำร้ายตนเอง ต้องทำพฤติกรรมบำบัด ลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ให้หมดไปหรือเหลือน้อยที่สุด เพื่อเด็กจะได้มีความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาได้ ผู้ปกครองมักแก้ไขการพูดที่เกี่ยวข้องต้องร่วมมือกันอย่างจริงจัง และสอนไปในแนวทางเดียวกันด้วยความสม่ำเสมอจะช่วยพัฒนาการสื่อความหมายของเด็กออทิสติกได้

4. การเลียนแบบการกระทำ เนื่องจากเด็กออทิสติกมีความบกพร่องทางภาษาอย่างมาก ทั้งการเข้าใจภาษาและการใช้ภาษา แต่ถ้าเขามีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นดีแล้ว เขาจะเปิดโลกส่วนตัวของเขา ยอมรับผู้อื่น และสนใจสิ่งแวดล้อมรอบข้าง เขาจะมองดูเพื่อน ดูคนรอบข้าง เขาจะจำทำทางไปเลียนแบบภายหลังหรืออาจจะเลียนแบบในทันที ในช่วงนี้ผู้สอนจะช่วยเขาให้เลียนแบบได้ โดยจับมือทำในสิ่งที่เห็นนั้น ทำซ้ำ ๆ เขาจะทำได้ด้วยตนเอง ควรให้โอกาสเด็กออทิสติกได้อยู่ร่วมกับเด็กปกติ เพื่อเลียนแบบพฤติกรรมกรดำเนินชีวิตเช่นคนปกติ

5. การช่วยเหลือตนเอง เป็นงานที่สำคัญ ที่จะต้องฝึกให้เด็กสามารถช่วยเหลือตนเองให้ได้มากที่สุด ถ้าเป็นไปได้พ่อแม่ควรนำเด็กไปสร้างความรู้ความคุ้นเคยกับโรงเรียนเพื่อกลับมาฝึกให้สอดคล้องกับทางโรงเรียน เช่น ก่อนรับประทานอาหารต้องเข้าแถว เกาะแถวเพื่อนคล้ายแถวรถไฟไปล้างมือ รอรับถาดอาหาร ถูไปนั่งที่โต๊ะ รับประทานอาหารเสร็จแล้ว ยกถาดไปเก็บที่

เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถ้าให้เด็กได้รับการช่วยเหลือฝึกหัดไปจากบ้าน เด็กจะช่วยเหลือตนเองได้ และอยู่ที่โรงเรียนอย่างมีความสุข

สิ่งเหล่านี้สอนได้ในชีวิตประจำวันเริ่มตั้งแต่ตื่นนอนผู้ใหญ่ต้องเก็บที่นอนพับผ้าห่มเด็กยังเล็กอยู่เก็บที่นอน พับผ้าห่มไม่ไหว เลือกสิ่ง que เด็กทำได้ เช่น ช่วยหยิบหมอนวางบนที่นอน เสื้อผ้าถอดแล้ว สอนให้เด็กเอาไปใส่ตะกร้าเตรียมซัก หยิบแปรงสีฟัน เป็นต้น จะช่วยฝึกการใช้มือ หยิบจับสิ่งของ ทำให้นิ้วมือแข็งแรง ความสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาดีขึ้น เรียนรู้การสื่อความหมายได้ด้วย ฉะนั้นการช่วยเหลือตนเองจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะเป็นตัวเร่งให้เกิดทักษะอย่างอื่นตามมา

6. การแต่งกาย ควรฝึกให้เด็กแต่งกายทั้งใส่และถอดเสื้อผ้า รองเท้า ถุงเท้า ด้วยตนเอง ในเด็กระดับชั้นก่อนประถมศึกษา บางโรงเรียนจะต้องมีการเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชุดนอน ซึ่งเด็กจะต้องทำเอง โดยเริ่มฝึกสอนจากการถอดและใส่เสื้อที่มีกระดุมเม็ดใหญ่หยิบจับง่าย เสื้อตัวหลวม เพื่อเด็กจะได้ทำได้สำเร็จโดยง่าย พร้อมกับให้คำชมเชยเพื่อจูงใจให้เด็กอยากช่วยเหลือตนเองต่อไป

7. การขับถ่าย ควรฝึกให้เป็นเวลาและถูกที่ การพาเด็กไปแนะนำห้องน้ำของโรงเรียน สอนวิธีการปลดช립 ปลดกระดุม ถอดกางเกง ทำความสะอาดตนเองและห้องน้ำ สอน ช้ำ ๆ เด็กจะเรียนรู้และนำไปใช้ได้

8. การเล่น เด็กออกทิสติกเล่นของเล่นไม่เป็น เล่นตามกลุ่มหรือเล่นร่วมกับคนอื่นไม่เป็น เพราะขาดจินตนาการ จึงต้องสอนการเล่นของเล่น เล่นให้ถูกวิธี เล่นแล้วต้องเก็บเข้าที่ สอนการเล่นกับคนอื่น โดยเริ่มเล่นกับคนใกล้ชิดในบ้านตั้งแต่พ่อ แม่ ญาติพี่น้อง และออกไปเล่นกับเพื่อนนอกบ้าน สอนให้รู้จักการให้ การรับ การขอ การรอคอย มีกติกา ไม่เอาแต่ใจตนเอง โดยเฉพาะการพาเด็กออกทิสติกไปเล่นร่วมกับเด็กปกติจะช่วยให้เด็กออกทิสติกได้รู้ได้เห็น และเลียนแบบการมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น

9. การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและมัดใหญ่ เด็กออทิสติกเป็นเด็กที่มีพัฒนาการทางร่างกายเป็นไปตามวัย แต่ความแข็งแรงมั่นคง และการทำหน้าที่ของส่วนต่าง ๆ ของร่างกายยังพัฒนาได้ไม่สมบูรณ์เท่าเด็กปกติวัยเดียวกัน เช่น เดินได้แต่การทรงตัวไม่ดี ไม่รู้จักหลบหลีกสิ่งกีดขวาง เดินสะดุดขา วิ่งได้ กระโดดไม่เป็น หยิบของใหญ่ ๆ ได้ แต่หยิบของเล็กไม่ได้ เพราะต้องใช้ปลายนิ้วทั้งหมด ไม่สามารถใช้ปลายนิ้ว 3 นิ้ว หรือใช้นิ้วชี้กับนิ้วหัวแม่มือหยิบของได้ ตาและมือขาดความสัมพันธ์ เหล่านี้ต้องได้รับการช่วยเหลือ คุณพ่อคุณแม่สามารถช่วยลูกได้ในเรื่องนี้ โดยจงใจให้เด็กได้ออกกำลังกาย วิ่ง กระโดด ถีบสามล้อ โยน – รับลูกบอล วิ่งหลบสิ่งกีดขวาง ตะเตะฟุตบอล รดน้ำต้นไม้ ฝึกระบายสีภาพ ลากเส้นใส่หมุด ร้อยลูกปัด แยกกระดุม หยิบลูกเกด หยิบขนมรับประทาน ปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ช่วยเหลือตนเอง ทำซ้ำ ๆ ทุกวัน พร้อมให้คำชมเชยในสิ่งที่ทำได้ เด็กจะเกิดความคล่องตัวในการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

10. ความพร้อมทางสติปัญญาและวิชาการ สำหรับเด็กที่เข้าวัยเรียน (ประถมศึกษา) นอกจากต้องเตรียมความพร้อมดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังต้องเตรียมความพร้อมในเรื่องรู้จักสี รูปทรงเรขาคณิต ขนาดใหญ่ – เล็ก จำนวนมาก - น้อย สูง – ต่ำ เหมือนกัน ต่างกัน จัดหมวดหมู่ จำแนกประเภท เช่น พืช สัตว์ ผลไม้ ของใช้ ฯลฯ จับดินสอถูกวิธี ลากเส้นตั้ง เส้นนอน เส้นโค้ง ระบายสีภาพอยู่ในกรอบ รู้ความหมายของคำบุพพท บน – ล่าง ข้างนอก – ข้างใน เข้าใจและใช้ภาษาโต้ตอบง่าย ๆ ได้ รู้จักอวัยวะบนใบหน้าและร่างกาย รู้จักตัวเลข 1-0 พยัญชนะ ก-ฮ ฯลฯ

ทักษะต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ เป็นทักษะพื้นฐานที่บิดามารดาต้องช่วยลูกที่บ้านก่อนเตรียมเข้าโรงเรียน บางครั้งเวลาพ่อแม่อยู่กับลูกนั่งสอนตัวต่อตัว เด็กสามารถนั่งได้แล้วคิดว่าลูกดีแล้วไปโรงเรียนต้องนั่งได้ แต่ไม่ใช่เช่นนั้น ที่โรงเรียนไม่ได้สอนตัวต่อตัวแต่เป็นการสอนเป็นกลุ่ม เด็กต้องพร้อมอย่างมากในการเข้าใจคำสั่ง การปรับตัวภายใต้กฎเกณฑ์ การรอคอย การช่วยเหลือตนเอง การเล่น และสุดท้ายคือทางด้านวิชาการ

3.10.การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก

บุคคลออทิสติกที่มีพฤติกรรมดีขึ้นแล้ว และมีอายุอยู่ในวัยเรียน ควรจัดให้เรียนรู้อยู่ในห้องเรียนการศึกษาพิเศษของโรงพยาบาลก่อน หรืออยู่ในสถานบำบัดบางวัน จำนวนวันที่อยู่ในสถานที่ทั้ง 2 มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และความพร้อมของเด็ก ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมเบื้องต้นให้เด็ก เมื่อเด็กมีความพร้อมมากขึ้น จึงส่งเด็กเข้าเรียนตามปกติ ตามความสามารถของเด็ก อาจจะเรียนร่วมกับเด็กปกติหรือชั้นเรียนพิเศษ ในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน

แผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 – 2544 ให้โอกาสทุกคนได้รับการศึกษา บุคคลออทิสติกจึงมีโอกาสทางการศึกษามากขึ้น สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนปกติได้มากขึ้น โดยเข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติและชั้นเรียนพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และสังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งการจัดการเรียนในลักษณะใดนั้น ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมและความสามารถของเด็ก

เด็กออทิสติกมีความสามารถต่างกันหลายระดับตั้งแต่ระดับความสามารถสูง (high function) จนถึงความสามารถต่ำ (low function) ด้วยลักษณะของเด็กเรียนรู้ด้วยตนเองได้ยาก โดยเฉพาะการเรียนในชั้นสูงขึ้นเด็กจะเข้าใจยาก และติดตามบทเรียนไม่ทัน จะทำให้ท้อถอย เบื่อหน่าย และปฏิเสธการเรียนอย่างสิ้นเชิง ฉะนั้นการวางแผนให้เด็กได้เรียนร่วมกับเด็กปกติ แพทย์ควรประสานงานกับครูและผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด เพื่อร่วมมือกันช่วยเหลือเด็กได้อย่างเหมาะสม จะทำให้เด็กออทิสติกมีการพัฒนาในการเรียนรู้ได้ดี และสามารถอยู่ในสังคมได้ตามปกติ

3.10.1.หลักสูตร หลักสูตรการเรียนการสอนบุคคลออทิสติก (ผดุง อารยะวิญญู, 2533:119–120) กล่าวว่า

หลักสูตรสำหรับบุคคลออทิสติกควรมุ่งจัดความบกพร่องของบุคคลประเภทนี้ และในขณะเดียวกันก็มุ่งให้เด็กมีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ดังนั้นหลักสูตรในระดับก่อนประถมศึกษาและระดับประถมศึกษาจึงเน้นให้เด็กมีพัฒนาการเต็มที่ จัดความ

บกพร่องของเด็ก ส่วนในระดับมัธยมศึกษาเน้นความสามารถของเด็ก และมุ่งให้เด็กแสวงหาความรู้ และพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

เด็กทุกคนควรมีแผนการสอนเฉพาะบุคคล การจัดกลุ่มเพื่อการสอน อาจจัดเด็กที่มีแผนการสอนเฉพาะบุคคลใกล้เคียงกันไว้ในกลุ่มเดียวกันก็ได้ เพื่อความสะดวกในการสอน ขณะเดียวกันยังสอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาพิเศษที่ต้องสอนเด็กเป็นรายบุคคล ในขณะที่เดียวกันก็ควรจัดเด็กให้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติ ดังนั้นการจัดหลักสูตรควรเน้นในสิ่งที่จะช่วยให้สามารถมีพัฒนาการดีขึ้น จนกระทั่งมีระดับใกล้เคียงหรือมีระดับเดียวกับเด็กปกติหลักสูตรจึงควรเน้นเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรมของเด็ก การสื่อสาร พฤติกรรมทางสังคมของเด็ก ตลอดจนความรู้ และทักษะทางวิชาการ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ให้เด็กมีปฏิริยาตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมด้วยความพอใจ
2. ให้เด็กมีปฏิริยาตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมด้วยความรู้สึกลำเอียง
3. ให้เด็กพัฒนาทักษะในการเรียนรู้
4. ให้เด็กสามารถร่วมกิจกรรมกลุ่มได้
5. สามารถนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้

จุดประสงค์สำคัญของการจัดการเรียนการสอนเด็กประเภทนี้ คือ เพื่อให้เด็กสามารถลดข้อบกพร่องของตนเองทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และในขณะเดียวกันก็ให้เด็กเพิ่มความสามารถทั้ง 4 ด้าน ดังกล่าวแล้ว โดยมีเป้าหมายสุดท้าย คือ ให้เด็กสามารถเข้ารับการศึกษานในโรงเรียนปกติได้ การศึกษาพิเศษจะช่วยให้เด็กบรรลุเป้าหมายนี้

อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กประเภทนี้จะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ต่อไปนี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการปรับปรุงหลักสูตรสำหรับบุคคลออทิสติก

1. การปรับปรุงหลักสูตร หลักสูตรควรได้รับการปรับให้สอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของเด็ก โดยทฤษฎีแล้วการจัดการเรียนการสอนควรเน้นขบวนการเพื่อ

แก้ปัญหา หรือเพื่อมุ่งบรรเทาปัญหาความบกพร่องของเด็กในด้านต่าง ๆ ดังนั้น หลักสูตรของบุคคลออทิสติกจึงควรเน้นแก้ไขสิ่งต่อไปนี้

1.1 ทักษะในการสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

1.2 ทักษะในการพูด และการใช้ภาษา

1.3 ทักษะในการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก กล้ามเนื้อมัดใหญ่ อารมณ์ และสังคม
เด็ก

1.4 ทักษะในการปรับตัวเพื่อให้เด็กแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม

2. การดำรงชีพในสังคม หลักสูตรสำหรับบุคคลออทิสติกไม่ควรเน้นเฉพาะด้านวิชาการ ควรเน้นทักษะที่ช่วยให้เด็กสามารถดำรงตนในสังคมได้โดยไม่อาศัยความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น กิจกรรมทั้งหลายที่คนปกติปฏิบัติในการดำรงชีพในสังคม ควรทำการสอนบุคคลออทิสติกด้วย เช่น ทักษะในการขึ้นรถประจำทาง การจ่ายตลาด การจับจ่ายซื้อของตามศูนย์การค้า การไปร่วมงานแล้วสร้างสรรค์ งานบุญ งานกุศลต่าง ๆ เป็นต้น เนื่องจากเราไม่สามารถแยกเด็กเหล่านี้ออกจากสังคมได้ เราจึงควรฝึกเขาให้ดำรงชีพกับคนปกติ

3. การตอบสนองความต้องการของเด็ก บุคคลออทิสติกมีปัญหาหลายด้าน ทั้งด้านการแพทย์ ด้านสังคม ด้านความคิด ความทรงจำ ด้านการพูดและภาษา ด้านการปรับตัว และด้านพฤติกรรม การจัดการเรียนการสอนเพื่อมุ่งขจัด หรือบรรเทาปัญหาเหล่านี้ จึงควรประกอบด้วยบริการในหลาย ๆ ด้านตามที่กล่าวมาแล้วนี้ จึงจำเป็นต้องมีการวางแผน โดยอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรหลายฝ่าย การจัดบริการบุคคลออทิสติกจึงจะบรรลุเป้าหมาย

4. การช่วยเหลือเบื้องต้น ความเชื่อที่สำคัญประการหนึ่งในการให้บริการทางการศึกษาแก่บุคคลออทิสติก นอกจากการอยู่ร่วมกันกับคนปกติแล้ว การช่วยเหลือเบื้องต้นเป็นสิ่งที่จำเป็น นักการศึกษาพิเศษมีความเชื่อว่า ยิ่งเด็กได้รับการช่วยเหลือรวดเร็วเพียงใด เมื่อเด็กมีอายุน้อยเพียงใด โอกาสที่ปัญหาเด็กจะบรรเทาลง ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น

สำหรับบุคคลออทิสติกนั้น ความช่วยเหลือเบื้องต้นที่เด็กควรได้รับ ได้แก่ ความช่วยเหลือในด้านการสื่อสาร และการปรับพฤติกรรม ซึ่งส่วนมากมุ่งขจัดความก้าวร้าว การปรับตัว

ในทางถดถอย ตลอดจนทักษะในการเข้ากับคนอื่น ๆ ของเด็ก ดังนั้น บริการทางจิตวิทยา จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็กประเภทนี้

5. การทำงานเป็นทีม เนื่องจากบุคคลออทิสติกมีความต้องการมากมายและหลากหลาย จึงยากที่ครูเพียงคนเดียวจะสามารถช่วยเหลือเด็กได้เต็มที่ และมีหลายฝ่าย เช่น ครูการศึกษาพิเศษ ครูที่สอนเด็กปกติ นักแก้ไขการพูด นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา จิตแพทย์ นักกิจกรรมบำบัด นักกายภาพบำบัด และบุคลากรทางการแพทย์ ที่จำเป็นอื่น ๆ การทำงานในลักษณะนี้จำเป็นต้องมีการวางแผนล่วงหน้าจึงจะสามารถทำสำเร็จตามเป้าหมายได้

3.10.2 กระบวนการจัดการศึกษาของบุคคลออทิสติก

การจัดการศึกษา เป็นวิธีการรักษาวิธีหนึ่งในบุคคลออทิสติกที่ได้ผลดีในระยะยาว โดยเนื้อหาหลักสูตรจะเน้นการเตรียมความพร้อม เพื่อให้เด็กสามารถใช้ชีวิตประจำวันจริง ๆ ได้ แทนการฝึกแต่เพียงทักษะทางวิชาการเท่านั้น

การจัดการศึกษาให้บุคคลออทิสติกแต่ละคน จำเป็นต้องมีการพูดคุยตกลงกันระหว่างครู พ่อ แม่ ผู้รักษา เพื่อรับรู้ถึงจุดเด่นจุดด้อยและความสนใจของเด็ก โดยรูปแบบการสอนจะมีลักษณะการกำหนดจัดเตรียมสิ่งแวดล้อม เพื่อการเรียนรู้ที่ง่ายไม่ซับซ้อน มุ่งหมายให้เด็กสามารถนำทักษะที่ได้จากชั้นเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันจริง ๆ นอกจากห้องเรียน ฉะนั้นทักษะใดที่เด็กไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันจริง ๆ นอกห้องเรียนแล้วก็ไม่ควรจัดให้มีการสอน เนื้อหาหลักจึงควรประกอบด้วย

1. ทักษะทางการสื่อความหมาย
2. ทักษะการสร้างสรรค์มนุษย์สัมพันธ์
3. ทักษะการช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน
4. ทักษะในการประกอบอาชีพ

การศึกษาลักษณะนี้ ควรเริ่มตั้งแต่อายุ 3 – 5 ปี เรื่อยไปจนถึงเป็นผู้ใหญ่ ข้อสำคัญ ควรให้เด็กมีโอกาสทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเด็กปกติ

วิธีการสอน มีทั้งแบบตัวต่อตัวและแบบกลุ่ม โดยการสอนตัวต่อตัวนั้น ใช้กับการสอนทักษะใหม่ ถ้าเป็นทักษะเก่าสามารถสอนเป็นกลุ่มได้ การเรียนกับเด็กปกติเป็นบางชั่วโมงก็ช่วยเสริมทักษะการสร้างมนุษย์สัมพันธ์ให้เด็กได้ เช่น กิจกรรมสนามเด็กเล่น กิจกรรมพลศึกษา การรับประทานอาหารร่วมกันในโรงเรียน ขณะเดียวกันเด็กปกติก็ได้มีโอกาสรู้จักและเข้าใจเพื่อนที่เป็นออทิสติกมากขึ้น

เทคนิคการสอน การช่วยเหลือบุคคลออทิสติกในการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องมีเทคนิคการสอนเพื่อช่วยให้บุคคลออทิสติกมีพัฒนาการไปสู่การเรียนรู้ได้ซึ่งเทคนิคต่าง ๆ ประกอบด้วย

1. **ควบคุมพฤติกรรมที่ผิดปกติ และส่งเสริมพฤติกรรมสร้างสรรค์** ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม เช่น เด็กออทิสติกมักชอบทำพฤติกรรมเดซ เพราะเด็กไม่มีคำพูดซึ่งใช้ร้องขอสิ่งที่ต้องการ เด็กจะกรีดร้องเพื่อเอาท็อफी หรือสิ่งของแปลก ๆ ที่อยากได้ หรืออาจกรีดร้องเมื่อสิ่งที่เคยทำอยู่ถูกเปลี่ยนแปลง บิดามารดามักแก้ปัญหาด้วยการเอาใจเด็ก ยอมหาสิ่งนั้นให้ เด็กจะเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ถ้าต้องการจะได้อะไรโดยเร็วต้องกรีดร้อง วิธีแก้ไขต้องไม่ให้สิ่งนั้นขณะเด็กกำลังร้อง รีบพาเด็กออกจากสถานการณ์นั้นโดยเร็วที่สุด หลังจากนั้นสอนวิธีการสื่อสารด้วยการใช้ท่าทาง หรือคำพูดบอกความต้องการแทนการร้อง

2. **การวิเคราะห์งาน (Task Analysis)** การวิเคราะห์งานเป็นการจำแนกเนื้อหาที่จะสอนออกเป็นขั้นตอนย่อย ๆ หลายขั้นตอน และจัดเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก พร้อมทั้งกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแต่ละขั้นตอนอย่างครบถ้วน เช่น การใช้โทรศัพท์ ประกอบด้วย ขั้นตอนต่อไปนี้เป็น การหาหมายเลขโทรศัพท์ การจำเลขหมายโทรศัพท์ได้ การมองเห็นความเหมือนกันระหว่างตัวเลขในสมุดโทรศัพท์และตัวเลขบนแป้นหมุน การหมุนหมายเลขโทรศัพท์และการพูดคุยโทรศัพท์ เป็นต้น ในการสอนครูต้องสอนทักษะทีละอย่างตามลำดับความยากง่าย

3. **การกระตุ้นให้เด็กทำตาม (Prompting)** หมายถึง การกระตุ้นเด็กในขณะที่เด็กประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้ดีขึ้น เมื่อการเรียนรู้เกิดขึ้นแล้วครูอาจจะลดการ

กระตุ้นลง เมื่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กคงที่แล้วครูจึงหยุดการกระตุ้น การกระตุ้นอาจทำได้หลายทาง เช่น การกระตุ้นทางกาย ทางวาจา การเน้น และการเลียนแบบ

3.1. การกระตุ้นทางกาย (Physical prompting) เป็นการช่วยเหลือในการเคลื่อนไหว เช่น การเอื้อหยิบของไม่ถึง ครูช่วยอุ้มเด็กขึ้น จนเด็กเอื้อหยิบของได้ เป็นต้น หรือการจับมือเด็กเขียนหนังสือในครั้งแรกครูควรจับมือเด็กแล้วลากเส้นเป็นตัวอักษร ครั้งต่อ ๆ ไป ครูลดความช่วยเหลือลง ครูอาจเพียงแต่จับมือเด็กและเด็กลากเส้นเอง เมื่อเด็กเขียนได้ดีแล้ว ครูให้เด็กเขียนหนังสือเอง โดยไม่ต้องจับ

3.2. การกระตุ้นทางวาจา (Verbal prompting) เป็นการกระตุ้นเด็กโดยใช้เสียง เช่น ในการเขียนเรื่องสี่ ครูสอนสี่ไปแล้ว 3 สี่ คือ สี่น้ำเงิน แดง เหลือง เด็กตอบสี่เหลืองไม่ค่อยได้ ครูถามว่านี่สี่อะไร เมื่อเด็กไม่ตอบ ครูบอกว่าสี่เหลืองด้วยเสียงอันดังซ้ำ ๆ ครูถามเช่นนี้หลายครั้ง และตอบหลายครั้ง ในการตอบครั้งต่อ ๆ มา ครูลดความดังของเสียงลงทีละน้อยจนไม่มีเสียงเลย

3.3. การเน้น (Highlighting) เป็นการเน้นด้วยเสียงหรือด้วยเส้นก็ได้ การเน้นด้วยเสียง ได้แก่ การเปล่งเสียงคำตอบต่าง ๆ เป็นต้น การเน้นด้วยเส้น เช่น ชีตเส้นสี่ขาวรอบเครื่องมือ (ในโรงงาน) ที่เป็นอันตราย แล้วอธิบายเด็กให้เข้าใจจนกระทั่งเด็กเข้าใจดีแล้ว จึงลบเส้นออก เป็นต้น

3.4. การเลียนแบบ (Imitation) ในระยะแรก ๆ เด็กจะเลียนแบบบิดา มารดา ลักษณะเลียนแบบเพื่อนหรือบุคคลที่ตนชอบ ซึ่งได้แก่ครู โดยครูทำแบบอย่างให้เด็กดู เพื่อให้เด็กทำตาม ข้าทีละขั้นตอน ช่วยเหลือเท่าที่จำเป็น

3.5. การจัดสภาพแวดล้อม (Classroom environment) การจัดสภาพแวดล้อมมีความหมายรวมไปถึงการจัดโต๊ะเรียนที่จะทำให้ครูกับเด็กสื่อสารกันได้ดี เช่น จัดโต๊ะเป็นรูปวงกลม จัดชั้นเรียนให้มีขนาดเล็ก จัดอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ตลอดจนจัดตารางเวลาในการเรียนการสอนที่จะเกิดประโยชน์ต่อเด็กมากที่สุด

ออกสตีกกับปัญหาการศึกษา ปัญหาการเรียนรู้ของบุคคลออทิสติกในระยะแรกจะพบว่า ส่วนใหญ่เด็กเหล่านี้จะเรียนรู้ได้น้อยและช้ากว่าเด็กปกติในวัยเดียวกัน เนื่องจากการไม่

ยอมรับการเรียนรู้ ซึ่งต่างจากเด็กปัญญาอ่อนซึ่งยอมรับการเรียนรู้แบบซ้ำ ๆ จึงไม่ควรให้เด็กออทิสติกได้เรียนร่วมกับเด็กปัญญาอ่อน ซึ่งจะทำให้เด็กได้รับการกระตุ้นอย่างไม่ถูกต้อง และไม่ได้รับการเอาใจใส่แก้ไขเป็นรายบุคคลในระยะแรก เด็กออทิสติกนั้นมีปัญหาด้านการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากลักษณะและพฤติกรรมเฉพาะตัวของเด็กออทิสติกในแต่ละคนดังนี้

1. บุคคลออทิสติกจะมีการสนใจเป็นระยะเวลาที่สั้นมาก เนื่องจากบุคคลออทิสติกมีความผิดปกติทางด้านพัฒนาการเกี่ยวกับการสร้างสัมพันธ์ภาพกับบุคคลทั่วไป จนเสมือนหนึ่งว่ามีกำแพงที่เราไม่สามารถมองเห็นได้มากั้นระหว่างเด็กออทิสติกกับเราไว้ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กเหล่านี้ไม่ยอมรับสิ่งเร้าจากบุคคล หรือมีพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งเร้าได้เป็นระยะเวลาที่สั้นมาก โดยเฉพาะเด็กออทิสติกที่มีอายุต่ำกว่า 5 ขวบ จะพบว่ามีพฤติกรรมที่อยู่นิ่ง มีการเคลื่อนไหวทุกส่วนของร่างกายมากผิดปกติ เป็นการเคลื่อนไหวที่ปราศจากจุดมุ่งหมาย ทำให้ช่วงความสนใจสั้น และวอกแวกง่ายต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัวเขา ส่วนการสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งนาน ๆ เช่น ช่วงดูโฆษณาทางทีวีซ้ำแล้วซ้ำเล่า นั้น ก็เป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติของเด็กออทิสติก ในข้อที่มีการต่อต้านในการเปลี่ยนแปลง

ถ้าเด็กออทิสติกมีช่วงความสนใจเพียง 2 – 3 วินาที เท่านั้น จนดูเหมือนกับว่าเด็กไม่มีความสนใจเลย เช่น เด็กสามารถเรียงก้อนไม้ได้เพียงหนึ่งก้อน หรือใช้เชือกร้อยลูกปัดได้เพียงลูกเดียว หรือใส่ของเล่นในกล่องได้เพียงชิ้นหนึ่งเท่านั้น ถ้าสังเกตดูจะเห็นว่าเด็กทำอย่างเร่งรีบ เมื่อทำเสร็จแล้วเขาก็จะมีความรู้สึกที่ตัวเองมีอิสระที่จะทำอะไรตามความต้องการของเขาได้ เช่น กระโดด หมุนตัวไปมา เล่นมือตัวเอง เป็นต้น คือการกลับไปสู่อะไรในโลกของตนเอง

การช่วยเหลือ เมื่อผู้สอนเห็นว่าเด็กมีความสามารถที่จะทำได้ ผู้สอนต้องพยายามหาวิธีที่จะช่วยให้เด็กได้ปฏิบัติตามในช่วงเวลาที่เพิ่มขึ้นทีละน้อยด้วยความพอใจของเด็กด้วย เช่น ถ้าเด็กสามารถใช้เชือกร้อยลูกปัดได้เองหนึ่งลูกแล้วมีท่าทีที่จะลุกขึ้น ผู้สอนจะต้องรีบช่วยจับมือเด็กให้หยิบลูกปัดอีกลูกหนึ่งร้อยในเชือกต่อไป ถ้าเด็กยินยอมให้จับมือทำ จะต้องชมเชยทุกครั้งเป็นการกระตุ้นให้เด็กทำเองในครั้งต่อไป สลับกับการช่วยจับมือเด็กทำไปเช่นนี้ซ้ำ ๆ ก็จะเป็นการช่วยให้เด็กมีช่วงระยะเวลาการสนใจทำนานขึ้น การจัดที่ให้เด็กนั่งควรจะเป็นที่ที่เด็กลุกขึ้นลำบาก เช่น ให้เด็กนั่งอยู่ในมุมจำกัด หรือโต๊ะ ที่ประกอบด้วยครึ่งวงกลม โดยให้เด็กนั่งตรงกลาง ห้อยก้น

จะเจียบ ไม่มีคนพลุกพล่าน ซึ่งจะทำให้เด็กวอกแวกได้ง่าย ควรจะสอนให้เด็กทำกิจกรรมเฉพาะแต่ ละคนก่อน เมื่อเริ่มยินยอมทำตามได้นานขึ้น จึงจัดให้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็ก โดยมีเด็กร่วมในกิจกรรมเดียวกันเพียง 2 – 3 คนเท่านั้น

2. ปัญหาในการสื่อความหมายและภาษา บุคคลออทิสติกจะมีพัฒนาการทางด้าน การสื่อความหมายไม่ดี จะไม่สามารถเข้าใจความหมายของคำพูดหรือคำสั่งได้ดีเท่ากับเด็ก ปกติวัยเดียวกัน มักจะถามคำถามที่ซ้ำซาก และไม่สนใจในคำตอบ บางครั้งจะกลับไปอยู่ในโลก ของตนเองอีกเป็นครั้งคราวโดยการพูดภาษาของตนเองที่คนทั่วไปไม่เข้าใจ

การช่วยเหลือ การสั่งให้เด็กทำอะไร ควรเป็นคำสั่งง่าย ๆ ข้อความสั้น ๆ และเป็น คำสั่งเดียวคำพูดต้องไม่ซับซ้อน เด็กจึงจะตามได้ ให้สังวรไว้ว่าแม้เด็กออทิสติกสามารถจะพูด ตามได้เป็นประโยคยาว ๆ หรือร้องเพลงได้จนจบเพลง แต่นั่นเป็นเพียงการลอกเลียนแบบเท่านั้น โดยเด็กจะไม่รู้ความหมายหรือเข้าใจในการพูดของเขาเลย

3. เด็กออทิสติกเรียนรู้ได้โดยการลอกเลียนแบบ ถ้าพบว่าเด็กออทิสติกมี ความยากลำบากที่จะเข้าใจคำสั่งของท่าน การช่วยเหลือก็คือให้เด็กอื่นที่รู้เรื่องทำตัวอย่างให้ดู และให้เด็กออทิสติกทำตาม ใช้คำสั่งง่าย ๆ สั้น ๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งของรอบตัวก่อน จนเด็กปฏิบัติตาม ได้ จึงเป็นคำสั่งที่ยาวขึ้น แต่จะเห็นได้ชัดว่า เด็กออทิสติกมีความแตกต่างจากเด็กปัญญาอ่อน แม้ ว่าการเข้าใจคำสั่งหรือการลอกเลียนการพูดจะทำได้ช้ากว่า แต่เด็กออทิสติกจะมีความสามารถ มากกว่าในการกระทำกิจกรรมในด้านศิลปะ ความละเอียดอ่อน เช่น การเขียนรูปภาพต่าง ๆ โดย ช่วยจับมือเด็กให้เขียนตามก่อน เด็กออทิสติกจะทำได้เร็วกว่าและดีกว่า เด็กบางคนที่มีความ สามารถเด่นทางด้านนี้ จะสามารถวาดภาพเหมือนของจริงที่วางไว้ให้ดูเป็นตัวอย่างได้ดี ฉะนั้น แพทย์ควรวางแผนให้เด็กออทิสติกได้เรียนร่วมกับเด็กปกติในวัยเดียวกัน เพื่อวัตถุประสงค์ให้เด็ก ออทิสติกได้ลอกเลียนแบบจากเด็กปกตินั่นเอง

4. ความสามารถในการรับรู้ของเด็กออทิสติก พฤติกรรมของเด็กออทิสติกใน ระยะแรกที่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสมจะไม่สามารถรับรู้ธรรมชาติของสิ่งเร้าผ่านอวัยวะ รับความรู้สึก เช่น ตา หู จมูก ปาก และผิวหนัง โดยอาศัยประสบการณ์ในอดีตและความจำได้เลย เด็กออทิสติกจึงดูเหมือนกับเป็นเด็กที่มีความพิการซ้อน คือ ปัญญาอ่อน ที่ตา หู และประสาท

สัมผัสบกพร่อง แต่ความจริงแล้วเด็กเหล่านี้ไม่สามารถที่จะแปลความหมายในสิ่งที่เขาเห็น ได้ยิน หรือจากการสัมผัสได้เด็กสามารถจดจำคำต่าง ๆ ได้ โดยการพูดออกเสียงไปเรื่อย ๆ มากกว่าที่จะคำนึงถึงความหมาย และไม่สามารถผสมผสานคำพูดที่เลียนแบบออกมาเป็นความหมายได้ทั้งหมด เมื่อพิจารณาถึงความสามารถของเด็กออทิสติกกับเด็กปกติที่ใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ ด้วยวิธีการเรียกชื่อเพื่อนในชั้นและให้เด็กชี้ โดยให้เพื่อนหันหน้าตรงบ้าง หันด้านข้างบ้างและหันหลังบ้าง ปรากฏว่าเด็กออทิสติกจะชี้ได้ถูกต้องกว่า เนื่องจากเด็กออทิสติกมีความสามารถที่จำบุคคลได้โดยการใช้การดูเกี่ยวกับรายละเอียดเพื่อค้นหา ซึ่งเป็นความสามารถพิเศษเฉพาะตัวที่จะพบได้ในเด็กออทิสติก เราควรนำสิ่งนี้มาใช้ประโยชน์ในการสอนเด็กออทิสติก เพราะเขาจะจดจำภาพต่าง ๆ ได้ดี ควรใช้ภาพที่เหมือนของจริง จะได้ผลดีกว่าสอนด้วยคำพูดอย่างเดียว เด็กจะเรียนรู้ได้ดีจากรูปธรรมมากกว่านามธรรม เนื่องจากเด็กออทิสติกจะขาดความสามารถในการสร้างจินตนาการ เด็กออทิสติกจะมีการเล่นที่ซ้ำ ๆ ติดต่อกันอยู่ตลอดเวลาเหมือนเครื่องจักร

เด็กออทิสติกที่มีอายุน้อย มักจะมีการเล่นที่ซ้ำ ๆ ได้ครั้งละนานหลายชั่วโมงด้วยความสนใจอย่างยิ่ง เช่น การเปิด - ปิดไฟ การปิด - เปิดก๊อกน้ำ การเล่นวิทยุ เปิดเทปให้หมุนกลับไปกลับมา เป็นต้น แต่จะแตกต่างจากเด็กปัญญาอ่อน เพราะเด็กออทิสติกจะเล่นซ้ำ ๆ ที่ต้องใช้ความสามารถได้ดีกว่าเด็กปัญญาอ่อน ถ้าเด็กออทิสติกอายุมากขึ้นการมีพฤติกรรมซ้ำ ๆ จะลดลง แต่จะเปลี่ยนเป็นการไม่ยอมเปลี่ยนแปลงในกิจวัตรประจำวัน การจะช่วยเหลือให้เด็กลดพฤติกรรมซ้ำ ๆ ก็โดยใช้กิจกรรมอื่นที่เด็กสนใจมาทดแทนที่ละน้อย

5. เด็กออทิสติกจะเล่นสมมติไม่เป็น การเล่นสมมุตินั้นเป็นการพัฒนาการที่ผสมผสานกันระหว่างความนึกคิด และการสื่อความหมาย ซึ่งจะแก้ไขได้ยาก ที่เคยใช้ได้ผลดี คือ การวาดภาพเหมือนของจริงและการขีดหุ่นในการเล่านิทาน จะช่วยให้เด็กออทิสติกเล่นโดยการสมมติได้

6. ความเข้าใจและการแสดงความรู้สึกของเด็กออทิสติก บิดามารดามักจะบอกแพทย์ว่าลูกที่เป็นออทิสติก ไม่สามารถแสดงความรู้สึกของเขาได้เหมือนเด็กปกติ เขาไม่สามารถแสดงสีหน้าหรือท่าทางให้เห็นได้ชัดเจนว่า มีความสุข หรือมีอาการเศร้า หรือมีความกลัว หรือมีความโกรธ เด็กออทิสติกจะยิ้มไม่เป็น บางคนร้องไห้โดยไม่มีน้ำตา หรือแสดงอารมณ์ไม่สมเหตุสมผล ผู้ฝึกสอนเด็กควรยิ้มให้กับเด็กบ่อย ๆ แสดงสีหน้าให้เด็กเห็นว่าเรายินดี เมื่อเขากระทำ

กิจกรรมที่สอนเขาได้ พร้อมทั้งกล่าวชมเชย หรือตบมือ หรือดึงเขาเข้ามากอดรัดด้วยความรักอย่างจริงใจ ไม่ควรความกังวลใจให้เด็กเห็นในขณะที่ฝึกสอนเด็ก

7. ความจำของบุคคลออทิสติก บุคคลออทิสติกจะมีความสามารถเกี่ยวกับความจำดี จะจำได้นาน ฉะนั้น เขาจะลืมยาก ถ้าเขาได้เรียนรู้แล้ว เขาจะมีความสามารถที่เรียงภาพที่ตัดต่อได้ดี และรวดเร็วเล่นดนตรีได้ดีเพราะสามารถจำโน้ตเพลงได้อย่างแม่นยำ วาดรูปภาพต่าง ๆ ได้ดี จำตัวอักษรได้ดี เขียนตัวยาก ๆ เช่น ท ธ ม ส ฎ ฏ ได้อย่างถูกต้องดีกว่าเด็กปกติในวัยเดียวกัน

ฉะนั้น การช่วยเหลือเด็กออทิสติกในการเรียนรู้ นั้น ควรจะมีความเข้าใจเด็กออทิสติกแต่ละคนอย่างดีที่สุดก่อน และนำเอาข้อดีต่าง ๆ ของเด็กมาเป็นสิ่งนำทางในการฝึกสอนก่อน เมื่อเด็กเรียนรู้ได้ก็เหมือนกับได้รับรางวัลทั้งเด็กและผู้ฝึกสอน ทั้งยังเป็นสิ่งล่อใจในการสอนในเรื่องอื่น ๆ อีกต่อไป

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ยังไม่มีเกณฑ์ตัดสินเฉพาะ ซึ่งในปัจจุบันการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กออทิสติกยังคงใช้เกณฑ์เดียวกันกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กปกติอยู่ โดยวัดจากคะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบ ซึ่งจะวัดความสามารถทางการเรียนในวิชาการต่าง ๆ ตามหลักสูตร ที่ใช้เกณฑ์ตัดสินของเด็กปกติ

บทบาทของนักวิชาการศึกษามีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบุคคล ออทิสติก การที่จะช่วยเหลือบุคคลออทิสติกให้มีการพัฒนาและความสามารถตามศักยภาพนั้น นักวิชาการศึกษาก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้บุคคลเหล่านี้พัฒนายิ่งขึ้น ซึ่งนักวิชาการศึกษาต้องมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. **มีทัศนคติที่ดี** ต่อเด็กและผู้ปกครอง โดยยอมรับและเชื่อว่า เด็กทุกคนเรียนได้ พร้อมทั้งมีสิทธิได้รับการศึกษา (ผดุง อารยะวิญญู, 2533:201) เด็กได้รับการยอมรับและศรัทธาในครู จะสนใจให้สนใจรักและอยากที่จะเรียน ผลสัมฤทธิ์จะตามมา

2. **มีความรู้และทักษะในการสอนเด็กพิเศษเป็นอย่างดี** และสามารถจัดการกับพฤติกรรมปัญหาของเด็กได้

3. **เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี** สามารถติดต่อประสานและร่วมมือกันอย่างดีกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เช่น ครูการศึกษาพิเศษ ครูปกติ ครูแนะแนว นักแก้ไขการพูด จิตแพทย์

นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา เพื่อนนักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติให้เหมาะสม และร่วมมือช่วยเหลือปฏิบัติต่อกันไปในทางเดียวกัน

4. นำความรู้เรื่องการศึกษาพิเศษมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ด้วยเด็กออทิสติกมีความบกพร่องดังกล่าวมาข้างต้น เด็กจะไม่ได้รับประโยชน์เต็มที่จากการศึกษาที่จัดให้กับเด็กปกติ แต่จะต้องได้รับการสอนแบบพิเศษเสริมในบางวิชา (ผดุง อารยะวิญญู, 2533:3) การจัดการศึกษาให้กับเด็กนั้น ต้องคำนึงถึง วิธีการสอน เนื้อหาวิชา หลักสูตร เครื่องมือ และอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นสำหรับความต้องการ และความสามารถของเด็กเป็นรายบุคคล แม้เด็กบางคนจะได้เข้าเรียนร่วมเด็กปกติ ในบางวิชาเขาอาจจะไม่เรียนได้ด้วยวิธีปกติ จะต้องใช้การศึกษาพิเศษเข้ามาช่วย

5. ให้ความรู้และข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนแก่ผู้ปกครอง จะเป็นการเรียนร่วมหรือเรียนในชั้นเรียนพิเศษ เช่น ประโยชน์ที่เด็กจะได้รับจากการเรียนร่วม รูปแบบการจัดการเรียนร่วม ปรัชญาของการศึกษาพิเศษและการเรียนร่วม วิธีปฏิบัติต่อกันที่บ้าน ลักษณะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แนวทางการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้อง เด็กจะประสบความสำเร็จได้ดี และจะได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง

6. มีความยืดหยุ่นในการจัดการเรียนการสอน ให้เหมาะกับเด็ก และควรระลึกว่าพัฒนาการของเด็กในด้านอารมณ์ สังคม มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กด้วย

7. ประเมินการเรียน ดูความก้าวหน้าในการเรียนของเด็กอย่างสม่ำเสมอ และยุติธรรม

การประเมินผล การประเมินผลสำหรับเด็กประเภทนี้เป็นไปตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล คือ

1. ประเมินผลตามเป้าหมายระยะเวลา 1 ปีการศึกษา
2. ประเมินผลและติดตามผลก้าวหน้าในการช่วยเหลือตนเอง
3. ประเมินผลการปรับตัวในสังคมปกติ
4. ติดตามการพัฒนาการจากที่บ้านโดยความร่วมมือจากผู้ปกครอง

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการให้การศึกษาแก่เด็ก พ่อแม่เป็นบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่งในการช่วยเตรียมความพร้อมให้เด็ก เพื่อให้เด็กพร้อมที่จะเข้าเรียนเมื่ออายุถึงวัยเรียน พ่อแม่จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับวิธีการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่บุตรของตนให้มีพัฒนาการเป็นไปอย่างสอดคล้องทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน

อาคารสถานที่ ใช้สถานที่ในลักษณะเดียวกับเด็กปกติ ผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษา จะเป็นผู้ประเมินความต้องการของทางโรงเรียนว่ามีความต้องการด้านอาคารสถานที่ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนในลักษณะใดบ้าง

อย่างไรก็ตาม เด็กออทิสติกต้องการบริการเพิ่มเติมทางด้านการศึกษาพิเศษที่จำเป็นได้แก่ บริการด้านการแก้ไขการพูด การสอนภาษา ดังนั้นจึงควรมีห้องสำหรับสอนภาษาและแก้ไขการพูดแก่เด็กประเภทนี้ด้วย บริการที่สำคัญอีกด้านหนึ่งคือ การปรับพฤติกรรม ซึ่งใช้เทคนิคและวิธีการที่คล้ายคลึงกับการปรับพฤติกรรมที่ใช้กับเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม ดังนั้นจึงควรมีห้องหนึ่งสำหรับการปรับพฤติกรรมโดยเฉพาะ

4. ความรู้เกี่ยวกับการเรียนร่วม

4.1. ความหมายของการเรียนร่วม

การเรียนร่วมเป็นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษอีกรูปแบบหนึ่งเพื่อให้เด็กเหล่านี้ได้มีโอกาสเรียนรู้การใช้ชีวิตอยู่ในสังคม ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายของการเรียนร่วมของเด็กพิเศษไว้หลายท่านดังนี้

เพชรรัตน์ กิตติวัฒนากุล (2530:16) การเรียนร่วมคือ รูปแบบการจัดการศึกษาให้แก่เด็กพิการ โดยได้รับการสนับสนุนและได้รับการช่วยเหลือจากบุคคลที่เกี่ยวข้องให้เข้าเรียนร่วมในชั้นปกติให้มากที่สุด ทั้งนี้ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก รวมทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้การปรับตัวทางสังคมเพื่อให้เกิดประสบการณ์โดยตรง และสามารถนำไปพัฒนาตนเองได้

จรัล ทองปิยะภูมิ (2531:60) กล่าวถึง ความหมายของการเรียนร่วมไว้ว่า การเรียนร่วมคือ การ “ผสมผสานกัน” ของการศึกษาภาคปกติกับการศึกษาพิเศษ การบริหารโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมจึงไม่ใช่การบริหารโรงเรียนปกติที่มีเด็กพิเศษมาปะปนอยู่ในโรงเรียน แต่การบริหารโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมจะต้องเป็นการรับเอาคุณค่า ปรัชญา หลักการ และกลวิธีของการศึกษาพิเศษเข้ามา ประสมประสานกับศาสตร์และศิลป์ของการบริหารโรงเรียนปกติ ดังนั้นการบริหารโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นด้าน วิชาการ ด้านบุคลากร ด้านกิจกรรมนักเรียน ด้านธุรการ หรือด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งต้องถือว่าการเรียนร่วมเป็นวัตถุประสงค์ประการหนึ่งของโรงเรียน

วารี ธีระจิตร (2541:16) ได้ให้ความหมายของการเรียนร่วมไว้ว่า การเรียนร่วมหมายถึง การรวมเด็กพิเศษไว้กับเด็กปกติในด้านเวลา ด้านการเรียนการสอน และด้านสังคม ภายใต้พื้นฐานการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งการปรับตัวทางสังคมเพื่อให้เด็กมีประสบการณ์ตรง และสามารถพัฒนาตนเองไปให้มากที่สุด สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541:9) ที่กล่าวว่า การเรียนร่วมหมายถึง การรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าไปในระบบการศึกษาปกติ มีการรวมกิจกรรม และใช้เวลาช่วงใดช่วงหนึ่งในแต่ละวันระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ

เบญจา ชลธารินทร์ (2543:1) ได้ให้ความหมายของการเรียนร่วมว่า การเรียนร่วม คือ การที่เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (Special Needs) ได้รับโอกาสเข้าเรียนร่วมกับเด็กทั่วไปโดยได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบุคลากรในโรงเรียนทุกฝ่ายให้สามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นทางร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ สติปัญญา และการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กให้ได้สูงสุด

คอฟมาน ก๊อตเลียบ และคูคิต (Kauffman, Gottlieb and Kucic, 1975:1-2) ได้กล่าวว่า การเรียนร่วม หมายถึงการจัดการศึกษาให้แก่เด็กพิการและเด็กปกติเรียนร่วมตามแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยพิจารณาตามแผนการศึกษารายบุคคล และกระบวนการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของบุคลากรฝ่ายบริหาร ฝ่ายการสอน และสนับสนุนทั้งในด้านการศึกษาปกติและการศึกษาพิเศษ

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1980:90-98) ได้ให้ความหมายของการเรียนร่วมว่า เป็นการจัดการศึกษาที่ให้แก่เด็กพิเศษทุกคนมีโอกาสเข้ารับการศึกษที่เหมาะสมโดยมีข้อจำกัดน้อยที่สุดตามแผนการศึกษารายบุคคล และผู้ปกครองเป็นผู้เข้ามา มีบทบาทในการจัดการศึกษาหรือเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ เพื่อให้เด็กพิเศษทุกคนมีปฏิสัมพันธ์อันดีต่อเด็กปกติ

ฮอลลาแฮน และคอฟแมน (Hallahan and Kauffman, 1986) ได้ให้นิยามการเรียนร่วม คือ การนำเด็กที่มีความบกพร่องเข้ามาร่วมไว้ในชั้นเรียนปกติ ซึ่งเป็นวิธีแรกที่ทางโรงเรียนจะช่วยให้แก่เด็กพิเศษได้ดำเนินชีวิตเช่นสามัญชนทั่ว ๆ ไปได้

จากความหมายของการเรียนร่วมที่กล่าวมานี้ สรุปได้ว่า การเรียนร่วมเป็นการนำเอาปรัชญา หลักการ วิธีการและการจัดกระบวนการเรียนการสอนทางการศึกษาพิเศษมาบูรณาการไว้กับการจัดกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียนปกติ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้สามารถเรียนร่วมในโรงเรียนปกติได้อย่างมีความสุขและมีประสิทธิภาพ

4.2. ปรัชญาพื้นฐานการเรียนร่วม

ปรัชญาพื้นฐานของการเรียนร่วม นักการศึกษาพิเศษได้เสนอปรัชญาของการเรียนร่วมจากพื้นฐาน 3 ประการ ดังที่ บังอร ต้นปาน (2535:3) ได้สรุปไว้ ดังนี้

1. มนุษย์ทุกคนย่อมมีสิทธิเท่าเทียมกันในโอกาสทางการศึกษา ดังนั้น การจัดระบบการศึกษาจึงจัดบริการทางการศึกษาให้แก่มนุษย์ทุกคน โดยไม่แบ่งแยกความบกพร่อง หรือฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม จึงควรจัดโครงการและปรับปรุงการปฏิบัติให้เหมาะสมกับความต้องการ และความจำเป็นของแต่ละบุคคล

2. มนุษย์ทุกคนย่อมมีสิทธิเท่าเทียมกันในการอยู่ร่วมในสังคม ดังนั้นการจัดเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียนและวัยเรียน เพื่อให้เด็กพิเศษอยู่ร่วมกับเด็กปกติย่อมก่อให้เกิดคุณค่าและสร้างสรรค์สังคม เมื่อเด็กเหล่านี้เติบโตเป็นผู้ใหญ่จะไม่เกิดการแบ่งแยกความแตกต่างของมนุษย์ในสังคม

3. การเรียนการสอนในชั้นเรียนย่อมสนองตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล การจัดเด็กพิเศษให้เข้าเรียนในชั้นเรียนร่วมจึงควรได้มีการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เป็นการสอนเพื่อบุคคลทั่วไป เพื่อให้พัฒนาความพร้อมและความรู้ความสามารถของผู้เรียนทุกคนให้พัฒนาการทุกด้าน ด้วยวิธีการและกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อให้เกิดศักยภาพที่จะดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม

มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องมีความเป็นอยู่เกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน ต้องการเพื่อน ซึ่งแต่ละคนมีความสามารถพื้นฐานไม่เหมือนกัน จึงต้องพึ่งพาอาศัยกันอยู่ตลอดเวลา คนพิการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเขาควรจะได้รับ การปฏิบัติอย่างคนธรรมดาทั่วไป คือ ความเห็นใจ ความช่วยเหลือและการพัฒนาโดยเท่าเทียมกับคนปกติ ดังนั้นการเตรียมผู้พิการตั้งแต่เยาว์วัยเพื่อให้เขาพร้อมที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้และให้โอกาสเขาได้ร่วมกิจกรรมกับเด็กปกติ และช่วยให้เขามีเพื่อนมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้บุคคลเหล่านี้สามารถดำรงชีวิตร่วมกันได้ในสังคมอย่างมีความสุขเมื่อเขาเติบโตขึ้นจึงเป็นความหวังของการศึกษาในปัจจุบัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2540:1)

นิลบล ทูรานุกภาพ (2540:18) กล่าวว่า เป็นที่ยอมรับกันว่าไม่มีสังคมใดไร้คนพิการ ดังนั้น เมื่อคนพิการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เราจึงไม่สามารถขจัดพวกเขาออกไปจากสังคมได้ ควรเตรียมผู้พิการตั้งแต่เยาว์วัยให้มีความพร้อมที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้

จากแนวคิดปรัชญาข้างต้นเป็นการยึดหลักคนพิการก็เป็นสมาชิกคนหนึ่งในสังคม ความต้องการปัจจัยในการดำเนินชีวิต เมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมเหมือนกับคนปกติก็ย่อมมีความต้องการในลักษณะเดียวกัน ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมควรได้รับการพัฒนาตามสภาพการจัดการในสังคม

4.3. หลักการเรียนร่วม

การเรียนร่วมจะประสบผลสำเร็จหรือไม่เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับวิธีดำเนินการ และการวางแผนในการจัดการเรียนร่วม ซึ่ง ผดุง อาระยะวิญญู (2539 : 3) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า ควรจัดการเรียนร่วมดังต่อไปนี้

1. ควรเรียนเมื่ออายุยังน้อย คือ ตั้งแต่ปฐมวัย
2. ให้โอกาสที่ครูสอนชั้นปกติตัดสินใจว่าจะรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าชั้นเรียนในชั้นที่ตนสอนอยู่หรือไม่
3. สถานศึกษา โรงเรียนที่เปิดสอนโครงการเรียนร่วมต้องมีความพร้อมด้านบุคลากร
4. ควรมีการชี้แจง ทำความเข้าใจถึงบทบาท และความรับผิดชอบให้กับบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาทราบ
5. สถานศึกษาจะต้องจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมและพอเพียง
6. เน้นวิธีสอนรายบุคคล
7. หากไม่จำเป็นไม่ควรแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษออกจากเด็กปกติในแง่ของการให้บริการการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้เด็กปกติได้เข้าใจถึงความต้องการและความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
8. ต้องประเมินพัฒนาการและผลการเรียนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยวิธีการประเมินที่เชื่อถือได้
9. ศึกษาข้อบกพร่องของการจัดการเรียนร่วมและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

4.4.รูปแบบการเรียนร่วม

การจัดรูปแบบการเรียนร่วมให้แก่เด็ก ควรพิจารณาลักษณะของความบกพร่องของเด็กตลอดจนคำนึงถึงความพร้อมของโรงเรียน ผู้บริหาร ครู และความร่วมมือของผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ ด้วย จึงจะช่วยให้การจัดการเรียนร่วมบรรลุผลให้ได้มากที่สุด มีนักการศึกษาพิเศษได้จำแนกรูปแบบของการเรียนร่วมไว้หลายแนวทาง ดังนี้

วารีย์ ธีระจิต (2541:16) ได้เสนอรูปแบบการเรียนร่วม 5 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 การเรียนร่วมในชั้นปกติเต็มเวลา การจัดบริการสำหรับเด็กพิเศษ ลักษณะนี้ จัดให้กับเด็กที่มีความพิการไม่มาก หลังจากเด็กได้รับการบำบัดรักษา หรือฟื้นฟูสมรรถภาพในด้านที่จำเป็นก็สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้

รูปแบบที่ 2 การเรียนร่วมในชั้นปกติโดยได้รับการบริการพิเศษ การจัดบริการ โดยให้เด็กพิเศษเรียนในชั้นเรียนเดียวกับเด็กปกติเป็นเวลาโดยได้รับการบริการต่าง ๆ เพิ่มเติม เช่น ได้รับการสอนเสริมบางวิชาจากครูการศึกษาพิเศษ เช่น ฝึกพูด ฝึกให้คุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมและการเคลื่อนไหว และโปรแกรมพิเศษของเด็กปัญญาเลิศ โดยเด็กได้รับการเป็นรายกลุ่ม หรือรายบุคคล

รูปแบบที่ 3 การเรียนในชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ จัดให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องค่อนข้างมาก รวมทั้งเด็กที่มีความสามารถสูงจนไม่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ ควรจัดบริการพิเศษให้ เช่น กายภาพบำบัด อาชีวบำบัด การแก้ไขการพูด การฝึกฟัง ตลอดจนการเพิ่มความรู้อำนาจสำหรับเด็กที่มีความสามารถสูง

รูปแบบที่ 4 การจัดโรงเรียนพิเศษ เด็กพิเศษที่มีความบกพร่องมากและไม่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ ครูการศึกษาพิเศษที่สอนจำเป็นต้องมีความรู้และจัดการเรียนการสอนประจำในโรงเรียนพิเศษ

รูปแบบที่ 5 การศึกษาพิเศษนอกโรงเรียน คือการศึกษาพิเศษในโรงพยาบาล สถานพักฟื้น สถานรับเลี้ยงดูเด็กและที่บ้าน เป็นการจัดให้แก่เด็กพิการทางกายและสุขภาพ หรือเด็กปัญญาอ่อน

กองการศึกษาพิเศษ (ม.ป.ป.:14) ได้กล่าวถึง รูปแบบการจัดการเรียนร่วม ดังนี้

1.จัดเป็นชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ คือ เปิดชั้นเรียนสำหรับเด็กพิการต่างหากในโรงเรียนปกติ วิธีนี้เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กพิการได้ร่วมกิจกรรมกับเด็กปกติ

2.จัดเป็นชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติ แต่ส่งเด็กเข้าเรียนร่วมในบางเวลามีลักษณะใกล้เคียงกับการจัดประเภทแรกเพียงแต่ส่งนักเรียนออกไปเรียนร่วมกับเด็กปกติในวิชาที่เด็กสามารถเรียนร่วมกับเขาได้

3.จัดเรียนร่วมเต็มเวลา เด็กที่ได้รับการซ่อมเสริมและพัฒนาทางด้านวิชาการดีแล้ว หากได้รับการประเมินและพิจารณาว่ามีความรู้ ความสามารถ มีความเหมาะสมที่จะเรียนในชั้นปกติได้ ก็ส่งเข้าไปในชั้นปกติได้เลย ไม่ต้องกลับมาเรียนในชั้นพิเศษอีก

4.จัดเป็นศูนย์เสริมวิชาการ ในกรณีที่มีเด็กพิการหลายระดับชั้นเรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน ชั้นละ 2 – 3 คน ไม่สามารถจัดเป็นชั้นพิเศษแยกต่างหากได้ก็จัดนักเรียนพิการเหล่านั้นเข้าเรียนในห้องเดียวกัน มีครูการศึกษาพิเศษดูแลช่วยเหลือและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามระดับความรู้ของนักเรียนแต่ละคน ห้องเรียนลักษณะนี้เรียกว่า ศูนย์เสริมวิชาการ ครูอาจจะส่งนักเรียนจากศูนย์ไปร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน หรือส่งเรียนร่วมบางเวลา หรือเต็มเวลาได้เช่นกัน

เบญญา ชลธารันนธ์ (2543 : 8 – 10) ได้กล่าวถึง รูปแบบการเรียนร่วมไว้ดังนี้
การเรียนร่วม อาจจัดได้ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. ชั้นเรียนปกติเต็มวันนักเรียนในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา โดยอยู่ในความรับผิดชอบของครูประจำชั้นและนักเรียนไม่ได้รับบริการทางการศึกษาพิเศษโดยตรง แต่ครูทั่วไปและเด็กได้รับบริการทางอ้อม

ก. บริการทางอ้อมสำหรับครู

- การฝึกอบรมครูประจำการในเรื่องต่าง ๆ เช่น เทคนิคการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

- ครูการศึกษาพิเศษช่วยครูพิเศษ อธิบายและให้ความรู้กับนักเรียนทั่วไปเกี่ยวกับความพิการ เพื่อสร้างเจตคติเชิงบวกและให้เกิดการยอมรับเพื่อนพิการ

- ครูการศึกษาพิเศษอาจร่วมประชุมกับครูประจำชั้นเรียนต่าง ๆ ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเพื่อชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับความพิการ

ข. บริการทางอ้อมสำหรับนักเรียน

- ในเด็กพิเศษอาจได้รับบริการ สื่อวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็น เช่น ได้รับการตรวจวัดการเห็นและการแก้ไข โดยอาจต้องใส่แว่นหรือใช้แว่นขยาย หรือการตรวจประเมินทางจิตวิทยา การบริการล่ามภาษามือ เป็นต้น

- ในเด็กทั่วไปอาจได้รับการฝึกอบรมจากครูการศึกษาพิเศษเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยสอน (Peer Tutor) ในชั้นเรียน

2. **ชั้นเรียนปกติเต็มวันและบริการปรึกษาหารือ** นักเรียนเรียนในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา โดยอยู่ในความรับผิดชอบของครูประจำชั้น แต่มีผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ทั้งในเรื่องการศึกษาปกติและการศึกษาพิเศษร่วมให้การปรึกษาหารือ เช่น นักจิตวิทยา ครูการศึกษาพิเศษ ซึ่งเป็นครูเดินสอน หรือครูการศึกษาพิเศษ ทำหน้าที่เป็นครูสอนเสริมในโรงเรียน บุคคลเหล่านี้จะไม่สอนเด็กโดยตรง แต่ทำหน้าที่เป็นผู้คอยแนะนำช่วยเหลือครูประจำชั้น หรือครูประจำวิชา และจัดหาบริการสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนร่วมประสบผลสำเร็จ

3. **ชั้นเรียนปกติเต็มวันและบริการครูเดินสอน** นักเรียนเรียนในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา โดยอยู่ในความรับผิดชอบครูประจำชั้นแต่ได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนโดยตรงจากครูเดินสอน ตามตารางที่กำหนดหรือเมื่อมีความจำเป็น ครูเดินสอนอาจเป็นนักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด ครูแก้ไขการพูด หรือครูการศึกษาพิเศษที่เดินทางไปให้บริการตามโรงเรียนต่าง ๆ แก่เด็กพิการทั้งในและนอกห้องเรียน นอกจากนี้ยังให้บริการช่วยเหลือแก่ครูปกติโดยตรงด้วย เช่น ช่วยครูปกติในกรณีที่เด็กบางคนต้องการการสอนเสริม หรือปรับพฤติกรรม

4. **ชั้นเรียนปกติเต็มวันและบริการสอนเสริม** นักเรียนเรียนในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา โดยอยู่ในความรับผิดชอบครูประจำชั้น แต่ได้รับการสอนเพิ่มเติมหรือสอนเสริมจากครูการศึกษาพิเศษที่ประจำที่ห้องสอนเสริมตามกำหนดตารางการเรียนโดยให้นักเรียนมาเรียนกับครูสอนเสริมบางเวลาและบางวิชา ครูสอนเสริมอาจสอนเนื้อหาที่เด็กมีความบกพร่อง หรือทักษะที่เด็กมีความต้องการจำเป็นพิเศษ เช่น ทักษะการทำความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมและการเคลื่อนไหว (Orientation & Mobility : O & M) สำหรับเด็กตาบอด หรือภาษามือสำหรับเด็กหูหนวก โดยอาจสอนเฉพาะบุคคลหรือกลุ่มเล็ก ๆ ได้ ในปัจจุบันครูสอนเสริมจะใช้เวลาสอนเด็กร่วมกับครูในชั้นเรียนมากกว่าที่จะนำเด็กออกมาสอนในห้องสอนเสริม

5. **ชั้นเรียนพิเศษและชั้นเรียนปกติ** นักเรียนเรียนในชั้นเรียนพิเศษ และเข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติมากขึ้นตามความเหมาะสม โดยอาจเรียนร่วมในบางวิชา เช่น พลศึกษา ศิลปศึกษา ดนตรี - นาฏศิลป์ การงานพื้นฐานอาชีพ จริยศึกษา ครูการศึกษาพิเศษและครูปกติ ร่วมกันทำงาน ร่วมกันรับผิดชอบ รูปแบบนี้จัดได้ทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

6. **ชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติ** นักเรียนในชั้นเรียนพิเศษเต็มเวลาร่วมกับเพื่อนพิการ ประมาณ 5 - 10 คน มีครูประจำชั้นเป็นผู้สอนเองทุกวิชา เด็กจะมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมกับเด็กทั่วไป เช่น การเข้าแถวเคารพธงชาติ สวดมนต์ไหว้พระ การรับประทานอาหาร การไปทัศนศึกษา เป็นต้น

ผดุง อารยะวิญญู (2533:222-224) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการจัดการเรียนร่วมที่ประสบความสำเร็จไว้สรุปได้ดังนี้

1. เรียนร่วมในชั้นปกติ เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ และเรียนเหมือนกับเด็กปกติทุกประการ เด็กที่จะเข้าเรียนในลักษณะนี้ได้ ควรเป็นเด็กที่มีความพิการน้อย มีความฉลาด และมีความพร้อมในด้านการเรียน ตลอดจนมีวุฒิภาวะทางด้านอารมณ์และสังคม

2. เรียนร่วมในชั้นปกติและมีครูพิเศษให้คำแนะนำปรึกษา การเรียนร่วมวิธีนี้คล้ายกับวิธีแรกคือ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา แต่มีครูการศึกษาพิเศษคอยช่วยเหลือครูประจำชั้น และครูประจำวิชา ครูการศึกษาพิเศษนี้ อาจเรียกว่าครูที่ปรึกษาซึ่งไม่ทำการสอนโดยตรง แต่ให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอน จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของเด็กและช่วยประเมินผลพัฒนาการในการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

3. เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเวียนสอน เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ และรับบริการด้านการสอนที่เพิ่มเติมจากครูการศึกษาพิเศษ ซึ่งจะเดินทางไปตามโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เด็ก จากโรงเรียนหนึ่งไปยังโรงเรียนหนึ่งหมุนเวียนกันไป เรียกครูประเภทนี้ว่า ครูเดินสอนหรือครูเวียนสอน

4. เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเสริมวิชาการ ครูเสริมวิชาการคือ ครูการศึกษาพิเศษที่ปฏิบัติงานประจำอยู่ในห้องเสริมวิชาการ เด็กที่มีความต้องการพิเศษจะเข้ามาเรียนกับครูเสริมวิชาการวันละ 1-2 ชั่วโมง ขึ้นอยู่กับความต้องการของเด็ก เด็กทุกคนที่เข้ามาเรียนจะต้องมีเวลาเรียนที่แน่นอน ครูเสริมวิชาการอาจมีคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ ขึ้นอยู่กับจำนวนเด็กและประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อาจสอนเป็นรายบุคคลหรือสอนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ก็ได้

5. ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติและเรียนร่วมบางเวลา เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษไว้ในชั้นเดียวกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยมีครูประจำชั้นสอนแทบทุกวิชา เว้นบางวิชาต้องไปเรียนกับเด็กปกติ เช่น พลศึกษา ศิลปะ

6. ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ เป็นการจัดเด็กพิเศษที่มีความบกพร่องประเภทเดียวกันไว้เป็นกลุ่มเดียวกัน และเป็นกลุ่มขนาดเล็ก เด็กเหล่านี้เรียนในชั้นเรียนพิเศษตลอดเวลา ครูประจำชั้นสอนทุกวิชา การเรียนร่วมในลักษณะนี้เหมาะสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องค่อนข้างมาก

จากรูปแบบการจัดการเรียนร่วมดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนร่วมในลักษณะได้นั้น ขึ้นอยู่กับสภาพความบกพร่อง ความพร้อมของเด็กและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วมเป็นสำคัญ

4.5.องค์ประกอบที่ช่วยให้การเรียนร่วมประสบความสำเร็จ

เรโนลด์ และเบิร์ธ (ผดุง อารยะวิญญู, 2533:201; อ้างจาก Reynolds and Birch, 1977) กล่าวถึง องค์ประกอบที่จะทำให้การเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติประสบผลสำเร็จมี 10 ประการ คือ

1. ครูจะต้องทำงานประสานกันและร่วมมือกันอย่างดี ระหว่างครูการศึกษาพิเศษกับครูปกติ
2. หากครูที่สอนเด็กปกติมีปัญหาในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทางโรงเรียนควรรหาทางแก้ไขปัญหา
3. ครูผู้สอนควรมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนร่วม
 - ก. มีความเชื่อว่าเด็กทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษา
 - ข. ควรมีความตั้งใจในการสอน
 - ค. ควรมีการวางแผนการศึกษาอย่างรอบคอบ
 - ง. ควรจัดการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่นได้ รวมทั้งขนาดของชั้นเรียนควรมียืดหยุ่นตามจำนวนและความต้องการของเด็ก
 - จ. ควรระลึกว่าพัฒนาการของเด็กในด้านอารมณ์ สังคมของเด็กมีความสำคัญเช่นเดียวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. การจัดอบรมครูปกติให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
5. การเรียนร่วมควรได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน
6. มีการประเมินการเรียน ความก้าวหน้าในการเรียนของเด็กอย่างสม่ำเสมอ
7. ใช้แหล่งทรัพยากรจากชุมชนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
8. ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมและรับรู้เกี่ยวกับการเรียนร่วม
9. โรงเรียนควรมีความพร้อมก่อนลงมือจัดการเรียนร่วม
10. การคัดเลือกเด็กเข้ารับการเรียนร่วม ควรพิจารณาถึงความพร้อมของเด็กเป็นสำคัญ

จากแนวความคิดดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า จุดเน้นจะอยู่ที่บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับจัดการเรียนร่วมเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอน และครูที่ร่วมช่วยเหลือในการเรียนร่วม

4.6.ประโยชน์การเรียนร่วม

การจัดการเรียนร่วมตามปรัชญา หลักการ และวิธีต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วจะให้ประโยชน์แก่ตัวเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กปกติ บุคลากรต่าง ๆ และต่อสังคมอีกด้วย

ปรีดา จันทบุบงษา (ม.ป.ป.:15-16) ได้กล่าวถึงประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ของการเรียนร่วมไว้ดังนี้

1. เพื่อให้เด็กพิการมีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนใกล้บ้าน หรือไม่ต้องเดินทางไปโรงเรียนพิเศษที่อยู่ห่างไกลมากจนเป็นภาระของผู้ปกครองที่จะต้องรับส่ง
2. เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง ไม่ต้องเสียเงินส่งบุตรพิการไปอยู่ในโรงเรียนประจำ
3. เพื่อให้เด็กพิการได้มีชีวิตอยู่ในครอบครัวกับบิดามารดาและญาติพี่น้องตามปกติมีโอกาสประพฤติปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นสมาชิกของครอบครัว โดยไม่เกิดความรู้สึกว่าถูกแยกออกไปด้วยเหตุแห่งความพิการ
4. เพื่อให้เด็กพิการมีโอกาสเรียนรู้และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ ซึ่งนับว่าเป็นประสบการณ์ตรง เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียนรู้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล
5. ครู นักเรียน ผู้ปกครองและบุคลากรในโรงเรียนได้ร่วมรับทราบพฤติกรรมของเด็กพิการ ทำให้ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมเกิดประโยชน์ทั้งสองฝ่าย
6. เพื่อเป็นการลดภาระของรัฐบาล เพราะการจัดตั้งโรงเรียนพิเศษจะต้องใช้งบประมาณ
7. เพื่อให้สังคมเข้าใจและยอมรับเด็กพิการว่ามีความสามารถเช่นเดียวกับเด็กปกติ และช่วยให้เด็กพิการอยู่ในสังคมอย่างเป็นประโยชน์ได้

สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร (2529:25-27) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนร่วมไว้ดังนี้

1. ทางด้านการเรียน เด็กมีโอกาสเรียนตามระดับชั้นในโรงเรียน โดยไม่มีข้อยกเว้น เช่น ถ้าเด็กเรียนในชั้นพิเศษ ครูมักจะให้ความพิเศษแก่เด็กมากไปหรือตั้งความหวังไว้ค่อนข้างต่ำเมื่อเด็กทำอะไรไม่ได้ครูก็มักจะปล่อยเพราะถือว่าเด็กมีความบกพร่อง ถ้าเด็กเรียนในโรงเรียนปกติ

เด็กก็จะปฏิบัติตามเด็กปกติ เช่น พยายามทำงานให้เสร็จเหมือนคนอื่นเด็กก็จะได้รับทักษะต่าง ๆ มากขึ้น

2. ทางด้านสังคม เด็กสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมปกติได้เมื่อมีเพื่อนมากขึ้น ไม่เฉพาะแต่เพื่อนพิการเท่านั้น เพื่อนบ้านเข้าใจเด็กดียอมให้ลูกของตนมาเล่นด้วยเพราะเด็กอยู่โรงเรียนเดียวกับลูกของตน

3. การเปลี่ยนเจตคติ เด็กปกติจะมีความเคยชินกับเด็กพิการมากขึ้น เพราะได้อยู่ร่วมกัน เรียนร่วมกัน จึงไม่เห็นว่าเด็กพิการเป็นมนุษย์ประหลาด น่ากลัว ชวนขันในท่าทางและรูปร่างอีกต่อไป นอกจากนี้เด็กยังเรียนรู้ว่าเด็กพิการต้องการความช่วยเหลืออะไรบ้าง และมีความเข้าใจต่อเด็กพิการดีขึ้น ยอมรับและแสดงความเอื้อเฟื้อมากขึ้น

4. ประหยัดงบประมาณของรัฐ เมื่อเด็กพิการสามารถเรียนร่วมในโรงเรียนปกติได้ รัฐจึงไม่มีความจำเป็นที่จะสร้างโรงเรียนพิเศษสำหรับเด็กพิการ จึงเป็นการลดค่าใช้จ่ายและงบประมาณไปมาก เพียงแต่เพิ่มบุคลากรที่จำเป็นบางอย่างขึ้นในโรงเรียนปกติเท่านั้น เช่น ครูสอนซ่อมเสริม หรือครูเวียนสอน หรือครูการศึกษาพิเศษ ในด้านการบริหารก็มีผู้บริหารของโรงเรียนเพียงคนเดียว จึงเป็นการประหยัดงบประมาณของรัฐ

5. เด็กพิการมีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนใกล้บ้าน หรือไม่ต้องเดินทางไปโรงเรียนพิเศษที่อยู่ห่างไกลกันมาก จนเป็นภาระของผู้ปกครองที่จะต้องรับส่ง ทั้งยังเป็นการประหยัดพลังงาน และเวลาของเด็กที่จะต้องใช้ในการเดินทาง โดยนำเวลานั้น ๆ มาใช้ฝึกหัด หรือฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถที่จะดำรงชีวิตในสิ่งปกติได้ดีที่สุดได้

6. เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง ไม่ต้องเสียเงินเพื่อส่งบุตรพิการไปอยู่โรงเรียนประจำ

7. เด็กพิการได้มีชีวิตอยู่ในครอบครัวกับบิดา มารดา และญาติพี่น้องตามปกติ และมีโอกาสประพฤติปฏิบัติตามหน้าที่ในฐานะเป็นสมาชิกของครอบครัว โดยไม่เกิดความรู้สึกว่าถูกแยกออกไปด้วยเหตุแห่งความพิการ

ประโยชน์ดังกล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่า การเรียนร่วมเป็นการจัดการศึกษาที่ให้ประโยชน์แก่เด็กพิเศษและเด็กปกติ บุคลากร และผู้บริหารมีส่วนช่วยให้เกิดผลต่อนโยบายของรัฐประการหนึ่ง ส่วนอีกประการหนึ่งเป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยการสร้างเจตคติที่ดีต่อกันระหว่างสมาชิกในสังคมด้วย

4.7. บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนร่วม

สุदारัตน์ ชุณหาคาลัย (2543:157–159) ได้กล่าวถึงบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนร่วมไว้ดังนี้ ในการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สิ่งสำคัญที่ทำให้การดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยบุคลากรหลายด้าน และงานการเรียนร่วมของเด็กที่มีความบกพร่องจะต้องเกี่ยวข้องในหลายสาขาอาชีพ ซึ่งบุคคลแต่ละสาขาอาชีพมีความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือก็จะก่อให้เกิดเจตคติที่ดีในการนำเด็กที่มีความบกพร่องเข้าเรียนร่วม

บุคลากรและหน้าที่ของบุคลากร

1. แพทย์ (Medical Personnel) ได้แก่ แพทย์ทั่วไป และแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะโรค เช่น กุมารแพทย์ จักษุแพทย์ ศัลยแพทย์ทางกระดูก แพทย์ทางโสต ศอนาสึก จิตแพทย์ รวมทั้งแพทย์ทางเวชศาสตร์ฟื้นฟู แพทย์ประจำหน้าที่ ตรวจให้การวินิจฉัย และวางแผนการบำบัดรักษา เพื่อปรับสภาพความบกพร่อง ฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กพิเศษ จนสามารถดำรงชีวิตได้ใกล้เคียงกับคนปกติมากที่สุด โดยอาศัยความร่วมมือจาก พยาบาล นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด นักการพูด และนักจิตวิทยาคลินิก

2. นักโสตสัมผัสวิทยา (Audiologist) ได้แก่ ผู้ที่ศึกษามาโดยตรวจให้มีความสามารถในการตรวจวัดการได้ยิน เพื่อเลือกและแนะนำการใช้เครื่องช่วยฟัง ฟื้นฟูสมรรถภาพการได้ยิน ติดตามการประเมินผลการใช้เครื่องช่วยฟัง อันเป็นงานด้านเทคนิคการแพทย์แล้วจะต้องพัฒนาภาษาและการพูดโดยใช้การมองเห็นเพื่อสื่อความหมาย และประสานงานกับครู เพื่อแนะนำเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กพิเศษ ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นอกจากนี้ยังต้องแนะแนวผู้ปกครองด้านจิตใจ สังคม และการจัดการศึกษาให้เด็กอย่างเหมาะสม

3. นักแก้ไขการพูด (Speech Therapist) ได้แก่ ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการทดสอบและประเมินความสามารถในการพูด เพื่อวางแผนการแก้ไขการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางการพูด เป็นรายบุคคล ตลอดจนดำเนินการฝึก ตามความเหมาะสมเป็นรายกรณี หรือเป็นกลุ่มตามสภาพของความบกพร่อง นอกจากนี้ยังต้องส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาให้เด็กที่บกพร่องทางการได้ยิน แนะนำเทคนิควิธีสอนพูดให้ครูสอนพูด (Speed Teacher) เพื่อให้พัฒนาและแก้ไขการพูดให้เด็กพิเศษ ตามความจำเป็น

4. นักกายภาพบำบัด (Physical Therapist) ได้แก่ ผู้ที่มีความรู้และความสามารถในการประเมินผล และให้การบำบัดทางกายภาพ พัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อในการทรงตัว แก้ไขการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ ข้อต่อที่ยังทำหน้าที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้งฝึกการใช้กายอุปกรณ์เสริมหรือเทียม และเครื่องช่วยการเคลื่อนไหวให้แก่ผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกาย

5. นักกิจกรรมบำบัด (Occupational Therapist) ได้แก่ ผู้ที่มีความรู้และความสามารถในการแก้ไขลักษณะท่าทาง ให้การฝึกกล้ามเนื้อและนิ้วในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน แก้ไขปรับปรุงทักษะอื่นที่สัมพันธ์กัน รวมทั้งการประดิษฐ์อุปกรณ์หรือเครื่องช่วยอำนวยความสะดวก ในการปฏิบัติภารกิจประจำวัน หรือการประกอบอาชีพ ดัดแปลงอุปกรณ์พิเศษ เพื่อช่วยในการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย

6. นักจิตวิทยาคลินิก (Clinical Psychologist) ได้แก่ ผู้ที่มีความรู้และความสามารถ ซึ่งฝึกฝนมาเป็นพิเศษ ให้การตรวจวินิจฉัยทางจิตวิทยา แก้ไขปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ให้คำแนะนำปรึกษาการแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพจิต ให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กพิเศษ ได้แก่ ครู ผู้ปกครอง ผู้เลี้ยงดูเด็ก นอกจากนี้ยังให้ความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ของเด็กพิเศษ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน

7. นักสังคมสงเคราะห์ (Social Worker) ได้แก่ ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ การแนะนำ สงเคราะห์ ให้คำปรึกษาแก่เด็กพิเศษที่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและครอบครัว โดยทำงานประสานกับโรงเรียน ครอบครัวเด็กพิเศษแต่ละราย รวมทั้งการประสานประโยชน์ระหว่างโรงเรียนกับองค์กรอื่นด้วย

บทบาทและหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษา

บั้งอร ต้นปาน (2535:30-34) ได้รวบรวมบทบาทและหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาไว้ดังนี้

1. ผู้อำนวยการการศึกษาพิเศษ หรือศึกษานิเทศก์การศึกษาพิเศษ ได้แก่ ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ การจัดโปรแกรมการศึกษาของเด็กพิเศษทุกคน ที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบ ดูแลโรงเรียนการศึกษาพิเศษ ศูนย์บริการพิเศษ สนับสนุนการสอนเสริมและบริการแก่ชั้นเรียนร่วมของเด็กพิเศษ ร่วมกับคณะทำงานโครงการเรียนร่วมในการทบทวนข้อมูลจากการประเมิน และตรวจสอบความเหมาะสมของการจัดเด็กเข้าเรียนร่วม

2. ผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือครูใหญ่ และผู้ช่วยผู้บริหาร เป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษกับเด็กปกติให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งผู้บริหารต้องมีความรู้ความเข้าใจและให้การสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมอย่างจริงจัง สร้างขวัญและกำลังใจ สนับสนุนผู้ดำเนินการและสมาชิกในคณะทำงาน ให้มีความสามารถที่จะปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนบริการพิเศษที่จำเป็น การจัดหาและผลิตสื่ออุปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียนร่วม

3. ครูการศึกษาพิเศษ ได้แก่ ผู้รับผิดชอบดำเนินการจัดตั้ง ประสานงาน บริการพิเศษ จัดการเรียนการสอนตามรูปแบบที่กำหนด ประเมินผลและวางแผนการศึกษาของเด็กพิเศษเป็นรายกรณี ซึ่งจัดแบ่งตามหน้าที่ได้ 12 ประเภท คือ

ก. ครูประจำชั้นเรียนร่วม ได้แก่ ครูที่มีความรู้และความสามารถในการเรียนการสอนเด็กปกติ ซึ่งเข้ารับการอบรมวิธีการเรียนการสอนของเด็กพิเศษที่มาเรียนร่วมสามารถประสานงานกับบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสม ตามความต้องการจำเป็นพิเศษของเด็กแต่ละคน

ข. ครูประจำชั้นพิเศษ ได้แก่ ครูที่ได้รับการฝึกอบรม หรือมีวุฒิทางสาขาวิชาการสอนเด็กพิเศษ รวมทั้งครูที่ทำหน้าที่สอนเด็กพิเศษในชั้นเรียนพิเศษเต็มเวลา และผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษโดยเฉพาะ ซึ่งทำหน้าที่ปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในโรงเรียน จนเด็กสามารถแสดงพฤติกรรมที่เป็นปกติและพร้อมที่จะเรียนในชั้นปกติได้ก็จะให้เข้าเรียนในชั้นปกติในช่วงระยะสั้น ๆ แล้วค่อย ๆ ยืดเวลาให้ยาวนานออกไป โดยครูเสริมวิชาการจะดูแลให้บริการต่อไป

ค. ครูเสริมวิชาการ ได้แก่ ครูการศึกษาพิเศษที่ทำหน้าที่สอนเสริม โดยจัดตารางการเรียนการสอนเพื่อช่วยเหลือเด็กพิเศษที่เรียนร่วมในชั้นปกติ ในด้านวิชาการตามความจำเป็นอย่างสม่าเสมอ เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่าเทียมกับเด็กปกติ ซึ่งอาจจัดเป็นห้องสอนเสริมพิเศษเฉพาะ สำหรับเด็กพิเศษที่มีความต้องการให้ช่วยเหลือแก้ไขปัญหาทางด้านกรเรียนตามความจำเป็น

ง. ครูเดินสอน หรือครูเวียนสอน ได้แก่ ครูการศึกษาพิเศษประจำศูนย์ หรือสำนักงาน ทำหน้าที่สอนเสริมเด็กพิเศษที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติ ซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียง อาจจัดบริการเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม ครูจะมีพาหนะในการเดินทางมีอุปกรณ์และสื่อเตรียมพร้อมที่จะนำไปใช้ตามกำหนดในตารางการปฏิบัติงาน ตามความจำเป็นพิเศษของเด็กในโรงเรียนแต่ละแห่งเวียนกันไป โดยการเข้าไปช่วยสอนในชั้นเรียนปกติ หรือให้เด็กพิเศษออกมาเรียนในช่วงเวลาสั้น ๆ เมื่อเรียนแล้วก็กลับเข้าชั้นเรียนปกติดังเดิม

จ. ครูผู้ประสานงาน ได้แก่ บุคลากรที่ผู้บริหารแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เตรียมการและประสานงาน อาจเป็นผู้ช่วยผู้บริหาร ครูหัวหน้าสาย ครูวิชาการ หรือครูที่มีความรู้ความเข้าใจ และสนใจศรัทธาอาสาศาสตร์ ซึ่งจะต้องเตรียมแผนงาน โครงการจัดการเรียนร่วม เตรียมบุคลากรในโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง ให้พร้อมที่จะรับโครงการเรียนร่วม จัดเตรียมเอกสาร หลักฐาน แผนการสอน โครงการสอน สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ประสานงาน ต่าง ๆ ในโรงเรียนและองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็นเช่น หน่วยงานแพทย์ การศึกษา ประชาสงเคราะห์และสาธารณสุข

ฉ. ครูที่ปรึกษา ได้แก่ ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาพิเศษ หรือครูที่มีความรู้ความชำนาญในการสอนเด็กพิเศษ ประเภทใดประเภทหนึ่ง ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำ ให้คำปรึกษาแก่ครูประจำชั้น หรือหัวหน้าโครงการพิเศษที่จัดเพื่อให้เด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ

ช. ครูแนะแนว ได้แก่ ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาด้านจิตวิทยาการแนะแนว ทำหน้าที่รับผิดชอบงานบริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพตามความเหมาะสม งานที่สำคัญคือการสนับสนุนส่งเสริมการเรียนการสอนของเด็กพิเศษ ตามความต้องการจำเป็นของเด็กแต่ละราย

ซ. ครูจิตวิทยาประจำโรงเรียน ได้แก่ ผู้ที่มีวุฒิทางจิตวิทยา มีความสามารถทำการทดสอบทางจิตวิทยา และปรับพฤติกรรมเด็กพิเศษ ให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม ตลอดจนทำให้คำแนะนำการแก้ปัญหาต่าง ๆ แก่ผู้ปกครอง และนักเรียนในโรงเรียน

ค. ครูสังคมสงเคราะห์ ได้แก่ ครูที่มีวุฒิทางสังคมสงเคราะห์ หรือครูที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ให้คำแนะนำ และให้การสงเคราะห์แก่เด็กพิเศษที่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ และความเป็นอยู่ของครอบครัว ศึกษาปัญหาและสภาพครอบครัว โดยการเยี่ยมบ้าน หรือติดตามผลการสงเคราะห์ประสานประโยชน์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน

ง. ครูพยาบาลประจำโรงเรียน ได้แก่ ผู้ที่มีวุฒิพยาบาล หรือครูที่มีความรู้ความสามารถด้านการพยาบาลประจำโรงเรียน ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลทางการแพทย์ของเด็กแต่ละคน อธิบายผลกระทบของความบกพร่องที่มีต่อการศึกษา ช่วยคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่อง แปลความหมายในบันทึกหรือรายงานทางการแพทย์ ให้บริการแก่เด็กพิเศษโดยเฉพาะ เด็กที่เจ็บป่วยเรื้อรังที่ต้องการให้ดูแลทางการแพทย์อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการช่วยเหลือพ่อแม่ ผู้ปกครอง ให้ได้รับบริการทางการแพทย์สำหรับเด็กของตน

จ. ครูสอนพูด ได้แก่ ครูที่มีความรู้เกี่ยวกับการสอนพูด ทำหน้าที่แก้ไขการพูดของเด็กที่พูดไม่ชัด สอนภาษาให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน รวมทั้งเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย เนื่องจากระบบประสาทสมองผิดปกติ วางแผนการสอนพูดเป็นรายกรณีร่วมกับนักแก้ไขการพูด

ฐ. ผู้ช่วยครู ได้แก่ บุคคลที่อาสาสมัคร หรือรับจ้างทำหน้าที่ช่วยเหลือครูประจำชั้นในการดูแลเด็กพิเศษในขณะเรียน หรือทำกิจกรรมในห้องเรียนปกติ และห้องเสริมวิชาการช่วยเหลือการบำบัดพิเศษในห้อง ฟีกฟัง ฟีกพูด กายภาพบำบัด และกิจกรรมบำบัด

4.8. กิจกรรมเสริมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541:9-35)

ความหมาย

กิจกรรมเสริมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง กิจกรรมทุกชนิดที่ครูการศึกษาพิเศษ ครูประจำชั้น / ครูประจำวิชาและผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษคิดขึ้นมาและให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเด็กที่มีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ ให้มีพัฒนาการอย่างเหมาะสมตามสภาพ กิจกรรมที่จัดนั้นคำนึงถึงความสนุกสนาน ความต้องการตามธรรมชาติ รวมถึงความจำเป็นของเด็กเป็นรายบุคคล

ความสำคัญ

การสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทมีความแตกต่างกันในแง่ของวิธีการสอน เครื่องมือ และวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งการเรียนการสอนต้องครอบคลุมพัฒนาการทั้ง 4 ด้านตามหลักพัฒนาการเด็กที่ถูกต้อง อันได้แก่ พัฒนาการด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคมและด้านสติปัญญา ดังนั้น เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการพัฒนาครบถ้วนสมบูรณ์ทุกด้าน โรงเรียน สถานสงเคราะห์ หรือหน่วยงานที่จัดการศึกษาให้แก่เด็กเหล่านี้จะต้องจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร โดยเลือกกิจกรรมตามความเหมาะสมกับเด็ก กิจกรรมเสริมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่

1. ศิลปะบำบัด (Art Therapy)
2. ดนตรีบำบัด (Music Therapy)
3. กิจกรรมบำบัด (Occupational Therapy)
4. การบริหารสมอง (Brain Gym)
5. นันทนาการ (Recreation)
6. ห้องฝึกประสาทสัมผัส (Sensory Room)

สำหรับกิจกรรมเสริมในโรงเรียนนั้น ทางโรงเรียนควรจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย และสอดคล้องกับความต้องการของเด็กเป็นรายบุคคล โดยคำนึงถึงความชอบความต้องการตาม ธรรมชาติและความจำเป็นของเด็กแต่ละบุคคลให้มีพัฒนาการอย่างเหมาะสมตามสภาพของเด็ก ส่วนการจัดสามารถจัดได้ทั้งเป็นกลุ่มและเดี่ยว ซึ่งจะจัดได้ทั้งในตารางเรียนหรือนอกตารางเรียนก็ได้ ซึ่งจะกล่าวโดยสรุปกิจกรรมเสริมได้ดังนี้

ศิลปบำบัด (Art Therapy)

ศิลปะสำหรับเด็กพิเศษต้องเน้นความเหมาะสมกับความต้องการของแต่ละคนเป็นหลัก ลักษณะของกิจกรรมศิลปบำบัดนั้นแตกต่างกันไป ศิลปบำบัดนั้นส่วนมากแล้วจะไม่จัดกิจกรรมที่หลากหลายในระยะเวลาใกล้เคียงกันเหมือนในระบบการเรียนศิลปะธรรมดา มักจะจัดประสบการณ์ตามความสามารถของเด็ก กิจกรรมที่เด็กสามารถทำได้ง่ายและรวดเร็ว ให้เด็กทำซ้ำ ๆ กัน กิจกรรมศิลปะต่าง ๆ สามารถนำมาประยุกต์เป็นกิจกรรมศิลปบำบัด ได้แก่ การวาดภาพ ระบายสี เล่นกับสีด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ละเลงสีด้วยมือ หรือเท้า ป้ายสี พิมพ์สี เป็นต้น รวมถึงงานฉีก ตัด ปะ ปั้น ขยำ ฯลฯ ส่วนผลงานที่เด็กทำขึ้นอาจจะไม่มีความสวยงามในงานศิลปะ แต่เป็นเพียงผลงานที่เป็นเครื่องมือที่ครูใช้ในการช่วยแก้ไขข้อบกพร่องในตัวเด็กเป็นตัวสำคัญ

ดนตรีบำบัด (Music Therapy)

ดนตรีบำบัด คือ การใช้ดนตรีเพื่อช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาทางจิตใจ อารมณ์ และการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ตลอดจนผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกายที่เกี่ยวกับระบบประสาท การรับรู้และการเคลื่อนไหว

ดนตรีบำบัดต่างกับดนตรีศึกษาตรงที่ตรงที่จุดประสงค์ และวิธีการ ดนตรีบำบัดมีเป้าหมาย เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านต่าง ๆ เพื่อการซ่อมเสริมเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือบุคคลที่มีปัญหา ส่วนดนตรีศึกษานั้นสอนให้คนมีความรู้ มีทักษะ และมีสุนทรียภาพทางดนตรี ทั้งเป็นการให้ประสบการณ์ที่น่ารื่นรมย์กับเด็กทุกคนรวมทั้งเด็กที่มีความบกพร่องด้วย

กิจกรรมบำบัด (Occupational Therapy)

กิจกรรมบำบัด คือ การนำกิจกรรมในชีวิตประจำวันมาประยุกต์มาใช้เพื่อช่วยบำบัด แก้ไข และฟื้นฟู สภาพความบกพร่องของเด็กให้ดีขึ้นหรือไม่ให้ความบกพร่องเพิ่มความรุนแรงต่อไป และรวมถึงการใช้กิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้ผู้มีความบกพร่องได้ใช้ความสามารถที่มีอยู่ปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในชุมชนได้อย่างเป็นปกติสุข

กิจกรรมบำบัดช่วยพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษทั้ง 4 ด้านดังนี้

ด้านร่างกาย ช่วยพัฒนากำลัง การเคลื่อนไหว ความอดทน และการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อหรืออวัยวะในการทำงาน

ด้านจิตใจ ช่วยให้เด็กมีความสุข ภาคภูมิใจ เชื่อมมั่นในตนเอง ระบายอารมณ์ ผ่อนคลายความตึงเครียด

ด้านสังคม ช่วยให้เด็กรู้จักปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้

ด้านสติปัญญา ช่วยฝึกทักษะการคิด การจำ การสังเกต และการเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ

กิจกรรมที่สามารถนำมาประยุกต์เพื่อจัดเป็นกิจกรรมบำบัดสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีหลายกิจกรรมด้วยกัน เช่น กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมด้านสังคม เป็นต้น

การบริหารสมอง (Brain Gym)

การบริหารสมอง (Brain Gym) คือ การบริหารร่างกายในส่วนที่สมองควบคุมอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่วนของกล้ามเนื้อ Corpus Collosum (คอร์ปัส คอลโลซัม) ซึ่งเชื่อมสมอง 2 ซีกเข้าด้วยกัน ให้แข็งแรงและทำงานคล่องแคล่ว ซึ่งจะช่วยให้การถ่ายโอนการเรียนรู้ และข้อมูลของสมองทั้ง 2 ซีก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารสมองสามารถฝึกได้ทุกระดับอายุ

ประโยชน์ของการบริหารสมอง

1. เป็นการช่วยทำให้สมองแข็งแรงทำงานอย่างสมดุลกันทั้ง 2 ซีก คือ ซีกซ้ายและซีกขวา

2. ทำให้มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้และการทำงานดีขึ้น
3. ทำให้เกิดการผ่อนคลายความตึงเครียด
4. ทำให้เกิดความรู้สึกสงบ (Calm) และมีความมั่นใจในตนเอง ถ้าได้บริหารสมองทุกวัน และเด็กคนใดมีความวิตกกังวลสูง และมีปัญหาในการเรียนรู้ เช่น การอ่าน การเขียน การเขียน คณิตศาสตร์ เป็นต้น เมื่อได้มีการบริหารสมองอย่างถูกต้องและเหมาะสมจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น

นันทนาการ (Recreation)

นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่ทำแล้วเกิดความสุข สบายใจ ผ่อนคลายความตึงเครียด นันทนาการสำหรับบุคคลทั่วไปมีคำจำกัดความว่า คือ กิจกรรมที่บุคคลกระทำด้วยความสมัครใจ ทำในเวลาว่างจากการทำงานหน้าที่ประจำและมีความสุข เพลิดเพลิน พอใจกับการทำกิจกรรมดังกล่าว

จุดประสงค์ของกิจกรรมนันทนาการสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

นันทนาการสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นกิจกรรมที่ได้รับการปรับเปลี่ยนบางประการจากกิจกรรมนันทนาการที่จัดทั่วไป ในด้านวิธีการ วัสดุอุปกรณ์และอื่น ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เด็ก

จุดประสงค์ของกิจกรรมนันทนาการสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1. เพื่อการผ่อนคลายอารมณ์
2. เพื่อการแก้ไข ฟื้นฟูสภาพทางร่างกาย ให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้
3. เพื่อการเสริมสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
4. เพื่อการสร้างความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง เกิดความภาคภูมิใจและมั่นใจในตนเองที่จะดำรงชีวิตเช่นคนทั่วไป
5. เพื่อฝึกการปฏิบัติตามข้อตกลงของสมาชิกในกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่และสังคม
6. เพื่อฝึกทักษะการเคลื่อนไหว การทำงาน การประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ให้คล่องแคล่วขึ้น

7. เพื่อฝึกให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
8. เพื่อเป็นการให้แรงเสริม และเสริมแรงในการเรียนรู้ทางวิชาการและสิ่งแวดล้อม

รอบตัว

กิจกรรมนันทนาการสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

กิจกรรมนันทนาการที่ควรจัดสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่

1. กิจกรรมพลศึกษา เกม และกีฬาเป็นกิจกรรมด้านร่างกายที่นำเอากีฬาและเกมเข้ามาเป็นสื่อให้เกิดความสนุกสนาน ประกอบด้วยการเล่นเป็นทีมและเป็นรายบุคคล ข้อสำคัญคือไม่มุ่งเน้นที่การแข่งขันให้แพ้-ชนะ และมีการยืดหยุ่นกติกาจำนวนผู้เล่น และเครื่องมือประกอบการเล่น
2. กิจกรรมทางศิลปหัตถกรรม เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้มือในการประกอบกิจกรรม เช่น การแกะสลัก การเย็บปักถักร้อย การประดิษฐ์เครื่องใช้ ฯลฯ
3. กิจกรรมทางภาษา เป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เช่น เข้าร่วมกิจกรรมได้วาที เขียนเรียงความ อ่านบทกลอน ฯลฯ
4. กิจกรรมทางสังคม เป็นกิจกรรมที่ทำแล้วก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมทั้งด้านสาธารณะ การศาสนา ประเพณีต่าง ๆ เช่น การบำเพ็ญประโยชน์ การเข้าเป็นสมาชิกชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การประกวดมารยาท ฯลฯ
5. กิจกรรมนอกสถานที่ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้น โดยอาศัยสถานที่ภายนอกโรงเรียน เช่น ทัศนศึกษา การอยู่อาศัยพักแรม ฯลฯ
6. กิจกรรมทางการละคร ดนตรีและเต้นรำ เป็นกิจกรรมทางด้านดนตรีทุกชนิดหรือกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวตามจังหวะดนตรี เช่น การเล่นดนตรี การร้องเพลง การเล่นละคร ฟ้อนรำ เต้นกิจกรรมเข้าจังหวะ ฯลฯ
7. กิจกรรมงานอดิเรก เป็นกิจกรรมที่ทำในเวลาว่างเพื่อความพักผ่อนหย่อนใจ เช่น การทำสวนครัว การเลี้ยงสัตว์ การสะสมสิ่งของ ฯลฯ
8. กิจกรรมเนื่องในโอกาสพิเศษ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น งานวันเรียงประจำปีของโรงเรียน งานวันขึ้นปีใหม่ งานวันเด็ก งานประเพณีลอยกระทง ฯลฯ

9. กิจกรรมด้านอื่น ๆ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว เช่น การจัดนิทรรศการ การจัดฉายภาพยนตร์ การออกจำหน่ายของ

ห้องฝึกประสาทสัมผัส (Sensory Room)

Sensory System เป็นวิธีกระตุ้นพัฒนาการและแก้ไขพฤติกรรมที่ผิดปกติ โดยวิธีการและอุปกรณ์เฉพาะมาช่วยกระตุ้นระบบความรู้สึกทั้งภายในและภายนอกร่างกายร่วมกับการทำงานหลาย ๆ ระบบของร่างกายเพื่อส่งข้อมูลไปยังสมองทำให้เด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถตอบสนองออกมาเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ เหมาะสมได้

สำหรับ Sensory Room นั้น ภายในห้องควรมีอุปกรณ์ที่หลากหลาย มีทั้งอุปกรณ์เฉพาะและอุปกรณ์ประยุกต์ใช้ซึ่งปรับกระตุ้นพัฒนาการตามศักยภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนรู้ให้ใกล้เคียงกับเด็กปกติมากที่สุด ตัวอย่างเช่นเด็กที่ขาดทักษะด้านการจัดการเขียนจะได้ผ่านการกระตุ้นการรับรู้สัมผัสของเส้นและข้อต่อโดยเฉพาะบริเวณข้อมือ เพื่อให้เด็กสามารถจับดินสอและเคลื่อนไหวข้อมือได้ดีขึ้น ด้วยการให้เด็กหยิบวางหมุดบนกระดาน การใช้คีมคีบเมล็ดถั่วขนาดต่าง ๆ การร้อยลูกปัดและการปั้นแป้งปั้น ต่อจากนั้นครูผู้สอนจะควบคุมการจับดินสอให้ถูกต้อง และสอนให้ขีดเส้นขึ้น – ลง เส้นเฉียง – เส้นโค้ง และเพิ่มความยากขึ้นไปเรื่อย ๆ ตามลำดับ เป็นต้น

5.การบริหารการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กก่อนประถมศึกษามีความสำคัญยิ่งเพราะการจัดประสบการณ์ให้เด็กในช่วงนี้เป็นการสร้างพื้นฐานความพร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยจัดให้สอดคล้องตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการเด็ก และให้มีคุณภาพมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดไว้ เพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดความพร้อมในการเรียนในระดับประถมศึกษาได้เป็นอย่างดี

5.1.การบริหารการศึกษา

ซารี มณีศรี (2524:3) ได้ให้ความหมายการบริหารการศึกษา หมายถึง การนำเอาหลักการหรือทฤษฎีการบริหารทั่วไปมาประยุกต์ใช้ เช่น การวางแผน การจัดรูปองค์กร การบังคับบัญชา การติดต่อประสานงาน และการประเมินผล รวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ตั้งแต่การวางแผน จนถึง การประเมินผลการศึกษา

ไพฑูริย์ เจริญพันธุ์ (2529:8) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลหลายฝ่ายร่วมดำเนินการเพื่อพัฒนาบุคคลให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ทั้งในด้านบุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม ทศนคติ คุณธรรม ค่านิยม พร้อมทั้งจะ สนองการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2534:4) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายบุคคล ร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน นับแต่บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และคุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกับ ความต้องการของสังคม โดยกระบวนการต่างๆ ที่อาศัยการควบคุม สิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคล และอาศัยทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคมที่ตนดำเนินชีวิตอยู่

Good (1973:13-14) กล่าวว่าการบริหารศึกษามี 2 นัยคือ หมายถึง การอำนวยการ การควบคุมและการดำเนินกิจการเกี่ยวกับภาระหน้าที่ทั้งหมดของโรงเรียนรวมทั้งงานด้านธุรการด้วย ลักษณะหน้าที่ทั้งหลายของโรงเรียนนั้น จะต้องคำนึงถึงบั้นปลายในการศึกษานั้นเป็นหลัก และ หมายถึง การควบคุมการจัดการเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ของการบริหารโรงเรียนอันเกี่ยวพันถึงกรรมวิธีทางการสอน เช่น เรื่องเกี่ยวกับครู นักเรียน โครงการสอน กิจกรรมต่าง ๆ หลักสูตร อุปกรณ์การสอน และการแนะแนว เป็นต้น

Harris (1960:6-7) กล่าวว่าการบริหารการศึกษาคือ กระบวนการในการสร้างบูรณาการแห่งความสามารถของบุคคลและการนำประโยชน์จากวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มาใช้อย่างเหมาะสม เพื่อช่วยให้มีการพัฒนาคุณภาพของมนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพ และในการนี้ไม่เพียงแต่พัฒนาอนุชนของชาติเท่านั้น แต่ยังมีมุ่งให้การพัฒนาบุคลากรต่าง ๆ ในโรงเรียนด้วย

จากแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารการศึกษา คือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อดำเนินการจัดการศึกษานับจากการวางแผนดำเนินการ ควบคุม กำกับ จนถึง การประเมินผล

5.2.งานการบริหารโรงเรียน

ฉัตรชัย อรรถนันท์ (2524:119) ได้ให้ความหมายการบริหารโรงเรียนว่า การบริหารโรงเรียนเป็นกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้การควบคุมดูแลของหัวหน้าสถานศึกษาและกิจกรรมนั้นจะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์แห่งการจัดการศึกษา

สมบุญฤทธิ์ พรธนาภพ (2521:5) กล่าวว่า โรงเรียนเป็นสถาบันหนึ่งที่สังคมจัดตั้งขึ้นเพื่อบริการการศึกษาแก่สมาชิกของสังคม ฉะนั้นโรงเรียนจึงมีบทบาทหน้าที่โดยตรงที่ต้องดำเนินการโดยบุคคลที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา เพื่อให้สมาชิกของสังคมมีความเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา ตลอดจนความแตกต่างของบุคคล

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2532:2) ได้ให้ความหมายของงานบริหารโรงเรียนว่า หมายถึง การที่ผู้บริหารได้ใช้ความพยายามต่าง ๆ ในการจัดสรรทรัพยากรอันได้แก่ คน เงิน วัสดุ สิ่งของ และการจัดการให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร นักเรียนมีคุณภาพอันพึงประสงค์ของสังคม

ฉะนั้นจึงสรุปได้ว่า การบริหารโรงเรียน ก็คือ การดำเนินกิจกรรมภายในโรงเรียน โดยกลุ่มบุคคลหลายฝ่าย เพื่อให้ นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา ตลอดจนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมต่อไป

การบริหารโรงเรียน เป็นภารกิจหน้าที่สำคัญยิ่งของผู้บริหารโรงเรียน และบุคคลในโรงเรียนจะต้องร่วมกันดำเนินงานของโรงเรียนไปตามเป้าหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน จึงมีนักการศึกษาและหน่วยงานได้กำหนดขอบข่ายหรือเป้าหมายของการบริหารงานของโรงเรียนไว้ดังนี้

Kimbrough and Nunnery (1988:44-80) ได้แบ่งงานการบริหารโรงเรียนไว้ 9 ประการ ดังนี้

1. การจัดโครงสร้างองค์การ
2. การบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน
3. การบริหารการเงินโรงเรียน
4. การบริหารงานธุรการ
5. การบริหารงานบุคลากร
6. การบริหารงานกิจการนักเรียน

7. การบริหารอาคารสถานที่
8. การบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
9. ความพร้อมที่จะให้ชุมชนตรวจสอบ

ปรีชา คัมภีรปกรณ์ (2526:160-162) เสนอว่า งานที่โรงเรียนจะดำเนินการนั้น ควรประกอบด้วยงานต่อไปนี้

1. งานด้านวิชาการ เป็นงานหลักของโรงเรียน งานนี้จะครอบคลุมการสอน จัดหา และใช้สื่อการสอน จัดหาบุคลากรในการสอน การประเมินผลการเรียน จัดตารางเรียนการนิเทศ เป็นต้น
2. การจัดการงานบุคลากร งานนี้จะครอบคลุมการกำหนดคุณสมบัติการจ้าง การอบรม การสร้างขวัญกำลังใจของบุคลากร
3. การจัดการงานกิจการนักเรียน งานนี้จะครอบคลุมการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริการนักเรียน
4. การจัดการด้านอาคารสถานที่ การจัดการด้านนี้จะครอบคลุมการจัดด้านอาคารสถานที่ และบริเวณโรงเรียน
5. การจัดการด้านธุรการเป็นงานที่จัดขึ้นเพื่อสนับสนุนงานวิชาการประกอบด้วย
6. งานสารบรรณ งานทะเบียน งานการเงิน งบประมาณ และงานที่เกี่ยวกับรักษาความปลอดภัย และประชาสัมพันธ์

พีสก์ (ภิญโญ สาร, 2519:59; อ้างอิงมาจาก Fisk. n.d.) สรุปได้ว่า บริหารงานโรงเรียน มี 4 ประเภท คือ

1. การบริหารงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่
2. การบริหารงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการขยายหรือปรับปรุงโอกาสทางการศึกษาหรืองานในด้านวิชาการ
3. การบริหารงานบุคคลทุกชนิด นับตั้งแต่การแสวงหา บรรจุ พัฒนา ปรับปรุงครู เจ้าหน้าที่และนักเรียน ตลอดจนจนการให้พ้นจากงานหรือโอนย้ายไปจากโรงเรียน ของบุคคลทุกประเภท
4. การบริหารงานธุรการ การเงิน อาคาร สถานที่ บริเวณ และบริการต่าง ๆ

ภิญโญ สาร (2519:422) ได้จำแนกขอบข่ายงานบริหารโรงเรียนที่สำคัญออกเป็น 7 ประการ คือ

1. งานการสอนและการพัฒนาการใช้หลักสูตร

2. งานบริหารกิจการนักเรียน
3. งานสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน
4. งานบริหารบุคลากรในโรงเรียน
5. งานบริหารอาคารสถานที่และบริเวณ
6. งานจัดองค์การและโครงสร้างของโรงเรียน
7. การบริหารการเงินและงานธุรการต่าง ๆ

สุโขทัยธรรมมาธิราช (2529:344) ได้จำแนกขอบข่ายการบริหารงานของสถานศึกษาปฐมวัย เป็น 2 ประเภท คือ

1. การบริหารงานวิชาการ แบ่งออกเป็น
 - 1.1 หลักสูตรหรือแนวการจัดประสบการณ์
 - 1.2 การนำแผนการจัดประสบการณ์ไปใช้
 - 1.3 การจัดหาและการผลิตสื่อ
 - 1.4 การจัดสภาพแวดล้อม
 - 1.5 การจัดตารางกิจกรรมประจำวัน
 - 1.6 การนิเทศการศึกษา
 - 1.7 การวัดและประเมินผล
2. การบริหารงานสนับสนุนงานวิชาการ แบ่งออกเป็น
 - 2.1 งานธุรการและการเงิน
 - 2.2 งานกิจการนักเรียน
 - 2.3 งานอาคารสถานที่
 - 2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2532:22-23) ได้กำหนดขอบข่ายของการบริหารโรงเรียนไว้เป็น 6 งาน ดังนี้

1. งานวิชาการ
2. งานกิจการนักเรียน
3. งานบุคลากร
4. งานธุรการและการเงิน
5. งานอาคารสถานที่
6. งานสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

ดังนี้

Campbell and others (1979:96-129) ได้แบ่งงานบริหารโรงเรียนเป็น 6 ประการ

1. งานด้านหลักสูตรและการสอน
2. งานบริหารบุคลากร
3. งานบริหารกิจการนักเรียน
4. งานด้านอาคารสถานที่
5. งานด้านงบประมาณและธุรการ
6. งานสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 4) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานโรงเรียนประถมศึกษาไว้ 6 งานด้วยกันคือ

1. งานวิชาการ
2. งานบุคลากร
3. งานกิจการนักเรียน
4. งานธุรการ การเงิน และพัสดุ
5. งานอาคารสถานที่
6. งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดกรอบในการศึกษาวิจัยตามขอบข่ายการบริหารงานโรงเรียน ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นขอบข่ายงานที่ครอบคลุมการปฏิบัติงานทุกด้านของโรงเรียนเอกชนในปัจจุบัน นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ยังเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญในการให้การสนับสนุนและพัฒนาการดำเนินงานการศึกษาพิเศษรูปแบบเรียนร่วมมาอย่างต่อเนื่อง สามารถจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ โดยแต่ละงานมีรายละเอียด ดังนี้

1. งานวิชาการ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่า การบริหารงานวิชาการไว้หลายทัศนะดังต่อไปนี้

สุมิตร คุณานุกร (2519:16) ได้ให้ความหมายของคำว่าวิชาการและงานส่งเสริมวิชาการในโรงเรียน สรุปได้ว่าวิชาการในโรงเรียนไม่ใช่เฉพาะเพียงแต่การเรียนการสอนในห้องเรียนเท่านั้น แต่ยังมีหมายถึงกิจกรรมทุกอย่างภายในโรงเรียนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และการศึกษาของ

เด็กให้มีประสิทธิภาพสูง โดยมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ครอบคลุมถึง ความรู้ คุณสมบัติ เจตคติ และความสามารถ

ภิญโญ สาร (2519:232) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารงานกิจการทุกชนิดในโรงเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนนักเรียนให้ดีและมีประสิทธิภาพสูงสุด

อุทัย ธรรมเตโช (2527:193) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการ หมายถึง กิจกรรมทุกชนิดภายในโรงเรียนที่เกี่ยวกับการปรับปรุง พัฒนาให้การเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพที่สุด หรือการให้พลเมืองเป็นผู้มีคุณภาพและคุณธรรมสามารถประกอบสัมมาชีพ และดำรงตนเป็นพลเมืองที่ดีตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535:16) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการหมายถึง การบริหารสถานศึกษา โดยมีกิจกรรมทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536:4) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการหมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดภายในโรงเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีคุณลักษณะเป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายดังกล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเกิดผลดีกับเด็กมากที่สุด

ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ มีผู้กำหนดขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

เอกวิทย์ ณ ถลาง (2516:113) ได้ให้ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ ไว้ดังนี้

1. หลักสูตรและการสอน
2. อุปกรณ์การสอน
3. การจัดแบบเรียน
4. คู่มือครู

5. การจัดชั้นเรียน
6. การจัดครูเข้าสอน
7. การปรับปรุงการเรียนการสอน
8. การฝึกอบรมครูประจำการ
9. การเผยแพร่วิชาการ
10. การวัดผลการศึกษา
11. การวิจัยค้นคว้า
12. การประเมินมาตรฐานโรงเรียน
13. การตรวจเยี่ยมและการนิเทศการศึกษา

สุมิตร คุณานุกร และคณะ (2519:18) ได้กล่าวว่าการบริหารงานวิชาการที่ดี โรงเรียนจะต้องมีการบริหารงานในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. หลักสูตรและการสอน
2. การปรับปรุงด้านวิชาการ
3. การบริการที่ควรจัดขึ้นในโรงเรียน
4. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

นิพนธ์ กินาวงศ์ (2523:67) ให้ขอบเขตของงานบริหารงานวิชาการไว้ 3 ประการดัง

1. งานด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
2. งานด้านปรับปรุงการเรียนการสอน
3. งานด้านการวัดผลและประเมินผล

อุทัย บุญประเสริฐ (2532:1) ได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการออกเป็น 6 ประเภทดัง

1. การบริหารหลักสูตร
2. การพัฒนาคุณภาพการสอน
3. การบริหารกิจการนักเรียน
4. การสนับสนุนการสอนและพัฒนาครู
5. การวัดผลและการประเมินผล
6. นิเทศการศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535:17) กล่าวว่าขอบข่ายงานวิชาการประกอบด้วยงานต่อไปนี้

1. การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ
 - 1.1. แผนปฏิบัติงานวิชาการ
 - 1.2. โครงการสอน
 - 1.3. บันทึกรายการการสอน
2. การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน
 - 2.1. การจัดตารางสอน
 - 2.2. การจัดชั้นเรียน
 - 2.3. การจัดครูเข้าสอน
 - 2.4. การจัดแบบเรียน
 - 2.5. การปรับปรุงการเรียนการสอน
 - 2.6. การฝึกงาน
3. การจัดบริการเกี่ยวกับการเรียนการสอน
 - 3.1. การจัดสื่อการเรียนการสอน
 - 3.2. การจัดห้องสมุด
 - 3.3. การนิเทศการสอน
4. การวัดและประเมินผล

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536:4) ได้กำหนดขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการไว้ 7 ประการดังต่อไปนี้

1. งานด้านหลักสูตรและการนำไปใช้
 - 1.1. จัดให้มีหลักสูตร เอกสารหลักสูตร คู่มือการใช้หลักสูตรให้เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานของครู
 - 1.2. ศึกษาและทำความเข้าใจหลักสูตรให้ชัดเจน
 - 1.3. วางแผนการนำหลักสูตรไปใช้
 - 1.4. นิเทศติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ ดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการใช้หลักสูตร
 - 1.5. พัฒนาตนเองและครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร อยู่เสมอ
2. งานด้านการเรียนการสอน

- 2.1. จัดให้มีแผนการสอนทุกชั้นทุกกลุ่มประสบการณ์
- 2.2. จัดห้องเรียนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับจำนวนนักเรียน
- 2.3. จัดตารางสอนให้เหมาะสมกับเวลา และสอดคล้องกับเวลาเรียน
- 2.4. จัดทำหรือจัดหาเอกสารประกอบหลักสูตรและแบบพิมพ์ต่างๆให้เพียงพอ

พอ

- 2.5. จัดครูประจำชั้น ครูประจำวิชาให้เหมาะสม
- 2.6. จัดครูเข้าสอนแทน
- 2.7. ติดตามการจัดการเรียนการสอน เยี่ยมชั้นเรียนหรือสังเกตการสอน
- 2.8. ติดตามช่วยเหลือพิเศษ ช่วยแก้ปัญหาให้ขวัญกำลังใจในการจัดกิจกรรมของครูเป็นผู้นำ ปรับปรุงการสอน ใช้เทคนิคและวิธีสอนแบบต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความพร้อมของ นักเรียน โรงเรียน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี

กรรมของครูเป็นผู้นำ ปรับปรุงการสอน ใช้เทคนิคและวิธีสอนแบบต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความพร้อมของ นักเรียน โรงเรียน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี

3. งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

- 3.1. จัดหาและบริการวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนแก่ครูอย่างเพียงพอครบทุกกลุ่มประสบการณ์
- 3.2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูรู้จักใช้ รู้จักทำและรู้จักเก็บรักษาสื่อการเรียนการสอนให้สื่อการสอนให้ตรงกับจุดประสงค์เนื้อหา และกิจกรรมที่กำหนดในแผนการสอน
- 3.3. จัดให้มีศูนย์สื่อหรือศูนย์วิชาการโรงเรียน
- 3.4. ส่งเสริมให้ครูแสวงหาวิทยากรใหม่ ๆ และสื่อการสอนในชุมชนหรือท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ทางการเรียนการสอน
- 3.5. ติดตามและประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอน

4. งานวัดและประเมินผล

- 4.1. จัดหาระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร
- 4.2. ศึกษาและทำความเข้าใจในระเบียบวัดผลให้เข้าใจลึกซึ้ง
- 4.3. จัดให้มีการวัดผลและประเมินผล ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ระเบียบกำหนดไว้
- 4.4. วางแผนกำหนดระยะเวลาการวัดผล ให้สอดคล้องกับหลักสูตรและเวลาเรียน
- 4.5. จัดหาวัสดุอุปกรณ์แบบฟอร์ม เครื่องมือที่จำเป็นที่ใช้ในการวัดผล
- 4.6. จัดสร้างและปรับปรุงเครื่องมือวัดผลให้มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ

ยิ่งขึ้น

- 4.7. จัดให้มีคณะกรรมการวัดผลของโรงเรียน
- 4.8. จัดให้มีครูซึ่งมีพื้นความรู้ทางสถิติพอสมควรทำหน้าที่วัดผลและประเมินผล
- 4.9. วิเคราะห์ผลการเรียน นำผลการวิเคราะห์มาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน
- 4.10. มีการติดตามและตรวจสอบการจัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ
- 4.11. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนำผลจากการวิเคราะห์มาปรับปรุงผลการเรียนการสอน
5. งานห้องสมุด
- 5.1. จัดให้มีห้องสมุดหรือมุมหนังสือที่เหมาะสม และสอดคล้องกับจำนวนนักเรียน
- 5.2. จัดให้มีวัสดุครุภัณฑ์ ที่จำเป็นสำหรับห้องสมุดให้เพียงพอ
- 5.3. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ห้องสมุด และคณะกรรมการห้องสมุด
- 5.4. จัดทำและจัดหาเอกสาร หนังสือ สำหรับค้นคว้าหาความรู้สำหรับครูและนักเรียนให้เพียงพอเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ช่วยให้ครูและนักเรียนมีความรู้กว้างขวางและทันสมัยอยู่เสมอ
- 5.5. แสวงหาทรัพยากรเพื่อนำมาพัฒนา และปรับปรุงห้องสมุด
- 5.6. สนับสนุนให้ครูใช้ห้องสมุดในการพัฒนาการเรียนการสอน
- 5.7. ติดตามดูแลการดำเนินงานและห้องสมุด
- 5.8. จัดกิจกรรมห้องสมุดเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน
- 5.9. ประเมินผลการดำเนินงานห้องสมุด เมื่อสิ้นภาคหรือสิ้นปีการศึกษา
6. งานนิเทศภายใน
- 6.1. ศึกษาและทำความเข้าใจ หลักและวิธีการปฏิบัติในการนิเทศภายในให้ชัดเจน สร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน
- 6.2. จัดให้มีคณะกรรมการนิเทศภายใน
- 6.3. จัดให้มีเครื่องมือ วัสดุ เอกสารสำหรับการนิเทศให้พร้อม และเพียงพอ
- 6.4. จัดให้มีการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ตามขั้นตอนกระบวนการนิเทศภายใน และใช้กิจกรรมการนิเทศที่สอดคล้องและเหมาะสม
- 6.5. เยี่ยมชั้นเรียน สังเกตการสอน

6.6. จัดให้มีการประเมินผลการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถของครูและพัฒนาการเรียนการสอน

6.7. จัดทำแฟ้มข้อมูล เพื่อรวบรวมผลการนิเทศ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ

7. งานประชุมอบรมทางวิชาการ

7.1. ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการเพื่อวางแผน กำหนดเรื่องที่จะประชุมร่วมกัน

7.2. จัดให้มีการประชุมครูในโอกาสต่าง ๆ

7.3. สนับสนุนให้ครูมีโอกาสเข้ารับการประชุม อบรมทางวิชาการ เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการ ตลอดจนประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

7.4. สนับสนุนให้ครูที่มีความรู้ความสามารถเป็นวิทยากร

7.5. ประเมินผลการอบรมทุกครั้ง ให้มีการรายงานผลการประชุมอบรมทุกครั้ง

7.6. จัดงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ ที่จำเป็น ต่อการจัดประชุมอบรมและอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานทุกครั้ง

โดยสรุปแล้วขอบข่ายการบริหารงานวิชาการประกอบด้วย การวางแผนงานวิชาการ การจัดการดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน การบริการวิชาการ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดระบบงานวิชาการ การนิเทศงานวิชาการ การวัดและประเมินผล และการพัฒนางานวิชาการ

2. งานบุคคลากร

นักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่าการบริหารงานบุคคลไว้หลายทัศนะ ดังนี้

ปฏิญญา สารธร (2519:155) กล่าวว่าการบริหารบุคคลคือการใช้คนให้ได้ผลดีที่สุดภายในเวลาอันสั้นที่สุด สิ้นเปลืองเงินทองและวัสดุน้อยที่สุด ในขณะที่เดียวกันคนที่เราใช้นั้นก็มีความสุข มีความพอใจ ที่จะให้ผู้บริหารใช้ พอใจที่จะทำงานตามที่ผู้บริหารต้องการ

สมพงษ์ เกษมสิน (2521:4) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารงานบุคคลเป็นการจัดการงานเกี่ยวกับบุคคล นับแต่การสรรหาบุคคลเข้าปฏิบัติงาน การดูแลบำรุงรักษา จนกระทั่งพ้นไปจากการปฏิบัติงาน

อุทัย ธรรมเตโช (2527:217) กล่าวว่า การบริหารงานบุคคล คือ การเสาะแสวงหา คนดี มีความรู้ ความสามารถให้มาทำงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานและเมื่อได้มาแล้วก็ส่งเสริมขวัญกำลังใจ ให้ความดีความชอบ ให้สวัสดิการ ส่งเสริมให้มีความเจริญก้าวหน้า เพื่อให้อยู่และทำประโยชน์ในหน่วยงานให้นานที่สุด จนกระทั่งพ้นจากงาน และเมื่อพ้นไปแล้วก็มี บำเหน็จ บำนาญและสวัสดิการให้

กิติมา ปรีดีดิลก (2532:82) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารงานบุคคลหมายถึง การจัดและดำเนินการเกี่ยวกับการวางนโยบายเกี่ยวกับตัวบุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์การ ตั้งแต่การสรรหาผู้มีความรู้ความสามารถที่มีจำนวนพอเพียงเข้ามาดำเนินงานให้เกิดประโยชน์เต็มที่ ตลอดจน ทั้งการบำรุงรักษา ส่งเสริม และพัฒนาสมรรถภาพของผู้ปฏิบัติงานให้สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายขององค์การ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536:10) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีหน้าที่บริหารงานบุคลากรซึ่งเป็นภาระกิจที่สำคัญ ผู้บริหารที่ดำเนินการด้านนี้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้ทรัพยากรบุคคลเท่าที่มีอยู่เป็นกำลังสำคัญในการบริหารงาน ด้านอื่น ๆ ให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เสนาะ ตีเยาว์ (2537:6) ให้ความหมายว่า การบริหารงานบุคคลคือ การจัดระเบียบ และดูแลบุคคลให้ทำงาน เพื่อให้บุคคลใช้ความรู้ความสามารถของตนเองให้มากที่สุด รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาในองค์กรนั้น

จากความหมายดังกล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารงานบุคคลเป็นการเพิ่ม ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานโดยนำเอาวิธีการต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้ เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยรู้จักสรรหาและเลือกบุคคลเข้าทำงานอย่างเหมาะสม พร้อมทั้งรู้จักกระตุ้นให้เขาเหล่านั้นเกิดแรงจูงใจที่จะปฏิบัติงานด้วยความเอาใจใส่และพึงพอใจใน งานนั้น ๆ

ในการบริหารงานบุคคล นักวิชาการได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับขอบข่ายไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

สมพงษ์ เกษมสิน (2521:5) ได้เสนอขอบข่ายของการบริหารงานบุคคลไว้เป็นขั้นตอนของกระบวนการบริหารงานบุคคล ประกอบด้วยขอบข่ายดังนี้

1. การวางแผนเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล
2. การสรรหาบุคคล

3. การกำหนดอัตราเงินเดือนและค่าจ้าง
4. การประเมินผลการปฏิบัติงานและการปูนบำเหน็จ
5. การปกครองบังคับบัญชา
6. การพัฒนาบุคคล
7. การจัดประโยชน์แก่ผู้อื่น ๆ
8. การวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

วิจิตร วิรุตบางกูร (2521:45) ได้กล่าวถึงขอบข่ายการบริหารงานบุคคลในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาไว้ 4 ประการคือ การจัดหาบุคลากร การจัดบุคลากร การพัฒนาบุคลากร และการให้พ้นจากงาน

พนัส หันนาคินทร์ (2526:219) ได้เสนอขอบข่ายการบริหารงานบุคคลเป็นกระบวนการมีขั้นตอนดังนี้

1. การวางแผนกำลังคนหรือการจัดอัตรากำลัง
2. การรับสมัครบุคคลเข้าทำงาน
3. การคัดเลือกบุคคล
4. การนำเข้าสู่งาน
5. การพัฒนาบุคลากร
6. การประเมินบุคลากร
7. การตอบแทนบุคลากร
8. การสร้างสภาพความมั่นคงในการทำงาน
9. การพิจารณาให้พ้นจากงาน

กิติมา ปรีดีดิลก (2532:89) เสนอขอบข่ายการบริหารงานบุคคลเป็นกระบวนการเช่นกันโดยแบ่งงานบริหารบุคคลออกเป็นเรื่อง ๆ ดังนี้

1. การกำหนดความต้องการด้านบุคลากร
 - 1.1. การวางแผนกำลังคน
 - 1.2. การวิเคราะห์งาน
 - 1.3. การกำหนดตำแหน่งเงินเดือนและค่าจ้าง
2. การสรรหาตัวบุคคล
 - 2.1. การสรรหา
 - 2.2. การเลือกสรร

3. การจัดและบริหารบุคคล
 - 3.1. การบรรจุแต่งตั้ง
 - 3.2. การทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ
 - 3.3. การจัดทำทะเบียนประวัติ
 - 3.4. การปฐมนิเทศ
 - 3.5. การโอนย้าย
 - 3.6. การเลื่อนตำแหน่ง
 - 3.7. การพิจารณาความดีความชอบ
 - 3.8. สวัสดิการหรือประโยชน์เกื้อกูล
 - 3.9. การประเมินผลงาน
4. การพัฒนาบุคลากร
 - 4.1. การฝึกอบรม
 - 4.2. การลาศึกษาต่อ
 - 4.3. การประชุมสัมมนา
5. การให้พ้นจากงาน
 - 5.1. การดำเนินการทางวินัย
 - 5.2. การลาออก
 - 5.3. การเกษียณอายุ
 - 5.4. ทุพพลภาพ
 - 5.5. ถึงแก่กรรม

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2534:23) ได้เสนอขอขยายการบริหารงานบุคคลไว้ 4 ประการ คือ การคัดเลือกและการสรรหาบุคลากร การบำรุงรักษาบุคลากร การพัฒนาบุคลากร และการพ้นออกจากงาน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536:10) กำหนดว่าการบริหารงานบุคลากรภายในโรงเรียนประถมศึกษา จะประกอบไปด้วยภาระงานหลัก 4 ประการ คือ

1. การจัดบุคลากรเข้าปฏิบัติงาน
2. การพัฒนาและบำรุงรักษาบุคลากร
3. การรักษาระเบียบวินัย
4. การประเมินผลการปฏิบัติงานบุคลากร

โดยสรุปแล้วขอบข่ายการบริหารงานบุคคลประกอบด้วย การวางแผนกำหนดความต้องการของบุคลากร การแสวงหาบุคลากร การบำรุงรักษาบุคลากร การพัฒนาบุคลากร การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการให้บุคลากรพ้นจากงาน

3. งานกิจการนักเรียน

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการบริหารกิจการนักเรียนไว้หลายทัศนะ ดังนี้

ภิญโญ สาร (2519:185) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารกิจการนักเรียนหมายถึง การบริหารและนิเทศบรรดากิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการสอนในห้องเรียน

กิติมา ปรีดีดีลก (2532:165) กล่าวว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน หมายถึงการ จัดดำเนินกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียน ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียนและเริ่มตั้งแต่ก่อนที่นักเรียนจะเข้าเรียน ระหว่างอยู่ในโรงเรียน จนกระทั่งออกจากโรงเรียน

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2534:37) ได้กล่าวไว้ว่าการบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง การบริหารและนิเทศงานกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอนในห้องเรียน การบริหารกิจการนักเรียนจะเริ่มต้นตั้งแต่ก่อนที่เด็กจะเข้าโรงเรียนจนกระทั่งเด็กจบออกจากโรงเรียนไปแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536:22) ได้ให้ความหมายงานกิจการนักเรียน หมายถึง งานเกี่ยวกับตัวนักเรียน และกิจกรรมนักเรียนทั้งหมด ยกเว้นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในห้องเรียน ทั้งนี้วัตถุประสงค์ของการบริหารงานกิจการนักเรียน ก็เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนในหลักสูตรให้บรรลุผลยิ่งขึ้น

จึงพอสรุปความหมายได้ว่า การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนปกติ ทั้งในและนอกโรงเรียน โดยเริ่มตั้งแต่ก่อนนักเรียนจะเข้าเรียนระหว่างเรียนจนกระทั่งออกจากโรงเรียน

ขอบข่ายของการบริหารกิจการนักเรียน มีผู้กำหนดขอบข่ายเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนไว้หลายท่าน ดังนี้

ภิญโญ สาร (2519:185) การบริหารงานกิจการนักเรียน เริ่มตั้งแต่การสำรวจนักเรียนที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์บังคับตามพระราชบัญญัติประถมศึกษาที่เรียกว่า สำมะโนนักเรียน (school census) การรับเข้าเรียน การลงทะเบียนเรียน การแบ่งกลุ่มแบ่งชั้น กิจกรรมนอกหลักสูตรทั้งหลายที่นักเรียนจัดทำ ตลอดจนบริการเพื่อสวัสดิการที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน

กิติมา ปรีดีติลล (2532:167) ได้สรุปขอบข่ายงานกิจการนักเรียนได้ 4 ข้อ ได้แก่

1. การจัดทำทะเบียนประวัติ
2. การปกครองนักเรียนและวินัยในโรงเรียน
3. การบริการต่าง ๆ ได้แก่
 - 3.1. ห้องสมุด
 - 3.2. การแนะแนว
 - 3.3. สุขภาพและการตรวจร่างกาย
 - 3.4. อาหารกลางวัน
 - 3.5. ความปลอดภัย
 - 3.6. รถรับส่งนักเรียน
4. การจัดกิจกรรมนักเรียน กิจกรรมที่ควรจัดได้แก่
 - 4.1. สภานักเรียน
 - 4.2. ชุมนุ่ม
 - 4.3. สิ่งตีพิมพ์
 - 4.4. นิทรรศการ
 - 4.5. การแสดงละครและดนตรี
 - 4.6. การกีฬา
 - 4.7. การประชุม
 - 4.8. การสังคมสงเคราะห์

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2534:37) กล่าวถึงขอบข่ายในการบริหารกิจการนักเรียน ซึ่งพอจะสรุปให้เห็นได้ดังนี้

1. การสำรวจนักเรียนที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์บังคับที่เรียกว่า สำมะโนนักเรียน
2. การรับเด็กเข้าเรียน
3. การลงทะเบียนเรียน
4. การแบ่งกลุ่มแบ่งชั้นเรียน
5. การปฐมนิเทศ

6. การจัดให้ทุนการศึกษา
7. การจัดกิจกรรมนักเรียนหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร
8. การจัดบริการและสวัสดิการต่าง ๆ
 - 8.1. บริการเรื่องอาหารกลางวัน
 - 8.2. บริการสุขภาพอนามัย
 - 8.3. บริการหอพัก
 - 8.4. บริการให้คำปรึกษาหารือหรือแนะแนว
 - 8.5. บริการให้ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ
 - 8.6. บริการสอนซ่อมเสริม
9. การรักษาวินัยและความประพฤติของนักเรียน
10. การทำระเบียบสะสมเก็บหลักฐานและประวัตินักเรียน
11. การวิจัยประเมินผลและติดตามผลเมื่อนักเรียนสำเร็จไปแล้ว

Campbell and others (1979:129-133) ได้จำแนกภารกิจของการบริหารกิจการนักเรียน ได้ดังนี้

1. การสำรวจจำนวนนักเรียนในท้องที่ศึกษา
2. การทำทะเบียนและบัญชีนักเรียน
3. การบริการนักเรียน
 - 3.1. การศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล
 - 3.2. การแนะแนวและการให้คำปรึกษา
 - 3.3. การทดสอบ
 - 3.4. การไปเยี่ยมเยียน
 - 3.5. การรักษาความผิดปกติทางการพูดและการฟัง
 - 3.6. การตรวจสุขภาพและพยาบาล
 - 3.7. การศึกษาพิเศษ
 - 3.7.1. เด็กที่ร่างกายพิการ
 - 3.7.2. เด็กที่ผิดปกติทางธรรมชาติ
 - 3.7.3. เด็กที่ผิดปกติทางจิต
 - 3.7.4. เด็กที่มีความสามารถพิเศษ
4. การควบคุมความประพฤติ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536:23) กำหนดขอบข่ายของงานบริหารกิจการนักเรียน ในคู่มือการปฏิบัติงาน สำหรับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเพื่อเป็นคู่มือให้ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด ได้ใช้เป็นแนวทางในการบริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งได้กำหนดไว้ 4 ประการ คือ

1. งานที่โรงเรียนต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา 2523 และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนโดยอาจจำแนกเป็น 3 ลักษณะ คือ การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.2523 การปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อาทิ เช่น กฎกระทรวง กฏ ก.ค. คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สพช.) สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด (สปจ.) สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ (สปอ.) และมติที่ประชุมคณะกรรมการโรงเรียน ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน (หรือผู้ปกครอง)

2. งานที่โรงเรียนจัดบริการให้นักเรียน
3. งานที่โรงเรียนต้องเสริมให้มีขึ้นในโรงเรียน
4. งานที่โรงเรียนต้องสร้างให้เกิดขึ้น

1. งานที่โรงเรียนต้องปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.2523 หรือระเบียบที่เกี่ยวข้องและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน มีขอบเขตโดยย่อดังนี้

1.1. แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเด็กเข้าเรียน ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการส่งเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา

1.2. แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการยกเว้นเด็กนักเรียน

1.3. แนวปฏิบัติเกี่ยวกับนักเรียนขาดเรียน

1.4. แนวปฏิบัติเกี่ยวกับนักเรียนย้ายโรงเรียน

1.5. แนวปฏิบัติในการจัดทำทะเบียนนักเรียน

1.6. แนวปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลของงานกิจการนักเรียน

1.7. แนวปฏิบัติเกี่ยวกับหลักฐานแสดงผลการเรียนของนักเรียน

2. งานที่โรงเรียนจัดบริการให้นักเรียน

2.1. การบริการสุขภาพอนามัย

2.2. อาหารกลางวัน

2.3. บริการแนะแนว

3. งานที่โรงเรียนต้องส่งเสริมให้มีขึ้นในโรงเรียน

3.1. กิจกรรมลูกเสือ/ยุวกาชาด/เนตรนารี/ผู้นำเพื่อประโยชน์

3.2. กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

- 3.3. กิจกรรมสหกรณ์
- 3.4. กิจกรรมสร้างวินัย
- 3.5. กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรม
- 3.6. กิจกรรมกีฬา/กรีฑา
- 3.7. กิจกรรมทัศนศึกษา
- 3.8. กิจกรรมอยู่ค่ายพักแรม
- 3.9. กิจกรรมชุมนุมวิชาการ/กลุ่มสนใจ
- 3.10. กิจกรรมวันสำคัญ
- 3.11. กิจกรรมหน้าเสาธง
- 3.12. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์
- 3.13. กิจกรรมแสดงนิทรรศการผลงานนักเรียน
- 3.14. กิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรม
- 3.15. กิจกรรมอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น
4. งานที่โรงเรียนต้องสร้างให้เกิดขึ้น
 - 4.1. การติดตามผลนักเรียนที่จบจากโรงเรียน เข้าสู่การประกอบอาชีพทันที
 - 4.2. การติดตามผลนักเรียนที่จบแล้วไม่ได้เรียนต่อ เข้าสู่การประกอบอาชีพทันที
 - 4.3. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการติดตามนักเรียนที่จบออกไปจากโรงเรียน
 - 4.4. จัดให้มีการแนะแนวการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ
 - 4.5. สรรหาศิษย์เก่า ที่ประสบความสำเร็จทางการศึกษา การงาน อาชีพ เพื่อยกย่องเป็นแบบอย่างแก่นักเรียนปัจจุบัน
 - 4.6. แสวงหาช่องทางในการจัดตั้งชมรม สมาคม หรือมูลนิธิของศิษย์เก่า
 - 4.7. เชิญศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จก้าวหน้า มาเป็นวิทยากรบรรยายพิเศษ
 - 4.8. อำนวยความสะดวก ให้ศิษย์เก่าที่มาติดต่อกับโรงเรียนในเรื่องต่าง ๆ

โดยสรุปแล้วขอขยายการบริหารกิจการนักเรียนประกอบด้วย การจัดการบริหารกิจการนักเรียนเกี่ยวกับการควบคุม การจัดการบริหารกิจการนักเรียนเกี่ยวกับงานสวัสดิการ การจัดการบริหารกิจการนักเรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน การจัดการบริหารกิจการนักเรียนเกี่ยวกับการสอน

4. งานธุรการ การเงิน และพัสดุ

ความหมายของการบริหารงานธุรการ การเงิน และพัสดุ ได้แยกออกจากกันเพื่อให้เข้าใจได้ง่าย เพราะงานแต่ละอย่างจะมีวิธีการปฏิบัติไม่เหมือนกันแต่มีวิธีการบริหารที่คล้ายกัน

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของงานธุรการ การเงิน และพัสดุ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527:179) กล่าวว่าการบริหารการเงิน คือ การดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อให้ได้เงินมาใช้จ่าย การวางแผนการใช้จ่ายและการควบคุมการใช้จ่ายให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

หวน พินธุพันธ์ (2528:59) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารงานธุรการ คือ การดำเนินงานที่เกี่ยวกับการบริการหน่วยงานต่าง ๆ ในโรงเรียนทั้งด้านงานสารบรรณ งานการเงิน งานพัสดุ งานอาคารสถานที่ งานบุคคล และงานบริการทั่ว ๆ ไป เพื่อให้การดำเนินงานทุกอย่างในโรงเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้

ชัยวัฒน์ บุญทริก (2531:105) ได้ให้ความหมายไว้ว่า งานธุรการก็คืองานที่เกี่ยวข้องกับกิจการของโรงเรียน นักเรียนและครู

ไพพรรณ ศุภรัตน์ (2531:2) ได้ให้ความหมายไว้ว่า งานธุรการของโรงเรียนนั้นเป็นงานบริการหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อประสาน ส่งเสริม และสนับสนุน ให้การเรียนการสอนของโรงเรียนมีประสิทธิภาพ

กิติมา ปรีดีดิลก (2532:133) ได้ให้ความหมายไว้ว่า งานธุรการโรงเรียนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการต่าง ๆ เพื่อให้หน่วยงานด้านอื่น ๆ สามารถดำเนินไปได้โดยไม่มีอุปสรรค ทำให้งานคล่องตัวและเกิดประสิทธิภาพ

กิติมา ปรีดีดิลก (2532:143) กล่าวว่าการบริหารงานการเงินของโรงเรียน หมายถึง การดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งเงิน เพื่อนำมาใช้จ่ายในการจัดการศึกษาของโรงเรียน การจัดการเกี่ยวกับการใช้จ่าย ตลอดจนการควบคุมดำเนินงานทางการเงินให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

กิติมา ปรีดีติลล (2532:153) กล่าวว่า งานพัสดุ หมายถึง งานที่เกี่ยวกับการจัดส่ง วัสดุ อุปกรณ์ พัสดุ ครุภัณฑ์ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ส่วนราชการต่าง ๆ พึ่งต้องการอย่างถูกต้องและทันเวลา

ประหยัด กงตาล (2527:4; อ้างถึงใน กิติมา ปรีดีติลล, 2532:152) กล่าวไว้สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติว่า พัสดุ หมายถึง วัสดุ ครุภัณฑ์ ที่ดิน และ สิ่งก่อสร้าง ที่กำหนดไว้ในหนังสือการจำแนกประเภทรายจ่ายตามงบประมาณของสำนักงาน งบประมาณ

วนิดา วัชรกิจ (2534:15) กล่าวว่า การบริหารงานการเงิน หมายถึง การวางแผน เกี่ยวกับการหาเงิน การใช้จ่ายเงิน และการควบคุม เพื่อให้การใช้จ่ายเป็นไปตามระเบียบแบบแผน ของทางราชการอย่างมีประสิทธิภาพ

จึงพอสรุปความหมายได้ว่า การบริหารงานธุรการ การเงินและพัสดุ หมายถึง งาน ประสานบริการ สนับสนุนการเรียนการสอน เกี่ยวกับงานด้าน ธุรการ การเงินและพัสดุ ทำให้ หน่วยงานต่าง ๆ ในโรงเรียนสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานธุรการ การเงิน และพัสดุของโรงเรียนเป็นงานที่มีขอบข่ายกว้างขวางมาก ได้มี นักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

พนัส หันนาคินทร์ (2524:282) ได้กำหนดขอบข่ายงานธุรการในโรงเรียนไว้ 9 ประการดังนี้

1. งานเกี่ยวกับการสารบรรณ คือ การติดต่อทางจดหมาย หรือเครื่องมืออื่น ๆ เช่นการใช้โทรศัพท์เพื่อติดต่อกับองค์การ หรือเอกชน อื่น ๆ ตลอดจนเก็บหลักฐานการติดต่อ และการจัดการติดต่อเหล่านั้นด้วย
2. งานเกี่ยวกับการเงิน ได้แก่ การรับและการเบิกจ่ายเงิน การจัดทำบัญชีรายรับ รายจ่ายเงิน ตลอดจนการควบคุม และการตรวจสอบเกี่ยวกับบัญชีการเงินของโรงเรียน
3. งานเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณประจำปี
4. งานเกี่ยวกับการจัดซื้อและควบคุมพัสดุ ครุภัณฑ์
5. งานเกี่ยวกับทะเบียนนักเรียน ตลอดจนการออกไปรับรองต่าง ๆ แก่นักเรียน งานเกี่ยวกับการจัดทำและรายงานกิจกรรมต่าง ๆ แก่ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป เช่น รายงาน ประจำเดือน การจัดทำสมุดหมายเหตุรายวัน เป็นต้น

6. งานเกี่ยวกับการดูแลรักษาอาคารสถานที่ ตลอดจนการซ่อมแซมอาคารสถานที่และครุภัณฑ์ของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยอยู่เสมอ
7. งานเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ เช่น การติดต่อกับประชาชนในนามของโรงเรียน
8. งานเกี่ยวกับการจัดการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักเรียนในขณะที่อยู่ในโรงเรียน
9. การควบคุมตัวบุคคลที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการสอน เช่น คนงาน ภารโรง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536:42) ได้สรุปขอบข่ายของงานบริหารธุรการ การเงิน และพัสดุ ไว้ 3 ประการดังนี้

1. การบริหารงานธุรการ ได้แก่ การดำเนินงานอื่น ๆ ของโรงเรียนให้ดำเนินไปสู่เป้าหมาย งานธุรการเป็นงานประสานและสนับสนุน มีขอบข่ายดังนี้
 - 1.1. งานสารบรรณ เป็นงานเกี่ยวกับเอกสารหรือหนังสือราชการ เริ่มตั้งแต่การจัดทำ การรับ การส่ง การเก็บรักษา การยืม จนถึงการทำลาย
 - 1.2. งานทะเบียนและรายงาน เป็นงานที่เกี่ยวกับการบันทึกหลักฐาน ข้อมูลสถิติของโรงเรียน รวมถึงการรายงานข้อมูล
 - 1.3. งานรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่ราชการ เป็นงานที่เกี่ยวกับวิธีการและการดำเนินการรักษาความปลอดภัยบุคคล เอกสาร และสถานที่ ให้พ้นจากภัยพิบัติและเหตุอื่น ๆ
 - 1.4. งานประชาสัมพันธ์ เป็นงานช่วยให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างบุคลากรภายในโรงเรียนและชุมชน
2. การบริหารงานการเงินและบัญชี
 - 2.1. การบริหารงานการเงิน ได้แก่ การจ่าย การเบิก การเก็บรักษาเงิน และการนำส่งคลัง มีขอบข่ายดังนี้
 - 2.1.1. เงินงบประมาณ
 - 2.1.2. เงินนอกงบประมาณ
 - 2.1.3. เงินรายได้แผ่นดิน
 - 2.2. การบริหารงานบัญชี โรงเรียนประถมศึกษาจะต้องจัดทำบัญชี ตามระบบบัญชี มีสาระดังนี้
 - 2.2.1. ส่วนที่เป็นสมุดบัญชี ได้แก่ สมุดเงินสด

2.2.2. ส่วนที่เป็นทะเบียน ได้แก่ ทะเบียนต่าง ๆ ที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการควบคุมตามกระทรวงกำหนด

2.2.3. ส่วนที่เป็นรายงานการเงิน ได้แก่ รายงานต่าง ๆ ที่กระทรวงการคลังกำหนด

3. การบริหารงานการพัสดุ มีขอบข่ายดังนี้

3.1. การซื้อ การจ้าง

3.2. การควบคุมพัสดุเกี่ยวกับการจัดทำบัญชี การลงทะเบียนควบคุมพัสดุ ตลอดจน การเบิกจ่ายพัสดุ

3.3. การตรวจสอบพัสดุประจำปี

3.4. การจำหน่ายพัสดุ

3.5. การดำเนินการเกี่ยวกับที่ราชพัสดุ

โดยสรุปแล้วขอบข่ายการบริหารงานธุรการ การเงินและพัสดุ ประกอบด้วย งานธุรการทั่วไป งานการเงิน งานบัญชี และงานพัสดุ

5. งานอาคารสถานที่

นักวิชาการหลายที่ได้ให้ความหมายของการบริหารงานอาคารสถานที่ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2531:175) ได้ให้ความหมายการบริหารงานอาคารสถานที่ หมายถึง การจัดสถานที่ที่เป็นอาคารเรียน ห้องเรียน และการจัดสถานที่เล่นพักผ่อนหย่อนใจ การรักษาและปรับปรุงอาคารสถานที่ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย สะอาด รวมทั้งพยายามจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในโรงเรียนให้เหมาะสมกับนักเรียน

กิติมา ปรีดีดีลก (2532:197) กล่าวว่า การบริหารงานอาคารสถานที่ หมายถึง การรู้จักจัดหา รู้จักใช้อาคารให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งการควบคุมดูแลรักษา การให้บริการชุมชน และการรู้จักส่งเสริมทะนุบำรุงอาคารสถานที่ที่มีอยู่ให้คงสภาพดีและสนองความต้องการได้อย่างพอเพียง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536:5) ได้ให้ความหมายการบริหารงานอาคารสถานที่ หมายถึง การที่ผู้บริหารใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ดำเนินงานอาคารสถานที่ร่วมกับบุคลากรในโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

จึงพอสรุปความหมายได้ว่า การบริหารงานอาคารสถานที่ หมายถึง การที่ผู้บริหารใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ ที่จะนำเอาอาคารสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ในบริเวณโรงเรียน มาใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอขยายการบริหารงานอาคารสถานที่ที่มีนักวิชาการให้ทรรศนะไว้หลายท่าน ดังนี้

สุมิตร คุณานุกร และคณะ (2519:101) ได้แบ่งงานอาคารสถานที่ของโรงเรียนไว้ 4 ด้านดังนี้

1. อาคารเรียน
2. ห้องเรียน
3. อาคารประกอบและห้องเรียนพิเศษ
4. บริเวณโรงเรียน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2531:129) ได้แบ่งขยายการบริหารงานอาคารสถานที่ไว้ 5 ด้านดังนี้

1. การวางแผนก่อสร้างอาคารสถานที่
2. การวางแผนใช้อาคารสถานที่
3. การควบคุมดูแลอาคารสถานที่
4. การประเมินผลการใช้อาคารสถานที่
5. การซ่อมแซมบำรุงรักษาอาคารสถานที่

กิติมา ปรีดีดิลก (2532:198) ได้แบ่งขยายของการบริหารงานอาคารสถานที่ออกเป็น 5 ประการดังนี้

1. การจัดสร้างอาคารสถานที่
2. การใช้อาคารสถานที่
3. การบำรุงรักษาอาคารสถานที่
4. การควบคุมดูแลอาคารสถานที่
5. การประเมินผลการใช้อาคารสถานที่

Elsbree and McNally (1976:349-368) ได้กล่าวถึงงานบริหารอาคารสถานที่ ไว้ 15 ประการดังนี้

1. การสร้างและการจัดหาอาคารเพิ่มเติม
2. การปรับปรุงซ่อมแซม

3. การใช้สีภายในห้องเรียน
4. การเลือกเครื่องใช้และเครื่องตกแต่ง
5. การดูแลความสะอาดเรียบร้อยของอาคารสถานที่
6. การจัดห้องเรียนให้ถูกสุขลักษณะ
7. การจัดที่เข็ดมือและทำความสะอาด
8. การตรวจอาคารเป็นระยะ ๆ
9. การจัดให้มีห้องเก็บของและอุปกรณ์
10. การจัดและดูแล
11. การจัดทำกระดานชอล์ก
12. การตกแต่งห้องเรียนและสถานที่ต่าง ๆ
13. การดูแลผนังอาคาร
14. การดูแลพื้นอาคาร
15. การดูแลสนามและบริเวณสถาบัน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536:50) ได้แบ่งงานอาคารสถานที่ออกเป็น 5 งานดังนี้

1. งานการจัดสร้างอาคารสถานที่ อันรวมถึงการวางแผนผังบริเวณที่ตั้งอาคาร การควบคุมการก่อสร้าง การตกแต่งจัดระเบียบ ให้เป็นไปตามหลักการจัดอาคารสถานที่ของโรงเรียน ตลอดจน การรื้อถอนอาคารสถานที่
2. งานการใช้อาคารสถานที่ การวางแผนการใช้อาคารสถานที่ให้เกิดประโยชน์ใช้สอยมากที่สุด ต่อการเรียนการสอนภายในโรงเรียน และกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนรอบบริเวณโรงเรียน
3. งานการบำรุงรักษาอาคารสถานที่ การตกแต่งอาคารสถานที่ให้สวยงาม สะอาดเหมาะสมแก่สภาพของสถานศึกษา ตรวจสอบและสำรวจสภาพของอาคารสถานที่ อุปกรณ์ต่าง ๆ และซ่อมแซมส่วนที่ชำรุดทรุดโทรม ให้คงสภาพเดิมหรือเพิ่มเติมเพื่อใช้ประโยชน์โดยคุ้มค่ามากที่สุด
4. งานการควบคุมดูแลอาคารสถานที่ คือการควบคุมดูแลโดยทั่วไป เป็นการกำกับติดตามผลการใช้ การบำรุงรักษา การตกแต่ง รวมถึงการควบคุมการปฏิบัติงานอาคารสถานที่ให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแบบแผนของทางราชการ ที่เกี่ยวข้อง

5. งานการประเมินผลการใช้อาคารสถานที่ เป็นการดำเนินการประเมินผลการใช้เพื่อ ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงแนวทางการดำเนินงานด้านนี้ ให้เหมาะสมเพื่อประโยชน์สูงสุด และ เพื่อเก็บข้อมูลสำหรับการวางแผนดำเนินงานอาคารสถานที่ของปีถัดไป

โดยสรุปแล้วขอขยายการบริหารงานอาคารสถานที่ประกอบด้วย การออกแบบและควบคุมการก่อสร้างอาคารสถานที่ การบำรุงรักษาและพัฒนาอาคารสถานที่ การใช้อาคารสถานที่ การรักษาความปลอดภัยและควบคุมการใช้อาคารสถานที่ และการประเมินผลอาคารสถานที่

6. งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

อุทัย ธรรมเตโช (2531:167) กล่าวว่า การบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน หมายถึง งานเกี่ยวกับการวางแผน วางแผนร่วมกับคณะครูว่าจะช่วยเหลือชุมชนอย่างไร เมื่อไร ใครทำ ทั้งนี้เพื่อเป็นที่กระจ่างแจ้งชัด สะดวกในการปฏิบัติ แก่ครูทุกคน

กิติมา ปรีดีดีลิก (2532:237) กล่าวว่า การบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน หมายถึง กระบวนการในการวางแผน การควบคุม การประสานงาน การจัดบุคลากร และเผยแพร่ความรู้ต่อชุมชน เพื่อร่วมกันพัฒนาชุมชนและโรงเรียนให้เจริญก้าวหน้าไปพร้อมกัน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536:92) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ว่าหมายถึง งานที่เกี่ยวกับการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ทั้งในด้านการให้ความช่วยเหลือชุมชน และการรับความช่วยเหลือจากชุมชน ตลอดจนการติดต่อสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอก

จึงพอสรุปความหมายได้ว่า การบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน หมายถึง งานของโรงเรียนในการสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มคนที่เกี่ยวข้อง อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดี ให้การสนับสนุนร่วมมือซึ่งกันให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์เพื่อผลประโยชน์ของทั้งสองฝ่าย

ขอขยายการบริหารงานอาคารสถานที่ที่มีนักวิชาการให้ทรงคุณะไว้หลายท่าน ดังนี้

ภิญโญ สาร (2519:218-219) ได้กล่าวถึง การบริหารงานโรงเรียนกับชุมชนว่า ผู้บริหารควรพิจารณาใน 6 ประการ ต่อไปนี้

1. ผู้บริหารการศึกษาทุกระดับควรถือว่าโรงเรียนเป็นของประชาชน รัฐจัดโรงเรียนขึ้นเพื่อประโยชน์ของประชาชน
2. ผู้บริหารการศึกษาควรอยู่ใกล้ชิดกับประชาชน มีงานทางวัฒนธรรมและศาสนาที่ไหนพอจะไปพร้อมกับเขาได้ก็ควรไป เพื่อรักษามนุษยสัมพันธ์และความร่วมมือที่ดีกับประชาชน
3. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรู้เห็นกิจกรรมของโรงเรียนตามสมควร หรือทุกโอกาสที่ทำได้
4. แนะนำให้ครูออกไปพบปะผู้ปกครอง หรือเยี่ยมเยียนนักเรียนที่บ้าน ถ้าพอจะทำได้และโอกาสอำนวย เพื่อสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัวตามแบบวัฒนธรรมไทย
5. มีทางใดที่โรงเรียนพอจะช่วยพัฒนาชาวบ้านด้วยการให้การศึกษาด้านวิชาสามัญและวิชาชีพ ผู้บริหารไม่ควรเพิกเฉย แต่ควรให้ทุกโอกาสที่พอจะทำได้
6. การรับความช่วยเหลือทางการเงินซึ่งนำมาบำรุงโรงเรียน โดยการให้เกียรติแก่ผู้ให้ด้วยพิธีการอย่างดี และเอิกเกริก ก็ควรให้เป็นไปด้วยความรอบคอบ และคำนึงถึงความรู้สึกของประชาชนอันจะเป็นผลดีแก่ทางโรงเรียนด้วย

หวน พินธุพันธ์ (2529:79-94) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไว้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหาร บุคลากร ผู้ปกครอง และประชาชนในชุมชน
2. การเชิญผู้ปกครองนักเรียนหรือประชาชนในชุมชนมาโรงเรียน
3. การรายงานเกี่ยวกับตัวนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ
4. โรงเรียนให้ความช่วยเหลือชุมชน
5. โรงเรียนขอความช่วยเหลือและขอความร่วมมือจากชุมชน
6. บริการเกี่ยวกับอาคารสถานที่ของโรงเรียนแก่ชุมชน
7. การใช้ทรัพยากรในชุมชน
8. การออกเยี่ยมเยียนผู้ปกครองนักเรียนและนักเรียนตามบ้าน เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน
9. การประชาสัมพันธ์โรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (3536:92) แบ่งขอบข่ายของงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ออกเป็น 6 งาน ดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์โรงเรียน หมายถึง การเผยแพร่ข่าวสารการดำเนินงานของโรงเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน อันจะช่วยให้โรงเรียนปฏิบัติงานได้สะดวกยิ่งขึ้น
2. การให้บริการแก่ชุมชน หมายถึง การให้บริการด้านต่าง ๆ แก่ชุมชนตามกำลังความสามารถที่โรงเรียนจะดำเนินการได้ เช่น การให้บริการอาคารสถานที่ การให้ความรู้และวิชาการแก่ชุมชน การให้บริการด้านบุคลากรแก่ชุมชน เป็นต้น
3. การรับความช่วยเหลือสนับสนุนจากชุมชน หมายถึง การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือโรงเรียน ทั้งด้านการเงิน อุปกรณ์ และแนวคิด
4. งานเกี่ยวกับกรรมการศึกษา หมายถึง การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ในรูปแบบของกรรมการศึกษา
5. การจัดตั้งกลุ่ม ชมรม สมาคม มูลนิธิ หมายถึง การที่โรงเรียนสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกลุ่ม ชมรม สมาคม มูลนิธิ เพื่อสนับสนุนกิจการของโรงเรียน
6. การสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่นในท้องถิ่น หมายถึง การดำเนินงานและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและกับหน่วยงานอื่น ๆ

โดยสรุปแล้วขอบข่ายการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ประกอบด้วย งานการประชาสัมพันธ์ งานการให้บริการชุมชนด้านต่าง ๆ งานการรับความช่วยเหลือสนับสนุนจากชุมชน งานเกี่ยวกับกรรมการศึกษา งานการสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่น และงานการจัดตั้งกลุ่ม ชมรม สมาคม มูลนิธิ

6.การบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)

โรงเรียนต้องบริหารองค์ประกอบหลัก 4 ประการตามโครงสร้างซีท เพื่อให้การจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้ (เบญจมา ชลธารินทร์, 2546:1-49)

1. นักเรียน (S: Students)

นักเรียน หมายถึง นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องและนักเรียนทั่วไป โรงเรียนควรเตรียมความพร้อมของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มดังนี้

1.1 เตรียมความพร้อมนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่อง ในด้านร่างกาย วิชาการ อารมณ์และสังคม และการช่วยเหลือตนเอง หากพิการตั้งแต่แรกเกิดจำเป็นต้องได้รับการบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มหรือเตรียมความพร้อมทันทีที่พบความพิการเพื่อพัฒนาศักยภาพทุกด้าน ซึ่งในการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มนั้น เป็นช่วงสำคัญที่สุดที่เด็กควรได้รับการเตรียมความพร้อมเพราะช่วงอายุ 0-3 ปี เป็นช่วงที่สมองเจริญเติบโตมากที่สุด การเตรียมความพร้อมทำได้โดยกระตุ้นพัฒนาการในส่วนที่เหลืออยู่ เมื่อได้รับการพัฒนา ระดับการทำงานต่าง ๆ (Function level) จะยิ่งสูงขึ้น ในทางกลับกัน หากไม่ได้รับการพัฒนาการกระตุ้นหรือการส่งเสริมส่วนที่เหลืออยู่อย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการทำงานต่าง ๆ จะเลือนหายไป ทำให้เด็กเสียโอกาสในการเรียนรู้ทันที ดังนั้น การช่วยเหลือฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กพิการ ยิ่งทำได้ทันเวลาที่ตั้งแต่เมื่อแรกเกิดและทำได้ถูกต้องต้องจะสามารถฟื้นฟูสมรรถภาพความพิการได้อย่างเห็นชัดเจน ในกรณีที่เด็กพิการภายหลัง เช่น อยู่ในระดับมัธยมศึกษาแล้วตาบอด การเตรียมความพร้อมนักเรียนในช่วงวัยรุ่นนั้นต้องคำนึงถึงจิตใจและการยอมรับความพิการหรือความบกพร่องที่เกิดขึ้นภายหลังด้วย ซึ่งถือเป็นเรื่องยากและมีผลต่อจิตใจมากรวมทั้งต้องมีการเตรียมทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น การทำความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมและการเคลื่อนไหว (Orientation and Mobilities: O & M) เพื่อให้เด็กมีความสามารถในการดำรงชีวิตอิสระ (independent living) และช่วยเหลือตัวเองได้มากที่สุดและเร็วที่สุด เป็นต้น

1.2 เตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไป ทางโรงเรียนจะต้องเตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไปในโรงเรียน โดยการให้ข้อมูลเพื่อให้นักเรียนทั่วไปมีความรู้ ความเข้าใจ เกิดการยอมรับสามารถให้ความช่วยเหลือและปฏิบัติต่อนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องอย่างถูกวิธีและเท่าที่จำเป็น ที่ผ่านมามีพบว่าคนที่คนส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงลบต่อคนพิการหรือที่มีความบกพร่อง เช่น สมเพช เวทนา สงสาร กลัวไม่ไว้วางใจ มักเกิดจากความไม่รู้หรือไม่มีข้อมูลที่ถูกต้อง ดังนั้น ควรทำความเข้าใจและอธิบายเกี่ยวกับลักษณะความพิการให้นักเรียนทั่วไปในชั้นเรียนได้รู้จัก และควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้เด็กทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ครูอาจจัดสถานการณ์จำลองให้นักเรียนทดลองเป็นคนพิการและทำกิจกรรมต่าง ๆ จากนั้นให้อภิปรายถึงความรู้สึกของนักเรียนแต่ละคน กิจกรรมเช่นนี้จะช่วยให้นักเรียนทั่วไปได้เข้าใจถึงความคับข้องใจ ความไม่สะดวก และความลำบากของเพื่อนพิการหรือที่มีความบกพร่องมากขึ้น เช่น การเชิญผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับเด็กพิการมาบรรยายให้ฟัง พร้อมทั้งให้ดู

ภาพยนตร์สไลด์ แผ่นภาพ บทความ และสื่ออื่น ๆ ประกอบ เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหาต่าง ๆ การจัดนิทรรศการ หนังสือและเรื่องราวเกี่ยวกับคนพิการหรือที่มีความบกพร่อง เพื่อให้นักเรียนในชั้นเรียนและนักเรียนทุกคนในโรงเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ การทัศนศึกษาสถานที่ดูแลคนพิการหรือที่มีความบกพร่องเพื่อให้นักเรียนได้เห็นและเรียนรู้ว่าคนพิการหรือที่มีความบกพร่องมีความเป็นอยู่อย่างไร นอกจากนี้ควรสอนทักษะการช่วยเหลือเบื้องต้นในการช่วยเหลือเพื่อนพิการหรือที่มีความบกพร่องเบื้องต้นให้กับนักเรียนทั่วไปด้วย

2. สภาพแวดล้อม (E: Environment)

สภาพแวดล้อม แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ควรจัดให้นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเรียนในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด (Least Restrictive Environment: LRE) โรงเรียนควรพยายามให้เด็กได้เรียนร่วมในชั้นเรียนทั่วไปมากที่สุด หากไม่สามารถจัดให้เด็กเรียนร่วมได้เต็มเวลาก็อาจจัดเป็นบางเวลาได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเป็นเฉพาะบุคคลโดยทั่วไป ควรจัดให้นักเรียนทุกคนเข้าเรียนในชั้นเรียนทั่วไปโดยแยกนักเรียนออกไปจากเพื่อนทั่วไปให้น้อยที่สุด โรงเรียนควรปรับสภาพแวดล้อมโดยใช้หลักวิชาการ คือ พิจารณาถึงสภาพความบกพร่องของนักเรียนแต่ละประเภท นอกจากนี้ควรคำนึงถึงพาหนะที่ใช้ในการรับส่งนักเรียนจากบ้านไปโรงเรียนและจากโรงเรียนไปบ้าน ไปทัศนศึกษาและกิจกรรมอื่น ๆ ที่นักเรียนจะต้องเคลื่อนย้าย นอกจากนี้จะต้องมีการบริหารจัดการตารางเวลาเรียนและห้องเรียน เช่น ห้องเรียนสำหรับการเรียนร่วมควรอยู่ชั้นล่างของอาคาร พื้นห้องเรียนควรราบเรียบและมีการปรับระดับเพื่อความสะดวกในการใช้รถเข็น ห้องน้ำ โต๊ะ เก้าอี้ และคำนึงถึงการถ่ายเทของอากาศ แสงจากธรรมชาติ แสงไฟ เป็นต้น

2.2 บุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็ก ได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูและบุคลากรอื่นในโรงเรียน โรงเรียนทั่วไปที่มีการจัดการเรียนร่วมผู้บริหารจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่ง ในโรงเรียนที่จะเป็นผู้นำและสร้างบรรยากาศของการยอมรับนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเรียนร่วมในโรงเรียน หากทางโรงเรียนมีการจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนไว้แล้ว ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องนำเสนอเรื่องการจัดการเรียนร่วมให้คณะกรรมการโรงเรียนทราบและพิจารณาแต่ง

ตั้งคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมประจำโรงเรียน ซึ่งควรประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ ครูทั่วไป ครูการศึกษาพิเศษ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และบุคลากรภายนอก เพื่อกำหนดนโยบายในการจัดการเรียนร่วม แนวทางการดำเนินงาน จัดสรรงบประมาณ บทบาทและหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน และรูปแบบในการจัดการเรียนร่วม เมื่อคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมประจำโรงเรียนประชุมกำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงานในการจัดการเรียนร่วมเรียบร้อยแล้ว ทางโรงเรียนต้องจัดการประชุมชี้แจงถึงนโยบายของโรงเรียนและมอบหมายหน้าที่ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องโดยให้ถือเป็นปริมาณงาน พร้อมทั้งให้ทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและร่วมเป็นเจ้าของโครงการ นอกจากนี้ทางโรงเรียนต้องจัดทำป้ายประกาศ นำเสนอในลักษณะของโปสเตอร์ แผ่นพับ วีดีโอ หรือ จัดป้ายนิเทศ เพื่อประชาสัมพันธ์โครงการให้บุคคลที่เกี่ยวข้องรับทราบเกี่ยวกับนโยบายประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองของเด็กพิการหรือที่มีความบกพร่องอาสาเป็นวิทยากร หรือหากมีกิจกรรมการดำเนินงาน ด้านคนพิการในสังคมที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนร่วมจะได้เผยแพร่ให้ทุกคนรับทราบ ครูทั่วไปและครูการศึกษาพิเศษต้องเป็นที่ปรึกษาซึ่งกันและกัน โดยทำงานร่วมกันเป็นทีม

3. กิจกรรมการเรียนการสอน (A: Activities)

กิจกรรมการเรียนการสอน คือ กิจกรรมภายในและภายนอกห้องเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนที่จะช่วยให้นักเรียนทั่วไปและนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องได้รับการพัฒนา ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งประกอบด้วย

3.1 การบริหารจัดการหลักสูตร แบ่งออกเป็น

3.1.1 การปรับหลักสูตรทั่วไป คือ ปรับหลักสูตรที่ใช้กับนักเรียนทั่วไปมาใช้กับนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่อง เช่น สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น อาจปรับจากการวาดรูปมาเป็นการปั้นแทน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอาจปรับให้ไม่ต้องอ่านออกเสียง

3.1.2 การจัดทำหลักสูตรเฉพาะ คือ หลักสูตรที่เป็นแนวทางการศึกษา ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย (หลักสูตรสำหรับหรือหลักสูตรคู่ขนาน) ซึ่งถือเป็นหลักสูตรเฉพาะบุคคล โดยพิจารณาจากระดับของความพิการจากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของนักเรียน โรงเรียนอาจประยุกต์ตามแนวทางของกรมวิชาการ

3.1.3 การจัดทำหลักสูตรเพิ่มเติมสอนทักษะเฉพาะที่จำเป็นให้แก่ นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่อง เช่น ทักษะการดำรงชีวิต ได้แก่ การรับประทานอาหาร การดูแลบ้านเรือน การทำความสะอาดร่างกาย การไปซื้อของ การใช้โทรศัพท์สาธารณะ การใช้ บริการของไปรษณีย์ ธนาคาร ทักษะการอ่านเขียนอักษรเบรลล์ ทักษะการทำความสะอาดคุ่นเคียวกับ สภาพแวดล้อม และการเคลื่อนไหว ทักษะการใช้แว่นขยาย สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทาง การเห็น ทักษะทางสังคมสำหรับนักเรียนออทิสติก ภาษามือสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทาง การได้ยิน เป็นต้น

3.2 แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) เป็นแผนการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียน พิการหรือที่มีความบกพร่อง ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และ ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องต้องการ เรียกชื่อย่อว่า IEP กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวงกำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการให้คนพิการมีสิทธิได้ รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ซึ่งสถานศึกษาจะ ต้องจัดทำ IEP ให้กับนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเป็นเฉพาะบุคคลทุกคน โดยต้องตรวจสอบ เพื่อบ่งชี้จุดเด่นและจุดด้อยของนักเรียน รวมถึงความต้องการจำเป็นพิเศษ นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการยังได้ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรงบประมาณทาง การศึกษาสำหรับคนพิการ ในอัตราที่มากกว่า แต่ไม่เกิน 5 เท่าของเงินอุดหนุนด้านสื่อและวัสดุ การศึกษาที่จัดสรรให้แก่เด็กนักเรียนทั่วไปต่อคน

3.2.1 วัตถุประสงค์ในการใช้ IEP มีอยู่ 2 ประการ คือ

3.2.1.1 เป็นแผนการจัดการศึกษาที่เขียนขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร สำหรับเด็กคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ IEP หรือที่ประชุมเด็กเฉพาะกรณีเกี่ยวกับเด็ก ใน IEP จะมีข้อมูลในการจัดเด็กเข้ารับบริการการศึกษาและบริการที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

3.2.1.2 เป็นเครื่องมือในการจัดการกับกระบวนการตรวจสอบและ กระบวนการสอนทั้งหมด ฉะนั้น IEP ในแง่ที่เป็นส่วนสำคัญของกระบวนการตรวจสอบและ กระบวนการสอนจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินผลและวิธีการสอน

3.2.2. เหตุผลในการจัดทำ IEP

3.2.2.1 เพื่อให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาและกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรงบประมาณทางการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2545 และมาตรา 10 วรรค 3 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2545 ซึ่งกำหนดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และสิทธิในการรับบริการช่วยเหลือตามความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล

3.2.2.2 เพื่อประกันความเหมาะสมในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กพิการหรือที่มีความบกพร่องความต้องการการพิเศษทางการเรียนรู้ของเด็กแต่ละบุคคล

3.2.2.3 เพื่อประกันว่าได้มีการจัดบริการทางการศึกษาพิเศษต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้จริง

3.2.2.4 เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการควบคุมและติดตามผลการให้บริการ

3.3 แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) เป็นแผนการสอนที่จัดขึ้นเฉพาะเจาะจงสำหรับนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องคนนั้น ๆ ในวิชาหรือทักษะที่เป็นจุดอ่อน แผนการสอนเฉพาะบุคคลนี้จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ใน IEP

3.4 การตรวจสอบทางการศึกษา (Educational Assessment) หมายถึง กระบวนการที่ใช้วิธีการต่าง ๆ หลายวิธี ในการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวกับนักเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ในการที่จะกำหนดปัญหาและหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหา 3 ด้าน คือ ด้านวิชาการ พฤติกรรม และร่างกาย รวมทั้ง ตัดสินใจเกี่ยวกับนักเรียนในเรื่องการส่งต่อ การคัดแยก การกำหนดประเภทเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การวางแผนการสอน และการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน

3.5 เทคนิคการสอน เทคนิคการสอนที่ควรนำมาใช้กับนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเป็นพิเศษ มีดังนี้

3.5.1 การวิเคราะห์งาน (Task Analysis) เป็นเครื่องมือ 2 อย่าง คือ เป็นเทคนิคการสอนและเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบหรือประเมินเด็กว่ามีทักษะในเรื่องนั้น ๆ แล้วหรือไม่ การวิเคราะห์งาน สามารถใช้ได้หลายกรณี โดยทั่วไปคนหลายคนเข้าใจผิดคิดว่า การวิเคราะห์งานใช้สอนเฉพาะทักษะ การดำรงชีวิตหรือการฝีมือ เช่น การสานนกด้ายโบลานเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงสามารถนำเทคนิคการวิเคราะห์งานไปใช้ในด้านวิชาการได้ด้วย ในวิชาคณิตศาสตร์ หากต้องการสอนทักษะใหม่ ต้องมีการประเมินพื้นฐานความรู้เดิมของเด็กก่อนที่จะเริ่มสอนทักษะใหม่ ยกตัวอย่างเช่น ในการสอนการบวก ซึ่งการบวกคือการรวมกัน $1+1=2$ ต้องมีทักษะเบื้องต้นที่เด็กควรจะรู้ก่อนที่จะมาถึงทักษะตรงนี้ ในการวิเคราะห์งานจะช่วยให้ครูตรวจสอบได้ว่าเด็กจะต้องมีพื้นฐานวิชาความรู้อะไรก่อนมาเรียนเนื้อหานี้ ดังนั้น ในการบวกเลขเด็กต้องรู้จักตัวเลข 0 ถึง 9 และรู้ความหมายและค่าของตัวเลขแต่ละตัว หากไม่รู้ค่าของจำนวนเด็กบวกเลขไม่ได้ นอกจากนี้เด็กต้องรู้จักและเข้าใจค่าประจำหลัก ในการสอนหลักเดียวครูอาจจะไม่ประสบปัญหาอะไร เช่น $1+1=2$ แต่เมื่อเป็นเลข 2 หลัก เด็กต้องรู้จัก หลักสิบ หลักร้อย หลักพัน จึงบวกเลขเพิ่มเติมขึ้นไปได้ ทุกอย่างมีกระบวนการของการใช้ทักษะการวิเคราะห์งานมาเป็นเทคนิคการสอน เพื่อให้ครูตรวจสอบและประเมินดูว่าเด็กมีพื้นฐานเพียงพอแล้วหรือไม่ ดังนั้น เวลาครูจะสอนเด็กพิการหรือที่มีความบกพร่อง เด็กอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แต่มีความรู้พื้นฐานในวิชาเลขอาจไม่ถึงระดับชั้นอนุบาล 3 ยังไม่รู้ค่าของแต่ละตัวเลข การที่ครูจะมาสอนเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จึงเป็นไปได้ สิ่งที่ครูทำได้ คือ พิจารณาว่า เด็กมีพื้นฐานความรู้อยู่ในระดับใด แล้วเริ่มต้นจากจุดนั้นขึ้นมาเรื่อย ๆ

3.5.2 การสอนโดยเพื่อนช่วยสอน (Peer Tutoring) หมายถึง วิธีการสอนที่ให้เพื่อนนักเรียนช่วยสอนให้เพื่อนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ แบบตัวต่อตัว หรือ 1: 1 โดยเพื่อนช่วยสอนอาจเป็นนักเรียนชั้นสูงกว่าหรือนักเรียนชั้นเดียวกันอายุเท่ากันแต่มีความสามารถสูงกว่ามาช่วยสอน

3.5.3 ระบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Buddy System) ในการจัดการเรียนการสอนโดยเพื่อนช่วยเพื่อนในด้านวิชาการยังต้องอาศัยความร่วมมือของเพื่อนนักเรียนทุกคนในการส่งเสริมกำลังใจและช่วยเหลืออำนวยความสะดวกเพื่อนนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องในเรื่องทั่วไป เช่น สื่อสารกับผู้อื่น การตักเตือนเมื่อทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น อาจกล่าวได้

ว่าระบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการฝึกทักษะทางสังคมระหว่างเพื่อนนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องและนักเรียนทั่วไป การจัดการเรียนการสอนระบบเพื่อนช่วยเพื่อนจะให้นักเรียนเกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน นักเรียนทั่วไปได้เรียนรู้วิธีการช่วยเหลือบุคคลพิการหรือที่มีความบกพร่องที่ถูกต้องและเหมาะสม ในขณะเดียวกัน นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องได้เรียนรู้วิธีการปฏิบัติต่อเพื่อนที่ให้ความช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวกแก่ตนเองอย่างถูกวิธี อย่างไรก็ตาม ครูผู้จัดการเรียนการสอนระบบเพื่อนช่วยเพื่อนพึงระมัดระวังปัญหาบางประการที่อาจเกิดขึ้นได้ ตัวอย่างเช่น นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องรอคอยเวลาที่จะมีผู้มาช่วยเหลือตลอดเวลา ส่วนนักเรียนผู้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อนช่วยเพื่อนอาจทุ่มเทเวลาในการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้เพื่อนมากเกินไป ในทางตรงกันข้ามนักเรียนผู้นั้นอาจเกิดความรำคาญและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อเพื่อนได้ในบางกรณีนักเรียน ผู้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อนช่วยเพื่อนต้องการจะช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้เพื่อนอย่างเต็มที่ หรือเกิดความรู้สึกว่าหากทำงานร่วมกันกับเพื่อนอาจต้องใช้เวลามากกว่า จึงทำกิจกรรมต่าง ๆ แทนเพื่อนเกือบทุกกิจกรรมอาจส่งผลให้นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเกิดความรู้สึกว่าตนเองทำอะไรไม่ได้ดีพอ และรู้สึกว่าตนเองด้อยค่าไปในที่สุด ดังนั้นครูผู้จัดการเรียนการสอนระบบเพื่อนช่วยเพื่อนจึงควรให้ความรู้ในการปฏิบัติตนระหว่างเพื่อนให้เข้าใจก่อน หากพบว่าเกิดปัญหาใด ๆ ครูควรช่วยเหลือและแนะนำเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนระบบดังกล่าวเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างแท้จริง

3.6 การรายงานความก้าวหน้าของนักเรียน การติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนในปัจจุบันใช้วิธีการทบทวนและปรับ IEP ปีละอย่างน้อย 2 ครั้ง รวมทั้งการรายงานความก้าวหน้าของนักเรียนโดยสรุปจาก IIP ที่ใช้สอนเด็กในแต่ละสาระการเรียนรู้ ทักษะและกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะมีการระบุว่าประเมินโดยวิธีใดและใช้เกณฑ์อะไร โดยอาจนำเสนอในรูปแบบของกราฟแท่ง กราฟเส้นประกอบการบรรยาย หรือคิดเป็นคะแนนและเกรดในชั้นประถมศึกษา ครูทั่วไปและครูการศึกษาพิเศษที่ร่วมกันสอนนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเรียนร่วมอาจแยกกันประเมินผลนักเรียน กล่าวคือ ครูแต่ละคนประเมินผลและให้เกรดนักเรียนเฉพาะส่วนของตนเอง พร้อมทั้งมีรายละเอียดเกี่ยวกับพัฒนาการของนักเรียนพิเศษหรือที่มีความบกพร่องประกอบด้วย แล้วจึงนำผลการประเมินของครูแต่ละคนมาตัดสินใจร่วมกัน วิธีนี้จะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย รวมถึงพ่อแม่ของตัวนักเรียนเอง

3.7 การจัดกิจกรรมการสอนนอกห้องเรียนและชุมชน นอกจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัดภายในชั้นเรียนและภายในโรงเรียนแล้ว ยังมีกิจกรรมนอกโรงเรียนซึ่งทางโรงเรียนควรมีการบริหารจัดการในเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัย ยานพาหนะ ที่พัก ฯลฯ เพื่อช่วยให้การเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานที่ของนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ลักษณะกิจกรรมนอกห้องเรียน เช่น ในวิชาพลศึกษาจัดให้นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องได้ร่วมกิจกรรมกับนักเรียนทั่วไปในสนามเด็กเล่น กิจกรรมห้องสมุดให้มีการปรับห้องสมุดโดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information and Communication Technology : ICT) เข้ามาใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อให้คนพิการทุกประเภทมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร จัดให้มีบริการหนังสือในรูปแบบของหนังสือเสียง เป็นต้น

3.8 การประกันคุณภาพ

3.8.1 โรงเรียนควรจัดตั้งคณะกรรมการการประกันคุณภาพการจัดการเรียนร่วมขึ้นมา โดยที่คณะกรรมการประกันคุณภาพ ควรมีขั้นตอนการทำงานดังนี้

3.8.1.1 ประชุมเพื่อแถลงนโยบายกับผู้บริหาร ครู บุคลากรอื่นในโรงเรียน และผู้ปกครอง

3.8.1.2 จัดทำป้ายนิเทศ แผ่นพับเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบนโยบาย

3.8.1.3 ประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับองค์ประกอบหรือตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประกันคุณภาพจัดการเรียนร่วมอย่างชัดเจน

3.8.1.4 กำหนดกิจกรรมการประกันคุณภาพการจัดการเรียนร่วม

3.8.1.4.1 การจัดอบรมบุคลากรในโรงเรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม

3.8.1.4.2 จัดห้องสอนเสริม

3.8.1.4.3 จัดประชุมครู/ผู้ปกครองอย่างน้อย 2 ครั้ง/ 1 ปี

การศึกษา

3.8.1.4.4 จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

3.8.1.4.5 จัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)

3.8.1.5 ประเมินผลการดำเนินกิจกรรมทุกกิจกรรม รวมทั้งดูความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมด้วย

3.8.1.6 นำเสนอผลการประกันคุณภาพให้ผู้บริหารและบุคลากรอื่น ๆ ทราบ

3.8.1.7 หากมีหน่วยงานภายนอกมาขอผลการประกันคุณภาพการจัดการเรียนร่วม ก็สามารถนำเสนอผลการประกันคุณภาพให้แก่หน่วยงานภายนอกได้รับทราบกลไกในการดำเนินงาน

3.8.2 กลไกในการดำเนินงาน

เมื่อคณะกรรมการการประกันคุณภาพได้มีการประชุมและรับทราบนโยบายร่วมกันแล้ว การดำเนินงานในเรื่องการกำหนดระบบการประกันคุณภาพการจัดการเรียนร่วมนั้น เป็นระบบการประเมินผลภายใน โดยให้ความสำคัญกับการประเมินตนเอง (Self-evaluation)

กระบวนการในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของโรงเรียนในด้านการจัดการเรียนร่วมนั้น จะต้องเริ่มจากขั้นตอนดังนี้

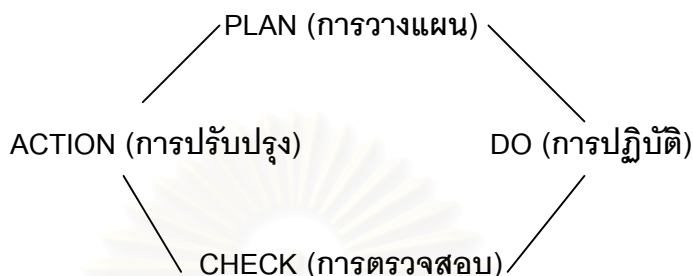
3.8.2.1 การวางแผน (Plan) การวางแผนเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการจัดการเรียนร่วม เนื่องจากการจัดการเรียนร่วมนั้นต้องมีบุคคลหลายกลุ่มเข้ามาทำงานร่วมกัน ตั้งแต่ผู้บริหาร ครูทั่วไป ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนทั่วไปและนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องซึ่งการทำงานในลักษณะนี้ เราเรียกว่า Collaboration

3.8.2.2 การปฏิบัติงาน (Do) การปฏิบัติตามแผนงานที่กำหนดขึ้น ซึ่งคณะทำงานจะต้องมีแผนงานที่เป็นรูปธรรม มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในแต่ละส่วนงานอย่างชัดเจน อาจจัดทำเป็น **ปฏิทินการปฏิบัติงาน** โดยกำหนดวัน เดือน ปี ของการเริ่มต้นปฏิบัติงานและกำหนดวันสิ้นสุดเพื่อจะได้วัดและประเมินผลการปฏิบัติงานในขั้นต่อไป

3.8.2.3 การตรวจสอบ (Check) การตรวจสอบตนเองนั้นต้องมีฐานข้อมูลในการรองรับอย่างชัดเจน คณะทำงานต้องกำหนดองค์ประกอบหรือตัวชี้วัด รวมทั้งเกณฑ์ในการชี้วัดที่ชัดเจน คณะทำงานอาจกำหนดองค์ประกอบและเกณฑ์ในการประเมินผลการปฏิบัติงานด้วยตนเอง

3.8.2.4 การปรับปรุงแก้ไข (Action) การปรับปรุงแก้ไขเกิดจากการตรวจสอบขั้นตอนการปฏิบัติงานจากการประเมิน แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.8.2.5 การรายงานผลการประเมิน คณะทำงานจะต้องจัดรายงานผลการประเมินตนเอง (Self Study Report) กำหนดแบบการนำเสนอและรูปแบบการเผยแพร่ โดยต้องเผยแพร่ให้บุคคลทุกกลุ่มและทุกคนรับทราบ

วงจรการทำงานแบบ PDCA

ที่มา (สุวิมล ว่องวานิช, 2543, หน้า 36)

3.8.3 กิจกรรมการประกันคุณภาพ การจัดกิจกรรมการประกันคุณภาพนั้น จะต้องมีการประชุมเพื่อทำความเข้าใจกับบุคลากรทุกกลุ่ม ถือว่าการประชุมหรือการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการประกันคุณภาพการจัดการเรียนร่วมเป็นกิจกรรมแรกที่คณะกรรมการการประกันคุณภาพการจัดการเรียนร่วมจะต้องทำ จากนั้นควรมีการให้ข้อมูลสารสนเทศแก่บุคลากรทุกคนให้รับทราบ โดยมีวิธีการดังนี้

3.8.3.1 จัดป้ายนิเทศ เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลสารสนเทศในโรงเรียนซึ่งควรจัดเป็นระยะ ๆ แสดงให้เห็นผลการดำเนินงานของการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

3.8.3.2 จัดทำแผ่นพับเพื่อประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรในโรงเรียนและบุคคลทั่วไปได้รับทราบ

3.8.3.3 จัดประชุมครู/ ผู้ปกครอง/ นักเรียน เพื่อให้รับทราบในเรื่องการประกันคุณภาพของการจัดการเรียนร่วม

3.8.3.4 จัดอบรมครูให้มีความรู้ในเรื่องการจัดการเรียนร่วม ความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ โดยอาจเชิญวิทยากร ผู้เชี่ยวชาญมาบรรยาย

3.8.3.5 ส่งครู/บุคลากรไปอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการ ความรู้ในด้านการจัดการเรียนร่วม การศึกษาพิเศษ ตามหน่วยงานต่าง ๆ

3.9 การรับนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเข้าเรียน

ปฏิทินงานการรับคนพิการ (คณะอนุกรรมการคัดเลือกและจำแนกความพิการ เพื่อการศึกษา, 2543, หน้า 38-39)

เดือน	การปฏิบัติงาน
พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์	สถานศึกษาประกาศรับสมัครคนพิการเข้าเรียนโดยประชาสัมพันธ์ และแจ้งระยะเวลาให้ทราบโดยทั่วกัน
มีนาคม	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำแนกและคัดแยกคนพิการตามความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยร่วมมือและประสานงานกับศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด แพทย์ นักจิตวิทยา นักการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องที่เหมาะสม เป็นต้น 2. ส่งต่อคนพิการเข้ารับการศึกษิตตามความสามารถและความต้องการจำเป็นของคนพิการแต่ละบุคคล โดยคำนึงถึงความสะดวก และใกล้บ้านเป็นสำคัญ และประสานงานกับสถานพยาบาล เพื่อส่งต่อเข้ารับการฟื้นฟูบำบัดในกรณีที่เป็น
เมษายน	<ol style="list-style-type: none"> 1. เตรียมพร้อมในด้านความรู้หรือเจตคติให้กับบุคลากร เช่น ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องโดยการอบรมหรือประชุม 2. เตรียมพร้อมในด้านสื่อ อุปกรณ์ที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน 3. จัดตั้งคณะกรรมการจัดการศึกษาระดับโรงเรียน
พฤษภาคม	จัดตั้งคณะจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคน
พฤษภาคม – ตุลาคม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลที่ได้จัดทำไว้เพื่อพัฒนาคนพิการให้เกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพ 2. ติดตามและประเมินผลตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เพื่อเป็นการประกันคุณภาพว่าการศึกษาและการบริการที่คนพิการได้รับมีความสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของคนพิการแต่ละบุคคล

3.10 การจัดตารางเวลาให้บริการสอนเสริม จำนวนเด็กที่ครูสอนเสริม จะต้องให้บริการควรเริ่มจากจำนวน 5-6 คน ในสัปดาห์แรก ๆ แล้ว ค่อย ๆ เพิ่มจำนวนเด็กขึ้นใน สัปดาห์ต่อมาทีละสัปดาห์ แต่ควรจัดให้บริการตามจำนวนที่ต้องรับผิดชอบภายใน 6 สัปดาห์ ยกตัวอย่างเช่น ในสัปดาห์แรกที่ทำให้บริการจัดตารางบริการให้แก่เด็ก 6 คน แล้วสัปดาห์ถัดไป เพิ่ม อีก 2 คน รวมเป็น 8 คน และอีกสัปดาห์ ถัดไปเพิ่มอีก 2 คน รวมเป็น 10 คน (หากครูต้องรับ รับผิดชอบเด็ก จำนวน 10 คน) การค่อย ๆ ทะยอยจัดบริการให้แก่เด็กเช่นนี้ จะช่วยผ่อนคลายความ ยุ่งยากในการที่จะต้องจัดตารางเวลาให้บริการแก่เด็ก ครูสอนเสริมจะต้องประสานงานกับครูทั่ว ไปทุกชั้นเรียนที่เด็กกระจายอยู่และจัดเวลาใน แต่ละวันให้กับตนเองให้มีเวลาสำหรับเตรียมการ ก่อนเด็กมารับบริการที่ห้องสอนเสริมหรือก่อนที่ครูสอนเสริมจะเข้าไปให้บริการในชั้นเรียน จัดให้มี เวลาที่จะใช้ในการตรวจสอบเด็กบางกรณี และจัดให้มีเวลาที่จะให้คำแนะนำปรึกษาหารือกับครู คนอื่น ๆ

การจัดตารางเวลาที่จะทำให้ทุกฝ่ายยอมรับเป็นสิ่งที่ยาก ฉะนั้นครูสอนเสริมจึง ต้องคำนึงถึงเด็กว่าตารางเวลาที่จัดให้กับเด็กที่รับผิดชอบแต่ละคนนั้น เหมาะสมสอดคล้องกับ ความต้องการของเด็ก รวมทั้งตัวครูด้วย

4. เครื่องมือ (T: Tools)

เครื่องมือ หมายถึง สิ่งที่น่ามาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนร่วมช่วยให้นัก เรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเกิดการเรียนรู้และดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดเป็นการ ช่วยสนับสนุนให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ เครื่องมือดังกล่าวหมายถึงสิ่งต่อไปนี้

4.1 นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป็นการกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงาน และระบบการให้บริการที่ชัดเจนทำให้บุคลากรทุกคนในโรงเรียนและบุคคลทั่วไป รวมทั้งพ่อแม่ รับ รู้ว่าโรงเรียนมีโครงการเรียนร่วม ซึ่งควรกำหนดให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐบาล ดังนี้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 10 วรรคสอง กำหนดให้ “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา

อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ วรรคสาม การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือเมื่อพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย การให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่ง พุทธศักราช 2545-2549 ได้กำหนด ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคนพิการ เพื่อให้คนพิการมีศักยภาพที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ดังต่อไปนี้

นโยบายที่โรงเรียนควรนำมาพิจารณาปรับปรุงหรือใช้เป็นแนวทาง มีดังนี้

1. การจัดการศึกษา**เพื่อนักเรียนทุกคน** (Education for All) เมื่อกำหนดเป็นนโยบายแล้ว โรงเรียนต้องจัดให้มีการเรียนร่วมไม่ว่าโรงเรียนนั้นจะมีนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องหรือไม่ โรงเรียนต้องมีบทบาทหน้าที่ให้นักเรียนทุกคนในโรงเรียนเรียนรู้ได้
2. การจัดการศึกษา**ในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด** หมายความว่าโรงเรียนควรพยายามให้นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องได้เรียนร่วมในชั้นเรียนทั่วไปมากที่สุด และหากไม่สามารถจัดให้นักเรียนเรียนร่วมได้เต็มเวลาก็อาจจัดเป็นบางเวลาได้โรงเรียนควรคำนึงถึงการขจัดสิ่งที่เป็นอุปสรรคทั้งหลาย และจัดหาครูการศึกษาพิเศษเพื่อให้บริการสอนเสริมและอบรมครูทั่วไปให้สอนนักเรียนทั่วไปและนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องในห้องเดียวกันได้
3. **การจัดการเรียนร่วมเป็นเรื่องของบุคคลทุกคนในโรงเรียน** ซึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่ ครู พยาบาลโรงเรียน บุคลากรอื่นมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการเรียนร่วม เช่น พยาบาลโรงเรียนอาจมีส่วนร่วมในการให้ยาหรือควบคุม สังเกตพฤติกรรมหลังการให้ยา ภารโรงอาจช่วยส่งเด็กที่วิ่งออกจากห้องเรียน กลับเข้าห้องเรียนหรือเป็นที่เลี้ยงดูดูแลเด็กตอนเย็นก่อนผู้ปกครองมารับกลับบ้าน ฉะนั้นการจัดการเรียนร่วมจึงเป็นเรื่องของทุกคน

4.2 งบประมาณ โรงเรียนจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณให้เป็นการเฉพาะเพื่อการจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กพิการหรือที่มีความบกพร่อง

4.2.1 การสรรหาแหล่งเงิน อาจได้มาจาก

4.2.1.1 งบประมาณประจำปีของโรงเรียน จากการเก็บค่าธรรม
เนียมการเรียนจากผู้ปกครอง หรือจากการอุดหนุนจากภาครัฐ

4.2.1.2 ชมรม / มูลนิธิ/ ภาคม

4.2.1.3 องค์การเอกชน

4.2.1.4 ชุมชน

4.2.1.5 ผู้ปกครอง

4.2.1.6 กาจัดกิจกรรมหาทุน ควรจัดขึ้นเดือนละ 1 ครั้ง ให้ผู้ปกครองของนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องและผู้ปกครองของนักเรียนทั่วไปทำขนมหรือซื้อขนมมาอย่างน้อยคนละ 1 อย่าง แล้วมาตั้งโต๊ะหรือจัดซุ้มขายขนม เงินที่ได้ก็จะเป็นเงินทุนสามารถนำมาใช้จ่ายในโครงการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียน

4.2.2 การจัดสรรงบประมาณ โรงเรียนต้องมีการประชุมวางแผนในการใช้จ่ายเงินและมีการจัดสรรงบประมาณ ซึ่งจะได้จากแหล่งอื่น ๆ ที่ให้การสนับสนุนหรือจากการหาทุนของโรงเรียนเอง

ลำดับ	รายการ	อัตรา
1	ปรับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน	60%
2	ทำห้องสอนเสริม	20%
3	ซื้อสื่อ อุปกรณ์	20%

4.2.3 ระบบบัญชีและการตรวจสอบ โรงเรียนจะต้องมอบหมายให้อาจารย์ 1 คน เพื่อดูแลบัญชีรายรับรายจ่ายโดยคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมตรวจสอบทุก 1 เดือน และนำเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นขั้นตอนสุดท้าย

4.2.4 การวิเคราะห์งบประมาณ โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.2.4.1 วางแผนในการใช้จ่ายเงิน

4.2.4.2 วิเคราะห์การใช้จ่ายเงินก่อนใช้จริง

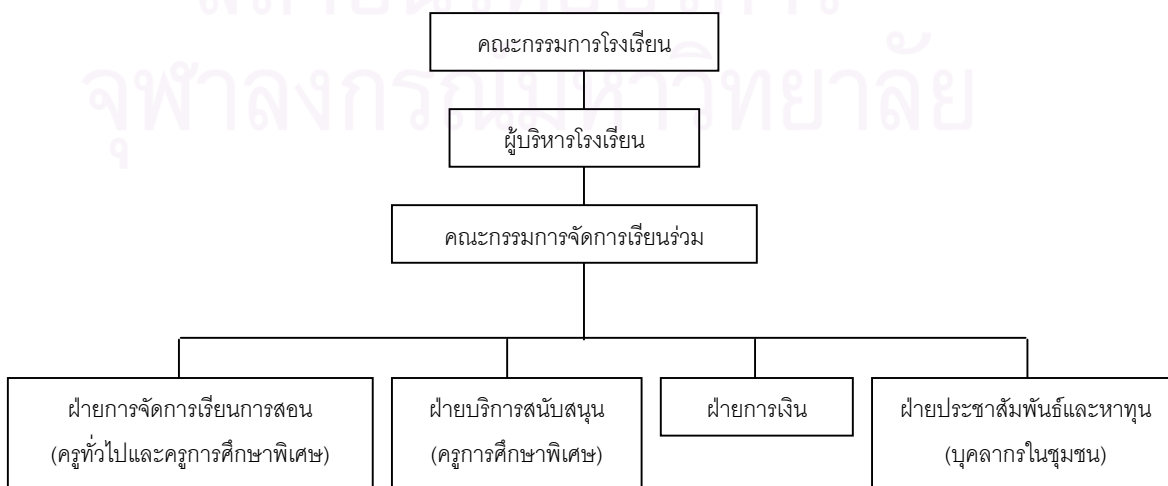
4.2.4.3 นำไปใช้

4.2.4.4 วิเคราะห์การใช้จ่ายเงินหลังการใช้จริง

4.2.4.5 ประเมินการใช้จ่ายจริง

4.3 ระบบการบริหารจัดการ หากทางโรงเรียนได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนไว้แล้ว ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องนำเสนอเรื่องการจัดการเรียนร่วม จัดตั้งคณะกรรมการวางแผนโดยนำเสนอให้มีการแต่งตั้งผู้แทนผู้ปกครองนักเรียนพิการหรือเป็นความบกพร่องเข้าร่วมเป็นกรรมการเพิ่มอย่างน้อย 1 คน และในคณะกรรมการโรงเรียนควรมีผู้ปกครองของนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเข้าร่วมในคณะกรรมการด้วยอย่างน้อย 1 คน จัดประชุมบุคลากรและผู้ปกครองนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมประจำโรงเรียนโดยให้มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายในการจัดการเรียนร่วมเพื่อนำเสนอผู้บริหารโรงเรียนและคณะกรรมการโรงเรียนกำหนดแนวทางการดำเนินงานจัดสรรงบประมาณ กำหนดบทบาทและหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน กำหนดรูปแบบในการจัดการเรียนร่วม และร่วมมือกับหน่วยงานและบุคลากรภายนอกที่เกี่ยวข้อง เช่น สาธารณสุข โรงพยาบาล หรือนักจิตวิทยา เป็นต้น แต่งตั้งผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนร่วมแทนหัวหน้าโครงการทำหน้าที่ประสานงานและเลขานุการของคณะกรรมการจัดการเรียนร่วม 1 คน แต่งตั้งคณะจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ประมาณ 5-7 คน ต่อเด็ก 1 คน โดยมีผู้อำนวยการ/ครูใหญ่หรือผู้ช่วยเป็นประธาน และมีครูหรือตัวแทนครูที่สอนนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่อง ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครอง นักจิตวิทยาผู้เชี่ยวชาญอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น นักกายภาพบำบัด นักแก้ไขการพูดและภาษา และพ่อหรือแม่ของเด็กร่วมเป็นกรรมการ โดยให้ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้ประสานงานในการจัดทำ IEP และดำเนินการสอนตาม IEP โดยจัดทำ IEP สำหรับนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่อง

4.3.1 โครงสร้างระบบการบริหารจัดการเรียนร่วม

คณะกรรมการจัดการเรียนร่วม ควรประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

4.3.1.1 **ผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้แทน** เช่น ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการจะทำหน้าที่เป็นประธานของคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมในการประชุมทุกครั้ง โดยมีหัวหน้าโครงการเรียนร่วมเป็นเลขานุการของคณะกรรมการจัดการเรียนร่วม

4.3.1.2 **ผู้เชี่ยวชาญ** หมายถึง นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด นักแก้ไขการพูดและภาษา นักตรวจวัดการได้ยิน และนักวิชาชีพต่าง ๆ ที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการให้บริการแก่นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่อง

4.3.1.3 **ครู** หมายถึง ผู้ที่จบทางด้านการศึกษาซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้สอนนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเรียนร่วม โดยทั่วไปจะเป็นครูประจำชั้นและเป็นผู้แทนของครูคนอื่นๆ ที่สอนวิชาต่างๆ ให้กับนักเรียน ครูสอนวิชาพิเศษ เช่น ครูพลศึกษา ครูสอนคอมพิวเตอร์

4.3.1.4 **ครูการศึกษาพิเศษ** หมายถึง ผู้ที่จบด้านการศึกษาพิเศษ หรือครูทั่วไปที่เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทำหน้าที่สอนนักเรียนในชั้นเรียนพิเศษ หรือร่วมกับครูทั่วไปสอนนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเรียนร่วมหรือให้บริการทางการศึกษาแก่นักเรียนในห้องสอนเสริม

4.3.1.5 **ผู้ปกครอง** หมายถึง ผู้ปกครองของนักเรียนทั่วไปและผู้ปกครองของนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องที่นำบุตรหลานเข้ามาเรียนร่วมในโรงเรียน

4.3.1.6 **บุคลากรภายนอก** หมายถึง บุคคลซึ่งสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือให้ความร่วมมือในการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนได้ เช่น ผู้อำนวยการเขตที่โรงเรียนนั้นตั้งอยู่ หรือผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้แทนสาธารณสุขของเขต เป็นต้น

เมื่อมีคณะกรรมการโรงเรียนและได้จัดตั้งคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมแล้ว สิ่งแรกที่คณะกรรมการควรจะต้องตระหนักถึงความสำคัญในการทำงานขั้นต่อไป คือ การสำรวจข้อมูลด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน ดังนั้น การจัดระบบข้อมูลจำนวนนักเรียน ข้อมูลบุคลากร ข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่จะเป็นเครือข่ายในการทำงานร่วมกัน และข้อมูลเกี่ยวกับสื่ออุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก การบริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาจึงเป็นสิ่ง

สำคัญที่จะต้องจัดทำขึ้น ต่อจากนั้นก็ควรมีการกำหนดปฏิทินงานขึ้นเพื่อให้เห็นขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจนและทุกคนในช่วงเวลาใดจะทำการดำเนินงานอะไรบ้าง

4.3.2 การจัดระบบข้อมูล ระบบข้อมูลเป็นความจำเป็นพื้นฐานที่ต้องนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการทำงานได้แก่

4.3.2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องที่เรียนร่วมโรงเรียนจะต้องมีข้อมูลนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องในด้านต่าง ๆ ที่สามารถเรียนร่วมได้เพื่อนำมาวางแผนในการจัดการศึกษา การมีข้อมูลดังกล่าวจะนำไปสู่การประกันโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็กเหล่านี้ไม่ให้ตกหล่น สามารถนำมาวางแผนในการจัดชั้นเรียนและการเตรียมบุคลากรในบางจังหวัดได้มีการสำรวจข้อมูลนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องและจัดทำเป็นแฟ้มข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับเด็กเป็นเฉพาะบุคคล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก

4.3.2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากร ได้แก่ การสำรวจจำนวนครูการศึกษาพิเศษที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษหรือผ่านการฝึกอบรม จำนวนครูที่เรียนมาทางด้านจิตวิทยาเพื่อนำมาวางแผนจัดครูให้ทำการสอนตรงตามความรู้ความสามารถ และนำมาวางแผนในการพัฒนาบุคลากรเพิ่มพูนประสิทธิภาพการทำงานให้ดียิ่งขึ้น

4.3.2.3 ข้อมูลเครือข่าย ได้แก่ ข้อมูลของหน่วยงาน สถาบันทางการศึกษา สมาคม องค์กร มูลนิธิที่สามารถจะนำมาเป็นประโยชน์ในการนำมาเป็นเครือข่ายในการทำงานเป็นการช่วยพัฒนาบุคลากร การช่วยเหลือฟื้นฟู บำบัด การสนับสนุนทรัพยากร สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก การมีข้อมูลเหล่านี้มาใช้เป็นประโยชน์ต่อการทำงานด้านนี้ ควรจัดทำไว้อย่างเป็นระบบให้สามารถนำมาใช้ได้เป็นอย่างดี

4.3.2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อนำมาวางแผนในการจัดหาสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอต่อความต้องการ ได้แก่ สื่อรูปภาพ คอมพิวเตอร์ โปรแกรมซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมพัฒนาการ อุปกรณ์กระตุ้นระบบประสาทสัมผัส เป็นต้น

4.3.3 การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล โรงเรียนจะต้องจัดทำแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคลและแผนพัฒนาบุคลากร

4.3.3.1 แผนพัฒนาทรัพยากรบุคคล

- กำหนดผู้รับผิดชอบการเรียนการสอนนักเรียนพิการ หรือที่มีความบกพร่องโดยตรง และให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนร่วม
- สํารวจนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องว่ามีจำนวนเท่าใดต้องใช้อุปกรณ์เท่าใด
- ให้มีระบบอาสาสมัครชั้น โดยทางโรงเรียนควรจัดทำคู่มืออาสาสมัครและมีการประชุมพิเศษอาสาสมัคร อาสาสมัครนี้อาจเป็นพี่น้องของนักเรียนพิการ หรือที่มีความบกพร่อง นักศึกษา หรือคนในชุมชน โดยอาจจะให้คนในชุมชนเข้ามาถ่ายทอดภูมิปัญญาให้แก่นักเรียน เช่น มาสอนดนตรีไทย มาสอนให้ทำงานเกษตร เป็นต้น

4.3.3.2 แผนพัฒนาบุคลากร

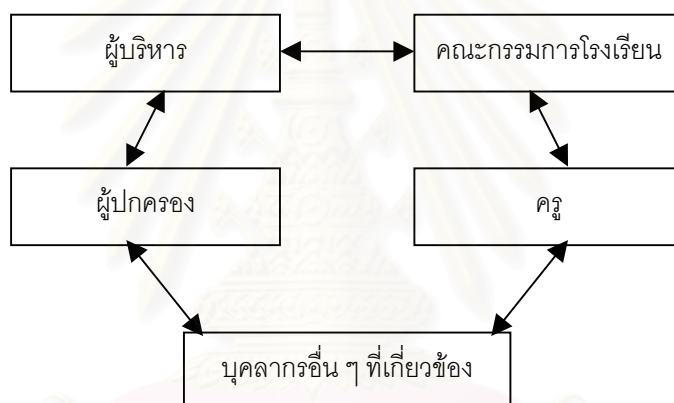
- จัดประชุมครู บุคลากร และผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง
- จัดอบรมความรู้เกี่ยวกับเด็กพิการ ให้ความรู้กับครู บุคลากรอื่น ๆ และผู้ปกครองอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง โดยเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา พิเศษมาให้ความรู้หรือส่งครูไปอบรมกับหน่วยงานภายนอก
- จัดกิจกรรมเข้าค่ายในโรงเรียน “โครงการสายสัมพันธ์ บ้านกับโรงเรียนพิเศษ” อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

ในด้านการคัดเลือกบุคลากรเข้ามาทำงานในโรงเรียนจะต้องมีระบบคัดเลือกบุคลากรที่จะมาทำหน้าที่ครูการศึกษาพิเศษหรือมาทำหน้าที่เกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่อง จะต้องมีการวัดทัศนคติหรือมีการทดลองสอนก่อนโดยจะต้องมีการสังเกตและการประเมินผลก่อนที่จะให้บุคลากรเหล่านั้นมาทำงานกับเด็กพิการหรือที่มีความบกพร่อง

นอกจากนี้คณะกรรมการจัดการเรียนร่วมหรือผู้บริหาร อาจให้การสนับสนุนในด้านอื่น ๆ เช่น การทำวิจัยด้านการศึกษาพิเศษ ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้มีพื้นฐานทางวิชาการเพิ่มขึ้น อาจจะสนับสนุนให้ทำงานวิจัยในชั้นเรียนหรืองานวิจัยขั้นพื้นฐาน โดยโรงเรียนควรให้การสนับสนุนเรื่องเงินทุน หรือมีที่ให้เสนอผลงานวิจัย มีการผลิตสื่อการสอน ให้โอกาสครูและบุคลากรได้แสดงความสามารถได้เต็มที่ ให้รางวัลกับครูที่สอนดีมีผลงานและบุคลากรอื่นที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน เพื่อเป็นขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน เช่น มีการประกวดคัด

เลือกครู บุคลากรแล้วให้รางวัล โดยจัดทำบอร์ดประกาศเกียรติคุณ อาจจัดทำโล่เกียรติคุณ ประกาศนียบัตรหรือรางวัลอื่น ๆ

4.3.4 การสื่อสารภายในองค์กร ทางโรงเรียนต้องมีการจัดระบบสื่อสารภายในองค์กรร่วมกับบุคลากรทุกคน โดยผู้บริหารมีการจัดประชุมสัมมนาคณะกรรมการโรงเรียน ครู บุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้อง และผู้ปกครองเพื่อหาวิธีการจัดระบบการสื่อสารภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งได้รับฟังปัญหาของทุกคน บุคลากรทุกคนเริ่มตั้งแต่ผู้บริหาร ครู บุคลากรอื่นและผู้ปกครอง ต้องมีการได้รับการสื่อสารอย่างทั่วถึง ทุกคนควรมีการให้ข้อมูลตอบกลับด้วย เป็นการสื่อสารที่ไม่ได้มีลักษณะเหมือนการสั่งการจากบนลงล่าง โดยมีนโยบายในการสื่อสารภายในองค์กรอย่างชัดเจน

ตัวอย่างวิธีการสื่อสารในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ

4.3.4.1 จัดป้ายนิเทศ แผ่นพับ และใบปลิวต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลต่าง ๆ

4.3.4.2 ติดประกาศข้อมูลข่าวสารใกล้ที่ลงเวลาปฏิบัติงาน

4.3.4.3 จัดทำแบบฟอร์มต่าง ๆ เกี่ยวกับการกระจายข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เพื่อส่งต่อไปยังบุคคลต่อบุคคลแล้ว ให้มีการส่งข้อมูลตอบรับกลับมาที่บุคคลเดิมด้วย เช่น การส่งข้อความถึงกันภายในหน่วยงาน การแจ้งผลการเรียนจากครูไปยังผู้ปกครอง หรืออาจเป็นการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน มีทั้งการสื่อสารภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน

4.3.4.4 จัดสร้างระบบให้ทุกคนมีโอกาสได้บอกกล่าวข้อมูลของตนเองอย่างเท่าเทียมกัน มีการตอบคำถามซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น

4.3.4.5 จัดประชุมสัมมนาเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของทางโรงเรียนอย่างน้อยเดือนละ 2 ครั้ง

4.3.4.6 มีการติดตามประเมินผลการสื่อสารในทุกระดับและทุกรูปแบบและนำผลการประเมินมาปรับทุกระบบการสื่อสารภายในองค์กร

4.3.5 การประสานงานกับบุคคลอื่น การช่วยเหลือนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเป็นหน้าที่ของหลาย ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ปกครองและสมาชิกในครอบครัวของนักเรียนหรือที่มีความบกพร่อง แพทย์เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ รวมไปถึงจนถึงเพื่อนครูในโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียนทั่วไป และบุคคลอื่น ๆ ในชุมชน จึงควรมีการร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องให้ได้พัฒนามากที่สุด ครูที่สอนนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องควรได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลดังกล่าว อย่างไรก็ตามสภาพความจริงในปัจจุบัน ครูกลับไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร สาเหตุที่เป็นเช่นนี้มีได้หลายประการ เช่น คนจำนวนมากไม่รู้ว่านักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องสามารถทำอะไรต่าง ๆ ได้หากมีคนฝึกให้ด้วยวิธีการที่เหมาะสม นอกจากนี้ไม่รู้วิธีสอนเด็กพิการหรือที่มีความบกพร่องสอนไม่เป็น ทำไม่ถูก ไม่รู้ว่าเริ่มอย่างไร เห็นว่าเป็นเรื่องยุ่งยาก ไม่อยากทำ ซึ่งเป็นปัญหาที่พบมากในผู้ปกครองของเด็กพิการหรือที่มีความบกพร่อง โดยเฉพาะผู้ปกครองที่มีฐานะค่อนข้างยากจนและระดับการศึกษาค่อนข้างน้อย ส่วนคนทั่วไปในชุมชนก็มักจะมีปัญหาไม่รู้จักรู้ไม่คุ้นเคยกับความพิการ ทำให้เกิดความเข้าใจผิด และหวาดกลัวในสิ่งที่ตนไม่รู้จักรู้และนักวิชาชีพส่วนใหญ่ก็มีภาระหน้าที่มากจนไม่สามารถช่วยครูได้ ทั้งนี้เพราะจำนวนประชากรที่ต้องการบริการรับจำนวนนักวิชาชีพที่ให้บริการมีสัดส่วนที่แตกต่างกันมาก จนกระทั่งนักวิชาชีพไม่อาจให้บริการอย่างทั่วถึง และประการสุดท้ายคนทั้งหลายทั่วไปจำนวนมากยังไม่ทราบว่าช่วยเหลือนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องนั้นทำได้หลายอย่าง ไม่ใช่เพียงแค่การรักษาหรือการสอนโดยตรงในโรงเรียนเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงเป็นหน้าที่อย่างหนึ่งของครูผู้ใช้รูปแบบที่จะต้องประชาสัมพันธ์งานของตน และขอความช่วยเหลือจากบุคคลต่าง ๆ ด้วยเทคนิควิธีที่เหมาะสมแก่กาลเทศะ ดังนี้

4.3.5.1 การประสานงานกับผู้ปกครอง พยายามส่งเสริมให้ผู้ปกครองรับผิดชอบในการอบรมดูแลนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องให้มากขึ้น โดยครูช่วยสอนวิธีฝึก/ส่งเสริมให้ผู้ปกครองโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและควรติดต่อกับผู้ปกครองและ/หรือสมาชิกอื่น ๆ ที่บ้านนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องโดยเลือกทำสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้ที่พอจะทำได้

- พูดคุยเกี่ยวกับตัวเด็กในแต่ละวันกับผู้ปกครองและ/หรือสมาชิกอื่น ๆ ในช่วงเวลามารับและมาส่งนักเรียน

- สอบถามผู้ปกครองเกี่ยวกับการพาลูกไปพบแพทย์หรือนักวิชาชีพต่าง ๆ เช่น แพทย์และ/หรือนักวิชาชีพแนะนำอย่างไรและได้ทำตามคำแนะนำหรือไม่

- ขอให้ผู้ปกครองฝึกเด็กเพิ่มเติมโดยอธิบายหรือสาธิตวิธีฝึกให้และคอยถามผลการฝึก หรือให้ผู้ปกครองบันทึกผลการฝึกมาส่งทุกสัปดาห์ ถ้าในบ้านของเด็กมีญาติผู้ใหญ่หรือพี่ที่โตพอจะช่วยฝึกน้องซึ่งใกล้ชิดกับเด็กและเต็มใจช่วยฝึกเด็ก ก็ควรขอความร่วมมือด้วย โดยเฉพาะถ้าบุคคลดังกล่าวมีการศึกษาและความสามารถในการสอนเด็กสูงกว่าผู้ปกครองซึ่งอาจเรียนน้อยและมีภาระมาก ไม่สะดวกในการช่วยฝึกเด็ก

- เชิญผู้ปกครองให้มาพบเพื่อพูดคุยเกี่ยวกับตัวเด็กเดือนละครั้งหรือภาคเรียนละครั้งสำหรับผู้ปกครองที่ไม่ค่อยได้มาโรงเรียน

- แจ้งผลการเรียนของเด็กให้ผู้ปกครองทราบทุกสัปดาห์หรือทุกเดือน

4.3.5.2 การประสานงานกับนักวิชาชีพ หรือผู้เชี่ยวชาญ

พยายามใช้ประโยชน์จากการเป็นผู้รู้ของนักวิชาชีพหรือผู้เชี่ยวชาญในห้องถิ่นเท่าที่โอกาสจะอำนวยและควรทำสิ่งต่อไปนี้อย่างเต็มที่

- พาเด็กไปพบนักวิชาชีพเพื่อรับการวินิจฉัยและบริการเสริม

- ติดต่อประสานงานกับนักวิชาชีพ เช่น โทรศัพท์ เขียนจดหมายเพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็ก ขอคำแนะนำว่าจะให้ทางโรงเรียนช่วยอะไรได้บ้าง

- ขอให้นักวิชาชีพสาธิตและแนะนำการให้บริการเสริมแก่นักเรียนเพื่อจะได้นำมาทำตามที่โรงเรียน

- เชิญให้นักวิชาชีพมาเยี่ยมโรงเรียน เพื่อนิเทศการให้บริการเสริมแก่เด็กเดือนละครั้ง หรือภาคเรียนละครั้ง

การประสานงานกับบุคคลหลาย ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ควรมีเป้าหมายที่ชัดเจนและปฏิบัติที่สุภาพ และรู้จักจุดจังหวะในการพูดเรื่องต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยทำให้ได้รับความร่วมมือจากบุคคลต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

4.3.6 การมีส่วนร่วมและความพอใจของผู้ปฏิบัติงาน เมื่อทางโรงเรียนได้ดำเนินการตามนโยบายที่ได้กำหนดไว้แล้ว ผู้บริหารควรมีการวางแผนในการที่จะสำรวจการมีส่วนร่วม ความพึงพอใจ และการปฏิบัติงานของบุคคลทุกคนโดยผู้บริหารจัดประชุม แจ้งนโยบายการบริหารงานและกำหนดบทบาท ภาระหน้าที่ การปฏิบัติงานของบุคลากรทุกคนอย่างชัดเจน และทุกคนต้องรับทราบและรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจน และทุกคนต้องรับทราบและรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจน มีการสัมมนาพูดถึงปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นภายในและภายนอกโรงเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดยมีการประเมินความพึงพอใจ ในการบริหารงานและการปฏิบัติงานที่ผู้บริหารอาจารย์และบุคลากร และนำผลมาปรับปรุงโดยสำรวจด้วยแบบสอบถาม หรือแบบสัมภาษณ์ หรือทั้ง 2 อย่าง ในการประชุมควรมีการจัดประชุมตามลักษณะงานที่ต่างกัน เช่น ประชุมครู 1 กลุ่ม ประชุมบุคลากร 1 กลุ่ม

4.4 กฎกระทรวง ได้แก่ กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้คนพิการมีสิทธิได้รับ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา พุทธศักราช 2545 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรงบประมาณทางการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2545 เป็นเครื่องมือในการกำหนดให้นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อนำมาใช้ในการเรียนร่วมและกำหนดให้มีการจัดสรรงบประมาณแต่ละปี เป็นเงินอุดหนุนสำหรับคนพิการในอัตราที่มากกว่าแต่ไม่เกินห้าเท่าของเงินอุดหนุนด้านสื่อ และวัสดุการศึกษาที่จัดสรรให้แก่นักเรียนทั่วไปต่อคน

4.5 เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (Assertive Technology: AT) หมายถึงเทคโนโลยีที่คนพิการใช้ ซึ่งได้มีการพัฒนาและการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีเพื่อช่วยให้คนพิการดำรงชีวิตอิสระสามารถปฏิบัติงานและผลิตงานต่าง ๆ ออกมาได้ เรียกว่า “เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก” ซึ่งตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Assertive Technology หรือใช้ชื่อย่อว่า AT โดยอาจจะเป็นเทคโนโลยีระดับพื้นฐาน (Low Technology) หรือระดับสูง High Technology) ก็ได้ทั้งนี้อาจเป็นเครื่องมือที่สามารถหาซื้อได้ตามร้านค้าทั่วไป

สรุปได้ว่า เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง เทคโนโลยีที่คนพิการเลือกใช้เพื่อช่วยในการปฏิบัติและดำรงชีวิตอิสระให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4.6 สิ่งอำนวยความสะดวก (Accessibility) หมายถึง อุปกรณ์ เครื่องมือ โครงสร้างทางสถาปัตยกรรม สิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยให้คนพิการแต่ละประเภทได้รับการศึกษาโดยสะดวก และสอดคล้องตามความจำเป็นของแต่ละบุคคล

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษานักเรียนที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ ออทิสติก และพิการซ้อน

- โปรแกรมคอมพิวเตอร์สังเคราะห์เสียง เช่น โปรแกรมอักษรลึขิต โปรแกรม IBM Homepage Reader โปรแกรม Kurzweil 3000
- โปรแกรมคอมพิวเตอร์อ่านหนังสือสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น เช่น โปรแกรม D-reader
- เปิดเครื่องฟังหนังสือเสียงชนิดแผ่น เช่น เครื่องเปิดฟังหนังสือเสียงสำหรับหนังสือระบบเดซีแบบพกพา เครื่องเล่น VCD เครื่องเล่น MP3/CD
- เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล
- เครื่องเทปคาสเซ็ทสำหรับเปิดให้ฟังหนังสือเสียง
- เครื่องมือหรืออุปกรณ์ช่วยในการใช้คอมพิวเตอร์ เช่น กระดานลึขิต แท้รกบอลที่ใช้ทำงานแทนเมาส์ จอภาพแบบสัมผัสอุปกรณ์ปรับคีย์บอร์ดเพื่อใช้งานร่วมกับสวิตช์และสวิตช์เดี่ยว สวิตช์เดี่ยว สวิตช์รวม
- ใ้ตะ แก้อั้ที่ใ้วั้สดูและแบบพิเศษสำหรับคนพิการ เช่น ใ้ตะวางมอเตอร์ที่เป็นจอภาพแบบสัมผัส
- โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสื่อสารสำหรับบุคคลที่บกพร่องทางการพูด เช่น โปรแกรมปราศรัย
- เครื่องช่วยสื่อสารพร้อมอุปกรณ์ต่อพ่วงสำหรับบุคคลที่บกพร่องทางการพูด เช่น โอภา

4.7 สื่อ หมายถึง สื่อทางการศึกษา ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีเพื่อการ
ศึกษาหรือเครื่องมือช่วยให้นักพิการเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมเกิดความเข้าใจดีขึ้นและรวดเร็ว

**สื่อสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา นักเรียนที่มีปัญหา
ทางการเรียนรู้ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษานักเรียนที่มีปัญหาทาง
พฤติกรรม และอารมณ์ ออสทิสติก และพิการซ้อน**

- หนังสือเสียง เช่น เทปหนังสือเสียง วีซีดีนิทานเสริมทักษะ
หนังสือเสียงมัลติมีเดียระบบ DAISY

- เครื่องคำนวณที่แสดงผลเป็นอักษรตัวใหญ่หรือเสียง
- กรอบหรืออุปกรณ์ที่ใช้กำหนดบรรทัดหรือพื้นที่
- นาฬิกาบอกเวลา
- อุปกรณ์พัฒนาทักษะการสื่อสาร เช่น กระดานสื่อสาร (แม่
เหล็ก) บัตรภาพ บัตรคำ

- สื่อการเรียนการสอนชนิดพิเศษ เช่น สีเขียนแท่งใหญ่ด้ามจับ
ปากกาหรือดินสอเพื่อความกระชับ ปากกาเน้นข้อความแบบสะท้อนแสง ปากกาเมจิกแบบ non-
toxic ดินสอด้ามใหญ่ ที่วางหนังสือที่ปรับระดับความเอียงได้

- วัสดุทัศนศึกษาสำหรับคนพิการและครอบครัว
- ชุดสื่อส่งเสริมพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กและประสาน
สัมพันธ์

- ชุดสื่อส่งเสริมพัฒนาทักษะทางด้านภาษาและการสื่อสาร
- ชุดสื่อส่งเสริมพัฒนาทักษะทางการเรียนรู้
- ชุดสื่อส่งเสริมทักษะทางด้านลักษณะนิสัย
- ชุดสื่อส่งเสริมพัฒนาทักษะทางการช่วยเหลือตนเองในชีวิต

ประจำวัน

4.8 บริการ หมายถึง บริการต่าง ๆ ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษาของคนพิการแต่ละประเภท เช่น บริการฝึกอบรม บริการเตรียมความพร้อมทางการเรียนรู้ บริการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

บริการสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษานักเรียนที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ ออสทิสติก และพิการซ้อน

- การสอนเสริม
- การอ่านหนังสือ เอกสาร หรือข้อสอบ
- การผลิตสื่อ
- การจดคำบรรยาย
- กายภาพบำบัด
- การแก้ไขการพูดและทักษะการสื่อสาร
- กิจกรรมบำบัด
- การอบรมทักษะพื้นฐาน เช่น ทักษะการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ ทักษะการดำเนินชีวิตประจำวัน ทักษะทางสังคม

สนเทศ ทักษะการดำเนินชีวิตประจำวัน ทักษะทางสังคม

- การแนะแนวการศึกษา
- พี่เลี้ยงและผู้ช่วยเหลือ
- ดนตรีบำบัดและดนตรีเพื่อการพัฒนา
- การพยาบาล เช่น ทำแผล ฉีดยา สอนปัสสาวะ
- พฤติกรรมบำบัดและการแก้ไขพฤติกรรม
- ศิลปะบำบัดและศิลปะเพื่อการพัฒนา
- การประเมินพัฒนาการ การประเมินทางจิตวิทยา และทักษะ

ด้านต่าง ๆ

4.9 ตำรา อาจจัดทำในรูปแบบอื่น ที่นอกเหนือไปจากตัวพิมพ์ เช่น หนังสือเสียง สำหรับ คนตาบอดและนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เป็นต้น

4.10 ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา หมายถึง มาตรการอื่นนอกเหนือจากสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ ที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ของคนพิการ

ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา นักเรียนที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ ออทิสติก และพิการซ้อน

- การปรับเนื้อหาหลักสูตร เทคนิคการสอน การประเมินผล สำหรับคนพิการแต่ละบุคคล
- การจัดอาสาสมัคร
- การฝึกอบรมทักษะทางด้านอาชีพ

4.11 ครูการศึกษาพิเศษ หมายถึง ครูที่ได้รับการศึกษาสาขาการศึกษาพิเศษในระดับปริญญาตรีขึ้นไปหรือผู้ที่ได้รับการอบรมตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นครูเดินสอน ครูสอนเสริม หรือครูสอนนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องในชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนทั่วไป

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1.งานวิจัยในประเทศ

7.1.1.งานวิจัยเกี่ยวกับเด็กออทิสติก

นิตยา จำรัส (2531) ศึกษาเรื่องการพูดของเด็กออทิสติก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการพูดของเด็กออทิสติกที่พูดได้ ผลการศึกษาพบว่าลักษณะการพูดของเด็กออทิสติกส่วนใหญ่เป็นการพูดเลียนแบบผู้อื่นมากกว่าการพูดเอง โดยที่เด็กออทิสติกมีการพูดเลียนแบบทันทีมากกว่าการพูดเลียนแบบสิ่งที่เคยได้ยินมาก่อน นอกจากนี้เด็กออทิสติกยังมีลักษณะการพูดผิดปกติ 2 ลักษณะ คือ พูดไม่ชัดและเสียงผิดปกติ เด็กออทิสติกส่วนใหญ่มีการพูดไม่ชัดมากกว่าเสียงผิดปกติ ส่วนการศึกษาประเภทของคำที่เด็กออทิสติกพูดเลียนแบบและพูดเองมี 6 ประเภท เรียงตามลำดับที่พูดได้มากที่สุดคือ คำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำสรรพนาม คำสันธาน และคำบุพบท งานวิจัยเรื่องนี้ได้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับคำนามที่เด็กออทิสติกพูดและพบว่าหมวดสิ่งของ เป็นหมวดคำนามที่เด็กพูดได้มากที่สุด ส่วนหมวดอวัยวะของร่างกายเป็นหมวดคำ

นามที่ได้ก่อกำเนิดได้น้อยที่สุด ทั้งการพูดเลียนแบบและการพูดเอง ผลการศึกษาลักษณะการพูดของเด็กออทิสติกนี้อาจนำมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการกระตุ้นภาษาและการสอนพูดแก่เด็กออทิสติกได้

นฤมล ขวัญศิริ (2541) ศึกษาเรื่องบทบาทของผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กออทิสติกระดับปฐมวัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กออทิสติกในระดับปฐมวัย ในด้านการพัฒนาเด็กที่บ้าน การประสานงานกับทางโรงเรียน การประสานงานกับนักวิชาชีพ และการปฏิบัติในการรวมกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ปกครองส่วนใหญ่ส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ของเด็กแทบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องการป้องกันอุบัติเหตุให้ลูก และการสอนเด็กให้ต้อนรับแขกเท่านั้น ที่ผู้ปกครองน้อยกว่าครึ่งหนึ่งปฏิบัติ 2) ปัญหาพฤติกรรมของเด็กที่พบเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่สมาธิสั้น อารมณ์รุนแรง กรีดร้องทำฤทธิ์เดช ทำร้ายตนเอง เคลื่อนไหวร่างกายอย่างผิดปกติ รับประทานอาหารยาก ก้าวร้าว ทำลายของ กลัวบางสิ่งบางอย่างเป็นพิเศษ และต่อต้านความเปลี่ยนแปลง ซึ่งผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้ใช้วิธีการ ได้ใช้วิธีการแก้ไขปัญหอย่างเหมาะสมและได้ผลดี แม้จะมีส่วนน้อยที่แก้ปัญหอย่างไม่เหมาะสม โดยการดู ตีเด็ก การแก้ปัญหแทนเด็ก และการให้เด็กดู ทีวีโอ เพื่อให้เด็กสามารถอยู่กับที่ได้นาน ๆ โดยเฉพาะการดูหรือตี มักทำให้เด็กมีพฤติกรรมทางลบมากขึ้น 3) ปัญหาการพัฒนาการทางสังคมของเด็ก ผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้สอนเพื่อแก้ปัญหการพัฒนาการทางสังคมของเด็ก และมักได้ผลดี และทุกคนพาเด็กไปเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ มีผู้ปกครองบางคนไม่ได้ฝึก เพราะไม่ทราบว่าจะสอนอย่างไร ส่วนปัญหาการพูด ผู้ปกครองทุกคนฝึกให้ลูกพูดที่บ้าน โดยส่วนใหญ่ฝึกทุกวันเป็นการเฉพาะ 4) เด็กออทิสติกส่วนใหญ่เรียนร่วมในชั้นปกติ โดยมีการจัดหลักสูตรเฉพาะ และผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้ประสานงานในการฝึกเด็ก และร่วมมือกับครูอย่างสม่ำเสมอ ปัญหาของเด็กที่โรงเรียนคือ เด็กไม่ยอมเล่นกับเพื่อนวงซิมเพราะฤทธิ์ยา หงุดหงิดง่าย รับประทานอาหารช้า ๆ และไม่ยอมทำการบ้าน 5) ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการประสานงานกับนักวิชาชีพ โดยปฏิบัติตามคำแนะนำและซักถามเมื่อมีปัญหา ปัญหาการใช้บริการทางการแพทย์คือ นักวิชาชีพเฉพาะทางมีน้อย เวลาในการฝึกอบรมแต่ละครั้งน้อย ค่าใช้จ่ายสูง รอคิวนาน และโรงพยาบาลอยู่ไกล 6) ผู้ปกครองทุกคนเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก โดยการพูดคุย อธิบาย หรือประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ติดต่อกับชมรมผู้ปกครองเด็กออทิสติก อย่างสม่ำเสมอทางโทรศัพท์ และเข้าร่วมประชุมใหญ่ประจำปี

วิศนี ศิริบุญย์ (2545) ศึกษาเรื่องการประเมินสติปัญญาของเด็กออทิสติกด้วยแบบทดสอบ Kaufman Assessment Battery for Children (K-ABC) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

ระดับสติปัญญา รูปแบบการเรียนรู้ และลักษณะของความสามารถเด่นและความสามารถด้อย ผลการศึกษาพบว่าเด็กออทิสติกทั้งที่มีความสามารถสูงและความสามารถต่ำมีความสามารถในการประมวลผลข้อมูลแบบเรียงตามลำดับ และแบบมองเป็นภาพรวมใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ยังแสดงความสามารถเด่นในมาตรวัด Triangles, Number Recall และ Gestalt Closure ซึ่งแสดงถึงความสามารถในด้านการสร้างแนวความคิดแบบที่ไม่ต้องใช้คำพูด ความจำอัตโนมัติจากการได้ยิน และการรับรู้ภาพที่มีส่วนที่หายไปเป็นภาพที่มีความหมายได้ และแสดงความสามารถด้อยในมาตรวัด Word Order, Spatial Memory และ Hand Movements ซึ่งแสดงถึงความบกพร่องในความสามารถด้านการผสมผสานระหว่างการได้ยินและการมองเห็น การบอกตำแหน่งที่เกี่ยวกับการกระยะ และการผสมผสานสิ่งเร้าที่มองเห็นตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่ามาตรวัด Word Order, Spatial Memory และ Hand Movements ซึ่งแสดงถึงความบกพร่องในความสามารถด้านการผสมผสานระหว่างการได้ยินและการมองเห็น การบอกตำแหน่งที่เกี่ยวกับการกระยะ และการผสมผสานสิ่งเร้าที่มองเห็นตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่ามาตรวัด Mental Processing Composite ไม่มีความแตกต่างกับมาตรวัด Nonverbal แสดงให้เห็นว่า สามารถใช้มาตรวัด Nonverbal แทนมาตรวัด Mental Processing Composite ในเด็กที่มีความบกพร่องทางภาษาและการสื่อสารได้ นอกจากนี้ ผลการศึกษาเสนอว่า เด็กออทิสติกที่มีความสามารถสูงและความสามารถต่ำ แสดงระดับความสามารถทางสติปัญญาที่แตกต่างกัน แต่มีความสามารถเด่นและความสามารถด้อยที่เหมือนกัน ซึ่งแสดงถึงความสามารถและความบกพร่องที่เฉพาะเจาะจงบางอย่างของเด็กออทิสติก ดังนั้นการจัดโปรแกรมการศึกษาหรือการรักษาควรตรงกับความสามารถเหล่านี้ของเด็ก

7.1.2.งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม

จรัล ทองปิยะภูมิ (2530) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ประชากรในการวิจัยที่ได้รับการสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 23 คน ผู้ช่วยผู้บริหาร 24 คน ครูประจำชั้น 44 คน และครูการศึกษาพิเศษ 18 คน จากโรงเรียนในโครงการเรียนร่วม 25 แห่งทั่วประเทศ แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้างที่ใช้ แบ่งออกเป็น 5 ประเด็นตามงานบริหารโรงเรียน ได้แก่ 1)งานวิชาการ 2)งานบุคลากร 3)งานกิจการนักเรียน 4)งานธุรการ 5)งานความสัมพันธ์กับชุมชน ผลการศึกษาพบว่า สิ่งที่โรงเรียนในโครงการเรียนร่วมจัดได้เหมาะสมแล้ว ได้แก่ การจัดรูปแบบการเรียนร่วม การเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น การปกครองนักเรียน และการจัดบริการโดยตรงของครูการศึกษาพิเศษ ส่วนสิ่งที่โรงเรียนในโครงการเรียนร่วมควรจัดให้มีการปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายทางการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง

ทางการเห็น การเน้นความสำคัญของอาชีพศึกษาและการอาชีพ การจัดทำแผนรายบุคคล การจัดตั้งคณะทำงานโครงการเรียนร่วมภายในโรงเรียน การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์พิเศษ การนิเทศ การจัดทำอัตรากำลังครูการศึกษาพิเศษ การจัดทำพรอนนางานของบุคลากรโรงเรียน การฝึกอบรมบุคลากรในโรงเรียน การสำรวจเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น การจัดบริการช่วยเหลือ การจัดทำระบบข้อมูลที่เป็นต่อการประเมินนักเรียน การปรับสภาพอาคารสถานที่ การปรับสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและการเตรียมผู้ปกครอง

ทองนวล ภูประเสริฐ (2534) ได้ศึกษาเจตคติของบุคลากรทางการประถมศึกษาที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วม โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาเจตคติของบุคลากรทางการประถมศึกษาที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วม 2) เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษของบุคลากรทางการประถมศึกษาที่มีหน้าที่และประสบการณ์ในการเรียนร่วมต่างกัน 3) เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนร่วมของบุคลากรทางการประถมศึกษาที่มีหน้าที่และประสบการณ์ในการจัดการเรียนร่วมต่างกัน พบว่า 1) เจตคติของบุคลากรทางการประถมศึกษาต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นเจตคติทางบวก บุคลากรที่มีประสบการณ์ตรงในการจัดการเรียนร่วมและเป็นฝ่ายสนับสนุนมีเจตคติทางบวกสูงสุด กลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์ตรงในการจัดการเรียนร่วมและเป็นฝ่ายปฏิบัติการ มีเจตคติทางบวกต่ำ เจตคติของบุคลากรในแต่ละกลุ่มย่อยมีความแตกต่างกันภายในกลุ่มค่อนข้างมาก 3) การเปรียบเทียบเจตคติของบุคลากรทางการประถมศึกษาต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ พบว่า บุคลากรทางการประถมศึกษาที่เป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์ตรงในการจัดการเรียนร่วมและกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์ตรงในการจัดการเรียนร่วมมีเจตคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรทางการประถมศึกษาที่เป็นฝ่ายสนับสนุนมีเจตคติทางบวกสูงกว่าฝ่ายปฏิบัติการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4) การเปรียบเทียบเจตคติของบุคลากรทางการประถมศึกษาในฝ่ายปฏิบัติการที่มีประสบการณ์ตรงในการจัดการเรียนร่วมมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนร่วมสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์ตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และภายในกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนร่วม ฝ่ายสนับสนุนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนร่วมสูงกว่าฝ่ายปฏิบัติการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศิรินทร วิทยะสิรินันท์ (2534) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการก่อนวัยเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการก่อนวัยเรียน

กระบวนการวิจัยมี 4 ขั้นตอนใหญ่ ๆ คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การพัฒนารูปแบบฉบับร่าง 3) การทดลองใช้รูปแบบ : กรณีศึกษา 4) การปรับปรุงแก้ไขรูปแบบพบว่า

1.รูปแบบที่พัฒนาประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้ ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ จุดมุ่งหมาย ความหมายและขอบเขต ความเชื่อพื้นฐาน หลักการในการพัฒนารูปแบบ แนวคิดพื้นฐาน หลักการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการก่อนวัยเรียน ปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายใน และกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ

2.รูปแบบนี้มีลักษณะสำคัญ 3 ประการคือ 1) กระบวนการและเครื่องมือของรูปแบบมีลักษณะบูรณาการเข้าไปในกระบวนการจัดการเรียนการสอนชั้นเด็กเล็กปกติให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยไม่แยกออกเป็นงานการสอนเด็กปกติและงานการสอนเด็กพิการ 2) กระบวนการของรูปแบบมีโครงสร้างที่ชัดเจน (Structured) มีลักษณะเป็นการสั่งความ (Prescriptive) และมีการจัดทำเครื่องมือของรูปแบบที่มีลักษณะสำเร็จรูปสามารถใช้งานได้ทันที (instant) ทั้งนี้เพื่อให้ครูผู้ใช้รูปแบบสามารถปฏิบัติงานตามได้ง่ายโดยไม่ต้องมีคุณสมบัติที่จำเป็น (Prerequisite) มากกว่าเป็นครูชั้นเด็กเล็กทั่วไป และ 3) รูปแบบนี้มีลักษณะยืดหยุ่น สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลที่มีพื้นฐานความรู้ความต้องการและความสนใจต่างกันได้ถึง 3 ระดับ คือ ครูชั้นเด็กเล็กที่มีความต้องการและความสนใจเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการก่อนวัยเรียน และนักวิชาการ นักการศึกษาพิเศษ ทั้งนี้โดยได้จัดทำเอกสารต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการที่แตกต่างกันของบุคคลทั้ง 3 กลุ่ม

3.เอกสารรูปแบบและเครื่องมือของรูปแบบ ประกอบด้วยเอกสารฉบับแม่บท สมบูรณ์จำนวน 1 เล่ม เอกสารแม่บทฉบับสรุปจำนวน 1 เล่ม คู่มือการใช้รูปแบบจำนวน 6 เล่ม เครื่องมือของรูปแบบจำนวน 2 ชุด คือ สมุดบันทึกพัฒนาการของเด็กพิการและแบบฟอร์มบันทึกการสอนแบบเรียนร่วมในชั้นเด็กเล็ก และเอกสารประกอบการใช้รูปแบบจำนวน 15 เล่ม

4.ผลการทดลองใช้รูปแบบเป็นกรณีศึกษาในชั้นเด็กเล็ก โรงเรียนบ้านทุ่ง จังหวัดกระบี่ พบว่า รูปแบบมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ เด็กพิการที่เป็นกรณีศึกษามีพัฒนาการสูงขึ้นในทุกด้านและระดับความบกพร่องลดลง ครูผู้ทดลองใช้รูปแบบสามารถใช้รูปแบบด้วยตนเองอย่างถูกต้องตามขั้นตอนที่กำหนดในรูปแบบ และบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้รูปแบบพอใจในรูปแบบในระดับมากถึงมากที่สุด

สุกัญญา ขำเพชร (2538) ได้ทำการศึกษาความพร้อมและความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมและความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า การจัดการเรียนร่วมจะประสบความสำเร็จ ต้องมีความพร้อมทั้ง

ด้านบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ และเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ จะต้องมีวางแผนที่รอบคอบและรัดกุมระหว่างทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนที่จะจัดการเรียนร่วม

สุพันธ์วดี ไวยรูป (2540) ได้ศึกษาปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติระดับอนุบาล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในด้านการช่วยเหลือ การมีส่วนร่วมทางสังคม และเป็นที่ยอมรับของสังคมระหว่างเด็กวัยอนุบาลที่มีความบกพร่องทางการเห็นที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ และระหว่างเด็กวัยอนุบาลที่มีความบกพร่องทางการเห็นกับครูผู้สอน และศึกษาถึงปัญหาตลอดจนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าวตัวอย่างกรณีศึกษา คือ เด็กวัยอนุบาลที่เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ซึ่งเรียนในชั้นเรียนร่วมจำนวน 3 คนปรากฏว่า 1)ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นกับครูผู้สอนมีลักษณะเป็นไปในทางบวกสูง ครูทุกคนยอมรับและช่วยเหลือเด็กสม่ำเสมอและปฏิบัติต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นเช่นเดียวกับเด็กปกติทั่วไป อย่างไรก็ตามพบว่าในห้องที่มีครูหลายคน ครูมีแนวโน้มเข้ามาช่วยเด็กที่เด็กทำได้ช้าหรือไม่ถูกต้อง แม้เด็กจะไม่ร้องขอและเด็กก็มีแนวโน้มจะขอความช่วยเหลือจากครูเท่านั้น 2)ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นกับเด็กปกติมีลักษณะทั้งที่เป็นทางบวกและทางลบ เด็กที่มีการมองเห็นเลือนลางมีมนุษยสัมพันธ์ดีและเรียนร่วมเพียงคนเดียว ได้รับการยอมรับจากเพื่อนทั้งห้องตลอดภาคเรียน แต่สำหรับเด็กตาบอด 2 คนที่เรียนร่วมในห้องเดียวกัน ไม่ได้ได้รับการยอมรับจากเพื่อนบางคนเพราะมักแสดงพฤติกรรมแปลก ๆ และมีการขัดแย้งเนื่องจากการมองไม่เห็นประกบกับความไม่เข้าใจของเพื่อน แต่เมื่อเด็กคุ้นเคยกัน เด็กปกติจะค่อย ๆ ยอมรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นมากขึ้นและเด็กที่บกพร่องทางการมองเห็นก็ได้รับการยอมรับจากเพื่อนทุกคนจนจบภาคเรียน แม้เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นอยากเข้าร่วมกิจกรรมทุกอย่างในชั้น แต่ก็มีส่วนร่วมสูงเฉพาะกิจกรรมประเภทเคลื่อนไหวและไม่ใช้สายตาเป็นหลัก โดยมีโอกาสต่ำในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ใช้สายตาคือ กิจกรรมวงกลม และกิจกรรมกลุ่มเพราะไม่มีการปรับสื่อ ตำแหน่งที่นั่งของเด็ก ตลอดจนการใช้เทคนิควิธีต่าง ๆ เพื่อทดแทนการมองเห็นของเด็ก 3)ปัญหาที่เกิดขึ้นและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือเด็กปกติไม่ได้รับการเตรียมให้เข้าใจธรรมชาติของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นและเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นก็ไม่ได้รับการฝึกทักษะทางสังคมในการเล่นและทำงานร่วมกับเด็กอื่น เด็กทั้ง 2 กลุ่มไม่ได้รับการเจาะจงจัดโอกาสให้ได้เรียนรู้กันและกันในสถานการณ์ที่เป็นมิตรและครูผู้สอนเองขาดความรู้ความสามารถในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กทั้ง 2 กลุ่มในชั้นเรียนร่วม โดยเฉพาะการปรับสื่อ สภาพทางกายภาพ และเทคนิควิธีการสอนทดแทนการมองเห็นของเด็ก สาเหตุสำคัญของปัญหาดังกล่าวคือ ครูการศึกษาพิเศษมีภาระงานมาก

เกินไปจนไม่สามารถดำเนินการให้ความรู้แก่ครูและเด็กปกติตลอดจนช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นได้เท่าที่ควร

เกษม ทองสัมฤทธิ์ (2540) ศึกษาความต้องการนิเทศการวิชาการของครูโครงการเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่าความต้องการการนิเทศของครู โครงการเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีความต้องการการนิเทศ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลตามลำดับ 1)ความต้องการการนิเทศงานด้านวิชาการของผู้บริหาร และครูผู้ปฏิบัติการสอนโครงการเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร 3)ความต้องการการนิเทศของครูโครงการเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 1-5 ปี และมากกว่า 5 ปีไม่แตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านสื่อการสอน ด้านวัดผลและประเมินผล แต่ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ พบว่าครูที่มีประสบการณ์ 1-5 ปีมีความต้องการมากกว่าครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.2.งานวิจัยต่างประเทศ

7.2.1.งานวิจัยเกี่ยวกับเด็กออทิสติก

Peck (อ้างถึงใน Cynthia, 1992 : 368) ได้วิจัยกลุ่มครูผู้สอนจะถูกฝึกให้ใช้เทคนิคเอื้ออำนวย (facilitative techniques) ในการส่งเสริมการติดต่อสื่อสารท่ามกลางเด็กนักเรียนออทิสติกและเด็กที่บกพร่องพิการรุนแรง (severe handicaps) โดยครูจะถูกฝึกสอนเทคนิค คือจัดให้นักเรียนมีทางเลือกมากขึ้นและมีโอกาสมากขึ้นในการติดต่อสื่อสาร และให้เลียนแบบพฤติกรรมของนักเรียนและให้รายละเอียดแก่นักเรียนในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งผลของการสอนของครูที่ได้รับการฝึกฝนดังกล่าวนี้ ปรากฏว่า นักเรียนได้เพิ่มพฤติกรรมการตอบสนองต่อการสื่อสารมากขึ้น

Howlin (อ้างถึงใน Cynthia, 1992 : 367) ได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับเด็กออทิสติกว่ามีมากมายที่ต้องประสบกับอุปสรรคจากการไม่สามารถพูด สนทนา หรือในการทำความเข้าใจกับการพูดติดต่อของบุคคลอื่น ๆ อีกทั้งเด็กออทิสติกจะขาดคุณสมบัติการสร้างความสัมพันธ์กับเด็กวัยเดียวกัน ขาดความสามารถในการตอบสนองและความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาในการติดต่อสื่อสาร แสดงออกโดยการซ้ำเสียง

มอง แสดงออกที่ใบหน้าท่าที แม้ว่าลักษณะเหล่านี้จะสามารถฝึกฝนได้ แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะสภาพแวดล้อมทางสังคมไม่เอื้ออำนวย

Rapin (อ้างถึงใน เบญญา ชลธารันนที และศรีสมร กสิวัฒน์, 2538) ศึกษาความสำคัญของการศึกษาชั้นปฐมวัย สำหรับเด็กออทิสติกพบว่า เป็นเสมือนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อในการจัดการชีวิตของเด็กออทิสติก เด็กออทิสติกที่มีระดับสติปัญญาปกติ แต่มีปัญหาทางพฤติกรรม การสื่อสารกับผู้อื่น หากได้เข้าเรียนในชั้นปฐมวัยของเด็กพิเศษก็อาจประสบความสำเร็จพอสมควรที่จะเข้าไปเรียนร่วมได้ หรือในชั้นเรียนผสมที่จัดสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หรือปัญหาทางภาษาก็ได้

7.2.2.งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม

Evan (1981) ได้ทำการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการเรียนร่วมระหว่างเด็กพิการและเด็กปกติในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้ปกครองเด็กมีความเห็นว่าการเรียนร่วมเป็นโครงการที่อำนวยความสะดวกทางการศึกษาให้แก่เด็ก นอกจากนี้ผู้ปกครองของเด็กส่วนใหญ่ยังมีเจตคติที่ดีต่อเด็กพิเศษ ระดับการศึกษาของผู้ปกครองของเด็กแตกต่างกัน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อายุของเด็กพิเศษ เพศของเด็กพิการ และความรู้ของผู้ปกครอง

Austin (1985) ได้ทำการศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนร่วมของเด็กวัยก่อนเรียนในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย และพบว่า

1. ผู้ปกครองมีความเห็นว่าตนมีบทบาทที่สำคัญในการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับบุตรของตน
2. ผู้ปกครองมีความพอใจในโครงการจัดการศึกษาที่ให้เด็กวัยก่อนเรียนเรียนร่วมกับเด็กปกติ
3. ผู้ปกครองมีความเห็นว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนอาศัยเด็กเป็นศูนย์กลาง
4. ผู้ปกครองเด็กยังไม่คุ้นเคยกับศัพท์ทางวิชาการศึกษาพิเศษ
5. ผู้ปกครองเด็กมีความเห็นว่าเด็กของตนมีพัฒนาการมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านทักษะต่าง ๆ
6. เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วผู้ปกครองมีความพึงพอใจในโครงการเรียนร่วม

Bishop (1986) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบที่ทำให้การเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นประสบความสำเร็จ พบว่า องค์ประกอบสำคัญที่สุดตามลำดับ ได้แก่ ครูปกติที่มีความยืดหยุ่นและการให้การยอมรับ ปฏิสัมพันธ์และการยอมรับของเพื่อนนักเรียน ทักษะทางสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ภาพพจน์ที่ดีเกี่ยวกับตนเอง การพึ่งตนเอง ทักษะคิดที่ดีในครอบครัว แรงจูงใจ บุคลิกการสนับสนุน สื่อวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอ

Fletcher (1990) ศึกษาเจตคติของผู้สอนเด็กในระดับก่อนอนุบาล ที่มีต่อการเรียนรู้ร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษในวัยก่อนอนุบาลกับเด็กปกติ และพบว่า ครูที่สอนเด็กปกติในระดับดังกล่าว มีเจตคติในทางบวกต่อการเรียนรู้ร่วม และยังพบอีกว่า ครูที่เคยมีประสบการณ์กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีเจตคติในทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนรู้ร่วม มากกว่าครูที่ไม่มีประสบการณ์ตรงกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาก่อน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยบุคคล 3 กลุ่ม คือ

1. ผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ผู้ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ ของโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่เป็นโรงเรียนเครือข่ายของศูนย์พัฒนาเด็กออทิสติก “บ้านอุ่นรัก” ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 64 โรงเรียน จำนวน 64 คน ใช้ประชากรทั้งหมดในการวิจัย
2. ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารโรงเรียนให้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยครูใหญ่ หรือหัวหน้าฝ่าย หรือหัวหน้าสาย ในโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่เป็นโรงเรียนเครือข่ายของศูนย์พัฒนาเด็กออทิสติก “บ้านอุ่นรัก” ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 64 โรงเรียน จำนวน 64 คน ใช้ประชากรทั้งหมดในการวิจัย
3. ครู ได้แก่ บุคลากรซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอนในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1, ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2, หรือระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 และมีประสบการณ์ในการสอนเด็กออทิสติก ในโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่เป็นโรงเรียนเครือข่ายของศูนย์พัฒนาเด็กออทิสติก “บ้านอุ่นรัก” ในเขตกรุงเทพมหานคร โรงเรียนละ 3 คน จำนวน 64 โรงเรียน จำนวน 192 คน ใช้ประชากรทั้งหมดในการวิจัย

รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 320 คน (รายละเอียดจำนวนประชากร จำแนกเป็นรายโรงเรียน ปรากฏตามตารางที่ภาคผนวก)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถามผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน และครู แบ่งออกเป็น

แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารโรงเรียนและผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ และข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และการเข้ารับการอบรม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และปลายเปิด (Open-ended) จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของโรงเรียน ได้แก่ ระยะเวลาในการจัดการเรียนร่วม ความต่อเนื่องในการจัด ขนาดของโรงเรียน จำนวนห้องเรียน จำนวนครู และจำนวนนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และปลายเปิด (Open-ended) จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในลักษณะงาน 6 งาน คือ งานวิชาการ งานกิจกรรมนักเรียน งานบุคลากร งานธุรการการเงิน และพัสดุ งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และปลายเปิด (Open-ended) จำนวน 58 ข้อ

แบบสอบถามสำหรับครู 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ และข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และการเข้ารับการอบรม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และปลายเปิด (Open-ended) จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในลักษณะงาน 6 งาน คือ งานวิชาการ งานกิจกรรมนักเรียน งานบุคลากร งานธุรการการเงิน และพัสดุ งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และปลายเปิด (Open-ended) จำนวน 58 ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษา เอกสาร ตำรา หนังสือ บทความและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานโรงเรียน, การศึกษาพิเศษ, การจัดการเรียนร่วมและข้อมูลเกี่ยวกับเด็กออทิสติก

2. กำหนดกรอบแนวคิดของการศึกษาวิจัย โดยยึดขอบข่ายงานการบริหารโรงเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย งานวิชาการ งานบุคลากร งานกิจการนักเรียน งานธุรการ การเงินและพัสดุ งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

3. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดที่กำหนด

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาแก้ไขปรับปรุง

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมในการใช้ภาษา คือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์
หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐนิภา คุปรัตน์
อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. นางสมบุญ อาศิรพจน์
หัวหน้าศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง กรมสามัญศึกษา
4. นางสาวเพ็ญพรรณ ยูวะเวส
ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสามเสน
5. นางณัฐกานต์ ต่อเจริญ
ศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
6. นายชูศักดิ์ จันทยานนท์
ประธานสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย
7. นางสาววัลยา สุทธิพิบูลย์
ผู้ช่วยหัวหน้าศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง กรมสามัญศึกษา

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ มาสรุปรวบรวมข้อเสนอแนะ
แล้งนำมาพิจารณาแก้ไข ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครึ่งหนึ่ง

7. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มประชากร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และได้ข้อมูลตามความเป็นจริง ผู้
วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อทำหนังสือขอ
ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยส่งไปยัง
โรงเรียนต่าง ๆ ที่เป็นกลุ่มประชากรในการวิจัย

2. ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือของบัณฑิตวิทยาลัยไปยังโรงเรียนอนุบาล
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่เป็นโรงเรียนเครือข่ายของศูนย์พัฒนาเด็กออกทิสติก
“บ้านอุ่นรัก” ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 64 โรงเรียน เพื่อให้บริหารและครูที่เป็นกลุ่มประชากร
เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนพร้อมทั้งแนบซองติดแสตมป์
และเจ้าหน้าที่สำหรับส่งแบบสอบถามคืนทางไปรษณีย์ โดยกำหนดเวลาในการส่งแบบสอบถามคืน

3. หลังจากที่ส่งแบบสอบถามไปแล้ว 10 วัน ผู้วิจัยได้ติดตามขอรับแบบสอบถามคืนจาก
โรงเรียนที่ยังไม่ส่งแบบสอบถามคืนมา ทั้งทางโทรศัพท์และติดตามรับคืนด้วยตนเอง

4. แบบสอบถามที่ผู้วิจัยส่งไปทั้งหมด จำนวน 320 ฉบับ โดยส่งให้ผู้บริหารจำนวน
64 ฉบับ ผู้ช่วยผู้บริหาร จำนวน 64 ฉบับ และครู จำนวน 192 ฉบับ ได้รับคืนมา 260 ฉบับ คิด
เป็นร้อยละ 81.25 และตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน
243 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 75.94 ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับกลับคืน

ประชากร	ส่งไป	ได้รับคืน		แบบสอบถามสมบูรณ์	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	64	52	81.25	47	73.44
ผู้ช่วยผู้บริหาร	64	52	81.25	51	79.69
ครู	192	156	81.25	145	75.52
รวม	320	260	81.25	243	75.94

การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามที่ได้รับคืน ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ตามขั้นตอน โดยใช้สถิติดังนี้

1. นับจำนวนและคำนวณค่าสัดส่วนร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากประชากร ทั้งก่อนและหลังการติดตาม
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยวิธีแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของโรงเรียน โดยวิธีแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
4. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก โดยวิธีแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
5. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

$$\text{สูตร} \quad \text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้ที่เลือกคำตอบนั้น} \times 100}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}}$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ ผู้วิจัยได้ลำดับการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สถานภาพทั่วไปของโรงเรียน

ตอนที่ 3 การบริหารงานโรงเรียนอนุบาล ที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

ตอนที่ 4 ปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาล ที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็ก ออทิสติก

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งจำแนกตามกลุ่มมา แจกแจงค่าความถี่และค่าร้อยละ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลตาม ตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	ความถี่	
	(N = 98)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	5	5.10
หญิง	93	94.90
2. อายุ		
น้อยกว่า 31 ปี	15	15.31
31 - 40 ปี	41	41.84
41 - 50 ปี	35	35.71
มากกว่า 50 ปี	7	7.14

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สถานภาพ	ความถี่ (N = 98)	ร้อยละ
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	3.06
ปริญญาตรี	68	69.39
ปริญญาโท	21	21.43
ปริญญาเอก	6	6.12
4. สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา		
บริหารการศึกษา	23	23.47
ปฐมวัย / อนุบาล	39	39.8
การศึกษาพิเศษ	3	3.06
อื่น ๆ	33	33.67
5. ตำแหน่งปัจจุบัน		
ครูใหญ่	47	47.96
ผู้ช่วยครูใหญ่	18	18.37
หัวหน้าฝ่าย / หัวหน้าสาย	33	33.67
6. ประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน		
น้อยกว่า 5 ปี	24	24.49
5 - 10 ปี	32	32.65
11 - 15 ปี	17	17.35
มากกว่า 15 ปี	25	25.51
7. ประสบการณ์ในด้านการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก		
น้อยกว่า 2 ปี	25	25.51
2 - 4 ปี	34	34.69
5 - 7 ปี	21	21.43
มากกว่า 7 ปี	18	18.37

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร ปรากฏผลดังนี้

เพศ

กลุ่มผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารเป็นเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 94.90

อายุ

กลุ่มผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารมีอายุ 31-40 ปี มากที่สุด จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41.84 รองลงมา มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71

วุฒิการศึกษา

กลุ่มผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารมีวุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 69.39 รองลงมา มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43

สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา

กลุ่มผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารสำเร็จการศึกษาสาขาวิชาปฐมวัย/อนุบาลมากที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมา สำเร็จการศึกษาในสาขาบริหารการศึกษ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 23.47

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารให้ข้อมูล คือ ประถมศึกษา (ความถี่ = 8) บริหารธุรกิจ / การจัดการทั่วไป (ความถี่ = 6) หลักสูตรและการสอน (ความถี่ = 3) ครุศาสตร์บัณฑิต / ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (ความถี่ = 3) รัฐศาสตร์ (ความถี่ = 2) คหกรรมศาสตร์ (ความถี่ = 2) พาณิชยกรรม (ความถี่ = 1) นาฏศิลป์ (ความถี่ = 1) เอกภาษาไทย โทนาฏศิลป์ (ความถี่ = 1) ปกศ. สูง (ความถี่ = 1) เศรษฐศาสตร์ (ความถี่ = 1) เอกภาษาอังกฤษ (ความถี่ = 1) วิศวกรรมศาสตร์ (ความถี่ = 1) ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (ภาษาไทย) (ความถี่ = 1) และจิตวิทยาการศึกษา (ความถี่ = 1)

ตำแหน่งปัจจุบัน

กลุ่มผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารปัจจุบันดำรงตำแหน่งครูใหญ่มากที่สุด จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47.96 รองลงมา ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้าสาย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33.67

ประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน

กลุ่มผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารมีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน 5-10 ปี มากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32.65 รองลงมา มีประสบการณ์มากกว่า 15 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25.51

ประสบการณ์ในด้านการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

กลุ่มผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารมีประสบการณ์ในด้านการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก 2-4 ปี มากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 34.69 รองลงมา มีประสบการณ์น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25.51

ตารางที่ 4 แสดงความถี่และค่าร้อยละของครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	ความถี่	ร้อยละ
	(N = 145)	
8. เพศ		
ชาย	6	4.14
หญิง	139	95.86
9. อายุ		
น้อยกว่า 31 ปี	54	37.24
31 - 40 ปี	50	34.48
41 - 50 ปี	37	25.52
มากกว่า 50 ปี	4	2.76

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สถานภาพ	ความถี่	ร้อยละ
	(N = 145)	
10. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	31	21.38
ปริญญาตรี	111	76.55
ปริญญาโท	3	2.07
ปริญญาเอก	0	0.00
11. สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา		
ปฐมวัย / อนุบาลศึกษา	69	47.59
การศึกษาพิเศษ	3	2.07
อื่น ๆ	73	50.34
12. ประสบการณ์ในการจัดการสอนเด็กออทิสติกเรียนร่วม		
น้อยกว่า 5 ปี	105	72.41
5 - 10 ปี	27	18.62
11 - 15 ปี	5	3.45
มากกว่า 15 ปี	8	5.52

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มครูผู้สอน
ปรากฏผลดังนี้

เพศ

กลุ่มครูผู้สอนเป็นเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 95.86

อายุ

กลุ่มครูผู้สอนมีอายุน้อยกว่า 31 ปี มากที่สุด จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ
37.24 รองลงมา มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 34.48

วุฒิการศึกษา

กลุ่มครูผู้สอนมีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 76.55 รองลงมา มีวุฒิการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 21.38

สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา

กลุ่มครูผู้สอนสำเร็จการศึกษาสาขาวิชาปฐมวัย/อนุบาลศึกษา มากที่สุด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 47.59 รองลงมา สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.07

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ เอกประถมศึกษา (ความถี่ = 16) ม.6 (ความถี่ = 9) สังคมศาสตร์ (ความถี่ = 5) คหกรรมศาสตร์ (ความถี่ = 4) ศึกษาสาตรบัณฑิต (ความถี่ = 4) ศิลปศาสตรบัณฑิต (ความถี่ = 3) ปกศ.สูง (ความถี่ = 3) บริหารการศึกษา (ความถี่ = 3) จิตวิทยาและการแนะแนว (ความถี่ = 2) สุขศึกษา (ความถี่ = 2) วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (กิจกรรมบำบัด) (ความถี่ = 2) พาณิชยกรรม (ความถี่ = 1) การบัญชี (ความถี่ = 1) คอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ความถี่ = 1) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (ความถี่ = 1) วิทยาศาสตร์อาหาร (ความถี่ = 1) วัฒนธรรมศึกษา (ความถี่ = 1) จิตวิทยาคลินิกและชุมชน (ความถี่ = 1) ศิลปศาสตร์ (ความถี่ = 1) การจัดการทั่วไป (ความถี่ = 1) พลศึกษา (วิทยาศาสตร์การกีฬา) (ความถี่ = 1) ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู (ความถี่ = 1) เอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป (ความถี่ = 1) เอกนาฏศิลป์ (ความถี่ = 1) เอกธุรกิจศึกษา (ความถี่ = 1) กฎหมาย (ความถี่ = 1) อนุปริญญา (ความถี่ = 1) การตลาด (ความถี่ = 1) นิเทศศาสตร์ (ความถี่ = 1) ปวส. (ความถี่ = 1) และ กำลังศึกษาต่อปริญญาตรี (ความถี่ = 1)

ประสบการณ์ในการจัดการสอนเด็กออทิสติกเรียนร่วม

กลุ่มครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการจัดการสอนเด็กออทิสติกเรียนร่วม น้อยกว่า 5 ปี มากที่สุด จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 72.41 รองลงมา มีประสบการณ์ 5-10 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 18.62

ตารางที่ 5 แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการได้รับความรู้ความเข้าใจก่อนการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

รายการ	ผู้บริหารและผู้ช่วย		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N ₁ =243)	
13. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็ก						
ออทิสติกมาก่อน						
- ไม่มี	17	17.35	39	26.90	56	23.05
- มี	81	82.65	106	73.10	187	76.95
ได้รับความรู้เกี่ยวกับเด็ก	(n ₁ =81)		(n ₂ = 106)		(n ₁ = 187)	
ออทิสติกโดย						
- การศึกษาจากสถาบันที่เคยศึกษามา	24	24.49	51	35.17	75	30.86
- การอบรม / สัมมนา / ประชุมเชิงวิชาการ / ประชุมเชิงปฏิบัติการ	71	72.45	88	60.69	159	65.43
- การแนะนำของผู้บริหารโรงเรียนอื่น	29	29.59	16	11.03	45	18.52
- การศึกษาจากเอกสาร / ตำรา	61	62.24	89	61.38	150	61.73
- อื่น ๆ	13	13.27	23	15.86	36	14.81

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์การได้รับความรู้ความเข้าใจก่อนการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ปรากฏผลดังนี้

การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กออทิสติกมาก่อน

ในการพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กออทิสติกมาก่อนมากที่สุด จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 76.95 และได้รับความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติกโดย การอบรม / สัมมนา / ประชุมเชิงวิชาการ / ประชุมเชิงปฏิบัติการ มากที่สุด จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 65.43 รองลงมาโดยการศึกษจากเอกสาร / ตำรา จำนวน

150 คน คิดเป็นร้อยละ 61.73 และโดยการแนะนำของผู้บริหารโรงเรียนอื่นน้อยที่สุด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 18.52

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กออทิสติกมาก่อน จำนวน 81 คิดเป็นร้อยละ 82.65 และได้รับความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติกโดยการอบรม / สัมมนา / ประชุมเชิงวิชาการ / ประชุมเชิงปฏิบัติการ มากที่สุด จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 72.45 รองลงมาโดยการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร / ตำรา จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 62.24 และโดยการศึกษาค้นคว้าจากสถาบันที่เคยศึกษามาก่อนน้อยที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24.49

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ศึกษาดูงาน/ฝึกงาน (ความถี่ = 6)
- Internet (ความถี่ = 3)
- พูดคุยกับพ่อแม่ แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน (ความถี่ = 2)
- สื่อวิทยุโทรทัศน์ (ความถี่ = 1)
- พูดคุยกับแพทย์ (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กออทิสติกมาก่อน จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 73.10 และได้รับความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติกโดย การศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร / ตำรา มากที่สุด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 61.38 รองลงมาโดยการอบรม / สัมมนา / ประชุมเชิงวิชาการ / ประชุมเชิงปฏิบัติการ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 60.69 และโดยการแนะนำของผู้บริหารโรงเรียนอื่นน้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 11.03

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ประสบการณ์ตรง/เด็กออทิสติกในชั้นเรียนตัวเอง (ความถี่ = 13)
- จากผู้ปกครอง (ความถี่ = 4)
- สนทนากับครูหรือผู้ที่เคยดูแลนักเรียนออทิสติก (ความถี่ = 2)
- สถาบันพัฒนาสมอง ดร.คันสนีย์ (ความถี่ = 1)
- สื่อโทรทัศน์ (ความถี่ = 1)
- สื่อต่าง ๆ (ความถี่ = 1)
- จิตแพทย์ (ความถี่ = 1)

ตารางที่ 6 แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการได้รับการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

รายการ	ผู้บริหารและผู้ช่วย		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
14. การเข้ารับการอบรมสัมมนา						
เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม						
สำหรับเด็กออทิสติก						
- ไม่เคย	20	20.41	49	33.79	69	28.40
- เคย	78	79.59	96	66.21	174	71.60
เข้ารับการอบรม/สัมมนา	(n ₁ =78)		(n ₂ = 96)		(n _t = 174)	
- 1 ครั้ง	13	16.67	37	38.54	50	28.73
- 2 ครั้ง	23	29.49	24	25.00	47	27.01
- 3 ครั้ง	7	8.97	7	7.29	14	8.05
- มากกว่า 3 ครั้ง	35	44.87	28	29.17	63	36.21
การอบรม / สัมมนา ที่ท่านเข้า						
ร่วมจัดโดย						
- กระทรวงศึกษาธิการ	28	35.9	41	42.71	69	39.66
- สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนสาขาวิชาการศึกษ	30	38.46	35	36.46	65	37.36
พิเศษ						
- โรงพยาบาล/หน่วยงานที่ให้การรักษาเด็กออทิสติก	43	55.13	41	42.71	84	48.28
- ศูนย์พัฒนาเด็กออทิสติก	22	28.21	27	28.13	49	28.16
- ชมรมผู้ปกครองบุคคลออทิสซึมแห่งประเทศไทย	28	35.9	19	19.79	47	27.01
- อื่น ๆ	15	19.23	19	19.79	34	19.54

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์การได้รับการอบรม / สัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ปรากฏผลดังนี้

การเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

ในการพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกมากที่สุด จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 71.60 เข้ารับการอบรม / สัมมนา มากกว่า 3 ครั้ง มากที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 36.21 รองลงมาเข้ารับการอบรม / สัมมนา 1 ครั้ง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 28.73 และเข้ารับการอบรม / สัมมนา 3 ครั้ง น้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8.05 และการอบรม / สัมมนาที่เข้าร่วม จัดโดยโรงพยาบาล / หน่วยงานที่ให้การรักษาเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 48.28 รองลงมาจัดโดยกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 39.66 และจัดโดยชมรมผู้ปกครองบุคคลออทิสติกแห่งประเทศไทยน้อยที่สุด จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 27.01

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 79.59 เข้ารับการอบรม / สัมมนา มากกว่า 3 ครั้ง มากที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 44.87 รองลงมาเข้ารับการอบรม / สัมมนา 2 ครั้ง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 29.49 และเข้ารับการอบรม / สัมมนา 3 ครั้ง น้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.97 และการอบรม / สัมมนาที่เข้าร่วม จัดโดยโรงพยาบาล / หน่วยงานที่ให้การรักษาเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 55.13 รองลงมาจัดโดยสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนสาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 และจัดโดยศูนย์พัฒนาเด็กออทิสติกน้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 28.21

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- โรงเรียนจัดอบรมโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ เช่น USA. (ความถี่ = 5)
- โรงเรียนจัดอบรมเองโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญมา (ความถี่ = 4)
- มูลนิธิแสงสว่าง (ความถี่ = 3)
- หนังสือรักลูก(บริษัทแปลนพลับลิชชิง จำกัด) (ความถี่ = 2)
- มูลนิธิเด็ก (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 66.21 เข้ารับการอบรม / สัมมนา 1 ครั้ง มากที่สุด จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 38.54 รองลงมาเข้ารับการอบรม / สัมมนา มากกว่า 3 ครั้ง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 และเข้ารับการอบรม / สัมมนา 3 ครั้ง น้อยที่สุด

จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.29 และการอบรม / สัมมนาที่เข้าร่วม จัดโดยกระทรวงศึกษาธิการและโรงพยาบาล / หน่วยงานที่ให้การรักษาเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 48.28 รองลงมาจัดโดยกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 41 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 42.71 และจัดโดยชมรมผู้ปกครองบุคคลออทิสติกแห่งประเทศไทยน้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19.79

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- โรงเรียนจัดอบรมโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ เช่น USA. (ความถี่ = 5)
- โรงเรียนจัดอบรมเองโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญมา (ความถี่ = 4)
- มูลนิธิแสงสว่าง (ความถี่ = 3)
- มูลนิธิเด็ก (ความถี่ = 2)
- บ้านอุ๋นรัก (ความถี่ = 2)
- นักศึกษาโปรแกรมการศึกษาศิลปะบำบัด คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม (ความถี่ = 1)
- หน่วยงานนิเทศก์ (ความถี่ = 1)
- อาจารย์จิตรา ชนะกุล จากสถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ (ความถี่ = 1)

ตอนที่ 2 สภาพทั่วไปของโรงเรียน

ในตอนที่ 2 ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของโรงเรียน ปรัชญาผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 7

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร จำแนกตามสภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านช่วงระยะเวลาที่ได้จัดการเรียนร่วม และความต่อเนื่องในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

สภาพทั่วไป	ความถี่ (N = 98)	ร้อยละ
15. ระยะเวลาที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก		
น้อยกว่า 2 ปี	8	8.16
2 – 4 ปี	36	36.73
5 – 7 ปี	17	17.35
มากกว่า 7 ปี	37	37.76
16. ความต่อเนื่องในการจัดการเรียนร่วม		
- ต่อเนื่อง	58	59.18
- ไม่ต่อเนื่อง	40	40.82
สาเหตุของการจัดการเรียนร่วมไม่ต่อเนื่อง คือ (n = 40)		
- ไม่มีเด็กออทิสติกมาสมัครเข้าเรียน	22	55.00
- มีเด็กออทิสติกมาสมัครแต่ไม่สามารถผ่านเกณฑ์การคัดเลือกเข้าเรียน (เด็กยังไม่ผ่านการเตรียมความพร้อม / การปรับพฤติกรรมมาก่อน)	17	42.50
- ขาดบุคลากรที่ทำหน้าที่สอนเด็กออทิสติก	22	55.00
- ขาดงบประมาณ	2	5.00
- ขาดอาคารสถานที่ และ วัสดุอุปกรณ์	3	7.50
- อื่น ๆ	6	15.00

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านช่วงระยะเวลาที่ได้จัดการเรียนร่วมและความต่อเนื่องในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ปรากฏผลดังนี้

ระยะเวลาที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

กลุ่มผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารให้ข้อมูล โรงเรียนมีระยะเวลาที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก มากกว่า 7 ปี มากที่สุด จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 37.76 รองลงมา

มีระยะเวลาที่จัด 2-4 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 36.73 และมีระยะเวลาที่จัดน้อยกว่า 2 ปี น้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.16

ความต่อเนื่องในการจัดการเรียนร่วม

กลุ่มผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารให้ข้อมูล โรงเรียนไม่มีความต่อเนื่องในการจัดการเรียนร่วม จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 40.82 โดยมีสาเหตุมาจาก ไม่มีเด็กออทิสติกมาสมัครเข้าเรียน และ ขาดบุคลากรที่ทำหน้าที่สอนเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 22 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมาสาเหตุมาจาก มีเด็กออทิสติกมาสมัครแต่ไม่สามารถผ่านเกณฑ์การคัดเลือกเข้าเรียน (เด็กยังไม่ผ่านการเตรียมความพร้อม / การปรับพฤติกรรมก่อน) จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 และมีสาเหตุมาจาก ขาดงบประมาณ น้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ไม่ได้แยกถือว่าเป็นเด็กปกติ (ความถี่ = 4)
- เด็กออทิสติกที่รับเข้าเรียนแล้วมาแสดงอาการในภายหลัง (ความถี่ = 2)

ตารางที่ 8 แสดงความถี่และค่าร้อยละของโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านขนาดของโรงเรียน

สภาพทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
	(N = 53)	
17. ขนาดของโรงเรียน (เฉพาะระดับก่อนประถมศึกษา)		
- ขนาดเล็ก (นักเรียนน้อยกว่า 80 คน)	7	13.21
- ขนาดกลาง (นักเรียน 80 - 150 คน)	12	22.64
- ขนาดใหญ่ (นักเรียนมากกว่า 150 คน)	34	64.15

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านขนาดของโรงเรียน (เฉพาะระดับก่อนประถมศึกษา) ปรากฏผลดังนี้

ขนาดของโรงเรียน (เฉพาะระดับก่อนประถมศึกษา)

โรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ (นักเรียนมากกว่า 150 คน) มากที่สุด จำนวน 34 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 64.15 รองลงมา โรงเรียนขนาดกลาง (นักเรียน

80-150 คน) จำนวน 12 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 22.64 และ โรงเรียนขนาดเล็ก (นักเรียนน้อยกว่า 80 คน) น้อยที่สุด จำนวน 7 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 13.21

ตารางที่ 9 แสดงความถี่และค่าร้อยละของโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านจำนวนห้องเรียนทั้งหมดและห้องเรียนที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในชั้นเด็กเล็ก

สภาพทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
	(N = 53)	
18. การจัดการเรียนในชั้นเด็กเล็ก		
- ไม่จัด	22	41.51
- จัด	31	58.49
จำนวนห้องเรียนที่จัดทั้งหมด	(n = 31)	
- 1 ห้อง	17	54.84
- 2 ห้อง	6	19.35
- 3 ห้อง	5	16.13
- 4 ห้อง	3	9.68
จำนวนห้องที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก		
- ไม่มีห้องเรียนที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วม	20	64.52
- 1 ห้อง	10	32.26
- 4 ห้อง	1	3.22

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านจำนวนห้องเรียนทั้งหมดและห้องเรียนที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในชั้นเด็กเล็ก ปรากฏผลดังนี้

การจัดเรียนในชั้นเด็กเล็ก

โรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการจัดการเรียนในชั้นเด็กเล็ก จำนวน 31 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 58.49 โดยมีจำนวนห้องเรียนที่จัดทั้งหมด 1 ห้อง มากที่สุด จำนวน 17 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 54.84 รองลงมา มีจำนวนห้องเรียนที่จัดทั้งหมด 2 ห้อง จำนวน 6

โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 19.35 และ มีจำนวนห้องเรียนที่จัดทั้งหมด 4 ห้อง น้อยที่สุด จำนวน 3 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 9.68

และโรงเรียนไม่มีห้องเรียนที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 20 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 64.52 รองลงมา มีจำนวนห้องที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก 1 ห้อง คิดเป็นร้อยละ 32.26 และ มีจำนวนห้องที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก 4 ห้อง น้อยที่สุด จำนวน 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 3.22

ตารางที่ 10 แสดงความถี่และค่าร้อยละของโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านจำนวนห้องเรียนทั้งหมดและห้องเรียนที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในชั้นอนุบาลปีที่ 1

สภาพทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
	(N = 53)	
19. การจัดการเรียนในชั้นอนุบาลปีที่ 1		
- ไม่จัด	1	1.89
- จัด	52	98.11
จำนวนห้องที่จัดทั้งหมด (n = 52)		
- 1 - 3 ห้อง	37	71.15
- 4 - 6 ห้อง	12	23.08
- 7 - 9 ห้อง	2	3.85
- 10 - 12 ห้อง	1	1.92
จำนวนห้องที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก		
- ไม่มีห้องเรียนที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วม	23	44.23
- 1 ห้อง	12	23.08
- 2 ห้อง	14	26.92
- 3 ห้อง	3	5.77

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านจำนวนห้องเรียนทั้งหมดและห้องเรียนที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในชั้นอนุบาลปีที่ 1 ปรากฏผลดังนี้

การจัดการเรียนในชั้นอนุบาลปีที่ 1

โรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล โรงเรียนมีการจัดการเรียนในชั้นอนุบาลปีที่ 1 มากที่สุด จำนวน 52 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 98.11 โดยมีจำนวนห้องเรียนที่จัดทั้งหมด 1-3 ห้อง มากที่สุด จำนวน 37 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 71.15 รองลงมา มีจำนวนห้องเรียนที่จัดทั้งหมด 4-6 ห้อง จำนวน 12 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 23.08 และ มีจำนวนห้องเรียนที่จัดทั้งหมด 10-12 ห้อง น้อยที่สุด จำนวน 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.92

และโรงเรียนไม่มีห้องเรียนที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 23 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 44.23 รองลงมา มีจำนวนห้องที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็ก ออทิสติก 2 ห้อง จำนวน 14 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 26.92 และมีจำนวนห้องที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก 3 ห้อง จำนวน 3 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 5.77

ตารางที่ 11 แสดงความถี่และค่าร้อยละของโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านจำนวนห้องเรียนทั้งหมดและห้องเรียนที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในชั้นอนุบาลปีที่ 2

สภาพทั่วไป	ความถี่	
	(N = 53)	ร้อยละ
20. การจัดการเรียนในชั้นอนุบาลปีที่ 2		
- ไม่จัด	0	0.00
- จัด	53	100.00
จำนวนห้องที่จัด (n = 53)		
- 1 - 3 ห้อง	37	69.81
- 4 - 6 ห้อง	13	24.53
- 7 - 9 ห้อง	2	3.77
- 10 - 12 ห้อง	1	1.89

ตารางที่ 11 (ต่อ)

สภาพทั่วไป	ความถี่ (N = 53)	ร้อยละ
จำนวนห้องที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก	(n = 53)	
- ไม่มีห้องเรียนที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วม	16	30.19
- 1 ห้อง	24	45.28
- 2 ห้อง	8	15.09
- 3 ห้อง	5	9.44

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านจำนวนห้องเรียนทั้งหมดและห้องเรียนที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปรากฏผลดังนี้

การจัดการเรียนในชั้นอนุบาลปีที่ 2

โรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล โรงเรียนมีการจัดการเรียนในชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 53 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 100.00 โดยมีจำนวนห้องที่จัด 1-3 ห้อง มากที่สุด จำนวน 37 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 69.81 รองลงมา มีจำนวนห้องที่จัด 4-6 ห้อง จำนวน 13 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 24.53 และมีจำนวนห้องที่จัด 10-12 ห้อง น้อยที่สุด จำนวน 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.89

และโรงเรียนมีจำนวนห้องที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก 1 ห้อง มากที่สุด จำนวน 24 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 45.28 รองลงมา โรงเรียนไม่มีห้องเรียนที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วม จำนวน 16 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 30.19 และมีจำนวนห้องที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก 3 ห้อง น้อยที่สุด จำนวน 5 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 9.44

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงความถี่และค่าร้อยละของโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านจำนวนห้องเรียนทั้งหมดและห้องเรียนที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในชั้นอนุบาลปีที่ 3

สภาพทั่วไป	ความถี่ (N = 53)	ร้อยละ
21. การจัดการเรียนในชั้นอนุบาลปีที่ 3		
- ไม่จัด	0	0.00
- จัด	53	100.00
จำนวนห้องที่จัด	(n = 53)	
- 1 - 3 ห้อง	38	71.69
- 4 - 6 ห้อง	10	18.87
- 7 - 9 ห้อง	4	7.55
- 10 - 12 ห้อง	1	1.89
จำนวนห้องที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก		
- ไม่มีห้องเรียนที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วม	18	33.96
- 1 ห้อง	20	37.73
- 2 ห้อง	13	24.54
- 3 ห้อง	2	3.77

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านจำนวนห้องเรียนทั้งหมดและห้องเรียนที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ปรากฏผลดังนี้

การจัดชั้นเรียนในชั้นอนุบาลปีที่ 3

โรงเรียนที่ตอบสอบถามให้ข้อมูล โรงเรียนมีการจัดการเรียนในชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวน 53 คิดเป็นร้อยละ 100.00 โดยมีจำนวนห้องที่จัด 1-3 ห้อง มากที่สุด จำนวน 38 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 71.69 รองลงมามีจำนวนห้องที่จัด 4-6 ห้อง จำนวน 10 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 18.87 และมีจำนวนห้องที่จัด 10-12 ห้อง น้อยที่สุด จำนวน 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.89

และโรงเรียนมีจำนวนห้องที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก 1 ห้อง มากที่สุด จำนวน 20 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 37.73 รองลงมา โรงเรียนไม่มีห้องเรียนที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วม จำนวน 18 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 33.96 และมีจำนวนห้องที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก 3 ห้อง น้อยที่สุด จำนวน 2 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 3.77

ตารางที่ 13 แสดงความถี่และค่าร้อยละของโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านจำนวนครูทั้งหมด จำนวนครูที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก และจำนวนครูการศึกษาพิเศษ (เฉพาะระดับก่อนประถมศึกษา)

สภาพทั่วไป	ความถี่ (N = 53)	ร้อยละ
22. จำนวนครูทั้งหมด		
- น้อยกว่า 11 คน	15	28.31
- 11 - 20 คน	20	37.73
- 21 - 30 คน	6	11.32
- 31 - 40 คน	6	11.32
- 41 - 50 คน	4	7.55
- มากกว่า 50 คน ขึ้นไป	2	3.77
23. จำนวนครูที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก		
- ไม่มีครูที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก	5	9.44
- น้อยกว่า 11 คน	41	77.36
- 11 - 20 คน	6	11.32
- 21 - 30 คน	0	0.00
- 31 - 40 คน	0	0.00
- 41 - 50 คน	1	1.88

ตารางที่ 13 (ต่อ)

สภาพทั่วไป	ความถี่ (N = 53)	ร้อยละ
24. จำนวนครูการศึกษาพิเศษ		
- ไม่มีครูการศึกษาพิเศษ	40	75.49
- 1 คน	7	13.20
- 2 คน	3	5.66
- 3 คน	2	3.77
- 4 คน	1	1.88

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านจำนวนครูทั้งหมด จำนวนครูที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก และจำนวนครูการศึกษาพิเศษ (เฉพาะระดับก่อน ประถมศึกษา) ปรากฏผลดังนี้

จำนวนครูทั้งหมด

โรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล โรงเรียนมีจำนวนครูทั้งหมด 11-20 คน มากที่สุด จำนวน 20 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 37.73 รองลงมามีจำนวนครูทั้งหมด น้อยกว่า 11 คน จำนวน 15 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 28.31 และมีจำนวนครูมากกว่า 50 คน ขึ้นไป น้อยที่สุด จำนวน 2 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 3.77

จำนวนครูที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก

โรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล โรงเรียนมีจำนวนครูที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็ก ออทิสติก น้อยกว่า 11 คน มากที่สุด จำนวน 41 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 77.36 รองลงมา มีจำนวนครูที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก 11-20 คน จำนวน 6 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 11.32 และมีจำนวนครูที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก 41-50 คน น้อยที่สุด จำนวน 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.88

จำนวนครูการศึกษาพิเศษ

โรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล โรงเรียนไม่มีครูการศึกษาพิเศษ มากที่สุด จำนวน 40 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 75.49 รองลงมามีจำนวนครูการศึกษาพิเศษ 1 คน

จำนวน 7 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 13.20 และมีจำนวนครูการศึกษาพิเศษ 4 คน น้อยที่สุด
จำนวน 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.88

ตารางที่ 14 แสดงความถี่และค่าร้อยละของโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านจำนวนนักเรียนทั้งหมด และจำนวนนักเรียนที่เป็นเด็กออทิสติก

สภาพทั่วไป	ความถี่ (N = 53)	ร้อยละ
25. จำนวนนักเรียนทั้งหมด		
- น้อยกว่า 100 คน	8	15.09
- 101 - 200 คน	19	35.85
- 201 - 300 คน	7	13.21
- 301 - 400 คน	9	16.98
- 401 - 500 คน	4	7.55
- 501 - 600 คน	3	5.66
- มากกว่า 600 คน	3	5.66
26. จำนวนนักเรียนที่เป็นเด็กออทิสติก		
- ไม่มีนักเรียนที่เป็นเด็กออทิสติก	11	20.75
- 1 - 5 คน	28	52.83
- 6 - 10 คน	10	18.87
- 11 - 15 คน	2	3.77
- 16 - 20 คน	1	1.89
- 21 - 25 คน	0	0.00
- 26 - 30 คน	1	1.89

ตารางที่ 14 (ต่อ)

สภาพทั่วไป	ความถี่ (N = 53)	ร้อยละ
จำนวนเด็กออทิสติกที่เป็นเด็กผู้ชาย	(n = 42)	
- ไม่มีเด็กออทิสติกที่เป็นเด็กชาย	1	2.38
- 1 - 3 คน	22	52.38
- 4 - 6 คน	12	28.58
- 7 - 9 คน	3	7.14
- 10 - 12 คน	2	4.76
- 13 - 15 คน	2	4.76
จำนวนเด็กออทิสติกที่เป็นเด็กผู้หญิง		
- ไม่มีเด็กออทิสติกที่เป็นเด็กผู้หญิง	15	35.72
- 1 - 3 คน	23	54.76
- 4 - 6 คน	2	4.76
- 7 - 9 คน	2	4.76

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของโรงเรียน ด้านจำนวนนักเรียนทั้งหมดและจำนวนนักเรียนที่เป็นเด็กออทิสติก ปรากฏผลดังนี้

จำนวนนักเรียนทั้งหมด

โรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล โรงเรียนมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 101-200 คน มากที่สุด จำนวน 19 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 35.85 รองลงมา มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 301 - 400 คน จำนวน 9 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 16.98 และมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 501-600 คน และ จำนวนนักเรียนทั้งหมดมากกว่า 600 คน น้อยที่สุด จำนวน 3 โรงเรียนเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 5.66

จำนวนนักเรียนที่เป็นเด็กออทิสติก

โรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล โรงเรียนมีจำนวนนักเรียนที่เป็นเด็กออทิสติก 1-5 คน มากที่สุด จำนวน 28 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 52.83 รองลงมาโรงเรียนไม่มีนักเรียนที่

เป็นเด็กออทิสติก จำนวน 11 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 20.75 และมีจำนวนนักเรียนที่เป็นเด็กออทิสติก 16-20 คน และมีจำนวนนักเรียนที่เป็นเด็กออทิสติก 26-30 คน น้อยที่สุด จำนวน 1 โรงเรียนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.89 โดยมีจำนวนเด็กออทิสติกที่เป็นเด็กผู้ชาย 1-3 คนมากที่สุด จำนวน 22 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 52.38 รองลงมา มีจำนวนเด็กออทิสติกที่เป็นเด็กผู้ชาย 4-6 คน จำนวน 12 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 28.58 และมีจำนวนเด็กออทิสติกที่เป็นเด็กผู้หญิง 1-3 คน มากที่สุด จำนวน 23 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 54.76 รองลงมาไม่มีเด็กออทิสติกที่เป็นเด็กผู้หญิง จำนวน 15 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 35.72

ตอนที่ 3 สภาพการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

ในตอนที่ 3 ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ตามการดำเนินงานการบริหารโรงเรียนทั้ง 6 ด้าน

ตอนที่ 3.1 การดำเนินงานการบริหารงานวิชาการ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 15

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน การบริหารงานวิชาการ ด้านการเตรียมการและการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กออทิสติก

สภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านการเตรียมการ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
27. การเตรียมความพร้อมก่อนที่ จะ ดำเนินการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กออทิสติก						
- ไม่มี	27	27.55	47	32.41	74	30.45
- มี	71	72.45	98	67.59	169	69.55
ดำเนินการโดย	(n ₁ = 71)		(n ₂ = 98)		(n _t = 169)	
- เสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการ จัดการศึกษาสำหรับเด็ก ออทิสติก	41	57.75	58	59.18	99	58.58
- ผู้บริหาร ศึกษาหาความรู้ และความเข้าใจใน ธรรมชาติของเด็กออทิสติก	46	64.79	62	63.27	108	63.91
- พัฒนาครูและบุคลากรใน โรงเรียน ให้มีความรู้และ เข้าใจในธรรมชาติของเด็ก ออทิสติก	59	83.10	74	75.51	133	78.70
- จัดตั้งคณะกรรมการ โรงเรียนรับผิดชอบเรื่องการ จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็ก ออทิสติก	15	21.13	17	17.35	32	18.93
- มีการชี้แจง ให้ครู บุคลากร นักเรียนทั่วไปและผู้ปกครอง ทราบเกี่ยวกับจุดเด่น จุด ด้อย ของเด็กออทิสติก	34	47.89	44	44.90	78	46.15
- อื่น ๆ	12	16.90	10	10.20	22	13.02

ตารางที่ 15 (ต่อ)

สภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านการเตรียมการ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
28. การดำเนินการเพื่อเป็นการ สนับสนุนการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กออทิสติก						
- ไม่มี	28	28.57	45	31.03	73	30.04
- มี	70	71.43	100	68.97	170	69.96
ดำเนินการโดย	(n ₁ = 70)		(n ₂ = 100)		(n _t = 170)	
- จัดหาเอกสารและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกให้กับครู	57	81.43	73	73.00	130	76.47
- จัดสรรงบประมาณ สนับสนุน	25	35.71	38	38.00	63	37.06
- ส่งเสริมให้มีบริการ ช่วยเหลือในการซ่อมเสริม และปรับพฤติกรรมที่ไม่พึง ประสงค์อย่างเป็นระบบ	40	57.14	59	59.00	99	58.24
- อื่น ๆ	9	12.86	15	15.00	24	14.12

ตารางที่ 15 (ต่อ)

สภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านการเตรียมการ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N ₁ =243)	
29. รูปแบบในการดำเนินการ จัดการเรียนร่วมของโรงเรียน						
- ไม่ทราบ	5	5.10	7	4.83	12	4.94
- เรียนร่วมในชั้นปกติ	76	77.55	110	75.86	186	76.54
- เรียนร่วมในชั้นปกติและมี ครูการศึกษาพิเศษให้คำ แนะนำปรึกษา	11	11.22	11	7.58	22	9.05
- เรียนร่วมในชั้นปกติและรับ บริการจากครูเวียนสอน	6	6.12	14	9.65	20	8.23
- เรียนร่วมในชั้นปกติและรับ บริการจากครูเสริมวิชาการ	0	0.00	3	2.07	3	1.23

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานการบริหารงานวิชาการด้านการเตรียมการและการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกปรากฏผลดังนี้

การเตรียมความพร้อมก่อนดำเนินการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะดำเนินการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 69.55 โดยดำเนินการพัฒนาครูและบุคลากรในโรงเรียนให้มีความรู้และเข้าใจในธรรมชาติของเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 78.70 รองลงมาดำเนินการโดย ผู้บริหารศึกษาหาความรู้และความเข้าใจในธรรมชาติของเด็กออทิสติก จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 63.91 และ ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนรับผิดชอบเรื่องการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก น้อยที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 18.93

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะดำเนินการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 72.45 โดยดำเนินการพัฒนาครูและบุคลากรในโรงเรียนให้มีความรู้และเข้าใจในธรรมชาติของเด็ก ออทิสติก มากที่สุด จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 83.10 รองลงมาดำเนินการโดย ผู้บริหาร

ศึกษาหาความรู้และความเข้าใจในธรรมชาติของเด็กออทิสติก จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 64.79 และ ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนรับผิดชอบเรื่องการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก น้อยที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 18.93

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ประสานงานกับศูนย์พัฒนาเด็กออทิสติก (ความถี่ = 4)
- ขอคำปรึกษากับทางโรงพยาบาล (ความถี่ = 2)
- จัดอาจารย์มาอบรมครูที่จะดูแลเด็กออทิสติก (ความถี่ = 2)
- เปิดโอกาสให้มีกลุ่มผู้ปกครองอาสาเข้ามามีส่วนร่วม . (ความถี่ = 2)
- จัดให้มีหน่วยการศึกษาพิเศษและห้องกิจกรรมบำบัดส่งเสริมฝายการสอน

(ความถี่ = 2)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะดำเนินการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 67.59 โดยดำเนินการพัฒนาครูและบุคลากรในโรงเรียนให้มีความรู้และเข้าใจในธรรมชาติของเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 75.51 รองลงมาดำเนินการโดย ผู้บริหารศึกษาหาความรู้และความเข้าใจในธรรมชาติของเด็กออทิสติก จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 63.27 และ ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนรับผิดชอบเรื่องการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก น้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17.35

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ประสานงานกับศูนย์พัฒนาเด็กออทิสติก . (ความถี่ = 1)
- จัดอาจารย์มาอบรมครูที่จะดูแลเด็กออทิสติก (ความถี่ = 3)
- มีอาจารย์ประจำโครงการร่วม (ความถี่ = 1)

การดำเนินการเพื่อเป็นการสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการดำเนินการเพื่อเป็นการสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 69.96 โดยดำเนินการจัดหาเอกสารและสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับครู มากที่สุด จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 76.47 รองลงมาดำเนินการโดยส่งเสริมให้มีบริการช่วยเหลือในการซ่อมเสริมและปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อย่างเป็นระบบ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 58.24 และ ดำเนินการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน น้อยที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 37.06

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการดำเนินการเพื่อเป็นการสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 โดยดำเนินการจัดหาเอกสารและสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับครู มากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 81.43 รองลงมาดำเนินการโดยส่งเสริมให้มีบริการช่วยเหลือในการซ่อมเสริมและปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อย่างเป็นระบบ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 และ ดำเนินการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน น้อยที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- จัดจ้างครูการศึกษาพิเศษ (ความถี่ = 7)
- เปิดศูนย์ปรับพฤติกรรมเด็กและรับบุคคลภายนอกด้วย (ความถี่ = 2)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการดำเนินการเพื่อเป็นการสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 68.97 โดยดำเนินการจัดหาเอกสารและสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับครู มากที่สุด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 73.00 รองลงมาดำเนินการโดยส่งเสริมให้มีบริการช่วยเหลือในการซ่อมเสริมและปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อย่างเป็นระบบ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59.00 และ ดำเนินการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน น้อยที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- มีการปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (ความถี่ = 6)
- จัดตั้งโครงการเด็กพิเศษ จัดจ้างครูการศึกษาพิเศษ (ความถี่ = 4)
- จัดเบอร์ข่าวสารเด็กที่เป็นออทิสติก (ความถี่ = 3)
- จัดห้อง O.T (ความถี่ = 2)

รูปแบบในการดำเนินการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียน

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล โรงเรียนจัดการเรียนร่วมในชั้นปกติ มากที่สุด จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 76.54 รองลงมา โรงเรียนจัดการเรียนร่วมในชั้นปกติและมีครูการศึกษาพิเศษให้คำแนะนำปรึกษา จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.05 และ โรงเรียนจัดการเรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเสริมวิชาการ น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.23

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล โรงเรียนจัดการเรียนร่วมในชั้นปกติ มากที่สุด จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 77.55 รองลงมา โรงเรียนจัดการเรียน

ร่วมในชั้นปกติและมีครูการศึกษาพิเศษให้คำแนะนำปรึกษา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11.22 และ ไม่ทราบ น้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.10

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล โรงเรียนจัดการเรียนร่วมในชั้นปกติ มากที่สุด จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 75.86 รองลงมา โรงเรียนจัดการเรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเวียนสอน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.65 และ โรงเรียนจัดการเรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเสริมวิชาการ น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.07

ตารางที่ 16 แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงานการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตร และการนำไปใช้

สภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการนำไปใช้	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
30. การวางแผนการจัดหลักสูตร / โปรแกรมการสอนสำหรับเด็ก ออทิสติก						
- ไม่มี	49	50.00	81	55.86	130	53.50
- มี	49	50.00	64	44.14	113	46.50
ผู้มีส่วนร่วมในการวางแผน ได้แก่	(n ₁ = 49)		(n ₂ = 64)		(n _t = 113)	
- ผู้บริหาร	32	65.31	41	64.06	73	64.60
- คณะครู	45	91.84	52	81.25	97	85.84
- ผู้ปกครอง	38	77.55	45	70.31	83	73.45
- ผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กออทิสติก	27	55.10	28	43.75	55	48.67
- อื่น ๆ	2	4.08	5	7.81	7	6.19

ตารางที่ 16 (ต่อ)

สภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการนำไปใช้	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N ₁ =243)	
31. หลักสูตร(แนวการจัดการ ประสบการณ์) ของชั้นเรียนร่วมที่ ใช้อยู่ในปัจจุบัน						
- หลักสูตรปกติ (หลักสูตรก่อน ประถมศึกษา พุทธศักราช 2540)	87	87.78	124	85.52	211	86.83
- หลักสูตรการศึกษานอก โรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จชั้น พื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก	10	10.20	22	15.17	32	13.17
ก พุทธศักราช 2543						
- อื่น ๆ	16	16.33	25	17.24	41	16.87

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตร และการนำไปใช้ ปรากฏผลดังนี้

การวางแผนการจัดหลักสูตร / โปรแกรมการสอนสำหรับเด็กออทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล โรงเรียนมีการวางแผนการจัดหลักสูตร / โปรแกรมการสอนสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 โดยคณะครูเป็นผู้มีส่วนร่วมในการวางแผน มากที่สุด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 85.84 รองลงมา ผู้ปกครองเป็นผู้มีส่วนร่วมในการวางแผน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 73.45 และ ผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กออทิสติกเป็นผู้มีส่วนร่วมในการวางแผน น้อยที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 48.67

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล โรงเรียนมีการวางแผนการจัดหลักสูตร / โปรแกรมการสอนสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 โดยคณะครูเป็นผู้มีส่วนร่วมในการวางแผน มากที่สุด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 91.84 รองลงมา ผู้ปกครองเป็นผู้มีส่วนร่วมในการวางแผน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 77.55 และ

ผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กออทิสติกเป็นผู้มีส่วนร่วมในการวางแผน น้อยที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 55.10

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ครูการศึกษาพิเศษ (ความถี่ = 1)
- แพทย์ประจำตัวของเด็ก (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล โรงเรียนมีการวางแผนการจัดหลักสูตร / โปรแกรมการสอนสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 44.14 โดยคณะครูเป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัด มากที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 รองลงมา ผู้ปกครองเป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 70.31 และผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กออทิสติกเป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัด น้อยที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ครูการศึกษาพิเศษ (ความถี่ = 4)
- ครูกิจกรรมบำบัด (ความถี่ = 1)

หลักสูตร (แนวการจัดการประสบการณ์) ของชั้นเรียนร่วมที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล โรงเรียนใช้หลักสูตรปกติ (หลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540) มากที่สุด จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 86.83 รองลงมาใช้หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคล ออทิสติก พุทธศักราช 2543 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 13.17

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล โรงเรียนใช้หลักสูตรปกติ (หลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540) มากที่สุด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 87.78 รองลงมาใช้หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคล ออทิสติก พุทธศักราช 2543 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.20

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (ความถี่ = 9)
- หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ร่วมกับการสอนแนววอลด์อร์ฟ (ความถี่ = 2)
- หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ร่วมกับการสอนแนวมอนเตสซอรี และการสอนแบบโครงการ (ความถี่ = 2)

- หลักสูตรการศึกษาวิถีพุทธซึ่งเน้นเรื่องการเรียนรู้แบบเด็กมีส่วนร่วม (ความถี่ = 2)
- หลักสูตรการศึกษาศาสนมวัญ พุทธศักราช 2546 ร่วมกับการสอนแนวนีโอฮิวแมนนิส (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล โรงเรียนใช้หลักสูตรปกติ (หลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540) มากที่สุด จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 85.52 รองลงมาใช้หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 15.17

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- หลักสูตรการศึกษาศาสนมวัญ พุทธศักราช 2546 (ความถี่ = 20)
- หลักสูตรการศึกษาศาสนมวัญ พุทธศักราช 2546 ร่วมกับการสอนแนวมอนเตสซอรี และการสอนแบบโครงการ (ความถี่ = 3)
- หลักสูตรการศึกษาศาสนมวัญ พุทธศักราช 2546 ร่วมกับการสอนแนววอลด์อร์ฟ (ความถี่ = 2)

ตารางที่ 17 แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน บริหารงานวิชาการ ด้านการเรียนการสอน

สภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านการเรียนการสอน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N ₁ =243)	

32. เป้าหมายในการจัดกิจกรรมการ

เรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

- เพื่อเสริมสร้างให้เด็กปกติมี เจตคติที่ดีต่อเด็กออทิสติก	60	61.22	87	60.00	147	60.49
- เพื่อให้เด็กออทิสติกรู้จัก ปรับตัว	65	66.33	85	58.62	150	61.73
- เพื่อพัฒนาด้านการเรียนรู้ให้ เด็กออทิสติก	61	62.24	79	54.48	140	57.61
- เพื่อพัฒนาทักษะในการ ดำรงชีวิต	76	77.55	105	72.41	181	74.49
- อื่น ๆ	7	7.14	4	2.76	11	4.53

ตารางที่ 17 (ต่อ)

สภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านการเรียนการสอน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
33. บุคลากรได้มีส่วนร่วมในการ กำหนดนโยบายการจัดการ เรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก						
- ไม่ให้	16	16.33	48	33.10	64	26.34
- ให้	82	83.67	97	66.90	179	73.66
ดำเนินการในลักษณะ	(n ₁ = 82)		(n ₂ = 97)		(n _t = 179)	
- เป็นผู้ร่วมให้ข้อมูลด้านการ จัดสภาพการเรียนการสอน	52	63.41	57	58.76	109	60.89
- เป็นผู้ร่วมให้ข้อมูลด้านการ จัดประสบการณ์เพื่อพัฒนา เด็กออทิสติก	54	65.85	62	63.92	116	64.80
- เสนอความคิดเห็นที่ได้รับ จากการเข้ารับการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงาน	55	67.07	56	57.73	111	62.01
- ให้ข้อเสนอแนะด้านความ ต้องการจำเป็นในการจัดการ เรียนร่วมระดับก่อน ประถมศึกษาของโรงเรียน	29	35.37	39	40.21	68	37.99
- จัดทำโครงการ/กิจกรรม พัฒนาการเรียน การสอน	37	45.12	42	43.30	79	44.13
- อื่น ๆ	5	6.10	2	2.06	7	3.91

ตารางที่ 17 (ต่อ)

สภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านการเรียนการสอน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
34. แนวการจัดการเรียนการสอนที่ ใช้ในชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็ก ออทิสติก						
- ไม่มี	56	57.14	76	52.41	132	54.32
- มี	42	42.86	69	47.59	111	45.68
ดำเนินการโดย	(n ₁ = 42)		(n ₂ = 69)		(n _t = 111)	
- ใช้แผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล (IEP.)	31	73.81	38	55.07	69	62.16
- ใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP.)	26	61.90	28	40.58	54	48.65
- ใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับ เด็กออทิสติก	26	61.90	46	66.67	72	64.86
- เปิดโอกาสให้เด็กออทิสติก ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตัวเอง	33	78.57	58	86.75	91	81.98
- เปิดโอกาสให้เด็กออทิสติกมี โอกาสร่วมกิจกรรมที่โรงเรียน จัดขึ้นทุกกิจกรรม	34	80.95	66	95.65	100	90.09
- อื่น ๆ	4	9.52	2	2.90	6	5.41

ตารางที่ 17 (ต่อ)

สภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านการเรียนการสอน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
35. การจัดทำแผนการจัดการศึกษา						
เฉพาะบุคคล						
- ไม่มี	67	68.37	107	73.79	174	71.60
- มี	31	31.63	38	26.21	69	28.40
จัดทำโดย						
	(n ₁ = 31)		(n ₂ = 38)		(n _t = 69)	
- ผู้บริหาร	13	41.94	12	31.58	25	36.23
- ครูประจำชั้น	23	74.19	26	68.42	49	71.01
- ผู้ปกครองเด็กออทิสติก	16	51.61	16	42.11	32	46.38
- ผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์	8	25.81	8	21.05	16	23.19
- ผู้ที่ได้รับมอบหมายจาก ผู้บริหารให้รับผิดชอบดูแล การจัดการเรียนร่วม	13	41.94	19	50.00	32	46.38
- อื่น ๆ	6	19.35	5	13.16	11	15.94
ข้อมูลในการจัดทำได้มาจาก						
- ครูประจำชั้นที่เคยสอนเด็ก ออทิสติก	31	100.00	36	94.74	67	97.10
- แพทย์ที่ทำการรักษาเด็ก ออทิสติก	24	77.42	23	60.53	47	68.12
- ผู้ปกครองเด็กออทิสติก	31	100.00	38	100.00	69	100.00
- การคัดแยกเด็ก	17	54.84	9	23.68	26	37.68
- แบบรายงานผลพัฒนาการ ของเด็ก (กรณีที่มีการส่งต่อ ชั้นชั้นต่อไป)	25	80.65	36	94.74	61	88.41
- อื่น ๆ	5	16.13	2	5.26	7	10.14

ตารางที่ 17 (ต่อ)

สภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านการเรียนการสอน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
36. การกำหนดเวลาในตาราง						
กิจกรรมประจำวันในชั้นเรียนร่วม						
- ยังไม่เหมาะสม	26	26.53	27	18.62	53	21.81
- เหมาะสม	72	73.47	118	81.38	190	78.19
สาเหตุที่ไม่เหมาะสมเนื่องมาจาก						
	(n ₁ = 26)		(n ₂ = 27)		(n _t = 53)	
- เวลาในการทำกิจกรรมน้อยเกินไป	16	61.54	21	77.78	37	69.81
- เวลาในการทำกิจกรรมมากเกินไป	4	15.38	6	22.22	10	18.87
- อื่น ๆ	6	23.08	0	0.00	6	11.32

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานบริหารงานวิชาการ ด้านการเรียนการสอน ปรากฏผลดังนี้

เป้าหมายในการจัดกิจกรรมการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะในการดำรงชีวิตมากที่สุด จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 74.49 รองลงมา เพื่อให้เด็กออทิสติกรู้จักปรับตัว จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 61.73 และ เพื่อพัฒนาด้านการเรียนรู้ให้เด็กออทิสติก น้อยที่สุด จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 57.61

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะในการดำรงชีวิตมากที่สุด จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 77.55 รองลงมา เพื่อให้เด็กออทิสติกรู้จักปรับตัว จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 66.33 และ เพื่อเสริมสร้างให้เด็กปกติมีเจตคติที่ดีต่อเด็กออทิสติก น้อยที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 61.22

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- พัฒนาศักยภาพเด็กให้เรียนร่วมได้เต็มศักยภาพ (ความถี่ = 2)

- สามารถปรับตัวและเรียนรู้ได้ตามศักยภาพ (ความถี่ = 2)
- พัฒนาตามศักยภาพและมีสังคมร่วมกับเด็กปกติ (ความถี่ = 2)
- ช่วยให้ผู้ปกครองที่มีลูกเป็นออทิสติกได้มีที่เรียน (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะในการดำรงชีวิตมากที่สุด จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 72.41 รองลงมาเพื่อเสริมสร้างให้เด็กปกติมีเจตคติต่อเด็ก ออทิสติก จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และ เพื่อพัฒนาด้านการเรียนรู้ให้เด็กออทิสติก น้อยที่สุด จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 54.48

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- เพื่อพัฒนาทักษะในการช่วยเหลือตนเอง (ความถี่ = 3)
- ให้เด็กออทิสติกรู้จักเข้าสังคม (ความถี่ = 1)

บุคลากรได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 73.66 โดยดำเนินการในลักษณะเป็นผู้ร่วมให้ข้อมูลด้านการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็ก ออทิสติกมากที่สุด จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 64.80 รองลงมาดำเนินการในลักษณะเสนอความคิดเห็นที่ได้รับจากการเข้ารับจากการเข้ารับการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงาน จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 62.01 และ ให้ข้อเสนอแนะด้านความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนร่วมระดับก่อน น้อยที่สุด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 37.99

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 83.67 โดยดำเนินการในลักษณะเสนอความคิดเห็นที่ได้รับจากการเข้ารับการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงาน มากที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 67.07 รองลงมาดำเนินการในลักษณะเป็นผู้ร่วมให้ข้อมูลด้านการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กออทิสติก จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 65.85 และ ให้ข้อเสนอแนะด้านความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนร่วมระดับก่อน ประถมศึกษาของโรงเรียน น้อยที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 35.37

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (ความถี่ = 4)

- วางนโยบายเตรียมการเพื่ออนาคต (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 66.90 โดยดำเนินการในลักษณะเป็นผู้ร่วมให้ข้อมูลด้านการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 63.92 รองลงมาเป็นผู้ร่วมให้ข้อมูลด้านการจัดสภาพการเรียนการสอน จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 58.76 และ ให้ข้อเสนอแนะด้านความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนร่วมระดับก่อนประถมศึกษาของโรงเรียน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 40.21

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (ความถี่ = 2)

แนวการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ในชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีแนวการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ในชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 45.68 และดำเนินการโดยเปิดโอกาสให้เด็กออทิสติกมีโอกาสร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นทุกกิจกรรมมากที่สุด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 90.09 รองลงมาดำเนินการโดยเปิดโอกาสให้เด็ก ออทิสติกทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตัวเอง จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 81.98 และ ใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP.) น้อยที่สุด จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 48.65

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีแนวการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ในชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 และดำเนินการโดยเปิดโอกาสให้เด็กออทิสติกมีโอกาสร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นทุกกิจกรรมมากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 80.95 รองลงมาดำเนินการโดยเปิดโอกาสให้เด็กออทิสติกทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตัวเอง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 78.57 และใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP.) และ ใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเด็กออทิสติก น้อยที่สุด จำนวน 26 คนเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 61.90

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ให้เด็กปกติมีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือ (ความถี่ = 2)

- ยืดหยุ่นเนื้อหากิจกรรมสำหรับเด็กออทิสติก (ความถี่ = 2)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีแนวการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ในชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 47.59 ดำเนินการโดยเปิดโอกาสให้เด็กออ

ทิสติกมีโอกาสร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นทุกกิจกรรม มากที่สุด จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 95.65 รองลงมาดำเนินการโดยเปิดโอกาสให้เด็กออทิสติกทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตัวเอง จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 86.75 และ ใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP.) น้อยที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 40.58

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ครูมีความยืดหยุ่นในการปรับกิจกรรมให้เหมาะกับภาวะของเด็กซึ่งไม่จำเป็นต้องเหมือนเด็กปกติทุกครั้ง (ความถี่ = 2)

การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 28.40 จัดทำโดยครูประจำชั้นมากที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 71.01 รองลงมาจัดทำโดยผู้ปกครองเด็กออทิสติก และ ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารให้รับผิดชอบดูแลการจัดการเรียนร่วม จำนวน 32 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 46.38 และ ผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ น้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 23.19

และข้อมูลในการจัดทำได้มาจากผู้ปกครองเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาได้มาจากครูประจำชั้นที่เคยสอนเด็กออทิสติก จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 97.10 และ ได้มาจากการคัดแยกเด็ก น้อยที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 37.68

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 31.63 จัดทำโดยครูประจำชั้นมากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 74.19 รองลงมาจัดทำโดยผู้ปกครองเด็กออทิสติก จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 51.61 และ ผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ น้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 25.81

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ครูการศึกษาพิเศษ (ความถี่ = 3)
- สถาบันพัฒนาเอกชน (ความถี่ = 1)
- ร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง ผู้เชี่ยวชาญ และผู้บริหาร (ความถี่ = 1)
- ผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลเด็กพิเศษ/นักจิตวิทยา (ความถี่ = 1)

และข้อมูลในการจัดทำได้มาจากครูประจำชั้นที่เคยสอนเด็กออทิสติก และ ผู้ปกครองเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 31 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาได้มาจากแบบรายงานผลพัฒนาการของเด็ก (กรณีที่มีการส่งต่อขึ้นชั้นต่อไป) จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 80.65 และ ได้มาจากการคัดแยกเด็ก น้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 54.84

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ข้อมูลจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็ก เช่น พี่เลี้ยงเด็ก (ความถี่ = 3)
- ครูประจำชั้นสังเกตตนเอง (ความถี่ = 2)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 26.21 จัดทำโดยครูประจำชั้นมากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 68.42 รองลงมาจัดทำโดยผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารให้รับผิดชอบดูแลการจัดการเรียนร่วม จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ ผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ น้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ครูการศึกษาพิเศษ (ความถี่ = 5)

และข้อมูลในการจัดทำได้มาจากผู้ปกครองเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาได้มาจากครูประจำชั้นที่เคยสอนเด็กออทิสติก และ แบบรายงานผลพัฒนาการของเด็ก (กรณีที่มีการส่งต่อขึ้นชั้นต่อไป) จำนวน 36 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 94.74 และ ได้มาจากการคัดแยกเด็ก น้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ครูประจำชั้นสังเกตตนเอง (ความถี่ = 2)

การกำหนดเวลาในตารางกิจกรรมประจำวันในชั้นเรียนร่วม

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล การกำหนดเวลาในตารางกิจกรรมประจำวันในชั้นเรียนร่วมยังไม่เหมาะสม จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 21.81 โดยสาเหตุที่ไม่เหมาะสมเนื่องจาก เวลาในการทำกิจกรรมน้อยเกินไป มากที่สุด จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 69.81 รองลงมาเนื่องจากเวลาในการทำกิจกรรมมากเกินไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 18.87

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล การกำหนดเวลาในตารางกิจกรรมประจำวันในชั้นเรียนร่วมยังไม่เหมาะสม จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 26.53 โดยสาเหตุที่ไม่เหมาะสมเนื่องมาจาก เวลาในการทำกิจกรรมน้อยเกินไป มากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 61.54 รองลงมาเนื่องจากเวลาในการทำกิจกรรมมากเกินไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- เวลาในการทำกิจกรรมบางอย่างต้องใช้นานกว่าเด็กปกติและบางอย่างต้องเร็วกว่าเด็กปกติ ทำให้ขัดแย้งกันในการจัดเวลาในชั้นเรียนร่วม (ความถี่ = 3)
- เวลาในการจัดกิจกรรมบางครั้งไม่เหมาะสม / ไม่สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก ออทิสติก (ความถี่ = 2)
- จะมีเวลาในการจัดกิจกรรมที่เป็นไปได้ยากกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งซึ่งไม่สามารถเลี้ยงได้ (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล การกำหนดเวลาในตารางกิจกรรมประจำวันในชั้นเรียนร่วมยังไม่เหมาะสม จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 18.62 โดยสาเหตุที่ไม่เหมาะสมเนื่องมาจาก เวลาในการทำกิจกรรมน้อยเกินไป มากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 รองลงมาเนื่องจากเวลาในการทำกิจกรรมมากเกินไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน การบริหารงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน

สภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านวัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อ การเรียนการสอน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่ (N ₁ =98)	ร้อยละ	ความถี่ (N ₂ =145)	ร้อยละ	ความถี่ (N _t =243)	ร้อยละ
37. การจัดหาสื่อการเรียนการสอน						
กระทำโดย						
- โรงเรียนจัดชั้น จัดหา	93	94.90	121	83.45	214	88.07
- ครูผู้สอนจัดทำเอง	81	82.65	122	84.14	203	83.54
- ได้รับการบริจาค	12	12.24	19	13.10	31	12.76
- อื่น ๆ	3	3.06	5	3.45	8	3.29
38. ผู้ที่ดำเนินการจัดหา สื่อ เครื่องมือ และวัสดุอุปกรณ์ ที่ใช้ในชั้นเรียน รวม						
- ผู้บริหาร	73	74.49	89	61.38	162	66.66
- หัวหน้าฝ่ายวิชาการ	36	36.73	45	31.03	81	33.33
- ครูประจำชั้น	49	50.00	71	48.97	120	49.38
- ผู้รับผิดชอบโครงการเรียนร่วม	27	27.55	27	18.62	54	22.22
- คณะครูที่สอนระดับอนุบาล ร่วมกัน จัดซื้อจัดหา	42	42.86	57	39.31	99	40.74
- อื่น ๆ	9	9.18	9	6.21	18	7.41
39. การจัดและนำเทคนิค วิธีการ อุปกรณ์ หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ มา ช่วยในการจัดการเรียนร่วม						
- ไม่มี	14	14.29	24	16.55	38	15.64
- มี	84	85.71	121	83.45	205	84.36
สื่อที่นำมาใช้ ได้แก่	(n ₁ = 84)		(n ₂ = 121)		(n _t = 205)	
- การใช้ VDO,VCD	62	63.27	82	56.55	144	70.24
- การใช้เทปเพลง เทปนิทาน	77	78.57	108	74.48	185	90.24
- การใช้โรงละครหุ่นชนิดต่าง ๆ	51	52.04	55	37.93	106	51.71
- การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน	50	51.02	68	46.90	118	57.56
- อื่น ๆ	9	9.18	12	8.28	21	10.24

ตารางที่ 18 (ต่อ)

สภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านวัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อ การเรียนการสอน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N ₁ =243)	
40. การจัดมุมประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับและ แก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์						
- ไม่มี	33	33.67	47	32.41	80	32.92
- มี	65	66.33	98	67.59	163	67.08
มุมที่คิดว่าเป็นประโยชน์ ได้แก่	(n ₁ = 65)		(n ₂ = 98)		(n ₁ = 163)	
- มุมทักษะชีวิต	36	55.38	50	51.02	86	52.76
- มุมบทบาทสมมติ	44	67.69	76	77.55	120	73.62
- มุมหนังสือ	49	75.38	82	83.67	131	80.37
- มุมอื่น ๆ	25	38.46	31	31.63	56	34.36

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานการบริหารงานวิชาการ ด้านวัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน ปรากฏผลดังนี้

การจัดหาสื่อการเรียนการสอน

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล การจัดการสื่อการเรียนการสอนกระทำโดย โรงเรียนจัดชั้น จัดหา มากที่สุด จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 88.07 รองลงมา ครูผู้สอนจัดทำเอง จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 83.54 และ ได้รับการบริจาค น้อยที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 12.76

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล การจัดการสื่อการเรียนการสอนกระทำโดย โรงเรียนจัดชั้น จัดหา มากที่สุด จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 94.90 รองลงมา ครูผู้สอนจัดทำเอง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 82.65 และ ได้รับการบริจาค น้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.24

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ผู้ปกครองร่วมกันทำกับเด็ก (ความถี่ = 3)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล การจัดการสื่อการเรียนการสอนกระทำโดย ครูผู้สอน จัดทำเอง มากที่สุด จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 84.14 รองลงมา โรงเรียนจัดชั้น จัดหา จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 83.45 และ ได้รับการบริจาค น้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 13.10

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง (ความถี่ = 2)
- ทั้งสื่อที่ซื้อและจัดทำเอง (ความถี่ = 2)
- ให้นักเรียนผลิตสื่อ (ความถี่ = 1)

ผู้ดำเนินการจัดหา สื่อ เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในชั้นเรียนร่วม

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล ผู้บริหารเป็นผู้จัดหา มากที่สุด จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 66.66 รองลงมา ครูประจำชั้น จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 49.38 และ ผู้รับผิดชอบโครงการเรียนร่วม น้อยที่สุด จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล ผู้บริหารเป็นผู้จัดหา มากที่สุด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 74.49 รองลงมา ครูประจำชั้น จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ ผู้รับผิดชอบโครงการเรียนร่วม น้อยที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27.55

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ครูการศึกษาพิเศษ (ความถี่ = 3)
- ผู้ช่วยฝ่ายอนุบาล (ความถี่ = 3)
- เจ้าหน้าที่ธุรการ (ความถี่ = 2)
- ฝ่ายจัดซื้อ (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล ผู้บริหารเป็นผู้จัดหา มากที่สุด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 61.38 รองลงมา ครูประจำชั้น จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 48.97 และ ผู้รับผิดชอบโครงการเรียนร่วม น้อยที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 18.62

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ครูการศึกษาพิเศษ (ความถี่ = 4)
- เจ้าหน้าที่ธุรการ (ความถี่ = 3)

- ฝ่ายจัดซื้อ (ความถี่ = 1)
- หัวหน้าแผนกอนุบาล (ความถี่ = 1)

การจัดและนำเทคนิค วิธีการ อุปกรณ์ หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ มาช่วยในการจัดการเรียนร่วม

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการจัดและนำเทคนิค วิธีการ อุปกรณ์ หรือ นวัตกรรมใหม่ๆ มาช่วยในการจัดการเรียนร่วม จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 84.36 โดยมีการใช้เทปเพลง เทปนิทาน มากที่สุด จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 90.24 รองลงมา มีการใช้ VDO VCD จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 70.24 และ การใช้โรงละครหุ่นชนิดต่างๆ น้อยที่สุด จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 51.71

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการจัดและนำเทคนิค วิธีการ อุปกรณ์ หรือ นวัตกรรมใหม่ๆ มาช่วยในการจัดการเรียนร่วม จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 โดยมีการใช้เทปเพลง เทปนิทาน มากที่สุด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 78.57 รองลงมา มีการใช้ VDO VCD จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 63.27 และ การใช้โรงละครหุ่นชนิดต่างๆ น้อยที่สุด จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 52.04

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- นวัตกรรมการสอนแนวมอนเตสซอรี (ความถี่ = 3)
- นวัตกรรมการสอนแนววอลดอร์ฟ (ความถี่ = 2)
- นวัตกรรมการสอนแนวนีโอฮิวแมนนิส (ความถี่ = 1)
- นวัตกรรมการสอนแนวภาษาธรรมชาติและการสอนแบบโครงการ (ความถี่ = 1)
- สื่อ อุปกรณ์ เกมการเล่น (ความถี่ = 1)
- ดนตรีกับจังหวะ การว่ายน้ำ การทำอาหาร การสร้างสรรค์งานด้านศิลปะ (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการจัดและนำเทคนิค วิธีการ อุปกรณ์ หรือ นวัตกรรมใหม่ๆ มาช่วยในการจัดการเรียนร่วม จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 83.45 โดยมีการใช้เทปเพลง เทปนิทาน มากที่สุด จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 74.48 รองลงมา มีการใช้ VDO VCD จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 56.55 และ การใช้โรงละครหุ่นชนิดต่างๆ น้อยที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 37.93

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- มีห้อง O.T. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก (ความถี่ = 3)
- เครื่องดนตรี (ความถี่ = 2)
- นวัตกรรมการสอนแนววอลดอร์ฟ (ความถี่ = 2)
- นวัตกรรมการสอนแนวนีโอฮิวแมนนิส (ความถี่ = 2)
- นวัตกรรมการสอนแนวภาษาธรรมชาติและการสอนแบบโครงการ (ความถี่ = 2))
- ลูกบอล (ความถี่ = 1)

การจัดมุมประสบการณ์ต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการจัดมุมประสบการณ์ต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 67.08 โดยคิดว่า มุมหนังสือ เป็นมุมที่ประโยชน์มากที่สุด จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 80.37 รองลงมา มุมบทบาทสมมติ จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 73.62 และมุมทักษะชีวิต น้อยที่สุด จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 52.76

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการจัดมุมประสบการณ์ต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 66.33 โดยคิดว่า มุมหนังสือ เป็นมุมที่ประโยชน์มากที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 75.38 รองลงมา มุมบทบาทสมมติ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 67.69 และ มุมทักษะชีวิต น้อยที่สุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 55.38

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- มุมไม้บล็อก (ความถี่ = 5)
- มุมดนตรี (ความถี่ = 4)
- กิจกรรมเสริมสร้างทักษะการเคลื่อนไหวและประสาทสัมผัสรับรู้ (ความถี่ = 3)
- มุมของเล่น (ความถี่ = 3)
- มุมวิทยาศาสตร์ (ความถี่ = 3)
- มุมศิลปะ (ความถี่ = 3)
- ของเล่นประเภทฝึกสมาธิ (ความถี่ = 2)
- ของเล่นพัฒนาการทางสมอง (ความถี่ = 1)
- มุมธรรมชาติศึกษา (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการจัดมุมประสบการณ์ต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 67.59 โดยคิดว่า มุมหนังสือ เป็นมุมที่ประโยชน์มากที่สุด จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 83.67 รองลงมา มุมบทบาทสมมติ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 77.55 และ มุมทักษะชีวิต น้อยที่สุด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 51.02

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- มุมไม้บล็อก (ความถี่ = 7)
- มุมวิทยาศาสตร์ (ความถี่ = 6)
- มุมศิลปะ (ความถี่ = 4)
- มุมเกมการศึกษา (ความถี่ = 3)
- ของเล่นประเภทฝึกสมาธิ (ความถี่ = 2)
- มุมของเล่น (ความถี่ = 2)
- มุมดนตรี (ความถี่ = 2)
- คอมพิวเตอร์ (ความถี่ = 1)
- มุมน้ำ (ความถี่ = 1)
- มุมดินน้ำมัน (ความถี่ = 1)
- มุมบ้าน (ความถี่ = 1)
- มุมเครื่องเล่นสัมผัส (ความถี่ = 1)

ตารางที่ 19 แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงานการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล

	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
สภาพการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N ₁ =243)	
41. การประเมินผลพัฒนาการเรียนรู้						
ออกสตีกดำเนินการโดย						
- มอบหมายให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ติดตามประเมินผล	95	96.94	139	95.86	234	96.30
- มอบหมายให้ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้ติดตามประเมินผล	22	22.45	27	18.62	49	20.16
- อื่น ๆ	10	10.20	10	6.90	20	8.23

ตารางที่ 19 (ต่อ)

สภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดและประเมินผล	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่ (N ₁ =98)	ร้อยละ	ความถี่ (N ₂ =145)	ร้อยละ	ความถี่ (N ₁ =243)	ร้อยละ
42. การประเมินผลพัฒนาการผู้เรียน						
ออกทดสอบ โดยใช้						
- ประเมินย่อยตามแผนการ ศึกษาเฉพาะบุคคล	29	29.60	41	28.28	70	28.80
- ประเมินรวมกับเพื่อนในชั้น เรียน	57	58.16	99	68.28	156	64.20
- อื่น ๆ	12	12.24	5	3.44	17	7.00
43. การประเมินผลพัฒนาการผู้เรียน						
ออกทดสอบ โดยใช้วิธีการ						
- สังเกต	95	96.94	139	95.86	234	96.30
- ตรวจผลงาน ของนักเรียน	64	65.31	99	68.28	163	67.08
- สอบปฏิบัติ	49	50.00	87	60.00	136	55.97
- ดูจากแฟ้มสะสมผลงานเด็ก	64	65.31	86	59.31	150	61.73
- สอบปากเปล่า	41	41.84	58	40.00	99	40.74
- สอบโดยข้อสอบ	25	25.51	42	28.97	67	27.57
- อื่น ๆ	6	6.12	4	2.76	10	4.12
44. การสร้างเครื่องมือประเมินผล						
พัฒนาการผู้เรียนออกทดสอบ						
ดำเนินการโดย						
- ครูประจำชั้นเป็นผู้สร้าง โดย ครูวิชาการ / ผู้บริหารเป็นผู้ ตรวจสอบ	63	64.29	83	57.24	146	60.08
- ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้สร้าง โดยครูวิชาการ / ผู้บริหารเป็นผู้ ผู้ตรวจสอบ	14	14.29	20	13.79	34	13.99
- ครูประจำชั้นเป็นผู้สร้างโดย ไม่มีใครเป็นผู้ตรวจสอบ	9	9.18	26	17.93	35	14.40
- ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้สร้าง โดยไม่มีผู้ตรวจสอบ	5	5.10	4	2.76	9	3.70
- อื่น ๆ	14	14.29	26	17.93	40	16.46

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานบริหารงานวิชาการ ด้านการวัด และประเมินผล ปรากฏผลดังนี้

การดำเนินการประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออกทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล ดำเนินการประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออกทิสติกโดย มอบหมายให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ติดตามประเมินผล มากที่สุด จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 96.30 รองลงมา มอบหมายให้ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้ติดตามประเมินผล จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 20.16

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล ดำเนินการประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออกทิสติกโดย มอบหมายให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ติดตามประเมินผล มากที่สุด จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 96.94 รองลงมา มอบหมายให้ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้ติดตามประเมินผล จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 22.45

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ครูประจำโครงการเรียนร่วม (ความถี่ = 4)
- ผู้ปกครองมีส่วนร่วมประเมินผลที่บ้านร่วมกับครูประจำชั้น (ความถี่ = 4)
- ครูที่สอนเด็กออทิสติกทุกคนร่วมกันประเมินผล (ความถี่ = 2)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล ดำเนินการประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออกทิสติกโดย มอบหมายให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ติดตามประเมินผล มากที่สุด จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 95.86 รองลงมา มอบหมายให้ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้ติดตามประเมินผล จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 18.62

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ครูประจำโครงการเรียนร่วม (ความถี่ = 4)
- ครูประจำชั้นและผู้บริหาร (ความถี่ = 3)
- ครูประจำชั้นและครูการศึกษาพิเศษทำงานร่วมกัน (ความถี่ = 3)

การประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออกทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล ประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออกทิสติกโดยใช้ ประเมินรวมกับเพื่อนในชั้นเรียน มากที่สุด จำนวน 156 คน

คิดเป็นร้อยละ 64.20 รองลงมา ประเมินย่อยตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล ประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออกทิสติกโดยใช้ ประเมินรวมกับเพื่อนในชั้นเรียน มากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 58.16 รองลงมา ประเมินย่อยตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล จำนวน 29 คน คิดเป็น ร้อยละ 29.60

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ใช้แบบประเมินเดียวกับเพื่อนในชั้นแต่ลดเกณฑ์ลงในบางเรื่อง (ความถี่ = 6)
- ประเมินเป็นรายบุคคล ตามพัฒนาการแต่ละด้าน (ความถี่ = 4)
- ยึดหยุ่นพัฒนาการบางอย่างตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (ความถี่ = 2)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล ประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออกทิสติกโดยใช้ ประเมินรวมกับเพื่อนในชั้นเรียน มากที่สุด จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 68.28 รองลงมา ประเมินย่อยตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 28.28

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ใช้แบบประเมินเดียวกับเพื่อนในชั้นแต่ลดเกณฑ์ลงในบางเรื่อง (ความถี่ = 4)
- ประเมินเป็นรายบุคคล ตามพัฒนาการแต่ละด้าน (ความถี่ = 1)

วิธีการประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออกทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล การประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออกทิสติก ใช้วิธีการสังเกต มากที่สุด จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 96.30 รองลงมา ใช้วิธีการตรวจผลงานของนักเรียน จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 67.08 และใช้วิธีการสอบโดยข้อสอบ น้อยที่สุด จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 27.57

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล การประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออกทิสติก ใช้วิธีการสังเกต มากที่สุด จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 96.94 รองลงมา ใช้วิธีการตรวจผลงานของนักเรียน และ ดูจากแฟ้มสะสมผลงานเด็ก จำนวน 64 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 65.31 และใช้วิธีการสอบโดยข้อสอบ น้อยที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25.51

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- แบบบันทึกพฤติกรรม (ความถี่ = 6)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล การประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออกทิสติก ใช้วิธีการสังเกต มากที่สุด จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 95.86 รองลงมา ใช้วิธีการตรวจผลงานของนักเรียน จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 68.28 และใช้วิธีการสอบโดยข้อสอบ น้อยที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 28.97

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- แบบบันทึกพฤติกรรม (ความถี่ = 3)
- การเล่นรวมกลุ่ม / งานศิลปะ (ความถี่ = 1)

การสร้างเครื่องมือประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออกทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล การสร้างเครื่องมือประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออกทิสติกดำเนินการโดย ครูประจำชั้นเป็นผู้สร้าง โดยครูวิชาการ / ผู้บริหารเป็นผู้ตรวจสอบ มากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 60.08 รองลงมาดำเนินการโดย ครูประจำชั้นเป็นผู้สร้าง โดยไม่มีใครเป็นผู้ตรวจสอบ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.40 และดำเนินการโดย ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้สร้าง โดยไม่มีผู้ตรวจสอบ น้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล การสร้างเครื่องมือประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออกทิสติกดำเนินการโดย ครูประจำชั้นเป็นผู้สร้าง โดยครูวิชาการ / ผู้บริหารเป็นผู้ตรวจสอบ มากที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 64.29 รองลงมาดำเนินการโดย ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้สร้าง โดยครูวิชาการ / ผู้บริหารเป็นผู้ตรวจสอบ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และดำเนินการโดย ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้สร้าง โดยไม่มีผู้ตรวจสอบ น้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.10

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ไม่มีเครื่องมือ ใช้การสังเกตและเก็บผลงาน (ความถี่ = 7)
- ผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญร่วมมือกันสร้าง (ความถี่ = 4)
- ครูประจำโครงการเรียนร่วม ครูประจำชั้นและผู้บริหารร่วมกันสร้าง (ความถี่ = 3)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล การสร้างเครื่องมือประเมินผลพัฒนาการผู้เรียน ออกทิสติกดำเนินการโดย ครูประจำชั้นเป็นผู้สร้าง โดยครูวิชาการ / ผู้บริหารเป็นผู้ตรวจสอบ มากที่

สุด จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 57.24 รองลงมาดำเนินการโดย ครูประจำชั้นเป็นผู้สร้าง โดยไม่มีใครเป็นผู้ตรวจสอบ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 17.93 และดำเนินการโดย ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้สร้าง โดยไม่มีผู้ตรวจสอบ น้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.76

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ครูประจำโครงการเรียนร่วม ครูประจำชั้นและผู้บริหารร่วมกันสร้าง (ความถี่ = 15)
- ไม่มีเครื่องมือ ใช้การสังเกตและเก็บผลงาน (ความถี่ = 8)
- ผู้รับผิดชอบปรึกษากับผู้บริหาร (ความถี่ = 3)

ตารางที่ 20 แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน การบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศภายใน

สภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศภายใน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
45. การนิเทศและติดตามผลการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนของ ครูประจำชั้นที่มีการจัดการเรียน ร่วมสำหรับเด็กออทิสติก						
- ไม่มี	24	24.49	46	31.72	70	28.81
- มี	74	75.51	99	68.28	173	71.19
ดำเนินการโดย	(n ₁ = 74)		(n ₂ = 99)		(n _t = 173)	
- ผู้บริหารโรงเรียน	53	71.62	64	64.65	117	67.63
- หัวหน้าฝ่ายวิชาการของ โรงเรียน	43	58.11	61	61.62	104	60.12
- ผู้รับผิดชอบโครงการจัดการ เรียนร่วม	26	35.14	32	32.32	58	33.53
- ศึกษานิเทศน์จาก สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน	6	8.11	4	4.04	10	5.78
- อื่น ๆ	6	8.11	5	5.05	11	6.36

ตารางที่ 20 (ต่อ)

สภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศภายใน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่ (N ₁ =98)	ร้อยละ	ความถี่ (N ₂ =145)	ร้อยละ	ความถี่ (N _t =243)	ร้อยละ
โดยใช้วิธีการ	(n ₁ = 74)		(n ₂ = 99)		(n _t = 173)	
- การสัมภาษณ์	56	75.68	60	60.61	116	67.05
- การเยี่ยมชั้นเรียน	57	77.03	80	80.81	137	79.19
- การสวธิตการสอน	23	31.08	15	15.15	38	21.97
- การสังเกตการสอน	65	87.84	89	89.90	154	89.02
- อื่น ๆ	7	9.46	4	4.04	11	6.36
ความถี่ในการดำเนินการนิเทศ และติดตามผลใน 1 ปีการศึกษา						
- ไม่มีกำหนดแน่นอน	17	22.97	21	21.22	38	21.96
- อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	23	31.08	17	17.17	40	23.12
- อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	12	16.22	41	41.41	53	30.64
- อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	17	22.97	18	18.18	35	20.23
- อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	0	0.00	2	2.02	2	1.16
- อื่น ๆ	5	6.76	0	0.00	5	2.89

จากตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศภายใน ปรากฏผลดังนี้

**การนิเทศและติดตามผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูประจำชั้น
ที่มีการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก**

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการนิเทศและติดตามผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูประจำชั้นที่มีการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 71.19 ดำเนินการโดย ผู้บริหารโรงเรียน มากที่สุด จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 67.63 รองลงมา หัวหน้าฝ่ายวิชาการของโรงเรียน จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 60.12 และ ศึกษานิเทศก์จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน น้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.78

โดยใช้วิธีการการสังเกตการสอน มากที่สุด จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 89.02 รองลงมา การเยี่ยมชั้นเรียน จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 79.19 และ การสาธิตการสอน น้อยที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 21.97

และผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล ความถี่ในการดำเนินการนิเทศและติดตามผลใน 1 ปีการศึกษา อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง มากที่สุด จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 30.64 รองลงมา อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 23.12 และ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง น้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.16

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการนิเทศและติดตามผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูประจำชั้นที่มีการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 75.51 ดำเนินการโดย ผู้บริหารโรงเรียน มากที่สุด จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 71.62 รองลงมา หัวหน้าฝ่ายวิชาการของโรงเรียน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 58.11 และ คีษานิเทศก์จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน น้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.11

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ครูการศึกษาพิเศษ (ความถี่ = 3)
- หัวหน้าระดับ / หัวหน้าแผนกอนุบาล (ความถี่ = 2)
- ครูชั้นอื่น ๆ (ความถี่ = 1)

โดยใช้วิธีการการสังเกตการสอน มากที่สุด จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 87.84 รองลงมา การเยี่ยมชั้นเรียน จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 77.03 และ การสาธิตการสอน น้อยที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 31.08

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- นิเทศการสอน (ความถี่ = 3)
- การประชุมวาระการศึกษาพิเศษ (ความถี่ = 2)
- การประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและช่วยกันแก้ไขปัญหา (ความถี่ = 2)

และกลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล ความถี่ในการดำเนินการนิเทศและติดตามผลใน 1 ปีการศึกษา อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง มากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 31.08 รองลงมา ไม่มีกำหนดแน่นอน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 22.97 และ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง น้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16.22

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ติดตามพฤติกรรมเป็นระยะตามสภาพปัญหาและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน (ความถี่ = 5)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการนิเทศและติดตามผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูประจำชั้นที่มีการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 68.28 ดำเนินการโดย ผู้บริหารโรงเรียน มากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 64.65 รองลงมา หัวหน้าฝ่ายวิชาการของโรงเรียน จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 61.62 และ ศึกษานิเทศก์จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน น้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.04

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- หัวหน้าระดับ / หัวหน้าแผนกอนุบาล (ความถี่ = 3)
- เพื่อนครูชั้นเรียน / ครูที่ดูแลเด็กกลุ่มนี้ (ความถี่ = 2)

โดยใช้วิธีการการสังเกตการสอน มากที่สุด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 89.90 รองลงมา การเยี่ยมชั้นเรียน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 80.81 และ การสาธิตการสอน น้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ไปพฤติกรรมประจำเดือน (ความถี่ = 3)
- การประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและช่วยกันแก้ไขปัญหา (ความถี่ = 1)

และกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล ความถี่ในการดำเนินการนิเทศและติดตามผลใน 1 ปี การศึกษา อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง มากที่สุด จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41.41 รองลงมา ไม่มีกำหนดแน่นอน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21.22 และ อย่างน้อยละปีละ 1 ครั้ง น้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.02

ตอนที่ 3.2 การดำเนินงานการบริหารงานบุคลากร ปραกฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน การบริหารงานบุคลากร ด้านวุฒิการศึกษาของครูที่ทำการสอนระดับก่อนประถมศึกษา

รายการ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N ₁ =243)	
46. วุฒิการศึกษา						
ทางด้านอนุบาลศึกษา / ปฐมวัย						
- ไม่มี	5	5.10	9	6.21	14	5.76
- มี	93	94.90	136	93.79	229	94.24
จำนวนครูที่มีวุฒិอนุบาลศึกษา / (n ₁ = 93) (n ₂ = 136) (n ₁ = 229)						
ปฐมวัยในโรงเรียน						
- 1 – 10 คน	58	62.37	79	58.09	137	59.83
- 11 – 20 คน	14	15.05	27	19.85	41	17.90
- 21 – 30 คน	15	16.13	24	17.65	39	17.03
- 31 – 40 คน	6	6.45	6	4.41	12	5.24
ทางด้านการศึกษาพิเศษ						
- ไม่มี	68	69.39	105	72.41	173	71.19
- มี	30	30.61	40	27.59	70	28.81
จำนวนครูที่มีวุฒิการศึกษาพิเศษ (n ₁ = 30) (n ₂ = 40) (n ₁ = 70)						
ในโรงเรียน						
- 1 คน	16	53.33	20	50.00	36	51.43
- 2 คน	10	33.33	14	35.00	24	34.29
- 3 คน	2	6.67	3	7.50	5	7.14
- 4 คน	2	6.67	3	7.50	5	7.14

ตารางที่ 21 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N ₁ =243)	
ทางด้านอื่น ๆ						
- ไม่มี	12	12.24	21	14.48	33	13.58
- มี	86	87.76	124	85.52	210	86.42
จำนวนครูที่มีวุฒิอื่น ๆ ในโรงเรียน	(n ₁ = 86)		(n ₂ = 124)		(n ₁ = 210)	
- 1 – 10 คน	60	69.77	85	68.55	145	69.05
- 11 – 20 คน	15	17.44	21	16.93	36	17.14
- 21 – 30 คน	9	10.47	15	12.10	24	11.43
- 31 – 40 คน	2	2.32	3	2.42	5	2.38

จากตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานการบริหารงานบุคลากร ด้านวุฒิการศึกษาของครูที่ทำการสอนระดับก่อนประถมศึกษา ปรากฏผลดังนี้

วุฒิการศึกษาทางด้านอนุบาลศึกษา / ปฐมวัย

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีวุฒิการศึกษาทางด้านอนุบาลศึกษา / ปฐมวัย จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 94.24 โดยมีจำนวนครูที่มีวุฒิอนุบาลศึกษา / ปฐมวัยในโรงเรียน 1-10 คน มากที่สุด จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 59.83 รองลงมา จำนวนครู 11-20 คน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 17.90

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีวุฒิการศึกษาทางด้านอนุบาลศึกษา / ปฐมวัย จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 94.90 โดยมีจำนวนครูที่มีวุฒิอนุบาลศึกษา / ปฐมวัยในโรงเรียน 1-10 คน มากที่สุด จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 62.37 รองลงมา จำนวนครู 21-30 คน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 16.13

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีวุฒิการศึกษาทางด้านอนุบาลศึกษา / ปฐมวัย จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 93.79 โดยมีจำนวนครูที่มีวุฒิอนุบาลศึกษา / ปฐมวัยในโรงเรียน

เรียน 1-10 คน มากที่สุด จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 58.09 รองลงมา จำนวนครู 11-20 คน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 19.85

วุฒิการศึกษาทางการศึกษาพิเศษ

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีวุฒิการศึกษาทางการศึกษาพิเศษ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 28.81 โดยมีจำนวนครูที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ 1 คน มากที่สุด จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 51.43 รองลงมา จำนวนครู 2 คน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 34.29

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีวุฒิการศึกษาทางการศึกษาพิเศษ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30.61 โดยมีจำนวนครูที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ 1 คน มากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมา จำนวนครู 2 คน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีวุฒิการศึกษาทางการศึกษาพิเศษ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 27.59 โดยมีจำนวนครูที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ 1 คน มากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา จำนวนครู 2 คน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00

วุฒิการศึกษาทางด้านอื่น ๆ

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีวุฒิการศึกษาทางด้านอื่น ๆ จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 86.42 โดยมีจำนวนครูที่มีวุฒิทางด้านอื่น ๆ ในโรงเรียน 1-10 คน มากที่สุด จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 69.05 รองลงมา จำนวนครู 11-20 คน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีวุฒิการศึกษาทางด้านอื่น ๆ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 87.76 โดยมีจำนวนครูที่มีวุฒิทางด้านอื่น ๆ ในโรงเรียน 1-10 คน มากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 69.77 รองลงมา จำนวนครู 11-20 คน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.44

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีวุฒิการศึกษาทางด้านอื่น ๆ จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 85.52 โดยมีจำนวนครูที่มีวุฒิทางด้านอื่น ๆ ในโรงเรียน 1-10 คน มากที่สุด จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 68.55 รองลงมา จำนวนครู 11-20 คน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 16.93

ตารางที่ 22 แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน การบริหารงานบุคลากร ด้านการฝึกอบรมของครูที่ทำการสอนระดับก่อนประถมศึกษา

รายการ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
47. การฝึกอบรม						
ครูที่เคยผ่านการอบรม / สัมมนา						
ด้านการศึกษาพิเศษ						
- ไม่มี	6	6.12	5	3.45	11	4.53
- มี	92	93.88	140	96.55	232	95.47
จำนวนครูที่เคยผ่านการอบรม /	(n ₁ = 92)		(n ₂ = 140)		(n _t = 232)	
สัมมนาในโรงเรียน						
- 1 – 10 คน	70	76.09	107	76.43	177	76.29
- 11 – 20 คน	16	17.39	27	19.29	43	18.53
- 21 – 30 คน	0	0.00	0	0.00	0	0.00
- 31 – 40 คน	4	4.35	3	2.14	7	3.02
- มากกว่า 40 คน	2	2.17	3	2.14	5	2.16
ครูที่ไม่เคยผ่านการอบรม /						
สัมมนา ด้านการศึกษาพิเศษ						
- ไม่มี	27	27.55	42	28.97	69	28.40
- มี	71	72.45	103	71.03	174	71.60
จำนวนครูที่ไม่เคยผ่านการอบรม /	(n ₁ = 71)		(n ₂ = 103)		(n _t = 174)	
สัมมนาในโรงเรียน						
- 1 – 10 คน	30	42.25	42	40.78	72	41.38
- 11 – 20 คน	17	23.94	22	21.36	39	22.41
- 21 – 30 คน	15	21.13	24	23.30	39	22.41
- 31 – 40 คน	6	8.45	9	8.74	15	8.62
- มากกว่า 40 คน	3	4.23	6	5.82	9	5.18

จากตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานการบริหารงานบุคลากร ด้านการฝึกอบรมของครูที่ทำการสอนระดับก่อนประถมศึกษา ปรากฏผลดังนี้

ครูที่เคยผ่านการอบรม / สัมมนา ด้านการศึกษาพิเศษ

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีครูที่เคยผ่านการอบรม / สัมมนา ด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 95.47 โดยมีจำนวนครูที่เคยผ่านการอบรม / สัมมนา 1-10 คน มากที่สุด จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 76.29 รองลงมา จำนวนครู 11-20 คน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 18.53

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีครูที่เคยผ่านการอบรม / สัมมนา ด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 93.88 โดยมีจำนวนครูที่เคยผ่านการอบรม / สัมมนา 1-10 คน มากที่สุด จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 76.09 รองลงมา จำนวนครู 11-20 คน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 17.39

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีครูที่เคยผ่านการอบรม / สัมมนา ด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 96.55 โดยมีจำนวนครูที่เคยผ่านการอบรม / สัมมนา 1-10 คน มากที่สุด จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 76.43 รองลงมา จำนวนครู 11-20 คน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 19.29

ครูที่ไม่เคยผ่านการอบรม / สัมมนา ด้านการศึกษาพิเศษ

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีครูที่ไม่เคยผ่านการอบรม / สัมมนา ด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 71.60 โดยมีจำนวนครูที่เคยผ่านการอบรม / สัมมนา 1-10 คน มากที่สุด จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 41.38 รองลงมา จำนวนครู 11-20 คน และ 21-30 คน จำนวน 39 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 22.41

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีครูที่ไม่เคยผ่านการอบรม / สัมมนา ด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 72.45 โดยมีจำนวนครูที่เคยผ่านการอบรม / สัมมนา 1-10 คน มากที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 42.25 รองลงมา จำนวนครู 11-20 คน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 23.94

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีครูที่ไม่เคยผ่านการอบรม / สัมมนา ด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 71.03 โดยมีจำนวนครูที่เคยผ่านการอบรม / สัมมนา

1-10 คน มากที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 40.78 รองลงมา จำนวนครู 21-30 คน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 23.30

ตารางที่ 23 แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงานบริหารงานบุคลากร

สภาพการบริหารงานบุคลากร	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่ (N ₁ =98)	ร้อยละ	ความถี่ (N ₂ =145)	ร้อยละ	ความถี่ (N _t =243)	ร้อยละ
48. เกณฑ์การคัดเลือกครูเข้าสอนใน ชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก						
- ไม่มี	48	48.98	65	44.83	113	46.50
- มี	50	51.02	80	55.17	130	53.50
เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	(n ₁ = 50)		(n ₂ = 80)		(n _t = 130)	
- คุณวุฒิในการศึกษา	19	38.00	34	42.50	53	40.77
- เคยได้รับการอบรม / สัมมนา เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กออทิสติก	39	78.00	56	70.00	95	73.08
- ประสบการณ์ในการทำงาน	35	70.00	57	71.25	92	70.88
- ตามความสมัครใจ / ความ สนใจของคุณ	30	60.00	43	53.75	73	56.15
- ความถนัดและความสามารถ ของคุณ	35	70.00	51	63.75	86	66.16
- อื่น ๆ	3	6.00	2	2.50	5	3.85

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 (ต่อ)

สภาพการบริหารงานบุคลากร	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
49. การเตรียมการเพื่อช่วยให้						
บุคลากรปฏิบัติงานด้านการ						
จัดการเรียนร่วม						
- ไม่มี	28	28.57	43	29.66	71	29.22
- มี	70	71.43	102	70.34	172	70.78
ดำเนินการโดย	(n ₁ = 70)		(n ₂ = 102)		(n _t = 172)	
- จัดประชุมชี้แจงให้ผู้มีส่วน	40	57.14	58	56.86	98	56.98
เกี่ยวข้องทราบจุดมุ่งหมาย						
และแนวทางปฏิบัติในการ						
จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็ก						
ออทิสติก รวมถึงรู้และเข้าใจ						
ธรรมชาติของเด็กออทิสติก						
- ส่งครูเข้ารับการอบรม	65	92.86	89	87.25	154	89.53
- เตรียมเอกสารทางวิชาการ	49	70.00	64	62.75	113	65.70
สำหรับค้นคว้า						
- เตรียมสื่อการเรียนการสอน	25	35.71	35	34.31	60	34.88
- อื่น ๆ	6	8.57	4	3.92	10	5.81

ตารางที่ 23 (ต่อ)

สภาพการบริหารงานบุคลากร	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
50. วิธีการส่งเสริมให้ครูดำเนินการ						
จัดกิจกรรมเรียนร่วมสำหรับเด็ก						
ออกทัศนคติ						
- ไม่มี	19	19.39	34	23.45	53	21.81
- มี	79	80.61	111	76.55	190	78.19
โดยใช้วิธีการ	(n ₁ = 79)		(n ₂ = 111)		(n _t = 190)	
- ส่งครูเข้ารับการอบรมทาง	53	67.09	76	68.47	129	67.89
วิชาการ						
- ส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับ	67	84.81	93	83.78	160	84.21
เด็กออกทัศนคติ						
- พาครูไปทัศนศึกษาดูงาน	25	31.65	38	34.23	63	33.16
โรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จใน						
การจัดเด็กออกทัศนคติเรียนร่วม						
- จัดครูผู้ช่วยให้อย่างเพียงพอ	32	40.51	45	40.54	77	40.53
- จัดงบประมาณในการ	17	21.52	20	18.02	37	19.47
ดำเนินงาน						
- จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก	27	34.18	41	36.94	68	35.19
ความสะอาดสนับสนุน						
- อื่น ๆ	2	2.53	8	7.21	10	5.26

ตารางที่ 23 (ต่อ)

สภาพการบริหารงานบุคลากร	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
51. การบำรุงขวัญบุคลากรที่จัดการสอนในชั้นเรียนร่วม						
- ไม่มี	46	46.94	66	45.52	112	46.09
- มี	52	53.06	79	54.48	131	53.91
โดยใช้วิธีการ	(n ₁ = 52)		(n ₂ = 79)		(n _t = 131)	
- เพิ่มสวัสดิการให้	23	44.23	35	44.30	58	44.27
- จัดทัศนศึกษา	22	42.31	39	49.37	61	46.56
- ให้เงินประจำตำแหน่ง	15	28.85	12	15.19	27	20.61
- การจัดส่งสรวด์	25	48.08	36	45.57	61	46.56
- บำเหน็จความชอบแก่ครูที่มีผลงานตามความเป็นจริง	8	15.38	23	29.11	31	23.66
- ประกาศเกียรติคุณยกย่องคุณความดีของครู	12	23.08	15	18.99	27	20.61
- จัดสภาพห้องทำงานของครูให้สะดวกสบาย	15	28.85	15	18.99	30	22.90
- อื่น ๆ	5	9.62	6	7.59	11	8.40
52. การพัฒนามูลสารเพื่อเพิ่มความรู้อะและประสบการณ์ดำเนินการในด้าน						
- การเขียนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล	35	35.81	69	47.59	104	42.80
- การปรับปรุงพฤติกรรม	57	58.16	90	62.07	147	60.49
- ความรู้เรื่องธรรมชาติของเด็กออทิสติก	55	56.12	71	48.97	126	51.85
- จิตวิทยาเด็กออทิสติก	39	39.80	61	42.07	100	41.15
- กลวิธีและเทคนิคการสอนและการจัดกิจกรรมใหม่ ๆ	50	51.02	69	47.59	119	48.97
- อื่น ๆ	7	7.14	6	4.14	13	5.35

ตารางที่ 23 (ต่อ)

สภาพการบริหารงานบุคลากร	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N ₁ =243)	
53. การติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของครู						
- ไม่มี	6	6.12	14	9.66	20	8.23
- มี	92	93.88	131	90.34	223	91.77
ดำเนินการโดย	(n ₁ = 92)		(n ₂ = 131)		(n ₁ = 223)	
- แต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน	22	23.91	38	29.01	60	26.91
- ใช้ใบประเมินผลของโรงเรียน	36	39.13	63	48.09	99	44.39
- ให้จัดทำเป็นรายงานการปฏิบัติงาน	46	50.00	69	52.67	115	51.57
- การสังเกต	71	77.17	86	65.65	157	70.40
- อื่น ๆ	9	9.78	7	5.34	16	7.17

จากตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์การบริหารงานบุคลากร ปรากฏผลดังนี้

เกณฑ์การคัดเลือกครูเข้าสอนในชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีเกณฑ์การคัดเลือกครูเข้าสอนในชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 โดยมีเกณฑ์ที่ใช้พิจารณา เคยได้รับการอบรม / สัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็ก ออทิสติก มากที่สุด จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 73.08 รองลงมา ประสพการณ์ในการทำงาน จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 70.88 และ คุณวุฒิในการศึกษา น้อยที่สุด จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 40.70

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีเกณฑ์การคัดเลือกครูเข้าสอนในชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 51.02 โดยมีเกณฑ์ที่ใช้พิจารณา เคยได้รับการอบรม / สัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 78.00 รองลงมา ประสพการณ์ในการทำงาน และ

ความถนัดและความสามารถ จำนวน 35 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 70.00 และ คุณวุฒิในการศึกษา น้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ครูทุกห้องต้องรับเด็กออทิสติกไม่เกินห้องละ 2 คน (ความถี่ = 2)
- โดยการสังเกต (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีเกณฑ์การคัดเลือกครูเข้าสอนในชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 55.17 โดยมีเกณฑ์ที่ใช้พิจารณา ประสิทธิภาพในการทำงาน มากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 71.25 รองลงมา เคยได้รับการอบรม / สัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 และ คุณวุฒิในการศึกษา น้อยที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ครูทุกห้องต้องรับเด็กออทิสติกไม่เกินห้องละ 2 คน (ความถี่ = 2)

การเตรียมการเพื่อช่วยให้บุคลากรปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนร่วม

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการเตรียมการเพื่อช่วยให้บุคลากรปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนร่วม จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 70.78 ดำเนินการโดย ส่งครูเข้ารับการอบรม มากที่สุด จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 89.53 รองลงมา เตรียมเอกสารทางวิชาการสำหรับค้นคว้า จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 65.70 และ เตรียมสื่อการเรียนการสอน น้อยที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 34.88

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการเตรียมการเพื่อช่วยให้บุคลากรปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนร่วม จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 ดำเนินการโดย ส่งครูเข้ารับการอบรม มากที่สุด จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 92.86 รองลงมา เตรียมเอกสารทางวิชาการสำหรับค้นคว้า จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 และ เตรียมสื่อการเรียนการสอน น้อยที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- สัมภาษณ์ผู้ปกครองเพื่อทราบพฤติกรรมเด็กก่อนเข้าเรียน (ความถี่ = 4)
- มีทีมการศึกษาพิเศษคอยให้คำชี้แนะปรึกษา (ความถี่ = 2)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการเตรียมการเพื่อช่วยให้บุคลากรปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนร่วม จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 70.34 ดำเนินการโดย ส่งครูเข้ารับการอบรม มากที่สุด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 87.25 รองลงมา เตรียมเอกสารทางวิชาการ สำหรับค้นคว้า จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 62.75 และ เตรียมสื่อการเรียนการสอน น้อยที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 34.31

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- มีทีมการศึกษาพิเศษคอยให้คำชี้แนะปรึกษา (ความถี่ = 2)
- ส่งครูไปปฏิบัติจริงที่สถาบันมูลนิธิแสงสว่าง (ความถี่ = 1)
- ศึกษาดูงานทั้งภายในและต่างประเทศ (ความถี่ = 1)

วิธีการส่งเสริมให้ครูดำเนินการจัดกิจกรรมเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีวิธีการส่งเสริมให้ครูดำเนินการจัดกิจกรรมเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 78.19 โดยใช้วิธีการ ส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 84.21 รองลงมา ส่งครูเข้ารับการอบรมทางวิชาการ จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 67.89 และ จัดงบประมาณในการดำเนินงาน น้อยที่สุด จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 19.47

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีวิธีการส่งเสริมให้ครูดำเนินการจัดกิจกรรมเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 80.61 โดยใช้วิธีการ ส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 84.81 รองลงมา ส่งครูเข้ารับการอบรมทางวิชาการ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 67.09 และ จัดงบประมาณในการดำเนินงาน น้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 21.52

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ช่วยสร้างความเข้าใจให้กับผู้ปกครองมิให้คาดหวังในตัวเด็กสูงเกินไป (ความถี่ = 2)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีวิธีการส่งเสริมให้ครูดำเนินการจัดกิจกรรมเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 76.55 โดยใช้วิธีการ ส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 83.78 รองลงมา ส่งครูเข้ารับการอบรมทางวิชาการ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 68.47 และ จัดงบประมาณในการดำเนินงาน น้อยที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 18.02

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง (ความถี่ = 8)

การบำรุงขวัญบุคลากรที่จัดการสอนในชั้นเรียนร่วม

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการบำรุงขวัญบุคลากรที่จัดการสอนในชั้นเรียนร่วม จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 53.91 โดยใช้วิธีการ จัดทัศนศึกษา และ การจัดสังสรรค์ มากที่สุด จำนวน 61 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 46.56 รองลงมา เพิ่มสวัสดิการให้ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 44.27 และ ประกาศเกียรติคุณยกย่องคุณความดีของครู น้อยที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 20.61

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการบำรุงขวัญบุคลากรที่จัดการสอนในชั้นเรียนร่วม จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 53.06 โดยใช้วิธีการ การจัดสังสรรค์ มากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 48.08 รองลงมา เพิ่มสวัสดิการให้ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 44.23 และ บำเหน็จความชอบแก่ครูที่มีผลงานตามความเป็นจริง น้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ส่งเสริมให้ทุนการศึกษาต่อ/ทุนเยี่ยมเรียนต่อปริญญาโท (ความถี่ = 2)
- ให้เงินสำหรับครูและผู้ช่วยตามจำนวนเด็ก (ความถี่ = 2)
- แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการประชุมในเรื่องการปรับพฤติกรรมชี้ให้เห็นว่าครูสามารถพลิกสถานการณ์จนครูเกิดการเรียนรู้ (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการบำรุงขวัญบุคลากรที่จัดการสอนในชั้นเรียนร่วม จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 54.48 โดยใช้วิธีการ จัดทัศนศึกษา มากที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 49.37 รองลงมา การจัดสังสรรค์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 45.57 และการให้เงินประจำตำแหน่ง น้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 15.19

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ชมเชยให้กำลังใจให้ครูมีความภูมิใจในงานที่ทำ มองงานที่ทำในแง่ดีเป็นการเสริมประสบการณ์ (ความถี่ = 3)
- ให้เงินสำหรับครูและผู้ช่วยตามจำนวนเด็ก (ความถี่ = 2)
- ส่งเสริมให้ทุนการศึกษาต่อ/ทุนเยี่ยมเรียนต่อปริญญาโท (ความถี่ = 1)

การพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล การพัฒนาบุคลากร เพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์ ดำเนินการในด้านการปรับพฤติกรรม มากที่สุด จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 60.49 รองลงมา ด้านความรู้เรื่องธรรมชาติของเด็กออทิสติก จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 51.85 และ ด้านจิตวิทยาเด็กออทิสติก น้อยที่สุด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 41.15

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล การพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์ ดำเนินการในด้านการปรับพฤติกรรม มากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 58.16 รองลงมา ด้านความรู้เรื่องธรรมชาติของเด็กออทิสติก จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 56.12 และ ด้านการเขียนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล น้อยที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35.81

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- การประเมินพัฒนาการ (ความถี่ = 4)
- การคัดแยกเด็ก (ความถี่ = 2)
- การใช้กิจกรรมเชิงบวกกับเด็กปฐมวัย (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล การพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์ ดำเนินการในด้านการปรับพฤติกรรม มากที่สุด จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 62.07 รองลงมา ด้านความรู้เรื่องธรรมชาติของเด็กออทิสติก จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 48.97 และ ด้านจิตวิทยาเด็กออทิสติก น้อยที่สุด จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 42.07

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- การปรับปรุงหลักสูตร (ความถี่ = 4)
- การคัดแยกเด็ก (ความถี่ = 1)
- การสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล (ความถี่ = 1)

การติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของครู

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของครู จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 91.77 ดำเนินการโดย การสังเกต มากที่สุด จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 70.40 รองลงมา ให้จัดทำเป็นรายงานการปฏิบัติ

งาน จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 51.57 และ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน น้อยที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 26.91

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการติดตามประเมินผล การปฏิบัติงานของครู จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 93.88 ดำเนินการโดย การสังเกต มากที่สุด จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 77.17 รองลงมา ให้จัดทำเป็นรายงานการปฏิบัติงาน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน น้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 23.91

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ทดสอบความรู้ทางวิชาการ กิจกรรม ตามศักยภาพ (ความถี่ = 2)
- การนิเทศการสอน/การประชุมปรึกษาการสอน (ความถี่ = 2)
- จัดแสดงผลงานเพื่อดูการจัดกิจกรรมเสริมพัฒนาการของเด็ก (ความถี่ = 2)
- พูดคุยสัมภาษณ์ (ความถี่ = 2)
- ประชุมสรุปผลงาน (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของครู จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 90.34 ดำเนินการโดย การสังเกต มากที่สุด จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 65.65 รองลงมา ให้จัดทำเป็นรายงานการปฏิบัติงาน จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 52.67 และ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน น้อยที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 29.01

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- การนิเทศการสอน/การประชุมปรึกษาการสอน (ความถี่ = 3)
- มีการเขียนรายงานพัฒนาการประจำเดือน (ความถี่ = 3)
- ประชุมสรุปผลงาน (ความถี่ = 1)

ตอนที่ 3.3 การดำเนินงานการบริหารงานกิจการนักเรียน ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน
บริหารงานกิจการนักเรียน

สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่ (N ₁ =98)	ร้อยละ	ความถี่ (N ₂ =145)	ร้อยละ	ความถี่ (N _t =243)	ร้อยละ
54. ผู้ที่รับผิดชอบในการกำหนด						
เกณฑ์และเสนอแนะการพิจารณา						
รับเด็กออทิสติก						
- ผู้บริหารโรงเรียน	76	77.55	125	86.21	201	82.72
- ผู้รับผิดชอบโครงการจัดการเรียนร่วม	14	14.29	21	14.48	35	14.40
- หัวหน้างานวิชาการ	25	25.51	36	24.48	61	25.10
- ครูผู้สอน	28	28.57	44	30.34	72	29.63
- ครูการศึกษาพิเศษ	13	13.27	18	12.41	31	12.76
- อื่น ๆ	10	10.20	11	7.59	21	8.64
55. การคัดแยกเด็ก						
- ไม่มี	39	39.80	70	48.28	109	44.86
- มี	59	60.20	75	51.72	134	55.14
ด้วยวิธี	(n ₁ = 59)		(n ₂ = 75)		(n _t = 134)	
- ใช้แบบสังเกตพฤติกรรม	37	62.71	39	52.00	76	56.72
- ใช้แบบสำรวจประเมินค่า	8	13.56	5	6.67	13	9.70
- ใช้การสังเกตโดยครูผู้สอน	48	81.36	64	85.33	112	83.58
ผู้ปกครอง หรือ ผู้ใกล้ชิด						
- ปริญญาแพทย์ หรือ	38	64.41	39	52.00	77	57.46
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะการ						
- อื่น ๆ	2	3.39	4	3.33	6	4.48
ดำเนินการโดย						
- ผู้บริหาร	40	67.80	64	85.33	104	77.61
- ครูประจำชั้น	45	76.27	62	82.67	107	79.85
- คณะกรรมการที่ผู้บริหาร	6	10.17	7	9.33	13	9.70
แต่งตั้ง						
- ผู้ปกครองเด็กออทิสติก	23	38.98	29	38.67	52	38.81
- อื่น ๆ	22	37.29	15	20.00	37	27.61

ตารางที่ 24 (ต่อ)

สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N ₁ =243)	
56. การจัดเด็กออกทิสติกเข้าชั้นเรียน						
จัดโดย						
- จัดตามความสามารถเด็ก	54	55.10	77	53.10	107	44.03
- จัดตามหลักการอนุบาลศึกษา	50	51.02	90	62.07	140	57.61
- อื่น ๆ	10	10.20	8	5.52	18	7.41
57. จำนวนนักเรียนต่อครูในชั้นเรียนร่วม						
เรียนร่วม						
- 11 - 15 คน : ครู 1 คน	49	50.00	63	43.45	112	46.09
- 16 - 20 คน : ครู 1 คน	10	10.20	19	13.10	29	11.94
- 21 - 25 คน : ครู 1 คน	14	14.29	23	15.86	37	15.22
- 26 - 30 คน : ครู 1 คน	9	9.18	15	10.34	24	9.88
- 31 - 35 คน : ครู 1 คน	3	3.06	6	4.14	9	3.70
- อื่น ๆ	13	13.27	19	13.10	32	13.17
58. จำนวนเด็กออกทิสติกในชั้นเรียนร่วม						
- 1 คน : 1 ห้องเรียน	65	66.33	93	64.14	158	65.02
- 2 คน : 1 ห้องเรียน	29	29.59	38	26.21	67	27.57
- มากกว่า 2 คน : 1 ห้องเรียน	4	4.08	14	9.65	18	7.41

ตารางที่ 24 (ต่อ)

สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
59. การจัดบริการอาหารกลางวัน						
เฉพาะสำหรับเด็กออทิสติก						
- ไม่มี	46	46.94	71	48.97	117	48.15
- มี	52	53.06	74	51.03	126	51.85
ดำเนินการโดย	(n ₁ = 52)		(n ₂ = 74)		(n _t = 126)	
- จัดให้เหมือนเด็กปกติ	49	94.23	69	93.24	118	93.65
- จัดแยกเฉพาะเป็นรายบุคคล โดยไม่มีการเปลี่ยนรายการ อาหาร	1	1.02	2	1.38	3	2.38
- จัดเมนูพิเศษสำหรับเด็ก ออทิสติกซึ่งจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงรายการ อาหารบ่อย เหมือนเด็กปกติ	3	3.06	2	1.38	5	3.97
- อื่น ๆ	5	5.10	3	2.07	8	6.35
60. การจัดให้มีห้องบริหารเสริมเพื่อ						
พัฒนาเด็กออทิสติก						
- ไม่มี	65	66.33	102	70.34	167	68.72
- มี	33	33.67	43	29.66	76	31.28
โดยจัดให้มีห้อง	(n ₁ = 33)		(n ₂ = 43)		(n _t = 76)	
- ห้องสำหรับซ่อมเสริมให้แก่ เด็กออทิสติก	17	51.52	14	32.56	31	40.79
- ห้องกายภาพบำบัด	5	15.15	11	25.58	16	21.05
- ห้องฝึกพูดและแก้ไขการพูด	11	33.33	16	37.21	27	35.53
- ห้องดนตรีบำบัด	10	30.30	8	18.60	18	23.68
- ห้องฝึกทักษะชีวิตประจำวัน	11	33.33	15	34.88	26	34.21
- สระว่ายน้ำ	18	54.55	21	48.84	39	51.32
- อื่น ๆ	6	18.18	5	11.63	11	14.47

ตารางที่ 24 (ต่อ)

สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N ₁ =243)	
61. การจัดให้มีบริการพิเศษเพื่อ						
พัฒนาเด็กออทิสติก						
- ไม่มี	59	60.20	94	64.83	153	62.96
- มี	39	39.80	51	35.17	90	37.04
โดยจัดให้มีบริการ	(n ₁ = 39)		(n ₂ = 51)		(n ₁ = 90)	
- แพทย์มาตรวจสุขภาพ	15	38.46	13	25.49	28	31.11
- นักจิตวิทยาสำหรับช่วยเหลือ	12	30.77	16	31.37	28	31.11
เด็กออทิสติก						
- นักกิจกรรมบำบัดมาฟื้นฟู	9	23.08	14	27.45	23	25.56
สมรรถภาพให้แก่เด็กออทิสติก						
- นักแก้ไขการพูดมาฝึกพูดและ	10	25.64	13	25.49	26	28.89
แก้ไขการพูดให้แก่เด็กออทิสติก						
- นักสังคมสงเคราะห์มาให้	8	20.51	3	5.88	11	12.22
บริการแนะแนวและให้						
คำปรึกษาแก่ผู้ปกครอง						
เด็กออทิสติก						
- มีครูพี่เลี้ยงเพิ่มพิเศษประจำ	20	51.28	22	43.14	42	46.67
ห้องเรียนทุกห้องที่มีเด็ก						
ออทิสติกเรียนร่วมอยู่						
- อื่น ๆ	8	20.51	8	15.69	16	17.78

ตารางที่ 24 (ต่อ)

สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
62. การส่งเสริมให้เด็กออกทัศนคติเข้า ร่วมกิจกรรม						
- ไม่มี	10	10.20	18	12.41	28	11.52
- มี	88	89.80	127	87.59	215	88.48
โดยส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรม	(n ₁ = 88)		(n ₂ = 127)		(n _t = 215)	
- กิจกรรมทางศาสนา	52	59.09	91	71.65	143	66.51
- กีฬานักเรียน	60	68.18	99	77.95	159	73.95
- ทัศนศึกษา	74	84.09	100	78.74	174	80.93
- อื่น ๆ	30	34.09	26	20.47	56	26.05
63. วิธีการติดตามผลนักเรียนที่จบ การศึกษา						
- ไม่มีการติดตาม	6	6.12	15	10.34	21	8.64
- สอบถามจากครู - อาจารย์	30	30.61	44	30.34	74	30.45
- สอบถามจากผู้ปกครอง	85	86.73	122	84.14	207	85.19
- อื่น ๆ	7	7.14	11	7.59	18	7.41

จากตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักเรียน ปรากฏผลดังนี้

ผู้รับผิดชอบในการกำหนดเกณฑ์และเสนอแนะการพิจารณารับเด็กออกทัศนคติ

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล ผู้ที่รับผิดชอบในการกำหนดเกณฑ์และเสนอแนะการพิจารณารับเด็กออกทัศนคติ คือ ผู้บริหารโรงเรียน มากที่สุด จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 82.72 รองลงมา ครูผู้สอน จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 29.63 และ ครูการศึกษาพิเศษ น้อยที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 12.76

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล ผู้ที่รับผิดชอบในการกำหนดเกณฑ์และเสนอแนะการพิจารณารับเด็กออกทัศนคติ คือ ผู้บริหารโรงเรียน มากที่สุด จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 77.55 รองลงมา ครูผู้สอน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และ ครูการศึกษาพิเศษ น้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13.27

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- กลุ่มผู้ปกครองอาสา (ความถี่ = 2)
- ผู้รับใบอนุญาต (ความถี่ = 2)
- ฝ่ายทะเบียน ธุรการ (ความถี่ = 2)
- หัวหน้าแผนกอนุบาล (ความถี่ = 2)
- ฝ่ายประชาสัมพันธ์ที่จัดให้รับสมัคร (ความถี่ = 1)
- คณะกรรมการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย ครูและผู้ปกครอง (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล ผู้ที่รับผิดชอบในการกำหนดเกณฑ์และเสนอแนะการพิจารณาเข้ารับเด็กออกติสติก คือ ผู้บริหารโรงเรียน มากที่สุด จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 86.21 รองลงมา ครูผู้สอน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 30.34 และ ครูการศึกษาพิเศษ น้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 12.41

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ฝ่ายทะเบียน ธุรการ (ความถี่ = 6)
- ฝ่ายประชาสัมพันธ์ที่จัดให้รับสมัคร (ความถี่ = 5)

การคัดแยกเด็ก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการคัดแยกเด็ก จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 55.14 ด้วยวิธี ใช้การสังเกตโดยครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือ ผู้ใกล้ชิด มากที่สุด จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 83.58 รองลงมา ปรึกษาแพทย์ หรือ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 57.46 และ ใช้แบบสำรวจประเมินค่า น้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70

และดำเนินการโดย ครูประจำชั้น มากที่สุด จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 79.85 รองลงมา ผู้บริหาร จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 77.61 และ คณะกรรมการที่ผู้บริหารแต่งตั้ง น้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการคัดแยกเด็ก จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 60.20 ด้วยวิธี ใช้การสังเกตโดยครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือ ผู้ใกล้ชิด มากที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 81.36 รองลงมา ปรึกษาแพทย์ หรือ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะการ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 64.41 และ ใช้แบบสำรวจประเมินค่า น้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 13.56

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ผลการวินิจฉัยของแพทย์ (ความถี่ = 2)

และดำเนินการโดย ครูประจำชั้น มากที่สุด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 76.27 รองลงมา ผู้บริหาร จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 67.80 และ คณะกรรมการที่ผู้บริหารแต่งตั้ง น้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.17

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ครูจัดการเรียนร่วมประจำโครงการ (ความถี่ = 11)
- หัวหน้าแผนก / หัวหน้าฝ่าย อนุบาล (ความถี่ = 6)
- ครูการศึกษาพิเศษ (ความถี่ = 5)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการคัดแยกเด็ก จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 51.72 ด้วยวิธี ใช้การสังเกตโดยครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือ ผู้ใกล้ชิด มากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 85.33 รองลงมา ใช้แบบสังเกตพฤติกรรม และ ปรัชญาแพทย์ หรือ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะการ จำนวน 39 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 52.00 และ ใช้แบบสำรวจประเมินค่า น้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- จุดบันทึกพฤติกรรม (ความถี่ = 3)
- ผลการวินิจฉัยของแพทย์ (ความถี่ = 1)

และดำเนินการโดย ผู้บริหาร มากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 85.33 รองลงมา ครูประจำชั้น จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 82.67 และ คณะกรรมการที่ผู้บริหารแต่งตั้ง น้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 9.33

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ครูการศึกษาพิเศษ (ความถี่ = 6)
- หัวหน้าแผนก / หัวหน้าฝ่าย อนุบาล (ความถี่ = 5)
- ครูจัดการเรียนร่วมประจำโครงการ (ความถี่ = 2)
- ผู้เชี่ยวชาญที่มาดูแลรับพฤติกรรมน้อง (ความถี่ = 2)

การจัดเด็กออทิสติกเข้าชั้นเรียน

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล การจัดเด็กออทิสติกเข้าชั้นเรียน จัดตามหลักการอนุบาลศึกษา มากที่สุด จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 57.61 รองลงมา จัดตามความสามารถเด็ก จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 44.03

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล การจัดเด็กออทิสติกเข้าชั้นเรียน จัดตามความสามารถเด็ก มากที่สุด จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 55.10 รองลงมา จัดตามหลักการอนุบาลศึกษา จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 51.02

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ตามพัฒนาการของเด็ก (ความถี่ = 4)
- ตามความพร้อมของครูผู้สอน (ความสามารถและความสนใจ) (ความถี่ = 2)
- เลขประจำตัวนักเรียน (ความถี่ = 2)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล การจัดเด็กออทิสติกเข้าชั้นเรียน จัดตามหลักการอนุบาลศึกษา มากที่สุด จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 62.07 รองลงมา จัดตามความสามารถเด็ก จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 53.10

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- จัดตามอายุและความต้องการของผู้ปกครอง (ความถี่ = 5)
- ตามความพร้อมของครูผู้สอน (ความสามารถและความสนใจ) (ความถี่ = 3)

จำนวนนักเรียนต่อครูในชั้นเรียนรวม

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล จำนวนนักเรียนต่อครูในชั้นเรียนรวม เท่ากับ 11-15 คน : ครู 1 คน มากที่สุด จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 46.09 รองลงมา 21-25 คน : ครู 1 คน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 15.22 และ 31-35 คน : ครู 1 คน น้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล จำนวนนักเรียนต่อครูในชั้นเรียนรวม เท่ากับ 11-15 คน : ครู 1 คน มากที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา 21-25 คน : ครู 1 คน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และ 31-35 คน : ครู 1 คน น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.06

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- 6-8 คน : ครู 1 คน (ความถี่ = 4)
- 3-5 คน : ครู 1 คน (ความถี่ = 2)
- เด็กปกติ 25 คนและเด็กออทิสติก 1 คน : ครู 2 คน (ความถี่ = 1)
- 21-25 คน : ครู 1 คน และครูการศึกษาพิเศษ 1 คน (ความถี่ = 1)
- 10 คน : ครู 1 คน (ความถี่ = 1)
- 21-25 คน : ครู 1 คน (ความถี่ = 1)
- 25-35 คน : ครู 2 คน (ความถี่ = 1)
- 30-32 คน : ครู 2-3 คน (ความถี่ = 1)
- ขึ้นอยู่กับจำนวนเด็กในแต่ละปี (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล จำนวนนักเรียนต่อครูในชั้นเรียนร่วม เท่ากับ 11-15 คน : ครู 1 คน มากที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 43.45 รองลงมา 21-25 คน : ครู 1 คน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 15.86 และ 31-35 คน : ครู 1 คน น้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.14

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- 20-25 คน : ครู 2 คน (ความถี่ = 8)
- 10 คน : ครู 1 คน (ความถี่ = 3)
- 6-8 คน : ครู 1 คน (ความถี่ = 2)
- 3-5 คน : ครู 1 คน (ความถี่ = 2)
- 12-20 คน : ครู 2 คน (ความถี่ = 2)
- 30-32 คน : ครู 2-3 คน (ความถี่ = 1)
- ขึ้นอยู่กับจำนวนเด็กในแต่ละปี (ความถี่ = 1)

จำนวนเด็กออทิสติกในชั้นเรียนร่วม

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล จำนวนเด็กออทิสติกในชั้นเรียนร่วม เท่ากับ 1 คน : 1 ห้องเรียน มากที่สุด จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 65.02 รองลงมา 2 คน : 1 ห้องเรียน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 27.57

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล จำนวนเด็กออทิสติกในชั้นเรียนร่วม เท่ากับ 1 คน : 1 ห้องเรียน มากที่สุด จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 66.33 รองลงมา 2 คน : 1 ห้องเรียน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 29.59

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล จำนวนเด็กออทิสติกในชั้นเรียนร่วม เท่ากับ 1 คน : 1 ห้องเรียน มากที่สุด จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 64.14 รองลงมา 2 คน : 1 ห้องเรียน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 26.21

การจัดบริการอาหารกลางวันเฉพาะสำหรับเด็กออทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการจัดบริการอาหารกลางวันเฉพาะสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 51.85 ดำเนินการโดยจัดให้เหมือนเด็กปกติ มากที่สุด จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 93.65 รองลงมา จัดเมนูพิเศษสำหรับเด็กออทิสติกซึ่งจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงรายการอาหารบ่อยเหมือนเด็กปกติ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.97 และ จัดแยกเฉพาะเป็นรายบุคคลโดยไม่มีการเปลี่ยนรายการอาหารบ่อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.38

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการจัดบริการอาหารกลางวันเฉพาะสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 53.06 ดำเนินการโดยจัดให้เหมือนเด็กปกติ มากที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 94.23 รองลงมา จัดเมนูพิเศษสำหรับเด็กออทิสติกซึ่งจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงรายการอาหารบ่อยเหมือนเด็กปกติ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.06 และ จัดแยกเฉพาะเป็นรายบุคคลโดยไม่มีการเปลี่ยนรายการอาหารบ่อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.02

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- พยายามให้ทานเหมือนเด็กปกติก่อน ถ้าอาหารบางประเภทเด็กไม่ทานเลยก็จะเปลี่ยนเป็นอาหารที่เด็กชอบให้ (ความถี่ = 3)
- จัดพิเศษ ถ้าจำเป็นคือกินยากจริง ๆ (ความถี่ = 1)
- จัดให้ตามความต้องการของเด็ก (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการจัดบริการอาหารกลางวันเฉพาะสำหรับเด็ก ออทิสติก จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 51.03 ดำเนินการโดยจัดให้เหมือนเด็กปกติ มากที่สุด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 93.24 รองลงมา จัดเมนูพิเศษสำหรับเด็กออทิสติกซึ่งจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงรายการอาหารบ่อยเหมือนเด็กปกติ และ จัดแยกเฉพาะเป็นรายบุคคลโดยไม่มี การเปลี่ยนรายการอาหาร จำนวน 2 คนเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 1.38

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ถ้าผู้ปกครองหรือแพทย์ ขอให้งดอาหารบางอย่าง โรงเรียนก็จะให้ความร่วมมือประสานงานอย่างต่อเนื่อง (ความถี่ = 2)
- จัดให้ตามความต้องการของเด็ก (ความถี่ = 1)

การจัดให้มีห้องบริหารเสริมเพื่อพัฒนาเด็กออทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการจัดห้องบริหารเสริมเพื่อพัฒนาเด็กออทิสติก จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 31.28 โดยจัดให้มี สระว่ายน้ำ มากที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมา ห้องสำหรับซ่อมเสริมให้แก่เด็กออทิสติก จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 40.79 และ ห้องกายภาพบำบัด น้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการจัดห้องบริหารเสริมเพื่อพัฒนาเด็กออทิสติก จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33.67 โดยจัดให้มี สระว่ายน้ำ มากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 54.55 รองลงมา ห้องสำหรับซ่อมเสริมให้แก่เด็กออทิสติก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 51.52 และ ห้องกายภาพบำบัด น้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ห้องปรับพฤติกรรม (ความถี่ = 3)
- ห้องกระตุ้นระบบรับความรู้สึก (ความถี่ = 2)
- ห้องเล่นส่งเสริมประสาทรับความรู้สึก (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการจัดห้องบริหารเสริมเพื่อพัฒนาเด็กออทิสติก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 29.66 โดยจัดให้มี สระว่ายน้ำ มากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 48.84 รองลงมา ห้องฝึกพูดและแก้ไขการพูด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 37.21 และ ห้องดนตรีบำบัด น้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 18.60

ข้อที่ตอบอื่น ๆ ครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- คลินิกให้คำปรึกษาแก่ครูและผู้ปกครอง ในเรื่องพัฒนาการ การเรียน และการเลี้ยงดู (ความถี่ = 3)
- ห้องกระตุ้นระบบรับความรู้สึก (ความถี่ = 2)

การจัดให้มีบริการพิเศษเพื่อพัฒนาเด็กออทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการจัดให้บริการพิเศษเพื่อพัฒนาเด็กออทิสติก จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 37.04 โดยจัดบริการ มีครูพี่เลี้ยงเพิ่มพิเศษประจำห้องเรียนทุกห้องที่มีเด็กออทิสติกร่วมอยู่ มากที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมา มีแพทย์มาตรวจสุขภาพ และมีนักจิตวิทยาสำหรับช่วยเหลือเด็กออทิสติก จำนวน 28 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 31.11 และมีนักสังคมสงเคราะห์มาให้บริการแนะแนวและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กออทิสติก น้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.22

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการจัดให้บริการพิเศษเพื่อพัฒนาเด็กออทิสติก จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 39.80 โดยจัดบริการ มีครูพี่เลี้ยงเพิ่มพิเศษประจำห้องเรียนทุกห้องที่มีเด็กออทิสติกร่วมอยู่ มากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 51.28 รองลงมา มีแพทย์มาตรวจสุขภาพ จำนวน 15 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 38.46 และมีนักสังคมสงเคราะห์มาให้บริการแนะแนวและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กออทิสติก น้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 20.51

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- พานักเรียนไปฝึกยังสถานที่ที่ช่วยเหลือเด็กออทิสติก เช่น มูลนิธิแสงสว่าง (ความถี่ = 4)
- ให้เพื่อนช่วยเพื่อน (ความถี่ = 2)
- มีครูการศึกษาพิเศษมาปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ให้กับเด็กสัปดาห์ละ 1 วัน (ความถี่ = 1)
- ครูทุกคนจะช่วยกันดูแลและฝึกฝนให้เมื่อมีเวลาว่าง (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการจัดให้บริการพิเศษเพื่อพัฒนาเด็กออทิสติก จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 35.17 โดยจัดบริการ มีครูพี่เลี้ยงเพิ่มพิเศษประจำห้องเรียนทุกห้องที่มีเด็กออทิสติกร่วมอยู่ มากที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 43.14 รองลงมา มีนักจิตวิทยาสำหรับช่วยเหลือเด็กออทิสติก จำนวน 16 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 31.37 และมีนักสังคมสงเคราะห์มาให้บริการแนะแนวและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กออทิสติก น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- พานักเรียนไปฝึกยังสถานที่ที่ช่วยเหลือเด็กออทิสติก เช่น มูลนิธิแสงสว่าง (ความถี่ = 3)
- พาไปฝึกพูด (ความถี่ = 2)
- มีครูการศึกษาพิเศษมาปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ให้กับเด็กสัปดาห์ละ 1 วัน (ความถี่ = 2)
- ให้เพื่อนช่วยเพื่อน (ความถี่ = 1)

การส่งเสริมให้เด็กออทิสติกเข้าร่วมกิจกรรม

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการส่งเสริมให้เด็กออทิสติกเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 88.48 โดยส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรม ทักษะศึกษา มากที่สุด จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 80.93 รองลงมา ก็พื่อนักเรียน จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 73.95

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการส่งเสริมให้เด็กออทิสติกเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 89.80 โดยส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรม ทักษะศึกษา มากที่สุด จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 84.09 รองลงมา ก็พื่อนักเรียน จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 68.18

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ทุกกิจกรรมของโรงเรียน/กิจกรรมเหมือนเด็กปกติ (ความถี่ = 13)
- ส่งเสริมทุกกิจกรรม ตามความเหมาะสมถ้าเด็กมีความพร้อมในกิจกรรมนั้น ๆ (ความถี่ = 10)
- กิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันพ่อ วันแม่ (ความถี่ = 5)
- ค่ายค้างแรม/รับวุฒิบัตร/งานแสดงปีใหม่/วันไหว้ครู (ความถี่ = 2)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการส่งเสริมให้เด็กออทิสติกเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 87.59 โดยส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรม ทักษะศึกษา มากที่สุด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 78.74 รองลงมา ก็พื่อนักเรียน จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 77.95

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ทุกกิจกรรมของโรงเรียน/กิจกรรมเหมือนเด็กปกติ (ความถี่ = 14)

- ส่งเสริมทุกกิจกรรม ตามความเหมาะสมถ้าเด็กมีความพร้อมในกิจกรรมนั้น ๆ
(ความถี่ = 6)

- กิจกรรมนันทนาการ (ความถี่ = 3)
- กิจกรรมลูกเสือ (ความถี่ = 2)
- การแสดงบนเวที เช่น รำละคร ร้องเพลง (ความถี่ = 1)

วิธีการติดตามผลนักเรียนที่จบการศึกษา

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล วิธีการติดตามผลนักเรียนที่จบการศึกษา ใช้วิธีสอบถามจากผู้ปกครอง มากที่สุด จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 85.19 รองลงมา ใช้วิธีสอบถามจากครู-อาจารย์ จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 30.45

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล วิธีการติดตามผลนักเรียนที่จบการศึกษา ใช้วิธีสอบถามจากผู้ปกครอง มากที่สุด จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 86.73 รองลงมา ใช้วิธีสอบถามจากครู-อาจารย์ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30.61

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ยังไม่มีนักเรียนจบการศึกษา (ความถี่ = 3)
- สอบถามจากเพื่อนที่มาเยี่ยมโรงเรียน (ความถี่ = 3)
- นักเรียนกลับมาเยี่ยมโรงเรียนและแจ้งข่าวของตนเอง (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล วิธีการติดตามผลนักเรียนที่จบการศึกษา ใช้วิธีสอบถามจากผู้ปกครอง มากที่สุด จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 84.14 รองลงมา ใช้วิธีสอบถามจากครู-อาจารย์ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 30.34

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- สอบถามจากเพื่อนที่มาเยี่ยมโรงเรียน (ความถี่ = 4)
- ติดตามโดยฝ่ายแนะแนวของโรงเรียน (ความถี่ = 3)
- ยังไม่มีนักเรียนจบการศึกษา (ความถี่ = 2)
- จดหมายตอบกลับ (ความถี่ = 1)
- เยี่ยมบ้านเด็ก (ความถี่ = 1)

ตอนที่ 3.4 การดำเนินงานการบริหารงานธุรการ การเงิน และพัสดุ ปราบกฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน
บริหารงานธุรการ การเงิน และพัสดุ

สภาพการบริหารงาน ธุรการ การเงิน และพัสดุ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N ₁ =243)	
64. สภาพการดำเนินการธุรการ						
- มีการจัดเก็บเอกสารเป็นระบบ มีทะเบียน รับ-ส่ง หนังสือ ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน	82	83.67	111	76.55	193	79.42
- จัดวางระบบเกี่ยวกับงาน ทะเบียน บุคลากร ครุภัณฑ์ และอาคารสถานที่	78	79.59	112	77.24	190	78.19
- มีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ใช้ใน งานธุรการและงานบริหาร	88	89.80	132	91.03	220	90.54
- มีคู่มือในการปฏิบัติงานและ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับงานธุรการ	60	61.22	83	57.24	143	58.85
- อื่น ๆ	3	3.06	4	2.76	7	2.88
65. สภาพการจัดการบริหารการเงิน						
- ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้วาง แผนการจัดงบประมาณและ การใช้จ่ายเงินของโรงเรียนเอง	62	63.27	94	64.83	156	64.20
- ผู้บริหารกำหนดนโยบายการ จัดงบประมาณ ส่วนการใช้ จ่ายเงินมอบให้ผู้จัดการและ ครูใหญ่เป็นผู้รับผิดชอบ	36	36.73	59	40.69	95	39.09
- มีคณะกรรมการการเงินของ โรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบใน การวางแผนใช้จ่ายเงินและ ควบคุม	29	29.59	49	33.79	78	32.10
- ผู้รับใบอนุญาตเป็น ผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บและ การใช้จ่ายเงินโดยตรง	21	21.43	32	22.07	53	21.81
- อื่น	4	4.08	6	4.14	10	4.12

ตารางที่ 25 (ต่อ)

สภาพการบริหารงาน ธุรกิจ การเงิน และพัสดุ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
66. แผนการบริหารการเงินในการ						
จัดการเรียนรวม						
- ไม่มี	48	48.98	76	52.41	124	51.03
- มี	50	51.02	69	47.59	119	48.97
ดำเนินการโดย	(n ₁ = 50)		(n ₂ = 69)		(n _t = 119)	
- วางแผนการใช้จ่ายเงินตาม แผนปฏิบัติการประจำปี	34	68.00	43	62.32	77	64.71
- มีการระบุผู้รับผิดชอบงาน การเงินเป็นลายลักษณ์อักษร	24	48.00	31	44.93	55	46.22
- มีการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบ ของโรงเรียน	31	62.00	46	66.67	77	64.71
- มีการกำกับ เร่งรัด ติดตาม การใช้จ่ายเงินตามแผนอย่างมี ประสิทธิภาพ	13	26.00	22	31.88	35	29.41
- มีการจัดทำหลักฐานทางการ เงิน และบัญชีแยกตาม ประเภท ตามกฎของกระทรวง	22	44.00	41	59.42	63	52.94
- มีการจัดสรรงบประมาณ สำหรับงานด้านต่าง ๆ อย่าง เหมาะสม	23	46.00	32	46.38	55	46.22
- มีการวิเคราะห์การใช้จ่ายเงิน และนำผลวิเคราะห์ไปใช้ ปรับปรุงแผนการใช้จ่ายเงิน	20	40.00	24	34.78	44	36.97

ตารางที่ 25 (ต่อ)

สภาพการบริหารงาน ธุรกิจ การเงิน และพัสดุ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
67. การจัดสรรงบประมาณเพื่อการ เรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก						
- ไม่มี	60	61.22	100	68.97	160	65.84
- มี	38	38.78	45	31.03	83	34.16
มีการจัดสรรงบประมาณ	(n ₁ = 38)		(n ₂ = 45)		(n _t = 83)	
- เหมาะสมดีแล้ว	35	92.10	40	88.89	75	90.36
- น้อยเกินไป	3	7.90	5	11.11	8	9.64
68. การจัดสรรสัดส่วนด้านพัสดุที่ใช้ ประกอบการสอนเป็นพิเศษ สำหรับการจัดการเรียนร่วม						
- ไม่มี	59	60.20	77	53.10	136	55.97
- มี	39	39.80	68	46.90	107	44.03
มีการจัดการ	(n ₁ = 38)		(n ₂ = 45)		(n _t = 107)	
- ไม่เพียงพอ	14	35.90	14	20.59	28	26.17
- เพียงพอ	21	53.85	52	76.47	73	68.22
- บางอย่างไม่เพียงพอ	4	10.25	2	2.94	6	5.61
69. ลักษณะการอำนวยความสะดวก ในแก่บุคลากรในด้านพัสดุ						
- สำรวจความต้องการสิ่ง อำนวยความสะดวกในการ ปฏิบัติงานของครู	74	75.51	102	70.34	176	72.43
- จัดซื้อและจัดหาพัสดุ ครุภัณฑ์ ให้เพียงพอต่อการใช้งาน	81	82.65	113	77.93	194	79.84
- จัดเจ้าหน้าที่เบิกจ่ายพัสดุไว้ โดยเฉพาะ	50	51.02	77	53.10	127	52.27
- จัดห้องปฏิบัติงานให้เหมาะสม แก่เจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวก สะดวกแก่ผู้มาใช้บริการ	38	38.78	48	33.10	86	35.39
- อื่น ๆ	1	1.02	2	1.38	3	1.23

จากตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานบริหารงานธุรการ การเงิน และ พัสดุ ปรากฏผลดังนี้

สภาพการดำเนินการธุรการ

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล สภาพการดำเนินการธุรการ มีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ใช้ในงานธุรการและงานบริหาร มากที่สุด จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 90.54 รองลงมา มีการจัดเก็บเอกสารเป็นระบบ มีทะเบียนรับ-ส่งหนังสือถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 79.42 และมีคู่มือในการปฏิบัติงานและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ สำหรับงานธุรการ น้อยที่สุด จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 58.85

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล สภาพการดำเนินการธุรการ มีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ใช้ในงานธุรการและงานบริหาร มากที่สุด จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 89.90 รองลงมา มีการจัดเก็บเอกสารเป็นระบบ มีทะเบียนรับ-ส่งหนังสือถูกต้องและเป็นปัจจุบัน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 83.67 และมีคู่มือในการปฏิบัติงานและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ สำหรับงานธุรการ น้อยที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 61.22

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- กำลังพัฒนางานให้เป็นระบบ PACA ให้มากที่สุด (ความถี่ = 2)
- จัดทำโปรแกรมเช็คเด็กกลับบ้านขึ้นเอง (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล สภาพการดำเนินการธุรการ มีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ใช้ในงานธุรการและงานบริหาร มากที่สุด จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 91.03 รองลงมา มีการจัดวางระบบเกี่ยวกับงานทะเบียน บุคลากร ครูภัณฑ์ และอาคารสถานที่ จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 77.24 และมีคู่มือในการปฏิบัติงานและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ สำหรับงานธุรการ น้อยที่สุด จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 57.24

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- อยู่ในช่วงจัดระบบ (ความถี่ = 4)

สภาพการจัดการบริหารการเงิน

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล สภาพการจัดการบริหารการเงิน ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้วางแผนการจัดงบประมาณและการใช้จ่ายเงินของโรงเรียนเอง มากที่สุด จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 64.20 รองลงมา ผู้บริหารกำหนดนโยบายการ

จัดงบประมาณ ส่วนการใช้จ่ายเงินมอบให้ผู้จัดการและครูใหญ่เป็นผู้รับผิดชอบ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 39.09 และ ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บและการใช้จ่ายเงินโดยตรง น้อยที่สุด จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 21.81

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล สภาพการจัดการบริหารการเงิน ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้วางแผนการจัดงบประมาณและการใช้จ่ายเงินของโรงเรียนเองมากที่สุด จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 63.27 รองลงมา ผู้บริหารกำหนดนโยบายการจัดงบประมาณ ส่วนการใช้จ่ายเงินมอบให้ผู้จัดการและครูใหญ่เป็นผู้รับผิดชอบ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 36.73 และ ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บและการใช้จ่ายเงินโดยตรง น้อยที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- โรงเรียนบริหารงานโดยจัดเป็นรูปแบบนิติบุคคล (ความถี่ = 2)
- กรรมการบริหารภายในเป็นผู้จัดทำงบประมาณ (ความถี่ = 1)
- ทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารกับฝ่ายธุรการการเงิน (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล สภาพการจัดการบริหารการเงิน ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้วางแผนการจัดงบประมาณและการใช้จ่ายเงินของโรงเรียนเอง มากที่สุด จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 64.83 รองลงมา ผู้บริหารกำหนดนโยบายการจัดงบประมาณ ส่วนการใช้จ่ายเงินมอบให้ผู้จัดการและครูใหญ่เป็นผู้รับผิดชอบ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 40.69 และ ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บและการใช้จ่ายเงินโดยตรง น้อยที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 22.07

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ครูทำงานค่าใช้จ่ายเสนอเพื่ออนุมัติ (ความถี่ = 3)
- โรงเรียนบริหารงานโดยจัดเป็นรูปแบบนิติบุคคล (ความถี่ = 2)
- ทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารกับฝ่ายธุรการการเงิน (ความถี่ = 1)

แผนการบริหารการเงินในการจัดการเรียนร่วม

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการจัดแผนการบริหารการเงินในการจัดการเรียนร่วม จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 48.97 ดำเนินการโดยวางแผนการใช้เงินตามแผนปฏิบัติการประจำปี และ มีการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบของโรงเรียนมากที่สุด จำนวน 77 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 64.71 รองลงมา มีการจัดทำหลักฐานทางการ

เงิน และบัญชีแยกตามประเภท ตามกฎของกระทรวง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 52.94 และ มีการกำกับ เร่งรัด ติดตามการใช้จ่ายเงินตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพ น้อยที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการจัดแผนการบริหารการเงินในการจัดการเรียนร่วม จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 51.02 ดำเนินการโดย วางแผนการใช้จ่ายเงินตามแผนปฏิบัติการประจำปี มากที่สุด จำนวน 34 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 68.00 รองลงมา มีการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบของโรงเรียน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 62.00 และ มีการกำกับ เร่งรัด ติดตามการใช้จ่ายเงินตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพ น้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการจัดแผนการบริหารการเงินในการจัดการเรียนร่วม จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 47.59 ดำเนินการโดย มีการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบของโรงเรียน มากที่สุด จำนวน 46 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมา วางแผนการใช้จ่ายเงินตามแผนปฏิบัติการประจำปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 62.32 และ มีการกำกับ เร่งรัด ติดตามการใช้จ่ายเงินตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพ น้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 31.88

การจัดสรรงบประมาณเพื่อการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 34.16 โดยมีการจัดสรรงบประมาณเหมาะสมดีแล้ว มากที่สุด จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 90.36 และ น้อยเกินไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 9.64

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 38.78 โดยมีการจัดสรรงบประมาณเหมาะสมดีแล้ว มากที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 92.10 และ น้อยเกินไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 31.03 โดยมีการจัดสรรงบประมาณเหมาะสมดีแล้ว มากที่สุด จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 และ น้อยเกินไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11

การจัดสรรสัดส่วนด้านพัสดุที่ใช้ประกอบการสอนเป็นพิเศษสำหรับการจัดการเรียนร่วม

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการจัดสรรสัดส่วนด้านพัสดุที่ใช้ประกอบการสอนเป็นพิเศษสำหรับการจัดการเรียนร่วม จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 44.03 โดยมีการจัดการเพียงพอ มากที่สุด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 68.22 รองลงมา ไม่เพียงพอ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 26.17

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการจัดสรรสัดส่วนด้านพัสดุที่ใช้ประกอบการสอนเป็นพิเศษสำหรับการจัดการเรียนร่วม จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 39.80 โดยมีการจัดการเพียงพอ มากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 53.85 รองลงมา ไม่เพียงพอ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 35.90

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการจัดสรรสัดส่วนด้านพัสดุที่ใช้ประกอบการสอนเป็นพิเศษสำหรับการจัดการเรียนร่วม จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 46.90 โดยมีการจัดการเพียงพอ มากที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 76.47 รองลงมา ไม่เพียงพอ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 20.59

ลักษณะการอำนวยความสะดวกในแก่บุคลากรในด้านพัสดุ

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล จัดซื้อและจัดหาพัสดุ ครุภัณฑ์ให้เพียงพอต่อการใช้งาน มากที่สุด จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 79.84 รองลงมา สรรวจความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของครู จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 72.43 และ จัดห้องปฏิบัติงานให้เหมาะสมแก่เจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้มาใช้บริการ น้อยที่สุด จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 35.39

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล จัดซื้อและจัดหาพัสดุ ครุภัณฑ์ให้เพียงพอต่อการใช้งาน มากที่สุด จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 82.65 รองลงมา สรรวจความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของครู จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 75.51 และ จัดห้องปฏิบัติงานให้เหมาะสมแก่เจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้มาใช้บริการ น้อยที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 38.78

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- จัดเบิกแยกเป็นเครื่องดนตรี อุปกรณ์กีฬา สำหรับทำกิจกรรมบำบัด (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล จัดซื้อและจัดหาพัสดุครุภัณฑ์ให้เพียงพอต่อการใช้งานมากที่สุด จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 77.93 รองลงมา สำนวจความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของครู จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 70.34 และ จัดห้องปฏิบัติงานให้เหมาะสมแก่เจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้มาใช้บริการ น้อยที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 33.10

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- อุปกรณ์และสื่อ สำหรับห้องกิจกรรมบำบัดจัดแยกไปต่างหาก (ความถี่ = 2)

ตอนที่ 3.5 การดำเนินงานการบริหารงานอาคารสถานที่ ปรัชญาผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงานการบริหารอาคารสถานที่

สภาพการงานบริหารอาคารสถานที่	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่ (N ₁ =98)	ร้อยละ	ความถี่ (N ₂ =145)	ร้อยละ	ความถี่ (N ₁ =243)	ร้อยละ
70. สิ่งรบกวนการเรียนการสอน						
บริเวณที่ตั้งอาคารเรียน						
- ไม่มี	83	84.69	115	79.31	198	81.48
- มี	15	15.31	30	20.69	45	18.52
สิ่งที่รบกวน ได้แก่	(n ₁ = 15)		(n ₂ = 30)		(n ₁ = 45)	
- เสียง	12	80.00	20	66.67	32	71.11
- คว้น	1	6.67	10	33.33	11	24.44
- กลิ่น	4	26.67	8	26.67	12	26.67
- ฝุ่นละออง	7	46.67	7	23.33	14	31.11

ตารางที่ 26 (ต่อ)

สภาพการณ์การบริหารอาคารสถานที่	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
71. การปรับสภาพแวดล้อมให้ เหมาะสมกับการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กออทิสติก						
- ไม่มี	33	33.67	54	37.24	87	35.80
- มี	65	66.33	91	62.76	156	64.20
ดำเนินการโดย	(n ₁ = 65)		(n ₂ = 91)		(n _t = 156)	
- จัด / เก็บสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายให้พ้นจากการ คว่ำ / หยิบ	53	81.54	72	79.12	125	80.13
- ลดสิ่งเร้าที่จะก่อให้เกิด พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์	39	60.00	63	69.23	102	65.38
- จัดสภาพแวดล้อมและสิ่งของ ต่าง ๆ ไว้ที่เดิมเสมอ เพื่อฝึก ความคุ้นเคยและความเป็น ระเบียบ	48	73.85	55	60.44	103	66.03
- จัดสภาพแวดล้อมไม่ให้มีแสง เสียงที่รบกวนเด็กออทิสติก	25	38.46	38	41.76	63	40.38
บางคน						
- อื่น ๆ	1	1.54	5	5.49	6	3.85

ตารางที่ 26 (ต่อ)

สภาพการณ์การบริหารอาคารสถานที่	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
72. การปรับห้องเรียนเพื่อให้ เหมาะสมกับการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กออทิสติก						
- ไม่มี	42	42.86	62	42.76	104	42.80
- มี	56	57.14	83	57.24	139	57.20
ดำเนินการโดย	(n ₁ = 56)		(n ₂ = 83)		(n _t = 139)	
- ลดมุมที่จะเป็นการส่งเสริม พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์	27	48.21	46	55.42	73	52.52
- มีขนาดพอเหมาะกับจำนวน นักเรียนและกิจกรรม	41	73.21	61	73.49	102	73.38
- มีแสงสว่างเพียงพอ	36	64.29	56	67.47	92	66.19
- มีการจัดโต๊ะเรียนและเก้าอี้ให้ สะดวกต่อการเคลื่อนไหว	36	64.29	50	60.24	86	61.87
- มีการจัดที่นั่งเหมาะกับ ลักษณะพฤติกรรมของเด็ก	29	51.79	46	55.42	75	53.96
- มีการป้องกันสิ่งรบกวน ภายนอกบริเวณสมาธิเด็ก	32	57.14	42	50.60	74	53.24
- มีการจัดเก็บวัสดุอันตรายใส่ตู้ ให้มิดชิด	33	58.93	58	69.88	91	65.47

ตารางที่ 26 (ต่อ)

สภาพการณ์การบริหารอาคารสถานที่	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
73. การจัดบริเวณโรงเรียนเพื่อส่งเสริม						
การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็ก						
ออทิสติก						
- ไม่มี	42	42.86	62	42.76	104	42.80
- มี	56	57.14	83	57.24	139	57.20
ดำเนินการโดย	(n ₁ = 56)		(n ₂ = 83)		(n _t = 139)	
- ล้อมรั้วบริเวณที่เป็นอันตราย	33	58.93	56	67.47	89	64.02
- ดูแลความปลอดภัยในจุดต่าง ๆ ที่เด็กออทิสติกอาจเกิดอุบัติเหตุได้	48	85.71	60	72.29	108	77.70
จัดที่เฉพาะสำหรับเด็ก	9	16.07	11	13.25	20	14.39
ออทิสติกรับประทานอาหาร						
- ปรับบริเวณสนามเด็กเล่นให้เด็กออทิสติกร่วมเล่นได้อย่างปลอดภัย	33	58.93	47	56.63	80	57.55
ปรับลักษณะเครื่องเล่นให้เด็กออทิสติกร่วมเล่นได้อย่างปลอดภัย	26	46.43	38	45.78	64	46.04

ตารางที่ 26 (ต่อ)

สภาพการณ์การบริหารอาคารสถานที่	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ =98)		(N ₂ =145)		(N ₁ =243)	
74. การจัดหรือปรับปรุงสถานที่เพื่อ เอื้อต่อการเรียนร่วมสำหรับเด็ก ออทิสติก						
- ไม่มี	49	50.00	76	52.41	125	51.44
- มี	49	50.00	69	47.59	118	48.56
ดำเนินการโดย	(n ₁ = 49)		(n ₂ = 69)		(n ₁ = 118)	
- จัดห้องเรียนร่วมให้อยู่ชั้น ล่างของอาคารเรียน	30	61.22	28	40.58	58	49.15
- สร้างห้องน้ำห้องส้วมอยู่ใน ห้องเรียน	11	22.45	23	33.33	34	28.81
- สร้างห้องน้ำห้องส้วมอยู่นอก ห้องเรียนแต่อยู่ในอาคารเรียน	40	81.63	43	62.32	83	70.34
- ไม่จัดให้มีสิ่งของที่มีลักษณะ หมุนได้ในบริเวณห้องเรียน หรืออาคารเรียน	11	22.45	16	23.19	27	22.88
- จัดห้องเรียนให้อยู่ใกล้ห้อง บริการพิเศษ	3	6.12	11	15.94	14	11.86
- อื่น ๆ	1	2.04	3	4.35	4	3.39

จากตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์การดำเนินการบริหารอาคารสถานที่ ปรากฏ
ผลดังนี้

สิ่งรบกวนการเรียนการสอนบริเวณที่ตั้งอาคารเรียน

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีสิ่งรบกวนการเรียน
การสอนบริเวณที่ตั้งอาคารเรียน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 18.52 โดยมีสิ่งรบกวนคือ
เสียง มากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 71.11 รองลงมา ฝุ่นละออง จำนวน 14 คน
คิดเป็นร้อยละ 31.11 และ คว้น น้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 21.22

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีสิ่งรบกวนการเรียนการสอนบริเวณที่ตั้งอาคารเรียน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15.31 โดยมีสิ่งรบกวนคือ เสียง มากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมา ฝุ่นละออง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 และ คว้น น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีสิ่งรบกวนการเรียนการสอนบริเวณที่ตั้งอาคารเรียน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 20.69 โดยมีสิ่งรบกวนคือ เสียง มากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมา คว้น จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ ฝุ่นละออง น้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33

การปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 64.20 ดำเนินการโดย จัด / เก็บสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายให้พ้นจากการคว่ำ / หยิบ มากที่สุด จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 80.13 รองลงมา จัดสภาพแวดล้อมและสิ่งของต่างๆ ไว้ที่เดิมเสมอ เพื่อฝึกความคุ้นเคยและความเป็นระเบียบ จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 66.03 และ จัดสภาพแวดล้อมไม่ให้มีแสง เสียงที่รบกวนเด็กออทิสติกบางคน น้อยที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 40.38

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 66.33 ดำเนินการโดย จัด / เก็บสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายให้พ้นจากการคว่ำ / หยิบ มากที่สุด จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 81.54 รองลงมา จัดสภาพแวดล้อมและสิ่งของต่าง ๆ ไว้ที่เดิมเสมอ เพื่อฝึกความคุ้นเคยและความเป็นระเบียบ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 73.85 และ จัดสภาพแวดล้อมไม่ให้มีแสง เสียงที่รบกวนเด็กออทิสติกบางคน น้อยที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- จัดสภาพแวดล้อมให้เด็กช่วยเหลือตัวเองได้มากที่สุด (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 62.76 ดำเนินการโดย จัด / เก็บ

สิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายให้พ้นจากการคว่ำ / หยิบ ากที่สุด จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 79.12 รองลงมา ลดสิ่งเร้าที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 69.23 และ จัดสภาพแวดล้อมไม่ให้มีแสง เสียงที่รบกวนเด็กออกทิสติกบางคน น้อยที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 41.76

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- จัดสภาพแวดล้อมให้คล้ายกับบ้าน (ความถี่ = 2)
- จัดสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับเด็ก เพื่อเอื้อในการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน (ความถี่ = 2)
- จัดสภาพแวดล้อมให้เด็กช่วยเหลือตัวเองได้มากที่สุด (ความถี่ = 1)

การปรับห้องเรียนเพื่อให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการปรับห้องเรียน เพื่อให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 57.20 ดำเนินการโดย มีขนาดพอเหมาะกับจำนวนนักเรียนและกิจกรรม มากที่สุด จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 73.38 รองลงมา มีแสงสว่างเพียงพอ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 66.19 และ ลดมุมที่จะเป็นการส่งเสริมพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ น้อยที่สุด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 52.52

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการปรับห้องเรียนเพื่อให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 ดำเนินการโดย มีขนาดพอเหมาะกับจำนวนนักเรียนและกิจกรรม มากที่สุด จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 73.21 รองลงมา มีแสงสว่างเพียงพอ และ มีการจัดโต๊ะเรียนและเก้าอี้ให้สะดวกต่อการเคลื่อนไหว จำนวน 36 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 64.29 และ ลดมุมที่จะเป็นการส่งเสริมพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ น้อยที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 48.21

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการปรับห้องเรียนเพื่อให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 57.24 ดำเนินการโดย มีขนาดพอเหมาะกับจำนวนนักเรียนและกิจกรรม มากที่สุด จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 73.49 รองลงมา มีการจัดเก็บวัสดุอันตรายใส่ตู้ให้มิดชิด จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 69.88 และ มีการป้องกันสิ่งเร้าจากภายนอกบริเวณสมาธิเด็ก น้อยที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 50.60

การจัดบริเวณโรงเรียนเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการจัดบริเวณโรงเรียนเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 57.20 ดำเนินการโดย ดูแลความปลอดภัยในจุดต่างๆ ที่เด็กออทิสติกอาจเกิดอุบัติเหตุได้ มากที่สุด จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 77.70 รองลงมา ล้อมรั้วบริเวณที่เป็นอันตราย จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 64.02 และ จัดที่เฉพาะสำหรับเด็กออทิสติกรับประทานอาหาร น้อยที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 14.39

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการจัดบริเวณโรงเรียนเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 ดำเนินการโดย ดูแลความปลอดภัยในจุดต่างๆ ที่เด็กออทิสติกอาจเกิดอุบัติเหตุได้ มากที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมา ล้อมรั้วบริเวณที่เป็นอันตราย และ ปรับบริเวณสนามเด็กเล่นให้เด็กออทิสติกร่วมเล่นได้อย่างปลอดภัย จำนวน 33 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 58.93 และ จัดที่เฉพาะสำหรับเด็กออทิสติกรับประทานอาหาร น้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 16.07

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการจัดบริเวณโรงเรียนเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 57.24 ดำเนินการโดย ดูแลความปลอดภัยในจุดต่าง ๆ ที่เด็กออทิสติกอาจเกิดอุบัติเหตุได้ มากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 72.29 รองลงมา ล้อมรั้วบริเวณที่เป็นอันตราย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 67.47 และ จัดที่เฉพาะสำหรับเด็กออทิสติกรับประทานอาหาร น้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25

การจัดหรือปรับปรุงสถานที่เพื่อเอื้อต่อการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการจัดหรือปรับปรุงสถานที่เพื่อเอื้อต่อการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 48.56 ดำเนินการโดย สร้างห้องน้ำห้องส้วมอยู่นอกห้องเรียนแต่อยู่ในอาคารเรียน มากที่สุด 83 คน คิดเป็นร้อยละ 70.34 รองลงมา จัดห้องเรียนร่วมให้อยู่ชั้นล่างของอาคารเรียน จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 49.15 และ จัดห้องเรียนให้อยู่ใกล้ห้องบริการพิเศษ น้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.86

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการจัดหรือปรับปรุงสถานที่เพื่อเอื้อต่อการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ดำเนินการโดย สร้างห้องน้ำห้องส้วมอยู่นอกห้องเรียนแต่อยู่ในอาคารเรียน มากที่สุด 40 คน คิดเป็นร้อยละ 81.63 รองลงมา จัดห้องเรียนร่วมให้อยู่ชั้นล่างของอาคารเรียน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 61.22 และ จัดห้องเรียนให้อยู่ใกล้ห้องบริการพิเศษ น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.12

ข้อที่ตอบอื่น ๆ ผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ติดเครื่องปรับอากาศและเครื่องฟอกอากาศ (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการจัดหรือปรับปรุงสถานที่เพื่อเอื้อต่อการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 47.59 ดำเนินการโดย สร้างห้องน้ำห้องส้วมอยู่นอกห้องเรียนแต่อยู่ในอาคารเรียน มากที่สุด 43 คน คิดเป็นร้อยละ 62.32 รองลงมา จัดห้องเรียนร่วมให้อยู่ชั้นล่างของอาคารเรียน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 40.58 และ จัดห้องเรียนให้อยู่ใกล้ห้องบริการพิเศษ น้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 15.94

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ติดเครื่องปรับอากาศและเครื่องฟอกอากาศ (ความถี่ = 2)
- จัดห้องเรียนอยู่ภายในสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ ทั้งสนามเด็กเล่น และมีต้นไม้ ดอกไม้ที่ร่มรื่น ห้องเรียนไม่มีเสียงรบกวน เพื่อเด็กจะได้มีสมาธิในการทำงาน (ความถี่ = 1)

ตอนที่ 3.6 การดำเนินงานการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 27

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 แสดงความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินงาน
บริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

งานบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ = 98)		(N ₁ = 145)		(N ₁ = 243)	
75. การเผยแพร่ข้อมูลกับชุมชนเพื่อ						
ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน						
- ไม่มี	43	43.88	63	43.45	106	43.62
- มี	55	56.12	82	56.55	137	56.38
ดำเนินการโดย	(n ₁ = 55)		(n ₂ = 82)		(n ₁ = 137)	
- จัดทำคู่มือสำหรับผู้ปกครอง ในการอบรมเลี้ยงดูและ ช่วยเหลือเด็กออทิสติก	26	47.27	38	46.34	64	46.72
- จัดทำโครงการให้ความรู้เรื่อง การศึกษาสำหรับเด็ก ออทิสติกให้แก่ผู้ปกครองเด็ก ปกติและประชาชนทั่วไปเพื่อ ความเข้าใจและยอมรับเด็ก ออทิสติกในสังคม	21	38.18	40	48.78	61	44.53
- รายงานความสำเร็จ ปัญหา และอุปสรรคกับการเรียนการ สอนของเด็กออทิสติกทราบ เป็นระยะ	33	60.00	57	69.51	90	65.69
- อื่น ๆ	12	21.82	5	6.1	17	12.41

ตารางที่ 27 (ต่อ)

งานบริหารความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ = 98)		(N ₂ = 145)		(N _t = 243)	
76. การจัดให้ชุมชนเข้ามามีกิจกรรม ร่วมเพื่อประโยชน์ในการจัดการ เรียนการสอน						
- ไม่มี	33	33.67	59	40.69	92	37.86
- มี	65	66.33	86	59.31	151	62.14
ดำเนินการโดย	(n ₁ = 65)		(n ₂ = 86)		(n _t = 151)	
- มีโครงการประสานความ สัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและ ผู้ปกครองเด็กออกทัศนศึกษาเพื่อ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและ การดูแลเด็กออกทัศนศึกษา ร่วมกัน	29	44.62	54	62.79	83	54.97
- จัดกิจกรรมนันทนาการ ระหว่างเด็กออกทัศนศึกษา ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และ บุคลากรอื่นในโรงเรียนเพื่อ ประสานความเข้าใจและ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	22	33.82	37	43.02	59	39.07
- จัดให้ผู้ปกครองอาสาสมัคร มาช่วยกิจกรรมของโรงเรียน	34	52.31	58	67.44	92	60.93
- ไปเยี่ยมบ้านนักเรียน	22	33.85	21	24.42	43	28.48
- เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามาชม การจัดกิจกรรมการเรียนการ สอน	35	53.85	44	51.16	79	52.32
- เชิญบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในชุมชนเข้ามา เป็นวิทยากร	43	66.15	66	76.74	109	72.19

ตารางที่ 27 (ต่อ)

งานบริหารความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่ (N ₁ = 98)	ร้อยละ	ความถี่ (N ₂ = 145)	ร้อยละ	ความถี่ (N _t = 243)	ร้อยละ
77. การเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน						
- ไม่มี	8	8.16	12	8.28	20	8.23
- ส่งตัวแทนครูเข้าร่วม รับผิดชอบกิจกรรมชุมชน	46	46.94	65	44.83	111	45.68
- นำนักเรียนทำกิจกรรม ร่วมกับชุมชนในบางโอกาส	71	72.45	102	70.34	173	71.19
- ผู้บริหาร / ครู ร่วมกันเป็น วิทยากร	40	40.82	46	31.72	86	35.39
- อื่น ๆ	6	6.12	3	2.07	9	3.70
78. การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ ข้อมูลการจัดการเรียนร่วม กับเด็กออทิสติกให้ผู้ปกครอง ชุมชน และบุคลากรในโรงเรียน						
- ไม่มี	46	46.94	65	44.83	111	45.68
- มี	52	52.04	80	55.17	132	54.32
ดำเนินการโดย	(n ₁ = 52)		(n ₂ = 80)		(n _t = 132)	
- ประชุมผู้ปกครอง	37	71.15	59	73.75	96	72.73
- จัดทำจุลสาร วารสาร เผยแพร่	28	53.85	41	51.25	69	52.27
- ทำหนังสือแจ้งข่าว	14	26.92	20	25.00	34	25.76
- ผ่านทางสื่อมวลชนเช่น วิทยุ เสียงตามสายและหนังสือพิมพ์	5	9.62	12	15.00	17	12.88
- ทาง Web Site ของโรงเรียน	14	26.92	30	37.50	44	33.33
- อื่น ๆ	1	1.92	4	5.00	5	3.79

ตารางที่ 27 (ต่อ)

งานบริหารความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ = 98)		(N ₂ = 145)		(N _t = 243)	
79. การประสานงานกับหน่วยงาน อื่น ๆ ในการจัดการเรียนร่วม						
- ไม่มีการติดต่อ	30	30.61	57	39.31	87	35.80
- ศูนย์สุขวิทยาจิต	18	18.37	20	13.79	38	15.64
- ศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง	22	22.45	32	22.07	54	22.22
- กองการศึกษาเพื่อคนพิการ	9	9.18	9	6.21	18	7.41
- โรงเรียนปกติที่มีเด็กออทิสติก เรียนร่วม	16	16.33	33	22.76	49	20.16
- โรงเรียนเฉพาะทาง	7	7.14	12	8.28	19	7.82
- โรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับ เด็กออทิสติก	33	33.67	41	28.28	74	30.45
- สถาบันราชภัฏ	12	12.24	10	6.90	22	9.05
- อื่น ๆ	3	3.06	7	4.83	10	4.12

จากตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ปรากฏผลดังนี้

การเผยแพร่ข้อมูลกับชุมชนเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการเผยแพร่ข้อมูลกับชุมชนเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 56.38 ดำเนินการโดย รายงานความสำเร็จ ปัญหา และอุปสรรคกับการเรียนการสอนของเด็กออทิสติก ทราบเป็นระยะ มากที่สุด จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 65.69 รองลงมา จัดทำคู่มือสำหรับผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูและช่วยเหลือเด็กออทิสติก จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 46.72

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการเผยแพร่ข้อมูลกับชุมชนเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 56.12 ดำเนินการโดย รายงานความสำเร็จ ปัญหา และอุปสรรคกับการเรียนการสอนของเด็กออทิสติก ทราบเป็นระยะ มากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมา จัดทำคู่มือสำหรับผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูและช่วยเหลือเด็กออทิสติก จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 47.27

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- เขียนหนังสือเกี่ยวกับการทำรายงานการสอนแนวมอนเตสซอริไปใช้กับเด็กพิเศษ (ความถี่ = 2)
- ประชุมผู้ปกครองทุกเดือนเพื่อติดตามผล (ความถี่ = 1)
- จัด work shop ต่าง ๆ ให้แก่ผู้ปกครอง เช่น การปรับพฤติกรรมด้วยกิจกรรมการเล่น (ความถี่ = 1)
- จัดปฐมนิเทศให้ผู้ปกครองใหม่ได้รับทราบ (ความถี่ = 1)
- ให้ครูเขียนแบบบันทึกพฤติกรรมเด็ก ส่งให้ผู้ปกครองทุกวัน (ความถี่ = 1)
- จัดเอกสารเผยแพร่ข่าวสารของโรงเรียน (ความถี่ = 1)
- เปิดโอกาสให้เครือข่ายผู้ปกครองที่สนใจเยี่ยมชมดูงาน (ความถี่ = 1)
- เปิดโอกาสให้แพทย์ทั่วประเทศเข้ามาศึกษาดูงานในโรงเรียน (ความถี่ = 1)
- แจกข่าวสารทางคอมพิวเตอร์ให้รู้ว่าทางโรงเรียนรับเด็กออทิสติก (ความถี่ = 1)
- เผยแพร่ความสำเร็จการทำวิจัยของนิสิตปริญญาโท (ความถี่ = 1)
- ให้คำแนะนำกับผู้สนใจ (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการเผยแพร่ข้อมูลกับชุมชนเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 56.55 ดำเนินการโดย รายงานความสำเร็จ ปัญหา และอุปสรรคกับการเรียนการสอนของเด็กออทิสติกทราบเป็นระยะ มากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 69.51 รองลงมา จัดทำโครงการให้ความรู้เรื่องการศึกษสำหรับเด็กออทิสติก ให้แก่ผู้ปกครองเด็ก จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 48.78

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ประชุมผู้ปกครองทุกเดือนเพื่อติดตามผล (ความถี่ = 2)
- เขียนหนังสือเกี่ยวกับการทำรายงานการสอนแนวมอนเตสซอริไปใช้กับเด็กพิเศษ (ความถี่ = 1)
- จัด work shop ต่าง ๆ ให้แก่ผู้ปกครอง เช่น การปรับพฤติกรรมด้วยกิจกรรมการเล่น (ความถี่ = 1)

การจัดให้ชุมชนเข้ามามีกิจกรรมร่วมเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการจัดให้ชุมชนเข้ามามีกิจกรรมร่วมเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 62.14 ดำเนินการโดย เชิญบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในชุมชนเข้ามาเป็นวิทยากร มากที่สุด

จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 72.19 รองลงมา จัดให้ผู้ปกครองอาสาสมัครมาช่วยกิจกรรมของโรงเรียน จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 60.93 และ ไปเยี่ยมบ้านนักเรียน น้อยที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 28.48

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการจัดให้ชุมชนเข้ามา มีกิจกรรมร่วมเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 66.33 ดำเนินการโดย เชิญบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในชุมชนเข้ามาเป็นวิทยากร มากที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 66.15 รองลงมา เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามาชมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 53.85 และ จัดกิจกรรมนันทนาการระหว่างเด็กออกทิสติก ครู นักเรียน ผู้ปกครองและบุคลากรอื่นในโรงเรียนเพื่อประสานความเข้าใจ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และ ไปเยี่ยมบ้านนักเรียน น้อยที่สุด จำนวน 22 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 33.82

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการจัดให้ชุมชนเข้ามา มีกิจกรรมร่วมเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 59.31 ดำเนินการโดย เชิญบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในชุมชนเข้ามาเป็นวิทยากร มากที่สุด จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 76.74 รองลงมา จัดให้ผู้ปกครองอาสาสมัครมาช่วยกิจกรรมของโรงเรียน จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 67.44 และ ไปเยี่ยมบ้านนักเรียน น้อยที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 24.42

การเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล นำนักเรียนทำกิจกรรมร่วมกับชุมชนในบางโอกาส มากที่สุด จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 71.19 รองลงมา ส่งตัวแทนครูเข้าร่วมรับผิดชอบกิจกรรมชุมชน จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 45.68

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล นำนักเรียนทำกิจกรรมร่วมกับชุมชนในบางโอกาส มากที่สุด จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 72.45 รองลงมา ส่งตัวแทนครูเข้าร่วมรับผิดชอบกิจกรรมชุมชน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46.94

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- กิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ (ความถี่ = 6)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล นำนักเรียนทำกิจกรรมร่วมกับชุมชนในบางโอกาส มากที่สุด จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 70.34 รองลงมา ส่งตัวแทนครูเข้าร่วมรับผิดชอบกิจกรรมชุมชน จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 44.83

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล คือ

- กิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ (ความถี่ = 2)
- ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน (ความถี่ = 1)

การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลการจัดการเรียนร่วมกับเด็กออทิสติกให้ผู้ปกครอง ชุมชน และบุคลากรในโรงเรียน

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลการจัดการเรียนร่วมกับเด็กออทิสติกให้ผู้ปกครอง ชุมชน และบุคลากรในโรงเรียน จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 54.32 ดำเนินการโดย ประชุมผู้ปกครอง มากที่สุด จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 72.73 รองลงมา จัดทำจุลสาร วารสารเผยแพร่ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 52.27 และ ผ่านทางสื่อมวลชน เช่น วิทยุเสียงตามสายและหนังสือพิมพ์ น้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 12.88

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลการจัดการเรียนร่วมกับเด็กออทิสติกให้ผู้ปกครอง ชุมชน และบุคลากรในโรงเรียน จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52.04 ดำเนินการโดย ประชุมผู้ปกครอง มากที่สุด จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 71.15 รองลงมา จัดทำจุลสาร วารสารเผยแพร่ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 53.85 และ ผ่านทางสื่อมวลชน เช่น วิทยุเสียงตามสายและหนังสือพิมพ์ น้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 9.62

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ประชุมครูให้รับทราบในบางปีที่มีเด็กออทิสติกเข้าเรียน (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลการจัดการเรียนร่วมกับเด็กออทิสติกให้ผู้ปกครอง ชุมชน และบุคลากรในโรงเรียน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 55.17 ดำเนินการโดย ประชุมผู้ปกครอง มากที่สุด จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 73.75 รองลงมา จัดทำจุลสาร วารสารเผยแพร่ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 51.25 และ ผ่านทางสื่อมวลชน เช่น วิทยุเสียงตามสายและหนังสือพิมพ์ น้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ประชุมครูให้รับทราบในบางปีที่มีเด็กออทิสติกเข้าเรียน (ความถี่ = 2)
- ให้สัมภาษณ์ทางรายการวิทยุและโทรทัศน์ (ความถี่ = 1)

- จัดให้มีการประชุมและพูดคุย จัดกลุ่มศึกษาเด็กออทิสติกขึ้นมา (ความถี่ = 1)

การประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการจัดการเรียนร่วม

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล ไม่มีการติดต่อ มากที่สุด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 35.80 รองลงมา ประสานงานกับโรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับเด็กออทิสติก จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 30.45 และ ประสานงานกับกองการศึกษาเพื่อคนพิการ น้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.41

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล ประสานงานกับโรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33.67 รองลงมา ไม่มีการติดต่อ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30.61 และ ประสานงานกับโรงเรียนเฉพาะทาง น้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ศูนย์พัฒนาการเด็กภาคเหนือ (ความถี่ = 2)
- สถาบันพัฒนาการของเอกชน (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล ไม่มีการติดต่อ มากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 39.31 รองลงมา ประสานงานกับโรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับเด็กออทิสติก จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 28.28 และ ประสานงานกับกองการศึกษาเพื่อคนพิการ น้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.21

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- บ้านอุ๋นรัก (ความถี่ = 3)
- หน่วยงานเอกชนที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กพิเศษ (ความถี่ = 2)
- มูลนิธิแสงสว่าง (ความถี่ = 1)
- สมาคมผู้ปกครองบุคคลออทิสติกแห่งประเทศไทย (ความถี่ = 1)

ตอนที่ 4 ปัญหาในการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านงานวิชาการ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลปัญหาการบริหารโรงเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านงานวิชาการ

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่ (N ₁ = 98)	ร้อยละ	ความถี่ (N ₂ = 145)	ร้อยละ	ความถี่ (N _t = 243)	ร้อยละ
80. ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ						
- ไม่พบ	31	31.63	41	28.28	72	29.63
- พบ	67	68.37	104	71.72	171	70.37
ปัญหาที่พบ	(n ₁ = 67)		(n ₂ = 104)		(n _t = 171)	
- นโยบายของโรงเรียนในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกไม่ชัดเจน	32	47.76	53	50.96	85	49.71
- บุคลากรไม่เข้าใจนโยบายของโรงเรียนในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก	28	41.79	37	35.58	65	38.01
- หลักสูตรที่ใช้ยังไม่เหมาะสม	20	29.85	27	25.96	47	27.49
- ครูผู้สอนไม่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมให้กับเด็กออทิสติกได้	27	40.30	41	39.42	68	39.77
- ครูขาดความรู้เรื่องการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของเด็กออทิสติก	41	61.19	53	50.96	94	54.97
- ครูขาดความรู้ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ประเมินพัฒนาการเด็กออทิสติก	36	53.73	61	58.65	97	56.73

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่ (N ₁ = 98)	ร้อยละ (n ₁ = 67)	ความถี่ (N ₂ = 145)	ร้อยละ (n ₂ = 104)	ความถี่ (N _i = 243)	ร้อยละ (n _i = 171)
- ครูขาดทักษะในการเลือก อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับ จุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่จะ สอน	18	26.87	26	25.00	44	25.73
- ครูขาดทักษะในการเลือก อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับวัย และระดับชั้นของเด็กออทิสติก	14	20.9	26	25.00	40	23.39
- เน้นการเรียนการสอนวิชาการ มากเกินไป	10	14.93	32	30.77	42	24.56
- เนื้อหาที่กำหนดในแผนการ สอนไม่เหมาะสมกับเวลา	8	11.94	6	5.77	14	8.19
- การจัดกิจกรรมการเรียนการ สอนไม่เหมาะสมกับวัยและ ระดับชั้นของเด็กออทิสติก	6	8.96	20	19.23	26	15.2
- โรงเรียนขาดการปรับปรุง หลักสูตรให้เหมาะสมในการ จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็ก ออทิสติก	19	28.36	32	30.77	51	29.82
- ครูขาดความรู้ความเข้าใจใน การจัดทำแผนการจัด การศึกษาเฉพาะบุคคล(IEP)	30	44.78	57	54.81	87	50.88
- ครูขาดความรู้ความเข้าใจใน การจัดทำแผนสอนเฉพาะ บุคคล(IIP)	30	44.78	49	47.12	79	46.20
- โรงเรียนขาดการนิเทศการ สอนแก่ครูผู้สอนในชั้นเรียน รวม	11	16.42	26	25.00	37	21.64

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ = 98)		(N ₂ =145)		(N _t =243)	
	(n ₁ = 67)		(n ₂ = 104)		(n _t =171)	
- โรงเรียนขาดบริการจัดการ สอนซ่อมเสริมให้กับเด็ก ออทิสติก	6	8.96	15	14.42	21	12.28
- โรงเรียนขาดการให้ความ ช่วยเหลือแนะนำครูในการ แก้ปัญหา	7	10.45	20	19.23	27	15.79
- โรงเรียนขาดการจัดให้มีการ อบรมหรือให้ความรู้ทาง วิชาการแก่ครูผู้สอนในชั้น เรียนร่วม	8	11.94	17	16.35	25	14.62
- โรงเรียนขาดสื่อการเรียนการ สอนซึ่งต้องใช้มากกว่าปกติ ในชั้นเรียนร่วม	18	26.87	33	31.73	51	29.82
- อื่น ๆ	5	7.46	3	2.88	8	4.68

จากตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการบริหารโรงเรียนร่วมสำหรับเด็ก ออทิสติก ด้านงานวิชาการ ปรากฏผลดังนี้

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล พบปัญหาในการบริหารงานวิชาการ จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 70.37 โดยพบปัญหา ครูขาดความรู้ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ประเมินพัฒนาการเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 56.73 รองลงมา ครูขาดความรู้เรื่องการพัฒนาการตามสภาพจริงของเด็กออทิสติก จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 54.97 และ เนื้อหาที่กำหนดในแผนการสอนไม่เหมาะสมกับเวลา น้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8.19

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล พบปัญหาในการบริหารงานวิชาการ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 68.37 โดยพบปัญหา ครูขาดความรู้เรื่องการพัฒนาการตามสภาพจริงของเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 61.19 รองลงมา ครูขาดความรู้ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้พัฒนาการเด็กออทิสติก จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 53.73 และ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของเด็กออทิสติก และ โรงเรียนขาดบริการจัดการสอนซ่อมเสริมให้กับเด็กออทิสติกน้อยที่สุด จำนวน 6 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.96

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ครูไม่สามารถตอบสนองความพึงพอใจของผู้ปกครองได้เกี่ยวกับผลพัฒนาการของเด็ก (ความถี่ = 1)
- ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ (ความถี่ = 1)
- ยังต้องแก้ไขเรื่องการจัดกิจกรรมให้เหมาะกับผู้เรียน (ความถี่ = 2)
- ขาดการพบแพทย์ที่ดูแลเด็กโดยตรงเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล พบปัญหาในการบริหารงานวิชาการ จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 71.72 โดยพบปัญหา ครูขาดความรู้ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้พัฒนาการเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 58.65 รองลงมา นโยบายของโรงเรียนในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกไม่ชัดเจน และ ครูขาดความรู้เรื่องการพัฒนาการตามสภาพจริงของเด็กออทิสติก จำนวน 53 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.96 และ เนื้อหาที่กำหนดในแผนการสอนไม่เหมาะสมกับเวลา น้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.77

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ยังต้องแก้ไขเรื่องการจัดกิจกรรมให้เหมาะกับผู้เรียน (ความถี่ = 2)
- ขาดการพบแพทย์ที่ดูแลเด็กโดยตรงเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล (ความถี่ = 1)
- ผู้ปกครองมีความคาดหวังในตัวเด็กสูงกว่าที่เด็กจะทำได้ (ความถี่ = 1)

ตารางที่ 29 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลปัญหาการบริหารงานในโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านงานบุคลากร

ปัญหาในการบริหารงานบุคลากร	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่ (N ₁ = 98)	ร้อยละ	ความถี่ (N ₂ =145)	ร้อยละ	ความถี่ (N ₃ =243)	ร้อยละ
81. ปัญหาในการบริหารงานบุคลากร						
- ไม่พบ	27	27.55	49	33.79	76	31.28
- พบ	71	72.45	96	66.21	167	68.72
ปัญหาที่พบ	(n ₁ = 71)		(n ₂ = 96)		(n ₃ =167)	
- มีการเปลี่ยนแปลงบุคลากรบ่อยครั้ง	24	33.80	36	37.5	60	35.93
- ขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ	44	61.97	75	78.13	119	71.26
- ขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก	41	57.75	60	62.5	101	60.48
- ครูผู้สอนและดูแลเด็กออทิสติกขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน	11	15.49	23	23.96	34	20.36
- ครูขาดประสบการณ์ในการสอนเด็กออทิสติก	37	52.11	57	59.38	94	56.29
- ขาดความร่วมมือของครูในโรงเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนเด็กออทิสติก	11	15.49	14	14.58	25	14.97
- ครูที่สอนเด็กออทิสติกขาดการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม	15	21.13	17	17.71	32	19.16
- การเพิ่มพูนทักษะแก่ครูผู้สอน	5	7.04	15	15.63	20	11.98
- มีเอกสารทางวิชาการเพื่อเพิ่มพูนความรู้แก่ครูไม่เพียงพอกับความต้องการ	10	14.08	14	14.58	24	14.37
- การจัดครูเข้าสอนในชั้นเรียนร่วมไม่เหมาะสม	9	12.68	14	14.58	23	13.77

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ปัญหาในการบริหารงานบุคลากร	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ = 98)		(N ₂ =145)		(N ₃ =243)	
	(n ₁ = 71)		(n ₂ = 96)		(n ₃ =167)	
- ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องเทคนิคและวิธีสอนเด็กในชั้นเรียนร่วม	24	33.80	39	40.63	63	37.72
- อื่น ๆ	8	11.27	1	1.04	9	5.39

จากตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานในโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านงานบุคลากร ปรากฏผลดังนี้

ปัญหาในการบริหารงานบุคลากร

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล พบปัญหาในการบริหารงานบุคลากร จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 68.72 โดยพบปัญหา ขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ มากที่สุด จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 71.26 รองลงมา ขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 60.48 และการเพิ่มพูนทักษะแก่ครูผู้สอน น้อยที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 11.98

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล พบปัญหาในการบริหารงานบุคลากร จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 72.45 โดยพบปัญหา ขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ มากที่สุด จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 61.97 รองลงมา ขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 57.75 และการเพิ่มพูนทักษะแก่ครูผู้สอน น้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.04

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ครูบางคนไม่เข้าใจวิธีการดูแลเด็กที่ถูกต้อง (ความถี่ = 2)
- บุคลากรยังไม่เพียงพอ (ความถี่ = 1)
- ยังไม่ได้พัฒนาครูอย่างจริงจังเพราะไม่ได้รับเด็กออทิสติกทุกปี (ความถี่ = 3)
- บุคลากรในโรงเรียนไม่สามารถสนับสนุนการจัดได้อย่างเต็มที่ (ความถี่ = 2)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล พบปัญหาในการบริหารงานบุคลากร จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 66.21 โดยพบปัญหา ขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ มากที่สุด จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 78.13 รองลงมา ขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และ ขาดความร่วมมือของครูในโรงเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนเด็กออทิสติก มีเอกสารทางวิชาการเพื่อเพิ่มพูนความรู้แก่ครูไม่เพียงพอกับความต้องการ และ การจัดครูเข้าสอนในชั้นเรียนร่วมไม่เหมาะสม น้อยที่สุด จำนวน 14 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 14.58

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- บุคลากรยังไม่เพียงพอ (ความถี่ = 1)

ตารางที่ 30 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านงานกิจการนักเรียน

ปัญหาในการบริหารงานกิจการนักเรียน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ = 98)		(N ₂ = 145)		(N ₃ = 243)	
82. ปัญหาในการบริหารงานกิจการนักเรียน						
- ไม่พบ	49	50.00	66	45.52	115	47.33
- พบ	49	50.00	79	54.48	128	52.67
ปัญหาที่พบ	(n ₁ = 49)		(n ₂ = 79)		(n ₃ = 128)	
- ขาดความรู้เรื่องการคัดแยกเด็ก	17	34.69	30	37.97	47	36.72
- มีปัญหาในการจัดเด็กเข้าชั้นเรียน	14	28.57	25	31.65	39	30.47
- ขาดการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนร่วม	3	6.12	10	12.66	13	10.16
- ขาดการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการจัดบริการพิเศษด้านต่าง ๆ	10	20.41	11	13.92	21	16.41
- กิจกรรมพิเศษมีมากเกินไป	3	6.12	8	10.13	11	8.59

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ปัญหาในการบริหารงานกิจการนักเรียน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ = 98)		(N ₂ = 145)		(N ₃ = 243)	
- เด็กออทิสติกขาดความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรม	34	69.39	66	83.54	100	78.13
- จำนวนนักเรียนต่อครูไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนร่วม	7	14.29	31	39.24	38	29.69
- จำนวนครูผู้ช่วยมีไม่เพียงพอ	10	20.41	23	29.11	33	25.78
- อื่น ๆ	4	8.13	3	3.20	7	5.47

จากตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านงานกิจการนักเรียน ปรากฏผลดังนี้

ปัญหาในการบริหารงานกิจการนักเรียน

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล พบปัญหาในการบริหารงานกิจการนักเรียน จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 52.67 โดยพบปัญหา เด็กออทิสติกขาดความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรม มากที่สุด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 78.13 รองลงมา ขาดความรู้เรื่องการคัดแยกเด็ก จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 36.72 และ กิจกรรมพิเศษมีมากเกินไป น้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.59

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล พบปัญหาในการบริหารงานกิจการนักเรียน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 โดยพบปัญหา เด็กออทิสติกขาดความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรม มากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 69.39 รองลงมา ขาดความรู้เรื่องการคัดแยกเด็ก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 34.69 และ ขาดการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนร่วม และ กิจกรรมพิเศษมีมากเกินไป น้อยที่สุด จำนวน 3 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 6.12

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- สามารถรับเด็กได้จำนวนจำกัด เพียงแค่ 10% ของจำนวนนักเรียน (ความถี่ = 2)
- ผู้ปกครองไม่ยอมรับการคัดแยกเด็กเน้นแต่ให้เด็กอยู่กับเพื่อนวัยเดียวกัน (ความถี่ = 2)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล พบปัญหาในการบริหารงานกิจการนักเรียน จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 54.48 โดยพบปัญหา เด็กออกทัศนศึกษาความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรม มากที่สุด จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 83.54 รองลงมา จำนวนนักเรียนต่อครูไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนร่วม จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 39.24 และ กิจกรรมพิเศษมีมากเกินไป น้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.13

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- จำนวนเด็กเรียนร่วมในชั้นเรียนมีจำนวนมากไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมของครู (ความถี่ = 2)
- ผู้ปกครองไม่ยอมรับการคัดแยกเด็กเน้นแต่ให้เด็กอยู่กับเพื่อนวัยเดียวกัน (ความถี่ = 1)

ตารางที่ 31 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านงาน ธุรการ การเงิน และพัสดุ

ปัญหาในการบริหารงานธุรการ การเงินและพัสดุ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ = 98)		(N ₂ = 145)		(N _t = 243)	
83. ปัญหาในการบริหารงานธุรการ						
การเงิน และพัสดุ						
- ไม่พบ	52	53.06	89	61.38	141	58.03
- พบ	46	46.94	56	38.62	102	41.97
ปัญหาที่พบ	(n ₁ = 46)		(n ₂ = 56)		(n _t = 102)	
- ขาดการสนับสนุนงบประมาณจากฝ่ายบริหารในการจัดการเรียนร่วม	7	15.22	12	21.43	19	18.63
- ขาดงบประมาณที่ใช้ในการผลิตสื่อการสอน	8	17.39	19	33.93	27	26.47
- ขาดพัสดุที่จะนำมาใช้ทำอุปกรณ์การเรียนการสอน	10	21.74	15	26.79	25	24.51
- ขาดการสนับสนุนช่วยเหลือจากโรงเรียนในการจัดหาพัสดุ อุปกรณ์	5	10.87	15	26.79	20	19.61

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ปัญหาในการบริหารงานธุรการ การเงินและพัสดุ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ = 98)		(N ₂ =145)		(N _i = 243)	
- ขาดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ด้านธุรการ การเงินและพัสดุ	7	15.22	7	12.50	14	13.73
- ไม่มีการจัดระบบข้อมูลของเด็กออทิสติก	25	34.35	38	67.86	63	61.76
- อื่น ๆ	0	0.00	1	1.79	1	0.98

จากตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านงานธุรการ การเงิน และพัสดุ ปรากฏผลดังนี้

ปัญหาในการบริหารงานธุรการ การเงิน และพัสดุ

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล พบปัญหาในการบริหารงานธุรการ การเงิน และพัสดุ จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 41.97 โดยพบปัญหา ไม่มีการจัดระบบข้อมูลของเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 61.76 รองลงมา ขาดงบประมาณที่ใช้ในการผลิตสื่อการสอน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 26.47 และ ขาดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ด้านธุรการ การเงิน และพัสดุ น้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.73

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล พบปัญหาในการบริหารงานธุรการ การเงิน และพัสดุ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46.94 โดยพบปัญหา ไม่มีการจัดระบบข้อมูลของเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 34.35 รองลงมา ขาดพัสดุที่จะนำมาใช้ทำอุปกรณ์การเรียนการสอน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 21.74 และ ขาดการสนับสนุนช่วยเหลือจากโรงเรียนในการจัดหาพัสดุ อุปกรณ์ น้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.87

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล พบปัญหาในการบริหารงานธุรการ การเงิน และพัสดุ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 38.62 โดยพบปัญหา ไม่มีการจัดระบบข้อมูลของเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 67.86 รองลงมา ขาดงบประมาณที่ใช้ในการผลิตสื่อการสอน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 33.93 และ ขาดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ด้านธุรการ การเงิน และพัสดุ น้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ขาดงบประมาณในการขอซื้อสื่อในชั้นเรียนร่วม เนื่องจากสื่อบางชิ้นมีราคาสูงมาก (ความถี่ = 1)

ตารางที่ 32 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านงานอาคารสถานที่

ปัญหาในการบริหารงานอาคารสถานที่	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ = 98)		(N ₂ = 145)		(N _t = 243)	
84. ปัญหาในการบริหารงานอาคารสถานที่						
- ไม่พบ	81	82.65	104	71.72	185	76.13
- พบ	17	17.35	41	48.28	58	23.87
ปัญหาที่พบ	(n ₁ = 17)		(n ₂ = 41)		(n _t = 58)	
- ผู้บริหารขาดประสบการณ์ในการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก	3	17.65	18	43.9	21	36.21
- ผู้บริหารขาดการประสานงานกับคณะครูในการร่วมกันปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียน	2	11.76	5	12.20	7	12.07
- จำนวนห้องมีจำกัด	4	23.53	7	17.07	11	18.97
- อาคาร สถานที่คับแคบ	0	0.00	1	2.44	1	1.72
- ไม่สามารถควบคุมสิ่งรบกวนการสอนได้	6	35.29	7	17.07	13	22.41
- ไม่สามารถปรับห้องเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกได้	4	23.53	12	29.27	16	27.59
- ไม่สามารถปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกได้	6	35.29	14	34.15	20	34.48

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ปัญหาในการบริหารงานอาคารสถานที่	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ = 98)		(N ₂ =145)		(N _t = 243)	
	(n ₁ = 17)		(n ₂ = 41)		(n _t = 58)	
- การจัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ยังไม่ดีพอ	5	29.41	15	36.59	20	34.48
- การจัดมุมต่าง ๆ ในห้องเรียนไม่เหมาะสมกับการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมและพัฒนาการของเด็กออกทิสติกทั้งด้านร่างกายอารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา	5	29.41	10	24.39	15	25.86
- การเอาใจใส่ในเรื่องความสะอาด สภาพ และความปลอดภัยของห้องเรียน อาคารเรียนยังไม่เพียงพอ	2	11.76	8	19.51	10	17.24
- อื่น ๆ	1	5.88	1	2.44	2	3.45

จากตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์ ปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านงานอาคารสถานที่ ปรากฏผลดังนี้

ปัญหาในการบริหารงานอาคารสถานที่

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล พบปัญหาในการบริหารงานอาคารสถานที่ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 23.87 โดยพบปัญหา ผู้บริหารขาดประสบการณ์ในการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 36.21 รองลงมา ไม่สามารถปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกได้ และ การจัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ยังไม่ดีพอ จำนวน 20 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 34.48 และ อาคารสถานที่คับแคบน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.72

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล พบปัญหาในการบริหารงานอาคารสถานที่ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17.35 โดยพบปัญหา ไม่สามารถควบคุมสิ่งรบกวนการสอนได้ และ ไม่สามารถปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกได้ มากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 35.29 รองลงมา การจัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ยังไม่ดีพอ และ การจัดมุมต่างๆ ในห้องเรียนไม่เหมาะสมกับการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมและพัฒนาการของเด็กออทิสติกทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา จำนวน 25 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 29.41 และ ผู้บริหารขาดการประสานงานกับคณะครูในการร่วมกันปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียน และ การเอาใจใส่ในเรื่องความสะอาด สภาพ และความปลอดภัยของห้องเรียน อาคารเรียนยังไม่เพียงพอ น้อยที่สุด จำนวน 2 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 11.76

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- จำนวนห้องเรียนมีไม่พอรองรับเด็กที่มาเข้าในแต่ละปี (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล พบปัญหาในการบริหารงานอาคารสถานที่ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 48.28 โดยพบปัญหา ผู้บริหารขาดประสบการณ์ในการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก มากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 43.90 รองลงมา การจัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ยังไม่ดีพอ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 36.59 และ อาคารสถานที่คับแคบ น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.44

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล คือ

- ไม่สามารถปรับพื้นที่ได้ เนื่องจากพื้นที่มีจำกัด (ความถี่ = 1)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ = 98)		(N ₂ = 145)		(N _t = 243)	
85. ปัญหาในการบริหารงาน						
ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน						
- ไม่พบ	61	62.24	71	48.97	132	54.32
- พบ	37	37.76	74	51.03	111	45.68
ปัญหาที่พบ	(n ₁ = 37)		(n ₂ = 74)		(n _t = 111)	
- ผู้ปกครองนักเรียนปกติขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนร่วม	22	59.46	38	51.35	60	54.05
- ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความสำคัญสนับสนุนให้ลูกเรียนร่วมกับเด็กออทิสติก	13	35.14	27	36.49	40	36.04
- ผู้ปกครองเด็กออทิสติกขาดความรู้ความสามารถในการช่วยเหลือด้านการเรียนของเด็กที่บ้าน	19	51.35	50	67.57	69	62.16
- การประชาสัมพันธ์ยังไม่ดีพอ	11	29.73	18	24.32	29	26.13
- ชุมชนไม่เข้าใจถึงการเรียนร่วมของเด็กออทิสติก	10	27.03	22	29.73	32	28.83
- ชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อตอบสนองการจัดกิจกรรมการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก	3	8.11	9	12.16	12	10.81
- โรงเรียนเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนน้อยเกินไป	9	24.32	14	18.92	23	20.72

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ปัญหาในการบริหารงานความ สัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	(N ₁ = 98)		(N ₂ =145)		(N _t = 243)	
	(n ₁ = 37)		(n ₂ = 74)		(n _t = 111)	
- บุคลากรในโรงเรียนไม่ร่วมมือ ในการสร้างความสัมพันธ์กับ ผู้ปกครองและชุมชน	1	2.70	3	4.05	4	3.60
- อื่น ๆ	2	5.41	0	0.00	2	1.80

จากตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ปรากฏผลดังนี้

ปัญหาในการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล พบปัญหาในการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 45.68 โดยพบปัญหา ผู้ปกครองเด็กออทิสติกขาดความรู้ความสามารถในการช่วยเหลือด้านการเรียนของเด็กที่บ้าน มากที่สุด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 62.16 รองลงมา ผู้ปกครองนักเรียนปกติขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนร่วม จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 54.05 และ บุคลากรในโรงเรียนไม่ร่วมมือในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน น้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล พบปัญหาในการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 37.76 โดยพบปัญหา ผู้ปกครองนักเรียนปกติขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนร่วม มากที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 59.46 รองลงมา ผู้ปกครองเด็กออทิสติกขาดความรู้ความสามารถในการช่วยเหลือด้านการเรียนของเด็กที่บ้าน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 51.35 และ บุคลากรในโรงเรียนไม่ร่วมมือในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70

ข้อที่ตอบอื่น ๆ กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูล คือ

- ผู้ปกครองมีความกังวลเกี่ยวกับการสอนของครู (ความถี่ = 1)

- ผู้ปกครองขาดความเข้าใจและไม่มั่นคงในแนวทางพัฒนาลูก เปลี่ยนวิธีบ่อย ทำให้ผู้ปกครองและเด็กเกิดความสับสน (ความถี่ = 1)

ส่วนกลุ่มครูผู้สอนให้ข้อมูล พบปัญหาในการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 51.03 โดยพบปัญหา ผู้ปกครองเด็กออกทัศนศึกษาขาดความรู้ความสามารถในการช่วยเหลือด้านการเรียนของเด็กที่บ้าน มากที่สุด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 67.57 รองลงมา ผู้ปกครองนักเรียนปกติขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนร่วม จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 51.35 และ บุคลากรในโรงเรียนไม่ร่วมมือในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 64 คน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 64 คน ครู จำนวน 192 คน รวม 320 คน จากโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่เป็นโรงเรียนเครือข่ายของศูนย์พัฒนาเด็กออทิสติก “บ้านอุ่นรัก” ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ และปลายเปิด
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ รับคืนทั้งทางไปรษณีย์ และรับคืนด้วยตนเอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการโดยวิธีแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตารางประกอบการบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงอายุระหว่าง 41-50 ปี วุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาปฐมวัย/อนุบาลศึกษา มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน

ระหว่าง 5-10 ปีและมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกระหว่าง 2-4 ปี โดยส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กออทิสติกมาก่อน และเคยเข้าอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ซึ่งจัดโดยโรงพยาบาล/หน่วยงานที่ให้การรักษาเด็กออทิสติก

ส่วนครูผู้สอนส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง อายุน้อยกว่า 31 ปี วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาปฐมวัย/อนุบาลศึกษา และมีประสบการณ์สอนในชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกน้อยกว่า 5 ปี โดยส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กออทิสติกมาก่อน และเคยเข้าอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ซึ่งจัดโดยโรงพยาบาล/หน่วยงานที่ให้การรักษาเด็กออทิสติก

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของโรงเรียน

สภาพทั่วไปของโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่เป็นโรงเรียนเครือข่ายของศูนย์พัฒนาเด็กออทิสติก “บ้านอุ่นรัก” ในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ ได้จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกมาแล้วเป็นระยะเวลามากกว่า 7 ปี เป็นการติดต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ และมีการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในทุกระดับชั้น คือ ในชั้นเด็กเล็ก ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 และชั้นอนุบาลปีที่ 3 โดยจำนวนห้องที่จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก มีตั้งแต่ 1 ห้อง จนถึง 3 ห้อง ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก โดยมีโรงเรียนถึง 40 โรงเรียน ที่ไม่มีครูการศึกษาพิเศษ ส่วนจำนวนเด็กออทิสติกพบว่าส่วนใหญ่เป็นเด็กชายมากกว่าเด็กหญิง

ตอนที่ 3 สภาพการบริหารงานของโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

3.1. งานวิชาการ

การเตรียมความพร้อมก่อนจะดำเนินการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก มีการดำเนินการโดยพัฒนาครูและบุคลากรในโรงเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติของเด็กออทิสติก และผู้บริหารศึกษาหาความรู้และความเข้าใจในธรรมชาติของเด็กออทิสติก ส่วนการดำเนินการเพื่อเป็นการสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก มีการจัดหาเอกสารและสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับครูและส่งเสริมให้มีบริการช่วยเหลือซ่อมเสริมและปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้รูปแบบในการดำเนินการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนคือเป็นการจัดการเรียนร่วมในชั้นปกติ กับการเรียนร่วมในชั้นปกติและมีครูการศึกษาพิเศษให้คำแนะนำปรึกษา และการเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติและรับบริการจากครูเวียนสอน

หลักสูตร (แนวการจัดประสบการณ์) ที่ใช้ในชั้นเรียนร่วม ในภาพรวมพบว่า ใช้หลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540 ส่วนการวางแผนการจัดหลักสูตร/โปรแกรมการสอนสำหรับเด็กออทิสติก มีผู้ระบุว่า มีการวางแผน และไม่มีการวางแผนในจำนวนที่เท่ากัน

การจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมพบว่า เป้าหมายในการจัดกิจกรรมการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก คือ เพื่อพัฒนาทักษะในการดำรงชีวิต ซึ่งบุคคลากรได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการจัดการเรียนร่วม ในลักษณะเป็นผู้ร่วมให้ข้อมูลด้านการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กออทิสติก ในเรื่องของการกำหนดเวลาในตารางกิจกรรมในชั้นเรียนร่วม มีความเหมาะสมแล้ว ส่วนแนวการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ในชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก และการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มีผู้ระบุว่า มีการจัดทำและไม่มีการจัดทำในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน การจัดหาสื่อการเรียนการสอน ในภาพรวมพบว่า มีการจัดหาโดยโรงเรียนเป็นผู้จัดซื้อจัดหา ซึ่งผู้บริหารเป็นผู้ดำเนินการจัดหา นอกจากนั้น ยังมีการจัดและนำเทคนิค วิธีการ อุปกรณ์ หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ มาช่วยในการจัดการเรียนร่วม ได้แก่ การใช้เทปเพลง เทปนิทาน และมีการจัดมุมประสบการณ์เพื่อประโยชน์ในการปรับและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งได้แก่ มุมหนังสือ

การวัดผลและประเมินผล ในภาพรวมพบว่า มีการมอบหมายให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ติดตามประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออทิสติก ด้วยการประเมินร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน โดยวิธีการสังเกต ส่วนการสร้างเครื่องมือประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออทิสติก ดำเนินการโดยครูประจำชั้นเป็นผู้สร้าง มีครูวิชาการหรือผู้บริหารเป็นผู้ตรวจสอบ

การนิเทศและติดตามผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูประจำชั้น ที่มีการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ในภาพรวมพบว่า มีการดำเนินการโดยผู้บริหารโรงเรียนด้วยวิธีการสังเกตการสอน และใน 1 ปีการศึกษา มีการดำเนินการนิเทศและติดตามผล อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

3.2. งานบุคลากร

วุฒิการศึกษาของครูในโรงเรียน ในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่มีครูที่มีวุฒิปริญญาตรี/อนุปริญญา และวุฒิต่อ ๆ ส่วนครูที่มีวุฒิทางด้านการศึกษาพิเศษพบว่า มีบางโรงเรียนเท่านั้นที่มีครูวุฒินี้ ส่วนการฝึกอบรม ในภาพรวมพบว่า ครูส่วนใหญ่เคยผ่านการอบรม/สัมมนา ด้านการศึกษาพิเศษ

การคัดเลือกครูเข้าสอนในชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ในภาพรวมพบว่า มีเกณฑ์การพิจารณาโดยคำนึงถึงการที่ครูเคยได้รับการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม

สำหรับเด็กออทิสติก และประสบการณ์ในการทำงานการเตรียมการและการส่งเสริมเพื่อช่วยให้นุคลากรปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนร่วม มีการดำเนินการโดยการส่งครูเข้าอบรม

การบำรุงขวัญบุคลากร ใช้วิธีการจัดทัศนศึกษาและจัดงานสังสรรค์ นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาบุคลากรในด้านการปรับพฤติกรรมส่วนการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู วิธีที่ใช้คือการสังเกต

3.3. งานกิจการนักเรียน

การดำเนินงานกิจการนักเรียน ในภาพรวมพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนจะเป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดเกณฑ์และเสนอแนะการพิจารณาสำหรับเด็กออทิสติก และเมื่อรับมาแล้วจะมีการดำเนินการคัดแยกเด็กด้วยวิธีใช้การสังเกตโดยครูผู้สอน ผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิด แล้วทำการบันทึกโดยครูประจำชั้น การจัดเด็กออทิสติกเข้าชั้นเรียนโดยจัดตามหลักการอนุบาลศึกษาและจำนวนเด็กออทิสติกต่อชั้นเรียนต่อ 1 คน ต่อ 1 ห้องเรียน สำหรับจำนวนนักเรียนต่อครูในชั้นเรียนร่วมคือ 11-15 คน ต่อครู 1 คน สำหรับการดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมที่โรงเรียนต้องจัดบริการให้นักเรียนในบริการด้านอาหารกลางวัน มีการจัดเฉพาะสำหรับเด็กออทิสติก ส่วนการจัดห้องบริการเสริมและบริการพิเศษสำหรับเด็กออทิสติก มีผู้ระบุว่า มีบริการและไม่มีบริการในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน การดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กออทิสติกเข้าร่วม มีกิจกรรมทัศนศึกษา กีฬานักเรียน และกิจกรรมทางศาสนา การติดตามผลนักเรียนที่จบการศึกษาไปแล้ว จะใช้วิธีสอบถามจากผู้ปกครอง

3.4. งานธุรการ การเงิน และพัสดุ

การปฏิบัติงานด้านธุรการในโรงเรียน ในภาพรวมพบว่า มีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ใช้ในงานธุรการและงานบริหาร มีการจัดเก็บเอกสารเป็นระบบ มีทะเบียนรับ-ส่งหนังสือถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ส่วนงานการเงิน ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ทำแผนการจัดงบประมาณและกาใช้จ่ายเงินของโรงเรียนเอง โดยมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินตามแผนปฏิบัติการประจำปี และมีการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบของโรงเรียน แต่พบว่าไม่มีกาจัดสรรงบประมาณเพื่อการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ส่วนงานพัสดุของโรงเรียน มีการจัดสรรสัดส่วนด้านพัสดุที่ใช้ประกอบการสอนเป็นพิเศษสำหรับการจัดการเรียนร่วม โดยการจัดหาและจัดซื้อพัสดุ ครุภัณฑ์ให้เพียงพอต่อการใช้งาน และสำรวจความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของครู

3.5.งานอาคารและสถานที่

การดำเนินงานเกี่ยวกับอาคารและสถานที่ ในภาพรวมพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีสิ่งรบกวนการเรียนการสอนในบริเวณที่ตั้งอาคารเรียน มีการดำเนินการปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก โดยจัดเก็บสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายให้พ้นจากการคว่ำหรือหยิบ การจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งของต่าง ๆ ไว้ที่เดิมเสมอ เพื่อฝึกความคุ้นเคยและความเป็นระเบียบ การดำเนินการปรับห้องเรียนเพื่อให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนร่วม มีการดำเนินการโดย มีขนาดพอเหมาะกับจำนวนนักเรียนและกิจกรรม มีแสงสว่างเพียงพอ และมีการเก็บวัสดุอันตรายใส่ตู้ให้มิดชิด ส่วนการจัดบริเวณโรงเรียนเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนร่วม ได้มีการดูแลความปลอดภัยในจุดต่าง ๆ ที่เด็กออทิสติกอาจเกิดอุบัติเหตุได้ และล้อมรั้วบริเวณที่เป็นอันตราย นอกจากนี้ยังมีการจัดหรือปรับปรุงสถานที่เพื่อเอื้อต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก โดยการสร้างห้องน้ำห้องส้วมอยู่นอกห้องเรียนแต่อยู่ในอาคารเรียน และจัดห้องเรียนร่วมให้อยู่ชั้นล่างของอาคารเรียน

3.6. งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

การดำเนินงานเกี่ยวกับงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในภาพรวมพบว่า โรงเรียนมีการเผยแพร่ข้อมูลกับชุมชนเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน โดยการทำงานความสำเร็จ ปัญหาและอุปสรรค จากการเรียนการสอนของเด็กออทิสติกทราบเป็นระยะ การจัดให้ชุมชนเข้ามามีกิจกรรมร่วมเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน วิธีการที่ใช้ได้แก่ เชิญบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในชุมชนเข้ามาเป็นวิทยากร ส่วนการเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน มีการนำนักเรียนทำกิจกรรมร่วมกับชุมชนในบางโอกาส มีการส่งตัวแทนครูเข้าร่วมรับผิดชอบกิจกรรมของชุมชน มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็ก ออทิสติกให้ผู้ปกครอง ชุมชนและบุคลากรในโรงเรียนทราบโดยจัดให้มีการประชุมผู้ปกครอง และจัดทำจุลสาร วารสารเผยแพร่ นอกจากนี้ยังมีการประสานกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการจัดการเรียนร่วม ได้แก่ โรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับเด็กออทิสติก และศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง

ตอนที่ 4 ปัญหาการบริหารงานของโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของปัญหาพบว่า ในจำนวนงานบริหาร 6 งาน งานที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ระบุว่าไม่พบปัญหา ได้แก่ งานธุรการ การเงินและพัสดุ งานอาคารและสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน สำหรับงานที่พบปัญหามีดังนี้

4.1.งานวิชาการ พบปัญหาในเรื่องครูขาดความรู้ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ประเมินพัฒนาการเด็กออทิสติก และขาดความรู้เรื่องการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของเด็กออทิสติก

4.2.งานบุคลากร พบปัญหาในเรื่องขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ และขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก

4.3.งานกิจการนักเรียน พบปัญหาในเรื่องเด็กออทิสติกขาดความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรม

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยข้างต้นมีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการ ในการศึกษาครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ตามด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1.ด้านการเตรียมการจากผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะดำเนินการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ซึ่งมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะทำให้การดำเนินการต่อไปประสบความสำเร็จ อาจสรุปได้ว่ากลุ่มประชากรที่วิจัยมีการเตรียมพร้อม ในด้านต่าง ๆ ที่ีระดับหนึ่ง โดยส่วนใหญ่มีการดำเนินการโดยการเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับการ ศึกษาของ Fletcher (1990) ศึกษาเจตคติของครูผู้สอนในระดับก่อนอนุบาลที่มีต่อการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษในวัยก่อนอนุบาลกับเด็กปกติ พบว่าครูที่เคยมีประสบการณ์กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีเจตคติในทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และต่อการเรียนร่วมมากกว่าครูที่ไม่มีประสบการณ์กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาก่อน และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ทองนวล ภูประเสริฐ (2534) ได้ศึกษาเจตคติของบุคลากรทางการประถมศึกษาที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วม โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาเจตคติของบุคลากรทางการประถมศึกษาที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วม 2) เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษของบุคลากรทางการประถมศึกษาที่มีหน้าที่และประสบการณ์ในการเรียนร่วมต่างกัน 3) เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนร่วมของบุคลากรทางการประถมศึกษาที่มีหน้าที่และประสบการณ์ในการจัดการเรียนร่วมต่างกันว่า พบว่า 1)เจตคติของบุคลากรทางการประถมศึกษาต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นเจตคติทางบวก บุคลากรที่มีประสบการณ์ตรงในการจัดการเรียนร่วมและเป็นฝ่ายสนับสนุนมีเจตคติทางบวกสูงสุด กลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์ตรงในการจัดการเรียนร่วม ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการที่โรงเรียนที่ทำการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ได้มีการดำเนินการเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก ทั้งนี้เพราะ

เจตคติของครูผู้สอนเป็นส่วนที่สำคัญที่จะผลักดันให้การเรียนการสอนสำหรับเด็กออทิสติก โดยวิธีการเรียนร่วมประสบความสำเร็จ รวมทั้งการที่ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นด้วยกับความสำคัญในการสร้างเจตคติของครูผู้สอนยอมทำให้มีการจัดทำนโยบายและแผนงานในการดำเนินการดังกล่าวอย่างชัดเจนซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการทำให้การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กออทิสติก นอกจากนี้จากการวิจัยยังพบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่มีการศึกษาหาความรู้และมีความเข้าใจในธรรมชาติของเด็กออทิสติก และรวมทั้งส่วนใหญ่มีการดำเนินพัฒนาครูและบุคลากรในโรงเรียนให้มีความรู้และมีความเข้าใจในธรรมชาติของเด็กออทิสติก และยังมีการจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนรับผิดชอบเรื่องการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ซึ่งเป็นกลุ่มที่โรงเรียนต้องจัดการให้มากขึ้นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กออทิสติกที่จะประสบผลสำเร็จเป็นรูปธรรมอย่างเต็มที่ได้ตามเจตนารมณ์ของความเท่าเทียมที่มนุษย์ทุกคนย่อมมีสิทธิเท่าเทียมกันในโอกาสทางการศึกษา และที่สำคัญคือสิ่งกล่าวมาข้างต้นคือ การที่ครูผู้สอนควรมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ ความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติของเด็กพิเศษกลุ่มเด็กออทิสติก และการสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียนนั้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วย ซึ่งตรงกับที่ผดุง อารยะวิญญู (2539:233-234) ได้เสนอแนะถึงองค์ประกอบที่ช่วยให้การเรียนร่วมประสบผลสำเร็จ ครูผู้สอนควรมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนร่วม กล่าวคือ มีความเชื่อว่าเด็กทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษา, ควรมีความตั้งใจในการสอน, ควรมีการวางแผนการศึกษาอย่างรอบคอบ และควรจัดการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่นได้ รวมทั้งขนาดของชั้นเรียนควรยืดหยุ่นตามจำนวนและความต้องการของเด็ก

สำหรับด้านที่โรงเรียนต้องเตรียมการในด้านการชี้แจงให้ครู บุคลากร นักเรียนทั่วไป และผู้ปกครองทราบเกี่ยวกับจุดเด่น และจุดด้อยของเด็กออทิสติก ซึ่งจะทำให้ บุคคลทุกกลุ่มดังกล่าวมีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดี ต่อเด็กออทิสติกรวมทั้งมีการเตรียมพร้อมในด้านที่จะช่วยสนับสนุนให้การเรียนร่วมดำเนินไปด้วยดี ดังเช่นการเตรียมพร้อมนักเรียนปกติให้มี ความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดี ต่อเด็กออทิสติก ทำให้เกิดการยอมรับสามารถให้ความช่วยเหลือ และปฏิบัติต่อนักเรียนออทิสติกอย่างถูกวิธี รวมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กปกติมีส่วนร่วมในการสอน เช่น การสอนโดยเพื่อนช่วยสอน (Peer Tutoring) ให้เพื่อนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่างๆแบบตัวต่อตัว หรือ การใช้ระบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Buddy System) ซึ่งเป็นรูปแบบที่ต้องอาศัยความร่วมมือของเพื่อนนักเรียนทุกคนในการส่งเสริมกำลังใจ และช่วยอำนวยความสะดวกเพื่อนนักเรียนออทิสติกซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทั้งเด็กปกติ คือมีความภาคภูมิใจที่ได้มีส่วนช่วยเพื่อน ได้เรียนรู้การให้อภัย ความมีน้ำใจจากการปฏิบัติจริง และเด็กออทิสติกมีความมั่นใจว่ามีได้ถูกทอดทิ้ง ไม่รู้สึกแปลกแยก รวมทั้งเป็นการฝึกทักษะทางสังคมระหว่างนักเรียนออทิสติกและนักเรียนปกติ นี่จึงเป็นประโยชน์ของ

การเรียนรู้ที่มีต่อทั้งเด็กออทิสติก เด็กปกติ บุคคลต่างๆ และแก่สังคมอีกด้วยซึ่งตรงกับ แนวคิดของ ปรีดา จันทบุรุษ (ม.ป.ป.:15-16) คือให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนใกล้บ้าน ไม่ต้องเดินทางไปโรงเรียนพิเศษ ที่อยู่ห่างไกลมากจนเป็นภาระของผู้ปกครอง และเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง ทำให้เด็กกลุ่มดังกล่าวมีโอกาสใช้ชีวิตอยู่ในครอบครัวกับบิดามารดา และญาติพี่น้องตามปกติไม่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าถูกแยกเพราะความพิการหรือความผิดปกติ รวมทั้งมีโอกาสเรียนรู้และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคม และนอกจากนี้ ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และบุคลากรในโรงเรียนร่วมได้รับทราบพฤติกรรมของเด็กออทิสติก ทำให้ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมเกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่าย นอกจากนี้ยังช่วยรัฐไม่ต้องสร้างโรงเรียนพิเศษจะต้องใช้งบประมาณมากขึ้น และทางด้านสังคม เด็กสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมปกติได้ดีขึ้น สังคมเข้าใจและยอมรับว่าเด็กมีความสามารถเช่นเดียวกับเด็กปกติ และช่วยให้อยู่ในสังคมอย่างมีประโยชน์

นอกจากนี้จากการวิจัยพบว่าโรงเรียนที่เป็นประชากรในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่มีการดำเนินการเพื่อเป็นการสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก มีทั้งการจัดหาเอกสารและสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับครู แต่การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนนั้นผู้บริหารและครูผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดสรรงบประมาณอยู่น้อย แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีการส่งเสริมให้มีบริการช่วยเหลือในการซ่อมเสริมและปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อย่างเป็นระบบ ซึ่งดำเนินการในระดับปานกลาง รวมทั้งมีโรงเรียนส่วนหนึ่งที่มีประสานงานกับศูนย์พัฒนาเด็กออทิสติก ขอคำปรึกษากับทางโรงพยาบาล จัดอาจารย์มาอบรมครูที่จะดูแลเด็กออทิสติก เปิดโอกาสให้ฝึกกลุ่มผู้ปกครองอาสาเข้ามามีส่วนร่วม มีอาจารย์ประจำร่วมโครงการ และจัดให้มีหน่วยการศึกษาพิเศษ และห้องกิจกรรมบำบัดส่งเสริมฝ่ายการสอน รวมทั้งรูปแบบการจัดการเรียนร่วมมีหลากหลายแบบที่โรงเรียนได้นำมาใช้ ได้แก่ เรียนร่วมในชั้นปกติ มากที่สุด รองลงมา คือ เรียนร่วมในชั้นปกติ และมีครูการศึกษาพิเศษให้คำแนะนำปรึกษา และเรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเวียสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ะริน สุรวัฒนานันท์ (2542) ที่พบว่ารูปแบบการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกผู้บริหารต้องคำนึงถึงความสามารถของเด็กแต่ละคน ตลอดจนระดับสติปัญญา ความรุนแรงของอาการ และพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ของเด็กเป็นสำคัญ มีนักการศึกษาส่วนหนึ่งมีความเห็นว่าการศึกษาที่เด็กออทิสติกที่เรียนร่วมชั้นกับเด็กปกติ จะสามารถพัฒนาทักษะได้ดีกว่าเด็กออทิสติกในโรงเรียนพิเศษ แต่ผดุง อารยวิญญู (2542) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กออทิสติกว่า เด็กออทิสติกควรช่วยเหลือแบบตัวต่อตัว เมื่อเด็กมีทักษะมากขึ้นจึงอาจพิจารณาให้เรียนร่วมได้ ดังนั้นการจัดรูปแบบการเรียนร่วมจะจัดในลักษณะใดนั้น ควรคำนึงถึง

สภาพความบกพร่อง ความพร้อมของเด็กออทิสติก และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม เป็นสำคัญ

1.2.ด้านหลักสูตรและการนำไปใช้ จากการวิจัยพบว่า มีและไม่มีการวางแผน การจัดหลักสูตร / โปรแกรมการสอนสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนที่ศึกษาในครั้งนี้มีจำนวน ร้อยละ 50 เท่ากัน โดยมีผู้มีส่วนร่วมในการวางแผน ได้แก่ คณะครู ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ ด้านเด็ก ออทิสติก และครูการศึกษาพิเศษ แพทย์ประจำตัวของเด็ก และครูกิจกรรมบำบัด ที่ มีส่วนร่วมวางแผนการจัดหลักสูตร / โปรแกรมการสอนสำหรับเด็กออทิสติกบ้างบางส่วน และใน ส่วนหลักสูตร (แนวการจัดการประสบการณ์) ของชั้นเรียนร่วมที่ใช้อยู่ในปัจจุบันคือโรงเรียนใช้ หลักสูตรปกติ (หลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540) มากที่สุด ส่วนที่ใช้หลักสูตรการ ศึกษาออกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 นั้นมีส่วน น้อย ซึ่ง อาจกล่าวได้ว่ายังไม่ความชัดเจนในด้านความเห็นจากผู้บริหารและผู้สอนว่าสำหรับนัก เรียน ออทิสติกนั้นต้องใช้หลักสูตรสำหรับบุคคลออทิสติกโดยเฉพาะ และที่ส่วนใหญ่ยังคงใช้หลัก สูตรปกติ (หลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540) อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรก่อนประถม ศึกษา มีความยืดหยุ่นค่อนข้างสูง และครูจะเน้นที่กระบวนการเรียนรู้มากกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน โดยส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ในการเรียนรู้มากกว่าการสอนวิชาการ เพียง แต่ว่ากิจกรรมที่จัดบางครั้งอาจมีการเสริมทักษะด้านต่าง ๆ ที่เด็กออทิสติกควรจะได้รับเข้าไปได้ แก่ ทักษะความสนใจ ทักษะการรับรู้ ทักษะการเลียนแบบ ทักษะการสื่อสาร ทักษะด้านสังคม ซึ่ง ในเรื่องหลักสูตรนี้ผู้วิจัยเห็นว่าข้อควรระวังอย่างหนึ่งคือ ไม่จัดให้ยากเกินกว่าที่จะเรียนได้ และก็ ไม่ง่ายจนเด็กไม่ต้องการใช้ความพยายามเลย

1.3.ด้านการเรียนการสอน จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่ามีเป้าหมายในการจัดกิจกรรมการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก นั้นเพื่อเสริมสร้างให้ เด็กปกติมีเจตคติที่ดีต่อเด็กออทิสติก เพื่อให้เด็กออทิสติกรู้จักปรับตัว เพื่อพัฒนาด้านการเรียนรู้ ให้เด็กออทิสติก เพื่อพัฒนาทักษะในการดำรงชีวิต รวมทั้งผู้บริหารบางส่วนเห็นว่าเป็นการพัฒนา ศักยภาพเด็กให้เรียนร่วมได้เต็มศักยภาพ สามารถปรับตัวและเรียนรู้ได้ตามศักยภาพ พัฒนา ตามศักยภาพและมีสังคมร่วมกับเด็กปกติ และ ช่วยให้ผู้ปกครองที่มีลูกเป็นออทิสติกได้มีที่เรียน มีครูผู้สอนบางส่วนเห็นว่าเป็นพัฒนาทักษะในการช่วยเหลือตนเอง และให้เด็กออทิสติกรู้จักเข้า สังคม ดังนั้นการมีเป้าหมายที่ชัดเจนโดยมีรูปแบบในการจัดการเรียนที่เหมาะสมสำหรับเด็ก ออทิสติกย่อมเป็นวิธีทางที่พัฒนาความสามารถของเด็กออทิสติกให้รู้จักปรับตัว มีการพัฒนาด้านการ เรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะในการดำรงชีวิต ที่ดีตามแต่สภาพในระดับหนึ่งหากครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจที่ถ่องแท้รวมทั้งการที่ผู้บริหารมีเป้าหมายที่ชัดเจนและเหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ของ

เด็กออทิสติก ด้วยการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ดังการศึกษาของศิรินคร วิริยะสิรินันท์ (2534) ได้ศึกษาการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอน แบบเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการก่อนวัยเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการก่อนวัยเรียน พบว่ารูปแบบมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ เด็กพิการที่เป็นกรณีศึกษามีพัฒนาการสูงขึ้นในทุกด้านและระดับความบกพร่องลดลง ครูผู้ทดลองใช้รูปแบบสามารถใช้รูปแบบด้วยตนเองอย่างถูกต้องตามขั้นตอนที่กำหนดในรูปแบบ และบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้รูปแบบพอใจในรูปแบบในระดับมากถึงมากที่สุด นอกจากนี้เป้าหมายของการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างให้เด็กปกติมีเจตคติที่ดีต่อเด็กออทิสติก หากผู้บริหารและครูผู้สอนมีเป้าหมายดังกล่าวชัดเจนซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Bishop (1986) ได้ทำการศึกษารายละเอียดประกอบที่ทำให้การเรียนร่วมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นประสบความสำเร็จ พบว่า องค์ประกอบสำคัญที่สุดตามลำดับ ได้แก่ ครูปกติที่มีความยืดหยุ่นและการให้การยอมรับ ปฏิสัมพันธ์และการยอมรับของเพื่อนนักเรียน ทักษะทางสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ภาพพจน์ที่ดีเกี่ยวกับตนเอง การพึ่งตนเอง ทักษะชีวิตที่ดีในครอบครัว แรงจูงใจ บุคลากรสนับสนุน

ในด้านการเรียนการสอน ในส่วนที่เกี่ยวกับการให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้บริหารและครูผู้สอนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ในการดำเนินการส่วนใหญ่ในลักษณะเป็นผู้ร่วมให้ข้อมูลด้านการจัดสภาพการเรียนการสอน เป็นผู้ร่วมให้ข้อมูลด้านการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กออทิสติก เสนอความคิดเห็นที่ได้รับจากการเข้ารับการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงาน ในลักษณะจัดทำโครงการ/กิจกรรมพัฒนาการเรียนการสอนมีจำนวนปานกลาง ประมาณ ร้อยละ 50 และมีบ้างในลักษณะที่เกี่ยวกับให้ข้อเสนอแนะด้านความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนร่วมระดับก่อนประถมศึกษาของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก โดยใช้โครงสร้างชีวิต ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็ก ได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูและบุคลากรอื่นในโรงเรียน โรงเรียนทั่วไปที่มีการจัดการเรียนร่วมผู้บริหารจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่ง ในโรงเรียนที่จะเป็นผู้นำและสร้างบรรยากาศของการยอมรับนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเรียนร่วมในโรงเรียน หากทางโรงเรียนมีการจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนไว้แล้ว ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องนำเสนอเรื่องการจัดการเรียนร่วมให้คณะกรรมการโรงเรียนทราบและพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมประจำโรงเรียน ซึ่งควรประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ ครูทั่วไป ครูการศึกษาพิเศษ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และบุคลากรภายนอก เพื่อกำหนดนโยบายในการจัดการเรียนร่วม แนวทางการดำเนินงาน จัดสรรงบประมาณ

บทบาทและหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน และรูปแบบในการจัดการเรียนร่วม เมื่อคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมประจำโรงเรียนประชุมกำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงานในการจัดการเรียนร่วมเรียบร้อยแล้ว ทางโรงเรียนต้องจัดการประชุมชี้แจงถึงนโยบายของโรงเรียน และมอบหมายหน้าที่ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องโดยให้ถือเป็นปริมาณงาน พร้อมทั้งให้ทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและร่วมเป็นเจ้าของโครงการ นอกจากนี้ทางโรงเรียนต้องจัดทำป้ายประกาศ นำเสนอในลักษณะของโปสเตอร์ แผ่นพับ วีดีโอ หรือ จัดป้ายนิเทศ เพื่อประชาสัมพันธ์โครงการให้บุคคลที่เกี่ยวข้องรับทราบเกี่ยวกับนโยบาย ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองของเด็กพิการหรือที่มีความบกพร่องอาสาเป็นวิทยากร หรือหากมีกิจกรรมการดำเนินงาน ด้านคนพิการในสังคมที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนร่วมจะได้เผยแพร่ให้ทุกคนรับทราบ ครูทั่วไปและครูการศึกษาพิเศษต้องเป็นที่ปรึกษาซึ่งกันและกัน โดยทำงานร่วมกันเป็นทีม จึงสามารถที่จะบรรลุเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพได้ และมีข้อเสนอแนะอื่นเล็กน้อยคือผู้บริหารเสนอให้มีการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล และวางนโยบายเตรียมการเพื่ออนาคต ส่วนครูผู้สอนบางคนเสนอให้มีการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล เช่นกัน

ในด้านการเรียนการสอน ในส่วนที่เกี่ยวกับแนวการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ในชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้บริหารและครูผู้สอนให้ข้อมูล มีแนวการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ในชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก มีจำนวนปานกลาง มีการดำเนินการโดยเปิดโอกาสให้เด็กออทิสติกมีโอกาสร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นทุกกิจกรรมมากที่สุด และส่วนใหญ่เปิดโอกาสให้เด็กออทิสติกทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตัวเอง รวมทั้งใช้แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) การใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) และใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเด็กออทิสติก ผู้บริหารมีความเห็นในสองส่วนนี้เท่ากัน แต่ครูผู้สอนเห็นว่า ใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเด็ก ออทิสติก มี มากกว่า การใช้แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) การใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องแนวคิดการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก โดยใช้โครงสร้างซีที สำหรับกิจกรรมการเรียนการสอน คือ กิจกรรมภายในและภายนอกห้องเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนที่จะช่วยให้นักเรียนทั่วไปและนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องได้รับการพัฒนา ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยในด้านการบริหารจัดการหลักสูตร แบ่งออกเป็น การปรับหลักสูตรทั่วไป การจัดทำหลักสูตรเฉพาะ และการจัดทำหลักสูตรเพิ่มเติมสอนทักษะเฉพาะที่จำเป็นให้แก่นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่อง และในส่วนที่เกี่ยวกับมีแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) เป็นแผนการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่อง และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual

Implementation Plan: IIP) เป็นแผนการสอนที่จัดขึ้นเฉพาะเจาะจงสำหรับนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องคนนั้น ๆ ในวิชาหรือทักษะที่เป็นจุดอ่อน แผนการสอนเฉพาะบุคคลนี้จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ใน IEP สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและรัฐบาล และตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 10 วรรคสอง กำหนดให้ “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ วรรคสาม การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือเมื่อพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย การให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

ในด้านการเรียนการสอน ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลนั้นเมื่อพิจารณาภาพรวม จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ส่วนมากของโรงเรียนในการวิจัยครั้งนี้ไม่มี ผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดทำคือครูประจำชั้นมากที่สุด รองลงมาคือผู้ปกครองเด็กออทิสติก และ ผู้บริหารและผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารให้รับผิดชอบดูแลการจัดการเรียนร่วม และ ผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์มีจำนวนน้อยที่สุด จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลในประเทศไทยยังมีน้อย ทั้งนี้เนื่องจากเด็กออทิสติกมีความสามารถต่างระดับตั้งแต่ความสามารถสูงสุด จนถึงความสามารถต่ำ ด้วยลักษณะของเด็กเรียนรู้ด้วยตนเองได้ยากโดยเฉพาะการเรียนรู้ในชั้นสูงขึ้นไป เด็กจะเข้าใจยาก ฉะนั้นการวางแผนให้เด็กได้เรียนร่วมกับเด็กปกติ แพทย์ควรประสานงานกับครูและผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด เพื่อร่วมมือกันช่วยเหลือเด็กได้อย่างเหมาะสมจะทำให้เด็กมีการพัฒนาการเรียนรู้ได้ดี แต่ในสภาพความเป็นจริงของสังคมที่มีแต่ความเร่งรีบ และการที่ทั้งครูเองมิได้ดูแลเด็กเพียงคนเดียว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ปกครอง ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่เอื้อ และแพทย์เองก็มีคนไข้ล้นมือ ดังนั้นการประสานงานร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในภาคปฏิบัติจึงเป็นเรื่องที่มีอุปสรรคไม่น้อย แม้จะมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 10 วรรคสอง กำหนดให้ “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ วรรคสาม การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือเมื่อพบ

ความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย การให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง” รวมทั้งมีแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่ง พุทธศักราช 2545-2549 ได้กำหนด ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคนพิการ เพื่อให้คนพิการมีศักยภาพที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ดำเนิน ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ แต่ก็ยังเป็นสิ่งใหม่สำหรับหลาย ฝ่ายในการที่จะประสานร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นข้อมูลส่วนใหญ่ในการจัดทำจึงมาจากผู้ ปกครองและครูประจำชั้นที่เคยสอน รวมทั้งมาจากแพทย์ที่ทำการรักษานั้นเอง และนอกจากนี้การ กำหนดเวลาในตารางกิจกรรมประจำวันในชั้นเรียนร่วม พบว่า ผู้ตอบ แบบสอบถามให้ข้อมูล เหมาะสม สำหรับส่วนที่ตอบว่ายังไม่เหมาะสม นั้นมีสาเหตุที่ไม่เหมาะสมเนื่องมาจาก เวลาใน การทำกิจกรรมน้อยเกินไป

1.4.ด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน จากผลการวิจัยพบ ว่า ส่วนใหญ่ผู้บริหารและครูผู้สอนเห็นว่า การจัดหาสื่อการเรียนการสอนกระทำโดยโรงเรียนจัดซื้อ จัดหา และครูผู้สอนจัดทำเอง มีส่วนน้อยที่ได้รับการบริจาคและผู้ปกครองร่วมกันทำกับเด็ก ขอ ความร่วมมือจากผู้ปกครอง มีทั้งสื่อที่ซื้อและจัดทำเองโดยผู้สอน และให้นักเรียนผลิตสื่อ และผู้ ดำเนินการจัดหา สื่อ เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในชั้นเรียนร่วม พบว่า จากการวิจัยพบว่า ส่วน ใหญ่มีผู้บริหารเป็นผู้จัดหา มากที่สุด รองลงมา ครูประจำชั้น และ ผู้รับผิดชอบโครงการเรียน ร่วม น้อยที่สุด ส่วนใหญ่โรงเรียนมีการจัดและนำเทคนิค วิธีการ อุปกรณ์ หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ มา ช่วยในการจัดการเรียนร่วม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูล มีการจัดและนำเทคนิค วิธีการ อุปกรณ์ หรือ นวัตกรรมใหม่ ๆ มาช่วยในการจัดการเรียนร่วม โดยมีการใช้เทปเพลง เทปนิทาน มาก รองลงมา มีการใช้ VDO VCD และ การใช้โรงละครหุ่นชนิดต่างๆ น้อยที่สุด ซึ่งการบริหาร งานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน มีการดำเนินการที่สอดคล้องกับ ข้อกำหนดของกฎกระทรวง ได้แก่ กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้คนพิการมีสิทธิได้ รับ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา พุทธศักราช 2545 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรงบประมาณทางการ ศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2545 เป็นเครื่องมือในการกำหนดให้นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องมีสิทธิได้รับ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อนำ มาใช้ในการเรียนร่วมและ กำหนดให้มีการจัดสรรงบประมาณแต่ละปีเป็นเงินอุดหนุนสำหรับคนพิการในอัตราที่มากกว่าแต่ ไม่เกินห้าเท่าของเงินอุดหนุนด้านสื่อและวัสดุการศึกษาที่จัดสรรให้แก่ นักเรียนทั่วไปต่อคน และ ประกอบความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (Assertive Technology: AT) หมายถึงเทคโนโลยีที่คนพิการใช้ ซึ่งได้มีการพัฒนาและการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีเพื่อช่วยให้คน

พิการดำรงชีวิตอิสระสามารถปฏิบัติงานและผลิตงานต่าง ๆ ออกมาได้ เรียกว่า “เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก” ซึ่งตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Assertive Technology หรือใช้ชื่อย่อว่า AT โดยอาจจะเป็นเทคโนโลยีระดับพื้นฐาน (Low Technology) หรือระดับสูง High Technology) ก็ได้ทั้งนี้อาจเป็นเครื่องมือที่สามารถหาซื้อได้ตามร้านค้าทั่วไป เช่น โทรศัพท์ที่หน้าปัทม์มีตัวเลขและตัวอักษรขนาดใหญ่ เพื่อช่วยให้คนที่เห็นเลือนรางเห็นได้ชัดเจนขึ้น จนกระทั่งถึงเครื่องมือที่มีการออกแบบพิเศษให้คนพิการใช้เป็นเฉพาะบุคคล เช่น แก้วอีรตเซ็นไฟฟ้า ที่ใช้ท่อพลาสติกบังคับการเคลื่อนไหวโดยคนพิการดูดหรือเป่าลมเข้าท่อแทนการใช้นิ้วมือกดบังคับสวิทช์เล็ก ๆ ที่ติดกับแก้ว เหมือนคนพิการร่างกายทั่วไปที่สามารถใช้มือได้ และนอกจากนี้ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวก (Accessibility) หมายถึง อุปกรณ์ เครื่องมือโครงสร้างทางสถาปัตยกรรม สิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยให้คนพิการแต่ละประเภทได้รับการศึกษาโดยสะดวกและสอดคล้องตามความจำเป็นของแต่ละบุคคล สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา นักเรียน ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษานักเรียนที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ ออทิสติก และพิการซ้อน ดังเช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์สังเคราะห์เสียง โปรแกรมอักษรลิติต โปรแกรม IBM Homepage Reader โปรแกรม Kurzweil 3000 และโปรแกรมคอมพิวเตอร์อ่านหนังสือสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น เช่น โปรแกรม D-reader เป็นต้น นอกจากนี้สื่อทางการศึกษาในปัจจุบัน ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาหรือเครื่องมือที่สามารถช่วยให้คนพิการเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมเกิดความเข้าใจดีขึ้นและรวดเร็ว สื่อสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษานักเรียนที่มีปัญหาทางพฤติกรรม และอารมณ์ ออทิสติก และพิการซ้อน เช่น หนังสือเสียง เช่น เทปหนังสือเสียง วิซีดีนิทานเสริมทักษะหนังสือเสียงมัลติมีเดีย ระบบ DAISY และเครื่องคำนวณที่แสดงผลเป็นอักษรตัวใหญ่หรือมีเสียง ยังสอดคล้องกับการศึกษาของจรัล ทองปิยะภูมิ (2530) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นที่พบว่ากรณีการฝึกอบรมบุคลากรในโรงเรียนนั้นเป็นส่วนสำคัญของการบริหารวิชาการ สำหรับการดำเนินการรับเด็กพิเศษเข้าร่วมเรียนขึ้นกับเด็กปกติ และสอดคล้องกับการศึกษาของ Bishop (1986) ที่ทำการศึกษาค้นคว้าที่ทำการเรียนร่วมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นประสบความสำเร็จ พบว่า องค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งคือการที่มีวัสดุอุปกรณ์เพียงพอด้วย

1.5. ด้านการนิเทศภายใน จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการนิเทศและติดตามผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูประจำชั้นที่มีการจัดการเรียนร่วมสำหรับ

เด็กออทิสติก ดำเนินการโดย ผู้บริหารโรงเรียนมีมากที่สุด รองลงมา หัวหน้าฝ่ายวิชาการของโรงเรียน และ ศึกษานิเทศก์จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน น้อยที่สุด และใช้วิธีการ โดยการสังเกตการสอน มากที่สุด รองลงมา การเยี่ยมชั้นเรียน และ การสาธิตการสอน น้อยที่สุด ส่วนความถี่พบว่าความถี่ในการดำเนินการนิเทศและติดตามผลใน 1 ปีการศึกษา อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง มากที่สุด รองลงมา อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง น้อยที่สุด โดยการดำเนินการที่สอดคล้องตามการกำหนดได้กำหนดขอบข่ายของการบริหารงาน วิชาการ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536: 4) ในด้านการนิเทศภายในไว้ดังนี้คือมีการ ศึกษาและทำความเข้าใจ หลักและวิธีการปฏิบัติในการนิเทศภายในให้ชัดเจน สร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน มีการจัดให้มีคณะกรรมการนิเทศภายใน การจัดให้มีเครื่องมือ วัสดุ เอกสารสำหรับการนิเทศให้พร้อม และเพียงพอ การจัดให้มีการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ตามขั้นตอน กระบวนการนิเทศภายใน และใช้กิจกรรมการนิเทศที่สอดคล้องและเหมาะสม มีการเยี่ยมชั้นเรียน สังเกตการสอน รวมทั้งมีการ จัดให้มีการประเมินผลการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาความรู้ ความ สามารถของครูและพัฒนาการเรียนการสอน และการจัดทำแฟ้มข้อมูล เพื่อรวบรวมผลการนิเทศ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ เพื่อให้การนิเทศภายในประสบผลสำเร็จมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจรัล ทองปิยะภูมิ (2530) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นที่พบว่าการนิเทศในโรงเรียน นั้นเป็นส่วนสำคัญของการบริหารงานวิชาการเพื่อการเตรียมพร้อมสำหรับการ ดำเนินการรับเด็กพิเศษเข้าร่วมเรียนชั้นกับเด็กปกติ รวมทั้งยังสอดคล้องกับการศึกษาของเกษม ทองสัมฤทธิ์ (2540) ศึกษาความต้องการนิเทศการวิชาการของครูโครงการเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถม ศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่าความต้องการการนิเทศของครู โครงการเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่ามีความต้องการการนิเทศ ด้านหลักสูตรและ การนำหลักสูตรไปใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลตามลำดับ

2. การบริหารงานบุคลากร จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดแคลนบุคลากรที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพชรรัตน์ กิตติวัฒนากุล (2528) ว่ามีครูจำนวนมากไม่ได้จบการศึกษาพิเศษ ไม่ได้รับการอบรมทางการศึกษาพิเศษ และโรงเรียนต้องการบุคลากรประเภทการศึกษาพิเศษให้มาช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่บุคลากรปกติให้มีความรู้และทักษะในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในเรื่องนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่ามีสาเหตุที่เกิดขึ้นอาจเป็นเพราะในปัจจุบัน ในเขตกรุงเทพมหานคร มีสถาบันการศึกษาเพียง 3 แห่ง

ที่เปิดการสอนในสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์พิเศษ ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สถาบันราชภัฏสวนดุสิต และสถาบันราชภัฏพระนครเท่านั้น ทำให้ไม่สามารถผลิตบุคลากรได้ไม่เพียงพอับความต้องการของตลาด

ส่วนในด้านเกณฑ์การคัดเลือกครูเข้าสอนในชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จากผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนที่มีเกณฑ์ และไม่มีเกณฑ์ในการคัดเลือกครูเข้าสอนในชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก มีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยมีเกณฑ์ที่ใช้พิจารณา เคยได้รับการอบรม / สัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก มากที่สุด รองลงมา ประสบการณ์ในการทำงาน และความถนัดและความสามารถของครู และตามด้วยความสมัครใจ และความสนใจของครู และ คุณวุฒิในการศึกษา น้อยที่สุด ซึ่งเกณฑ์ดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของทองนวล ภูประเสริฐ (2534) ได้ศึกษาเจตคติของบุคลากรทางการประถมศึกษาที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วม ที่พบว่า เจตคติของบุคลากรทางการประถมศึกษาต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นเจตคติทางบวก บุคลากรที่มีประสบการณ์ตรงในการจัดการเรียนร่วมและเป็นฝ่ายสนับสนุนมีเจตคติทางบวกสูงสุด กลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์ตรงในการจัดการเรียนร่วมและเป็นฝ่ายปฏิบัติการ มีเจตคติทางบวกต่ำ และในส่วนของบริหารบุคคลในด้านการฝึกอบรมบุคลากร นั้นสอดคล้องกับการศึกษาของจรัส ทองปิยะภูมิ (2530) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นที่พบว่าการฝึกอบรมบุคลากรในโรงเรียน นั้นเป็นส่วนสำคัญของการบริหารบุคคลเพื่อการเตรียมพร้อมสำหรับการดำเนินการรับเด็กพิเศษเข้าร่วมเรียนชั้นกับเด็กปกติ

สำหรับในส่วนที่เกี่ยวกับการเตรียมการเพื่อช่วยให้บุคลากรปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนร่วมจากการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการเตรียมการเพื่อช่วยให้บุคลากรปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนร่วม ดำเนินการโดย ส่งครูเข้ารับการอบรม มากที่สุด รองลงมา เตรียมเอกสารทางวิชาการสำหรับค้นคว้า รวมทั้ง มีการจัดประชุมชี้แจงให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบจุดมุ่งหมายและแนวทางปฏิบัติในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก รวมถึงรู้และเข้าใจธรรมชาติของเด็กออทิสติก และ เตรียมสื่อการเรียนการสอน น้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุกัญญา ขำเพชร (2538) ได้ทำการศึกษาความพร้อมและความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมและความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า การจัดการเรียนร่วมจะประสบความสำเร็จ ต้องมีความพร้อมทั้ง

ด้านบุคลากร และยังสอดคล้องกับการศึกษาเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับบุคลากรโดยการส่งครูเข้าอบรม ของจรัล ทองปิยะภูมิ (2530) ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น

3. การบริหารงานกิจการนักเรียน ในการศึกษาครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ตามด้านต่าง ๆ ดังนี้

3.1. ในด้านผู้ที่รับผิดชอบในการกำหนดเกณฑ์และเสนอแนะการพิจารณาปรับเด็กออกทีสตึก จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่รับผิดชอบในการกำหนดเกณฑ์และเสนอแนะการพิจารณาปรับเด็กออกทีสตึก คือ ผู้บริหารโรงเรียน มากที่สุด รองลงมา ครูผู้สอน หัวหน้าวิชาการ ผู้รับผิดชอบโครงการจัดการเรียนร่วม ครูการศึกษาพิเศษ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารและครูผู้สอนจะมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการมีเด็กเข้ามาร่วมเรียนกับเด็กปกติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอนเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด ดังนั้นหากมีปัญหา และอุปสรรคสิ่งใดเกิดขึ้นครูผู้สอนเป็นผู้ที่ต้องเผชิญกับปัญหา และอุปสรรคดังกล่าว รวมทั้งเป็นกลไกที่สำคัญอย่างยิ่งในการบริหารจัดการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมาย และผู้บริหารในฐานะหัวหน้าสถานศึกษาต้องรับผิดชอบต่อดูแลการเรียนการสอนของครูผู้สอนทุกคน ซึ่งต้องรับผิดชอบต่อมากที่สุดในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งต้องแก้ไขร่วมกับครูผู้สอนในกรณีเกิดปัญหา เช่น เด็กออกทีสตึกที่โมโหร้ายและทำร้ายเพื่อน ครูผู้สอน เยี่ยวยาเด็กออกทีสตึก และจะต้องหาทางป้องกันมิให้เกิดปัญหาอื่น ๆ อีก ขณะเดียวกันต้องหาทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และผู้บริหารต้องเข้ามาร่วมรับผิดชอบปัญหาที่เกิดขึ้น

3.2. ในด้านการคัดแยกเด็ก จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมีการคัดแยกเด็กมากกว่าการไม่คัดแยกเด็กเพียงเล็กน้อย การคัดแยกเด็กโดยวิธี ใช้การสังเกตโดยครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือ ผู้ใกล้ชิด มากที่สุด รองลงมา ปรีกษาแพทย์ หรือ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และ ใช้แบบสำรวจประเมินค่า นั้นครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือ ผู้ใกล้ชิด จะเป็นผู้ที่เข้าใจเด็กออกทีสตึกมากที่สุด การที่ต้องมีการคัดแยกเด็กนั้นเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการเรียนร่วมของเด็กออกทีสตึกทั้งนี้เพราะมีความแตกต่างในปัญหามากน้อยไม่เท่ากัน และไม่เหมือนกันซึ่งเหมือนกับแนวคิดของศรียา นิยมธรรม (2540:37) ที่กล่าวว่า การเรียนร่วม คือ การนำเอาคนพิการมาสู่สังคมปกติ ไม่ว่าจะในด้านนันทนาการหรือการศึกษา ในปัจจุบันจะเน้นที่การคัดแยกเพื่อช่วยเหลือคนพิการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยการจัดให้มีการเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติและเด็กพิการ แต่เยาว์วัย ด้วยการคำนึงถึงความต้องการของเด็กแต่ละคนด้วย ด้วยกิจกรรมต่างๆ ที่จัดต้องให้เด็กทุกคนได้มีส่วนร่วม เพื่อให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กัน

3.3. จำนวนนักเรียนต่อครูในชั้นเรียนร่วม จากผลการวิจัยพบว่า จำนวนนักเรียนต่อครูในชั้นเรียนร่วม เท่ากับ 11-15 คน : ครู 1 คน มากที่สุด รองลงมา 21-25 คน : ครู 1 คน และ 31-35 คน : ครู 1 คน จำนวนนักเรียนในชั้นนั้นมีผลต่อการดูแลของครู เพราะเด็กอนุบาลยังเป็นเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ในหลายเรื่องรวมทั้งการส่งเสริมพัฒนาการเจริญเติบโตทั้งในด้านสติปัญญา และร่างกาย ดังนั้นจำนวนนักเรียน 11-15 คนจึงเป็นจำนวนที่โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้อยู่ แต่ก็มีบางโรงเรียนที่ให้ข้อมูลว่า มี เด็ก 20-25 คนต่อครู 2 คน ซึ่งเป็นทางเลือกที่ต้ออย่างหนึ่งในการที่จะมีผู้ดูแลเด็กตลอดเวลาในกรณีที่ครูอีกคนมีธุระส่วนตัว เช่น เข้าห้องน้ำซึ่งจะทำให้เด็กมีครูอยู่ด้วยตลอดเวลา

3.4. จำนวนเด็กออทิสติกในชั้นเรียนร่วม จากผลการวิจัยพบว่า จำนวนเด็กออทิสติกในชั้นเรียนร่วม เท่ากับ 1 คน : 1 ห้องเรียน มากที่สุด รองลงมา 2 คน : 1 ห้องเรียน ซึ่งจำนวนดังกล่าวนี้สอดคล้องกับข้อกำหนดของกรมสามัญศึกษา (2540) คือในชั้นเรียนร่วมควรมีเด็กที่มีความบกพร่องไม่เกิน 2 คน สำหรับจำนวนเด็กออทิสติกต่อ 1 ห้องเรียนนั้นไม่สามารถจะชี้ชัดลงไปว่าอัตราส่วนเท่าใดที่เหมาะสม แต่อย่างไรก็ตามการที่จะมีจำนวนมากกว่า 1 เข้าไปร่วมเรียนกับเด็กปกตินั้นอาจทำให้เกิดปัญหาทั้งเด็กปกติและเด็กออทิสติก เพราะ เด็กออทิสติกแต่ละคนมีความไม่เหมือน กัน และเด็กปกติต้องปรับตัวมากหากมีเด็กออทิสติกมากกว่า 1 คน ขณะเดียวกัน เด็กออทิสติกเองก็ต้องปรับตัวเข้ากับเด็กออทิสติกอีกคน ซึ่งอาจจะมีโอกาสสร้างปัญหาให้เกิดขึ้นได้

3.5. การจัดบริการอาหารกลางวันเฉพาะสำหรับเด็กออทิสติก จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมีการจัดบริการอาหารกลางวันเฉพาะสำหรับเด็กออทิสติก มีอยู่จำนวนเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับไม่จัด แต่เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มที่จัดกลับพบว่าดำเนินการโดยจัดให้เหมือนเด็กปกติมากที่สุด เกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ ซึ่งเหลือส่วนที่จัดเมนูพิเศษสำหรับเด็กออทิสติกซึ่งจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงรายการอาหารบ่อยเหมือนเด็กปกติ คิดเป็นร้อยละ 3.97 และ จัดแยกเฉพาะเป็นรายบุคคลโดยไม่มีการเปลี่ยนรายการอาหาร คิดเป็นร้อยละ 2.38 นอกนั้นมีอย่างละ 1 คน ที่จัดพิเศษ ถ้าจำเป็นคือกินยากจริง ๆ และจัดให้ตามความต้องการของเด็ก ซึ่งการจัดอาหารดังกล่าวของโรงเรียนส่วนใหญ่เน้นคือการจัดให้เหมือนเด็กปกติซึ่งเป็นการดำเนินการที่น่าจะถูกต้อง เพราะการให้เด็กออทิสติกมาร่วมเรียนกับเด็กก็ด้วยวัตถุประสงค์จะส่งเสริมให้เด็กมีการพัฒนาการทางด้านอารมณ์ จิตใจ และพฤติกรรมที่เหมือนเด็กปกติ ดังนั้นจึงไม่ควรจัดอาหารพิเศษให้เด็กออทิสติกเพราะจะเป็นการทำให้เกิดความแปลกแยกแก่เด็กออทิสติก และเด็กปกติ

3.6. การจัดให้มีห้องบริการเสริมเพื่อพัฒนาเด็กออทิสติก จากผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดห้องบริการเสริมเพื่อพัฒนาเด็กออทิสติก ส่วนที่มีการเสริมเพื่อพัฒนาเด็กออทิสติกได้มีการจัดให้มี สระว่ายน้ำ ห้องสำหรับซ้อมเสริมให้แก่เด็กออทิสติกห้องฝึกพูดและแก้ไขการพูด ห้องดนตรีบำบัด ห้องฝึกทักษะชีวิตประจำวัน และ ห้องกายภาพบำบัด ซึ่งการที่ส่วนหนึ่งของโรงเรียนมีการจัดห้องบริการเสริมเพื่อพัฒนาเด็กออทิสติกนั้นย่อมเป็นสิ่งที่ดี เพราะช่วยในการบำบัดเด็กออทิสติกได้ตรงตามลักษณะของเด็กออทิสติกแต่ละคน

3.7. การจัดให้มีบริการพิเศษเพื่อพัฒนาเด็กออทิสติก จากผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่โรงเรียนยังไม่มีการจัดให้บริการพิเศษเพื่อพัฒนาเด็กออทิสติก แต่มีส่วนหนึ่งที่มีโดยจัดบริการ มีครูพี่เลี้ยงเพิ่มพิเศษประจำห้องเรียนทุกห้องที่มีเด็กออทิสติกร่วมอยู่ มากที่สุด รองลงมา มีแพทย์มาตรวจสุขภาพ มีนักจิตวิทยาสำหรับช่วยเหลือเด็ก มีนักแก้ไขการพูดมาฝึกพูดและแก้ไขการพูดให้แก่เด็กออทิสติก มีนักกิจกรรมบำบัดมาฟื้นฟูสมรรถภาพให้แก่เด็กออทิสติก และ นักสังคมสงเคราะห์มาให้บริการแนะแนวและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กออทิสติก ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่พร้อมที่จะจัดบริการเหล่านั้นนั้นอาจจะมีเหตุผลหลายประการเช่นการที่โรงเรียนมีจำนวนเด็กออทิสติกไม่มากพอที่จะจัดบริการพิเศษดังกล่าวให้ ผู้ปกครองมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่าย เป็นต้น

3.8. การส่งเสริมให้เด็กออทิสติกเข้าร่วมกิจกรรม จากผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่โรงเรียนมีการส่งเสริมให้เด็กออทิสติกเข้าร่วมกิจกรรม โดยส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรม ทัศนศึกษา มากที่สุด รองลงมา กีฬา นักเรียน กิจกรรมทางศาสนา ทุกกิจกรรมของโรงเรียน/กิจกรรมเหมือนเด็กปกติ และส่งเสริมทุกกิจกรรม ตามความเหมาะสมถ้าเด็กมีความพร้อมในกิจกรรมนั้นๆ นั้นเป็นสิ่งที่ดีที่เกือบทุกโรงเรียนส่งเสริมให้ร่วมกิจกรรมต่าง ทั้งนี้เพราะนอกจากเป็นการเสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกายแล้วยังเป็นการส่งเสริมความมั่นคงทางจิตใจ และ อารมณ์ ของเด็กออทิสติกให้สามารถมีความสัมพันธ์กับเด็กปกติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาสุพันธุ์วดี ไวยรูป (2540) ได้ศึกษาปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติระดับอนุบาล พบว่าเด็กที่มีความบกพร่องดังกล่าวสามารถร่วมกิจกรรมต่างๆได้ และมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กปกติได้ดี แม้ในระยะแรกจะมีปัญหาอุปสรรคบ้าง แต่อย่างไรก็ดีเด็กจะเข้าร่วมกิจกรรมอะไรได้บ้างนั้นขึ้นอยู่กับสภาพของเด็กพิเศษแต่ละคนที่ไม่เหมือนกัน

3.9. วิธีการติดตามผลนักเรียนที่จบการศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีวิธีการติดตามผลนักเรียนที่จบการศึกษา โดยใช้วิธีสอบถามจากผู้ปกครอง มากที่สุด รองลงมา ใช้วิธีสอบถามจากครู-อาจารย์ และมีวิธีอื่นๆอีกเล็กน้อยคือการสอบถามจากเพื่อนที่มาเยี่ยมโรงเรียน นักเรียนกลับมาเยี่ยมโรงเรียนและแจ้งข่าวของตนเอง ติดตามโดยฝ่ายแนะแนวของโรงเรียน เยี่ยมบ้านเด็ก และจดหมายตอบกลับ การติดตามผลเด็กนักเรียนที่จบการศึกษานั้นมีประโยชน์ทั้งเด็กปกติและเด็กออทิสติก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กออทิสติกต้องการประสานงานอย่างใกล้ชิดกับครูที่เคยสอนซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด การติดตามและให้ข้อมูลแก่ครูผู้สอนคนใหม่จะเป็นคนทางหนึ่งที่จะช่วยให้การรักษาเด็กออทิสติกที่ผ่านมไม่สูญเปล่าเพราะสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาเด็กต่อไปได้ โดยไม่ต้องมาเริ่มต้นใหม่

4. การบริหารงานธุรการ การเงิน และพัสดุ จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีการจัดระบบข้อมูลของเด็กออทิสติกซึ่งเป็นข้อมูลที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนร่วม (เบญญา ชลธารินทร์, 2546) กล่าวว่าข้อมูลที่มีความจำเป็นพื้นฐานได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่อง เพื่อนำมาวางแผนในการจัดการศึกษา, ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากร เพื่อนำมาวางแผนจัดครูให้ทำการสอนตรงตามความรู้ความสามารถ, ข้อมูลเครือข่าย เพื่อประโยชน์ในการนำมาเป็นเครือข่ายในการทำงาน และข้อมูลเกี่ยวกับสื่อ เพื่อวางแผนในการจัดหาสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอต่อความต้องการ

5. การบริหารงานอาคารสถานที่ จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการปรับสภาพแวดล้อมและปรับห้องเรียนเพื่อจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก โดยมีการจัดเก็บสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายให้พ้นจากการคว่ำ / หยิบ หรือจัดเก็บเข้าตู้ให้มิดชิด การจัดวางสิ่งของต่าง ๆ ไว้ที่เดิมเสมอเพื่อฝึกความคุ้นเคยและความเป็นระเบียบ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นสอดคล้องด้วยเพราะเด็กจะได้ฝึกช่วยเหลือตนเองได้บ้าง ไม่ต้องคอยความช่วยเหลือจากคนอื่น เพราะเด็กบางคนไม่พูด เมื่อเขาต้องการอะไรก็จะรู้ว่าสิ่งนั้นอยู่ตรงไหนและสามารถไปหยิบเองได้เลย ส่วนการปรับสภาพแวดล้อมภายในห้องก็มีประโยชน์หลายประการได้แก่ เก็บสิ่งที่เด็กสนใจให้พ้นจากสายตาเพื่อที่เขาจะได้ไปทำกิจกรรมอย่างอื่นบ้าง ถ้าห้องมีทางเข้า ออกได้หลายทางควรปิดกั้นให้เหลือเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันการวิ่งออกนอกห้องเรียน และควรจัดให้เด็กออทิสติกได้นั่งอยู่ใกล้ ๆ ครู เพื่อครูจะได้ช่วยดึงสมาธิเพราะเด็กกลุ่มนี้มักมีอาการสมาธิสั้นร่วมด้วย นอกจากนั้นไม่ควรจัดให้เด็กนั่งข้างหน้าต่าง หรือประตูเพราะเด็กจะสนใจมองแต่สิ่งที่อยู่ข้างนอก ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินการจัดสภาพแวดล้อมสำหรับเด็กออทิสติกตามการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก โดยใช้โครงสร้างซีท ในองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งคือการปรับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

สมกับเด็กออทิสติก และสอดคล้องกับการศึกษาของกัญญา ขำเพชร (2538) ได้ทำการศึกษา ความพร้อมและความต้องการในการจัด การเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็ก ปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่พบว่าความพร้อมของ อาคารสถานที่ ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมจะส่งเสริมให้การจัดการเรียนร่วมประสบความสำเร็จได้อย่างดี

6. การบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในการศึกษาค้นคว้า สามารถอภิปรายผลได้ตามด้านต่าง ๆ ดังนี้

6.1. การเผยแพร่ข้อมูลกับชุมชน เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนที่มีและไม่มีการเผยแพร่ข้อมูลกับชุมชนเพื่อประโยชน์ในการ จัดการเรียนการสอนมีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยโรงเรียนที่มีการดำเนินการ รายงานความสำเร็จ ปัญหา และอุปสรรคกับการเรียนการสอนของเด็กออทิสติกทราบเป็นระยะ มากที่สุด จำนวน รองลงมา มีการจัดทำคู่มือสำหรับผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูและช่วยเหลือเด็กออทิสติก จัดทำโครงการให้ความรู้เรื่องการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกให้แก่ผู้ปกครองเด็กปกติและประชา ชนทั่วไปเพื่อความเข้าใจและยอมรับเด็กออทิสติกในสังคม นอกจากนี้ยังมีการเขียนหนังสือเกี่ยว กับการทำรายงานการสอนแนวมอนเตสซอรีไปใช้กับเด็กพิเศษ มีการประชุมผู้ปกครองทุกเดือน เพื่อติดตามผล มีการจัด work shop ต่าง ๆ ให้แก่ผู้ปกครอง เช่น การปรับพฤติกรรมด้วยกิจกรรมการเล่น มีการจัดปฐมนิเทศให้ผู้ปกครองใหม่ได้รับทราบ มีการให้ครูเขียนแบบบันทึกพฤติกรรมเด็ก ส่งให้ผู้ปกครองทุกวัน มีการจัดเอกสารเผยแพร่ข่าวสารของโรงเรียน มีการเปิดโอกาสให้เครือข่ายผู้ปกครองที่สนใจเยี่ยมชมดูงาน มีการเปิดโอกาสให้แพทย์ทั่วประเทศเข้ามาศึกษาดู งานในโรงเรียน มีการแจ้งข่าวสารทางคอมพิวเตอร์ให้รู้ว่าทางโรงเรียนรับเด็กออทิสติก มีการ เผยแพร่ความสำเร็จการทำวิจัยของนิสิตปริญญาโท มีการให้คำแนะนำกับผู้สนใจ ในส่วน ต่าง ๆ ที่มีกล่าวมานี้แม้มีจำนวนการดำเนินการที่น้อยแต่ก็มีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะส่วนใหญ่ เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชน ผู้ปกครอง และบุคคลทั่วไปซึ่งจะมีประโยชน์ อย่างมากหากโรงเรียนทุกโรงเรียนนำวิธีการดังกล่าวมาปฏิบัติ รวมทั้งมีส่วนที่ติดตามประเมินผล ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะเป็นการบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการจัดการศึกษาาร่วมสำหรับเด็กออทิสติก อย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จรัส ทองปิยะภูมิ (2530) ได้ทำการศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น พบ ว่างานความสัมพันธ์กับชุมชนเป็นส่วนหนึ่งสำคัญในการจัดการเรียนร่วมของเด็กออทิสติก และ สอดคล้องกับหลักการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 :

4) ที่ได้กำหนดว่างานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนนั้นเป็นงานที่อยู่ในขอบข่ายที่ต้องดำเนินการ

6.2. การเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมีการนำนักเรียนทำกิจกรรมร่วมกับชุมชนในบางโอกาส มากที่สุด รองลงมา ส่งตัวแทนครูเข้าร่วมรับผิดชอบกิจกรรมชุมชน ผู้บริหาร / ครู ร่วมกันเป็นวิทยากร และนอกจากนี้ยังมีการ ร่วมกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นส่วนหนึ่งของการประสานงาน และมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนและชุมชนซึ่งเป็นโอกาสอันดีที่จะประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนเกิดความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมของเด็กออทิสติกให้ประสบความสำเร็จได้โดยง่าย และเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนและชุมชน รวมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กออทิสติกเป็นที่ยอมรับของชุมชนโดยง่าย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดและหลักการของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536:92) ที่ว่าการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ว่าเป็น งานที่เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ทั้งในด้านการให้ความช่วยเหลือชุมชน และการรับความช่วยเหลือจากชุมชน ตลอดจนการติดต่อสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอก และยังคงสอดคล้องกับการศึกษาของ จรัล ทองปิยะภูมิ (2530) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น พบว่างานความสัมพันธ์กับชุมชนเป็นส่วนหนึ่งสำคัญในการจัดการเรียนร่วมของเด็กออทิสติก

6.3. การประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการจัดการเรียนร่วม จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการจัดการเรียนร่วม มากที่สุด รองลงมา ประสานงานกับโรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับเด็กออทิสติก ประสานงานกับ โรงเรียนปกติที่มีเด็กออทิสติกเรียนร่วม ศูนย์สุขภาพจิต สถาบันราชภัฏ โรงเรียนเฉพาะทาง และ ประสานงานกับกองการศึกษาพิเศษเพื่อคนพิการ รวมทั้งประสานงานกับศูนย์พัฒนาเด็กภาคเหนือ สถาบันพัฒนาการของเอกชน บ้านอุ้นรัก หน่วยงานเอกชนที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กพิเศษ มูลนิธิแสงสว่าง และสมาคมผู้ปกครองบุคคลออทิสซึมแห่งประเทศไทย ในส่วนเกี่ยวกับการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการจัดการเรียนร่วม นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะสามารถเกื้อกูลกันในด้านต่างๆ เกี่ยวกับข้อมูล ความรู้ที่จะนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนร่วมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงสุด แต่โรงเรียนส่วนใหญ่กลับไม่มีการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการจัดการเรียนร่วม จึงทำให้ไม่ได้รับประโยชน์ที่จะเกิดจากการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ดังที่ได้กล่าวในข้างต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนขาดครูที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ ดังนั้น ศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการจัดการศึกษาพิเศษและมีบุคลากรที่มีศักยภาพ ควรจัดบริการอบรมแก่ครูและบุคลากรในสังกัดอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานในสังกัด ในเรื่องเกี่ยวกับความต้องการพื้นฐานของเด็กออทิสติก และการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก (เรื่องหลักสูตร, การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล, เทคนิคการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน และการคัดแยกและการส่งต่อเด็ก) ตลอดจนผลิตสื่อและเอกสารเผยแพร่ เนื่องจากยังมีครูส่วนหนึ่งขาดความรู้ความเข้าใจ

2. จากผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนขาดครูด้านการศึกษาพิเศษ ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการควรร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา ในการผลิตบุคลากรทางการศึกษาพิเศษได้เพียงพอ รวมถึงการส่งเสริมการศึกษาและให้ทุนสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาพิเศษเพิ่มขึ้น

3. เพื่อเพิ่มขวัญและกำลังใจให้กับครูโรงเรียนเอกชน กระทรวงศึกษาธิการควรพิจารณาจัดสวัสดิการ (เงิน พ.ค.ส.) ให้กับครูโรงเรียนเอกชนเช่นเดียวกับข้าราชการครู

4. โรงเรียนควรจัดให้มีครูการศึกษาพิเศษประจำโรงเรียนโดยเฉพาะ อย่างน้อยโรงเรียนละ 1 คน เพื่อคอยให้คำปรึกษาแก่ครูทั่วไป ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือถ้าไม่สามารถหาได้โรงเรียนเอกชนควรรวมกลุ่มกันจัดจ้างครูการศึกษาพิเศษ 1 คน ไว้ให้บริการในรูปแบบครูเดินสอน เช่นเดียวกับโรงเรียนภาครัฐ

ข้อเสนอแนะวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ในเชิงคุณภาพ

2. ควรวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ในการนำโรงเรียนไปสู่การประกันคุณภาพการศึกษาพิเศษโรงเรียนร่วม

3. ควรวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร, สำนักงาน. **การจัดการเรียนร่วม**. กรุงเทพมหานคร, 2529.

การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร, สำนักงาน. **คู่มือ(ฉบับร่าง)การจัดการเรียนร่วมสำหรับผู้บริหารโรงเรียนและศึกษานิเทศก์**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541.

การศึกษาพิเศษ, กอง. **การศึกษาและวิเคราะห์สภาพการจัดการศึกษาพิเศษในประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร, 2540.

การศึกษาพิเศษ, กอง. **การอบรมครูการศึกษาพิเศษ**. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, (ม.ป.ป.).

กิติมา ปรีดีดีดก. **การบริหารและนิเทศการศึกษาเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร : อักษราพิพัฒน์, 2532.

เกษม ทองสัมฤทธิ์. **ความต้องการการนิเทศงานวิชาการของครูโครงการเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **คู่มือการปฏิบัติงานสำหรับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2536.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **คู่มือการเรียนร่วมระดับประถมศึกษาสำหรับผู้บริหารโรงเรียน โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2540.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **หลักสูตรอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531 (ปรับปรุง พ.ศ. 2541)**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการศาสนา, 2541.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **ชุดฝึกอบรมด้วยตนเองเรื่องการศึกษาพิเศษ**. 14 เล่ม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **แฟ้มนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กออทิสติก (ฉบับทดลอง)**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2544.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **รายงานผลการดำเนินงานการศึกษาพิเศษ ปีการศึกษา 2542 – 2543**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2544.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**. กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิค, (ม.ป.ป.).

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. **คู่มือการบริหารโรงเรียนเอกชน**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. **แผนพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2545-2549**. (อัดสำเนา), (ม.ป.ป.).

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. **แนวการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก**. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภาลาดพร้าว, 2542.

คณะกรรมการการประชาสัมพันธ์ สภาอำนวยการรัฐมนตรี. **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, (ม.ป.ป.).

คัดเลือกและจำแนกความพิการเพื่อการศึกษา, คณะอนุกรรมการ. **คู่มือการคัดแยกและส่งต่อคนพิการเพื่อการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2543.

ครูโรงเรียนราษฎร์, สมาคม. **ประวัติโรงเรียนราษฎร์ และทำเนียบโรงเรียนราษฎร์**. กรุงเทพมหานคร : มงคลการพิมพ์, 2505.

จรัล ทองปิยมูมิ, บาทหลวง. **การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. **การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร : อีดีน เพรส, 2539.

ดารณี อุทัยรัตนกิจ, ดร. **การศึกษาสำหรับคนพิการในยุคโลกาภิวัตน์**. กรุงเทพมหานคร : รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2538.

ฉัตรชัย อรรถนันท์. **หลักการบริหารการศึกษา**. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2524.

ชัยวัฒน์ บุญทริก. **การจัดการมัธยมศึกษา**. อุบลราชธานี : วิทยาลัยครูอุบลราชธานี, 2531.

ซารี มณีศรี. **การนิเทศการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ศิลปบรรณาการ, 2524.

- ทองนวล ภูประเสริฐ. **การศึกษาเจตคติบุคคลากรการประถมศึกษาที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต้องการเรียนร่วม.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. **หลักการบริหารการศึกษา.** กรุงเทพมหานคร : บริษัทกริมพ์, 2534.
- นฤมล ขวัญศรี. **การศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กออทิสติก.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- นิตยา รำรวย. **การศึกษาการพูดของเด็กออทิสติก.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาความผิดปกติของการสื่อความหมาย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.
- นิพนธ์ กินาวงศ์. **หลักเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนและและการนิเทศการศึกษา.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ, 2523.
- นิลบล ทูรานุกภาพ. **การประเมินโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.
- บังอร ต้นปาน. **การเรียนร่วมของเด็กพิเศษ.** กรุงเทพมหานคร : แสงสุทธิการพิมพ์, 2535.
- บังอร ต้นปาน. **มิติใหม่ของการสอนเด็กพิเศษ : การจัดการเรียนร่วม.** กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2537.
- เบญจา ชลธาร์นนท์. **การตรวจสอบเด็กพิเศษ.** กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2543.
- เบญจา ชลธาร์นนท์. **คู่มือการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท.** กรุงเทพมหานคร : เพทาย การพิมพ์, 2546.
- ปรีดา จันรเบกษา. **การบริหารโครงการเรียนร่วม.** (อัดสำเนา), (ม.ป.ป.).
- ปรีชา คัมภีร์ปกรณ์ และคนอื่น ๆ . **เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการจัดการโรงเรียนประถมศึกษา.** มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพมหานคร : ชวนพิมพ์, 2526.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. **การบริหารงานวิชาการ.** กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ, 2535.
- ผดุง อารยวิญญู. **การเรียนร่วม.** กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการศึกษาพิเศษและการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.

- ผดุง อารยวิญญู. **การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**. กรุงเทพมหานคร : แว่นแก้ว, 2533.
- ผดุง อารยวิญญู. **การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**. กรุงเทพมหานคร : แว่นแก้ว, 2539.
- ผดุง อารยวิญญู. **รายงานการวิจัยประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ประเด็นการศึกษาพิเศษ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541.
- ผดุง อารยวิญญู. **วิธีสอนเด็กออทิสติก**. กรุงเทพมหานคร : จำไทยเพรส, 2546.
- พนัส หันนาคินทร์. **การจัดการโรงเรียนมัธยมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ยูไนเต็ดโปรดักชั่น, 2526.
- พนัส หันนาคินทร์. **หลักการบริหารโรงเรียน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2524
- พัชรี สอนแก้ว. **เอกสารประกอบการสอนวิชา 2173170 จิตวิทยาพัฒนาการและการดูแลเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพมหานคร : ดวงกมล, 2536.
- พิชัย ปานยิ้ม. **การศึกษาการปฏิบัติงานและปัญหาการนิเทศการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- เพชรรัตน์ กิตติวัฒนากุล. **สภาพการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนตาบอดเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- เพ็ญแข ลิมศิลา. **ความหมายและการวินิจฉัยเด็กออทิสติก**. วารสารยุวประชาฯ 4 (มกราคม-เมษายน 2536).
- เพ็ญแข ลิมศิลา. **จิตเวชเด็กสำหรับกุมารแพทย์**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2538.
- เพ็ญแข ลิมศิลา. **การวินิจฉัยโรคออทิสติก**. สมุทรปราการ : ช.แสงงามการพิมพ์, 2540.
- ไพพรรณ สุกลรัตน์. **การบริหารงานธุรการ การเงินและพัสดุ**. อุบลราชธานี : วิทยาลัยครูอุบลราชธานี, 2531.
- ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์. **การบริหารการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไอดีเอ็นเอสไตร์, 2529.
- ปิญญา สาร. **หลักการบริหารการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2519.
- มหาวิทยาลัย, ทบวง. **คู่มือการจัดการเรียนร่วม**. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์พัฒนาการศึกษาแห่งชาติ, 2529.

- รจนา ทรรทรานนท์, ผู้แปลและเรียบเรียง, **เด็กออทิสติก: คำแนะนำสำหรับบิดามารดาและนักวิชาการ.** กรุงเทพมหานคร : เกียรติธุรกิจ, 2527.
- รุ่งฤดี วงศ์ชุม. **ภาวะความเครียดของบิดามารดาเด็กออทิสติกที่นำบุตรเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลยวประสาทไวทยโยปถัมภ์.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- วนิดา วัชรกิจ. **ปัญหาการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่รับนักเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด : การศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดตาก.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- วารีย์ ธีระจิตกร. **การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- วิจิตร วิรุฒบางกูร. **การบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น.** กรุงเทพมหานคร : ขนิษฐาการพิมพ์, 2521.
- วินัดดา ปิยะศิลป์. **คู่มือสำหรับพ่อแม่เพื่อเด็กออทิสติก.** กรุงเทพมหานคร : แปลนพับลิชชิ่ง, 2537.
- ศรินธร วิทยะสิรินันท์. **การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการก่อนวัยเรียน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ศรียา นิยมธรรม. **การเรียนร่วมสำหรับเด็กปฐมวัย.** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : เลิฟแอนด์ลิฟเพรส, 2541.
- ศิริพร สุวรรณทศ. **เทคนิคการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กับครอบครัวเด็กออทิสติก.** กรุงเทพมหานคร: กรมสุขภาพจิต, 2540.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมวิชาการ. **หลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2540.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมวิชาการ. **คู่มือหลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมวิชาการ. **การพัฒนาเด็กออทิสติก.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2543.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมสามัญศึกษา. **คู่มือการจัดการเรียนร่วม.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2540.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมสามัญศึกษา. **ชุดเอกสารศึกษาด้วยตนเอง วิชาการศึกษาพิเศษ.** ชุด 14 เล่ม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2544.

- ศึกษาศึกษา, กระทรวง. **คู่มือการคัดแยกและส่งต่อคนพิการเพื่อการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร.: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2543.
- ศุภรัตน์ เอกอัศวิน. **คู่มือสำหรับผู้ปกครองเด็กออทิสติก**. กรุงเทพมหานคร : สวีชาญการพิมพ์, 2539.
- สมดี หงส์ไพศาลวิวัฒน์. **ธุรกิจโรงเรียนอนุบาลเอกชน**, วารสารบริการธุรกิจ. 8-24; ตุลาคม-ธันวาคม, 2523.
- สมบูรณ์ พรรณภาพ. **หลักเบื้องต้นของการบริหารการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : อนงศิลป์การพิมพ์, 2521.
- สมพงษ์ เกษมสิน. **การบริหารงานบุคคลแผนใหม่**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.
- สามัญศึกษา, กรม. **คู่มือสำหรับผู้ปกครองบุคคลออทิสติก**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2544.
- สาตี เหมือนมงคลกุล. **แนวโน้มของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยศึกษาของไทย ในปี พุทธศักราช 2544**. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- สุกัญญา ขำเพชร. **การศึกษาความพร้อมและความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.
- สุภาพจิต, กรม. **คู่มือสำหรับผู้ปกครองเด็กออทิสติก**. กรุงเทพมหานคร : สวีชาญการพิมพ์, 2539.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. **การบริหารสถานศึกษาปฐมวัยหน่วยที่ 1**. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. **เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการศูนย์และโรงเรียนปฐมวัย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.
- สุดารัตน์ ชุณหาคาลัย. **เอกสารการสอนรายวิชา เรื่อง “บริการสนับสนุนสำหรับชั้นเรียนร่วม”**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2543.
- สุพันธ์วิดี ไวยรูป. **การศึกษาปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติระดับอนุบาล**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สุมิตร คุณานุกร และ คณะ. **เกณฑ์ประเมินผลโรงเรียนประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2519.

- สุวิมล ว่องวานิช. รายงานการวิจัยเรื่อง “การวิจัยและพัฒนาระบบการประเมินผลผล
ภายในของสถานศึกษา”. กรุงเทพมหานคร : วี.ที.ซี.คอมมิวนิเคชั่น, 2543.
- เสนาะ ตีเขียว. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2537.
- หรรษา นิลวิเชียร. **ปฐมวैयाศึกษา หลักสูตร และแนวปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
โอเดียนสไตร, 2535.
- หวน พิณรุฬพันธ์. การบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสไตร, 2528.
- หวน พิณรุฬพันธ์. การบริหารโรงเรียนด้านความสัมพันธ์กับชุมชน. กรุงเทพมหานคร : อักษร
บัณฑิต, 2529.
- อรศิริ ภิเศก. **แบบแผนการเผชิญปัญหาของครอบครัวเด็กออทิสติก**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2542.
- อัมพร โอตระกูล. **สุขภาพจิต**. กรุงเทพมหานคร : วิทยพัฒน์, 2538.
- อุทัย ธรรมเตโช. การบริหารการประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร, 2527.
- อุทัย ธรรมเตโช. **หลักการบริหารการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2531.
- อุทัย บุญประเสริฐ. **เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน**.
ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- อุ้นเรือน อัมไพพัทธ์. **คู่มือปฏิบัติการการปรับปรุงพฤติกรรม**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว, 2535.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. การบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : รุ่งเรืองศาสน์การพิมพ์, 2527.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. “การบริหารงานวิชาการ” รายงานการประชุมผู้ตรวจการศึกษาศึกษาและ
ศึกษาธิการจังหวัด. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2516.

ภาษาอังกฤษ

- Austin, Patsy c. “Parent’s Attitudes Toward MainStreaming – Their Handycapped
children in Preshool programs. “Doctoral Dissertation, University of North
Carolina, 1985.
- Bishop, V.E.. Identifying the Components. Of Success in MainStreaming. Of visual
Impairment and blindness 939-946, 1986.

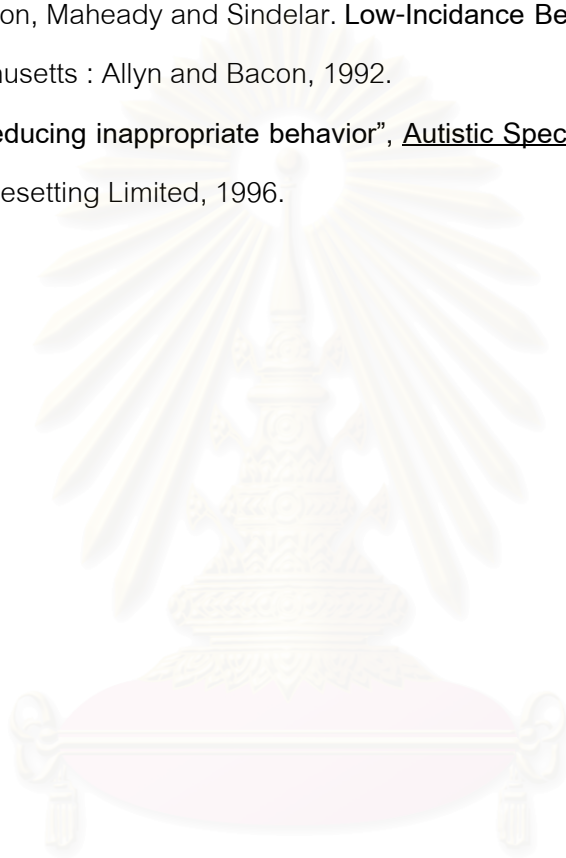
- Brewer, J.A. **Introduction to Early Childhood Educational**. (2d ed). Boston : Allyn and Bacon, 1995.
- Cambell, Ronald F. and Others. **Introduction to Educational Administration**. Boston : Allyn and Bacon. Inc., 1979.
- Cynthia, V.O. "Teacher and Managing Students with Severs Behavior Disorders". 367-368. in Rosenberg, Wilson, Maheady and Sindelar (eds.). **Educating Student with Behavior Disorders**. Massachusetts : Allyn and Bacon. 1992.
- Dorlinar, J.Kathleen and others. **Learning through Curriculum and Activities for the Inclusive Classroom**. Phoenix : Delmar Publishers Inc, 1994.
- Elsbree, Willard S. **Elementary School Administration and Supervision**. New York : American Book company, 1967.
- Evan Patricia A. **Attitudes of Parents toward Handicapped Children and Their Intergtrion into Regular Classes**. Doctoral Dissertation. University of California. 1981.
- Good, Carter V.. **Dictionary of Education**.. New York : McGraw-Hill, Inc, 1973.
- Hallahah, P.Daniel and James M. Hauffan. **Exceptional Children : Introduction to Special Education**. Boston : Allyn and Bacon, 1991.
- Hallahah, D. and Kauffman, J.M. **Exceptional Children : Introduction to Special Education**. New Jersey : Englewood Cliffs, Prentice Hall, 1986.
- Harris, Chester W. **Encyclopedia of Educational Research**. New York : The Macmillan Company, 1960.
- Heward, and M.D. Orlansky. **Exceptional Children**. Columbus, Chic : Charles E. Merrill, 1980.
- Johnson, D.W. and Johnson, R.T. **Integration Handicapped Students into the Mainstream Exceptional Children**. Boston : Allyn and Bacon. 1980.
- Kathleen, Quill A. **Teaching Children With Autism**. New york : Delmar Publishers Inc., 1995.
- Kimbrough, Ralph B. and Nunnerry, Michael Y. **Educational Administration;: An Introduction**. New York : Macmillan Publishing Company, 1988.
- Kirt, S.A. and J.J. Gallagher. **Educating Exceptional Children**. 3rd ed. Boston : Houghton Mifflin, 1979.

Kuffman, M.J.; Gottlieb, J.A. and Kukic, M.B. "Mainstreaming : Toward an Explication of The Construct." Focus on Exceptional Children. Boston : The Council for Exceptional Children, 1975.

Pueschel, Siegfried M. ,et al. "Common Problem and disability", The Special Child : a source book for parent of children With developmental disabilities. New York : Maple-Vail Composition Services. 1995.

Rosenberg, Wilson, Maheady and Sindelar. Low-Incidence Behavior Disorders. Massachusetts : Allyn and Bacon, 1992.

Wing, Loma. "Reducing inappropriate behavior", Autistic Spectrum. London : Rowland Phototypesetting Limited, 1996.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์
หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐนิภา คูปรัตน์
อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. นางสมบุญ อาศิรพจน์
หัวหน้าศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง กรมสามัญศึกษา
4. นางสาวเพ็ญพรรณ ยู่ะเวส
ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสามเสน
5. นางณัฐกานต์ ต่อเจริญ
ศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
6. นายชูศักดิ์ จันทยานนท์
ประธานสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย
7. นางสาววัลยา สุทธิพิบูลย์
ผู้ช่วยหัวหน้าศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง กรมสามัญศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

รายชื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มประชากร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มประชากร

1. โรงเรียนอนุบาลจันทร์เจ้า	30. โรงเรียนรุ่งอรุณ
2. โรงเรียนสารสาสน์พิทยา	31. โรงเรียนลาซาล
3. โรงเรียนอนุบาลมณีรัตน์	32. โรงเรียนอนุบาลเลิศล้ำ
4. โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์	33. โรงเรียนศิรินุสรณ์วิทยา
5. โรงเรียนอนุบาลชานันท์	34. โรงเรียนศุภวรรณ
6. โรงเรียนอนุบาลสุดารักษ์	35. โรงเรียนเศรษฐบุตตรอุปถัมภ์
7. โรงเรียนอนุบาลปราโมชพัฒนา	36. โรงเรียนสตรีจารุวัฒนานุกูล
8. โรงเรียนอนุบาลบริบูรณ์ศิลป์	37. โรงเรียนสมาคมสตรีไทย
9. โรงเรียนอนุบาลจากรวรรณ	38. โรงเรียนโสมาภา
10. โรงเรียนอนุบาลเลิศบุล	39. โรงเรียนอนุบาลกรแก้ว
11. โรงเรียน ณ ดรุณ	40. โรงเรียนอนุบาลจันทยานนท์
12. โรงเรียนปราโมชวิทยาทาน	41. โรงเรียนอนุบาลจารุเวช
13. โรงเรียนปราโมชวิทยารามอินทรา	42. โรงเรียนอนุบาลเฉลิมขวัญ
14. โรงเรียนอมตยกุล	43. โรงเรียนอนุบาลชุติมา
15. โรงเรียนอนุบาลฤทธิยะวรรณาลัย	44. โรงเรียนอนุบาลเด่นหล้า
16. โรงเรียนฝั่ไทยอุดมศึกษา	45. โรงเรียนอนุบาลทอสี
17. โรงเรียนอนุบาลโชคชัย	46. โรงเรียนอนุบาลศิริเพ็ญ
18. โรงเรียนเกษมพิทยา	47. โรงเรียนอนุบาลเทพสนิท
19. โรงเรียนคริสต์ธรรมศึกษา	48. โรงเรียนอนุบาลเทพสุดา
20. โรงเรียนจารุวัฒนานุกูล	49. โรงเรียนอนุบาลธรรมภิรักษ์ธนบุรี
21. โรงเรียนดาราทรร	50. โรงเรียนอนุบาลนกน้อย
22. โรงเรียนถนนอมบุตร	51. โรงเรียนอนุบาลบ้านรัก
23. โรงเรียนทิวไผ่งาม	52. โรงเรียนอนุบาลพัสวีย์
24. โรงเรียนธรรมภิรักษ์	53. โรงเรียนอนุบาลพุทธชาด
25. โรงเรียนปัฐวิกรณ์วิทยา	54. โรงเรียนอนุบาลเยี่ยมนุช
26. โรงเรียนพันธะวัฒนา	55. โรงเรียนอนุบาลรังสิมา
27. โรงเรียนพิมลวิทย์	56. โรงเรียนอนุบาลรัชนีบุล
28. โรงเรียนภัศสรานุกูล	57. โรงเรียนอนุบาลลำเพยพรรณ
29. โรงเรียนภาษานุสรณ์ ธนบุรี	58. โรงเรียนอนุบาลหนูน้อย

59. โรงเรียนมีนประชาวิทยา

60. โรงเรียนแฉ่มสะอาด

61. โรงเรียนอนุบาลสร้างสรรค์

62. โรงเรียนราชินี

63. โรงเรียนอนุบาลศรีเสริมวิทย์

64. โรงเรียนอนุบาลปรางณี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความร่วมมือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0970

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

1 เมษายน 2546

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. รายชื่อโรงเรียน 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวณพาลี อินทุสุด นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาบริหารการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อมรชัย ตันติเมธ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวณพาลี อินทุสุด ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0971

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

1 เมษายน 2546

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนอนุบาลเอกชน

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. รายชื่อโรงเรียน 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวณพาลี อินทุสุต นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชา
บริหารการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงาน
โรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อมรชัย ตันติเมธ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมี
ความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ นิสิต
ผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวณพาลี อินทุสุต ได้ทำการเก็บ
ข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับ

เด็กออทิสติก ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

เขตกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย

นางสาวณพาลี อินทุสุต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิตระดับปริญญาโท

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชาบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2546

**การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สอบถามผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 สภาพทั่วไปของโรงเรียน
 - ตอนที่ 3 สภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก
3. ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จึงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการตอบของท่านจะใช้สำหรับการวิจัยเท่านั้น และจะนำเสนอในภาพรวม จึงไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายบุคคล
4. คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

สภาพ หมายถึง ลักษณะการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

ปัญหา หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรค หรือข้อข้องหรือสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ที่จะให้เกิดในการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

การบริหารงาน หมายถึง การที่ผู้บริหารโรงเรียนนำทั้งศาสตร์และศิลป์มาใช้ในการดำเนินการบริหารงานโรงเรียน โดยจะครอบคลุมงานบริหารโรงเรียนทั้ง 6 งาน คือ งานวิชาการ งานบุคลากร งานกิจการนักเรียน งานธุรการ การเงินและพัสดุ งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

โรงเรียนอนุบาล หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาก่อนการศึกษาระดับมัธยมศึกษา เพื่อพัฒนาเด็กทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา ให้เด็กมีความพร้อมที่จะเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษา แบ่งได้ 3 ระดับ ได้แก่ ชั้นอนุบาลปีที่ 1, ชั้นอนุบาลปีที่ 2 และชั้นอนุบาลปีที่ 3

การเรียนรู้ร่วม หมายถึง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกได้เข้าเรียนร่วมเด็กปกติในชั้นเรียน โดยคำนึงถึงความสามารถและสนองความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งอาจเรียนร่วมเต็มเวลา หรือเรียนร่วมบางเวลา

เด็กออทิสติก หมายถึง เด็กที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นเด็กที่มีปัญหาทางด้านพัฒนาการ มีความยากลำบากในการพูด สื่อสาร การสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งรอบตัว หมกหมุ่นในตนเอง เล่นไม่เป็น มีความจำเป็นต้องได้รับการดูแลจากครูมากกว่าเด็กทั่วไปในชั้นเรียน

ผู้บริหาร หมายถึง ครูใหญ่ในโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ผู้ช่วยผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารโรงเรียนให้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยครูใหญ่หรือหัวหน้าฝ่ายหรือหัวหน้าสาย ในโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ครู หมายถึง บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอนหรือมีประสบการณ์ ในการสอนเด็กออทิสติกในโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีและเมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จแล้ว โปรดส่งคืนด้วยซองที่ผู้วิจัยได้แนบมาด้วยแล้ว ภายในเวลา 10 วันหลังจากที่ท่านได้แบบสอบถาม จะเป็นพระคุณยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ณ พาลี อินทุสุต

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา

ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

- ชาย
 หญิง

2. อายุ

- น้อยกว่า 31 ปี
 31 – 40 ปี
 41 – 50 ปี
 มากกว่า 50 ปี

3. วุฒิการศึกษาสูงสุด

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ปริญญาตรี
 ปริญญาโท
 ปริญญาเอก

4. สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา

- บริหารการศึกษา
 ปฐมวัย / อนุบาลศึกษา
 การศึกษาพิเศษ
 อื่น ๆ ระบุ.....

5. ตำแหน่งปัจจุบัน

- ครูใหญ่
- ผู้ช่วยครูใหญ่
- หัวหน้าฝ่าย / หัวหน้าสาย

6. ท่านมีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนมาแล้วกี่ปี

- น้อยกว่า 5 ปี
- 5 – 10 ปี
- 10 – 15 ปี
- มากกว่า 15 ปี

7. ท่านมีประสบการณ์ในด้านการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกมาแล้วกี่ปี

- น้อยกว่า 2 ปี
- 2 – 4 ปี
- 5 – 7 ปี
- มากกว่า 7 ปี

8. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กออทิสติกมาก่อนหรือไม่

- ไม่มี
- มี

ถ้ามี ท่านได้รับความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติกโดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- จากการศึกษาจากสถาบันที่เคยศึกษา
- จากการอบรม / สัมมนา / ประชุมเชิงวิชาการ / ประชุมเชิงปฏิบัติการ
- จากการแนะนำ
- จากการศึกษาจากเอกสาร / ตำรา
- วิธีอื่น ๆ (โปรดระบุ).....

9. ท่านเคยเข้ารับการอบรม / สัมมนา เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกหรือไม่

ไม่เคย

เคย

ถ้าเคยเข้ารับการอบรม / สัมมนา ท่านเข้ารับการอบรมมาแล้วกี่ครั้ง (ตอบเพียง 1 ข้อ)

1 ครั้ง

2 ครั้ง

3 ครั้ง

มากกว่า 3 ครั้ง

ในการอบรม / สัมมนา ที่ท่านเข้าร่วมจัดโดย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กระทรวงศึกษาธิการ

สถาบันการศึกษาที่เปิดสอน สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

โรงพยาบาล / หน่วยงานที่ให้การรักษาเด็กออทิสติก

ศูนย์พัฒนาเด็กออทิสติก

ชมรมผู้ปกครองบุคคลออทิสติกแห่งประเทศไทย

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2

สภาพทั่วไปของโรงเรียน

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

10. โรงเรียนของท่านจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกมาแล้วกี่ปี

น้อยกว่า 2 ปี

2 – 4 ปี

5 – 7 ปี

มากกว่า 7 ปี

11. โรงเรียนของท่านได้จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกเป็นประจำทุกปีหรือไม่

จัด

ไม่จัด

ถ้าไม่ได้จัดเป็นประจำทุกปีมีเหตุผลเนื่องจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ไม่มีเด็กออทิสติกมาสมัครเข้าเรียน

มีเด็กออทิสติกมาสมัครแต่ไม่สามารถผ่านเกณฑ์การคัดเลือกเข้าเรียน (เด็กยังไม่ผ่านการเตรียมความพร้อม / การปรับพฤติกรรมมาก่อน)

ขาดบุคลากรที่ทำหน้าที่สอนเด็กออทิสติก

ขาดงบประมาณ

ขาดอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

12. โรงเรียนของท่านมีจำนวนนักเรียนประมาณเท่าใด (เฉพาะระดับก่อนประถมศึกษา)

น้อยกว่า 80 คน (ขนาดเล็ก)

80 – 150 คน (ขนาดกลาง)

มากกว่า 150 คน (ขนาดใหญ่)

13. จำนวนห้องเรียนจำแนกตามระดับชั้น

ชั้นเด็กเล็ก จำนวน.....ห้อง จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน.....ห้อง

ชั้นอนุบาลปีที่ 1 จำนวน.....ห้อง จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน...ห้อง

ชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน.....ห้อง จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน...ห้อง

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวน.....ห้อง จัดเป็นชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน...ห้อง

14. จำนวนครูในระดับก่อนประถมศึกษา มีจำนวน.....คน

เป็นครูที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก จำนวนคน

เป็นครูการศึกษาพิเศษ จำนวนคน

15. จำนวนนักเรียนในระดับก่อนประถมศึกษา มีจำนวน.....คน

เป็น นักเรียนชาย.....คน

เป็น นักเรียนหญิง.....คน

16. จำนวนเด็กออทิสติกในระดับก่อนประถมศึกษา มีจำนวน.....คน

เป็น นักเรียนชาย.....คน

เป็น นักเรียนหญิงคน

ตอนที่ 3

สภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

งานวิชาการ

17. โรงเรียนของท่านมีการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะดำเนินการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี ดำเนินการโดย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก

ผู้บริหารศึกษาหาความรู้และความเข้าใจในธรรมชาติของเด็กออทิสติก

พัฒนาครูและบุคลากรในโรงเรียนมีความรู้และเข้าใจธรรมชาติของเด็กออทิสติก

จัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนรับผิดชอบ เรื่อง การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก

มีการชี้แจงให้ ครู บุคลากร นักเรียนทั่วไป และผู้ปกครอง ทราบเกี่ยวกับจุดเด่นจุดด้อย
ของเด็กออทิสติก

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

18. โรงเรียนของท่านได้มีการดำเนินการ เพื่อเป็นการสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็ก

ออทิสติกหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามีการดำเนินการลักษณะใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จัดหาเอกสารและสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับครู

จัดสรรงบประมาณสนับสนุน

ส่งเสริมให้มีบริการช่วยเหลือในการซ่อมเสริมและปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อย่างเป็นระบบ

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

19. โรงเรียนของท่านจัดการเรียนร่วมในรูปแบบใด (ตอบเพียง 1 ข้อ)

ไม่ทราบ

เรียนร่วมในชั้นปกติ

เรียนร่วมในชั้นปกติและมีครูการศึกษาพิเศษให้คำแนะนำปรึกษา

เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเวียนสอน

เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเสริมวิชาการ

ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติและเรียนร่วมบางเวลา

เรียนในชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติ

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

20. โรงเรียนของท่านมีการวางแผนการจัดหลักสูตร/โปรแกรมการสอนสำหรับเด็กออทิสติกหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี ผู้ที่มีส่วนร่วมในการวางแผนคือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ผู้บริหาร

คณะครู

ผู้ปกครอง

ผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กออทิสติก

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

21. ปัจจุบันโรงเรียนของท่านใช้หลักสูตร (แนวการจัดประสบการณ์) ไດในชั้นเรียนร่วม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

หลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540

หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

22. โรงเรียนของท่านมีเป้าหมายในการจัดกิจกรรมการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างให้เด็กปกติมีเจตคติที่ดีต่อเด็กออทิสติก

จัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กออทิสติกรู้จักปรับตัว

จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้สำหรับเด็กออทิสติก

จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะในการดำรงชีวิต

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

23. โรงเรียนของท่านให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกหรือไม่

ไม่ให้

ให้

ถ้าให้ ดำเนินการในลักษณะใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เป็นผู้ร่วมให้ข้อมูลด้านการจัดสภาพการเรียนการสอน

เป็นผู้ร่วมให้ข้อมูลด้านการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็ก

เสนอความคิดเห็นที่ได้รับจากการเข้ารับการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงาน

ให้ข้อเสนอแนะด้านความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา
ของโรงเรียน

จัดทำโครงการ/กิจกรรม พัฒนาการเรียนการสอน

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

24. โรงเรียนของท่านมีแนวจัดการเรียนการสอนที่ใช้ในชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี ดำเนินการดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

การใช้แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

การใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)

การใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเด็กออทิสติก

การเปิดโอกาสให้เด็กออทิสติกทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตัวเอง

การจัดให้เด็กออทิสติกมีโอกาสร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นทุกกิจกรรม

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

25. โรงเรียนของท่านมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กออทิสติกหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามีใครเป็นผู้จัดทำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ผู้บริหาร

ครูประจำชั้น

ผู้ปกครองเด็กออทิสติก

ผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์

ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารให้รับผิดชอบดูแลการจัดการเรียนร่วม

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ท่านได้ข้อมูลจากแหล่งใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ข้อมูลจากครูประจำชั้นที่เคยสอนเด็ก

ข้อมูลทางการแพทย์

ข้อมูลจากผู้ปกครองเด็ก

ข้อมูลจากการคัดแยกเด็ก

ข้อมูลจากแบบรายงานผลพัฒนาการของเด็ก (กรณีที่มีการส่งต่อขึ้นชั้นต่อไป)

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

26. โรงเรียนของท่านมีการกำหนดเวลาในตารางกิจกรรมประจำวันในชั้นเรียนร่วมมีความเหมาะสมหรือไม่

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม

ถ้าไม่เหมาะสมเนื่องมาจากสาเหตุใด (ตอบเพียง 1 ข้อ)

เวลาในการทำกิจกรรมน้อยเกินไป

เวลาในการทำกิจกรรมมากเกินไป

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

27. โรงเรียนของท่านมีการจัดหาสื่อการเรียนการสอนด้วยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- โรงเรียนจัดซื้อ จัดหา
- ครูผู้สอนจัดทำเอง
- ได้รับการบริจาค
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

28. ผู้ดำเนินการจัดซื้อและจัดหา สื่อ เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ ที่ใช้ในชั้นเรียนร่วม โรงเรียนของท่านคือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ผู้บริหาร
- หัวหน้าฝ่ายวิชาการ
- ครูประจำชั้น
- ผู้รับผิดชอบโครงการเรียนร่วม
- คณะครูที่สอนระดับอนุบาลร่วมกัน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

29. โรงเรียนของท่านมีการจัดและนำเทคนิค วิธีการ อุปกรณ์ หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ มาช่วยในการจัดการเรียนร่วมหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี ประยุกต์เอาเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้โดย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- การใช้ VDO
- เทปเพลง เทปนิทาน
- การใช้โรงละครหุ่นชนิดต่าง ๆ
- คอมพิวเตอร์ช่วยสอน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

30. โรงเรียนของท่านมีการจัดมุมประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กออทิสติกหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี มุมใดที่ท่านคิดว่าเป็นประโยชน์ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

มุมทักษะชีวิต

มุมบทบาทสมมติ

มุมหนังสือ

มุมอื่น ๆ (โปรดระบุ).....

31. โรงเรียนของท่านดำเนินการประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออทิสติก โดยใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

มอบหมายให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ติดตามประเมินผล

มอบหมายให้ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้ติดตามประเมินผล

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

32. โรงเรียนของท่านใช้วิธีปฏิบัติในการดำเนินการประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออทิสติก อย่างไร (ตอบเพียง 1 ข้อ)

ประเมินย่อยตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล

ประเมินรวมกับเพื่อนในชั้นเรียน

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

33. โรงเรียนของท่านใช้วิธีการในการดำเนินการประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนในชั้นเรียนร่วมอย่างไร

ไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- การสังเกต
- การตรวจผลงานของนักเรียน
- การสอบปฏิบัติ
- ดูจากเพิ่มสะสมผลงานเด็ก
- การสอบปากเปล่า
- การสอบโดยข้อสอบ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

34. โรงเรียนของท่านมีการดำเนินการในการสร้างเครื่องมือประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนออกทิสติก

อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ให้ครูประจำชั้นเป็นผู้สร้าง โดยครูวิชาการโรงเรียน/ผู้บริหารเป็นผู้ตรวจสอบ
- ให้ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้สร้าง โดยครูวิชาการโรงเรียน/ผู้บริหารเป็นผู้ตรวจสอบ
- ครูประจำชั้นเป็นผู้สร้างโดยไม่มีใครเป็นผู้ตรวจสอบ
- ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้สร้างโดยไม่มีผู้ตรวจสอบ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

35. โรงเรียนของท่านมีการดำเนินการนิเทศและติดตามผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูประจำชั้นที่มีการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามีดำเนินการโดยใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ผู้บริหารโรงเรียน

หัวหน้าฝ่ายวิชาการของโรงเรียน

ผู้รับผิดชอบโครงการจัดการเรียนร่วม

คีษานิเทศก์จาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ดำเนินการด้วยวิธีการใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

การสัมภาษณ์

การเยี่ยมชั้นเรียน

การสังเกตการสอน

การสังเกตการสอน

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

กำหนดระยะเวลาที่ใช้เป็น อย่างไร (ตอบเพียง 1 ข้อ)

ไม่มีกำหนดแน่นอน

อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

36. โรงเรียนท่านได้พบปัญหาในการบริหารงานวิชาการหรือไม่

ไม่พบ

พบ

ถ้าท่านพบ ท่านพบปัญหาในเรื่องใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- นโยบายของโรงเรียนในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกไม่ชัดเจน
- บุคลากรไม่เข้าใจนโยบายของโรงเรียนในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก
- หลักสูตรที่ใช้ยังไม่เหมาะสม
- ครูผู้สอนไม่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมให้กับเด็กออทิสติกได้
- ครูขาดความรู้เรื่องการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของเด็กออทิสติก
- ครูขาดความรู้ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ประเมินพัฒนาการเด็กออทิสติก
- ครูขาดทักษะในการเลือกสื่อและอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่จะสอน
- ครูขาดทักษะในการเลือกสื่อและอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของเด็กออทิสติก
- เน้นการเรียนการสอนวิชาการมากเกินไป
- เนื้อหาที่กำหนดในแผนการสอนไม่เหมาะสมกับเวลา
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของเด็กออทิสติก
- โรงเรียนขาดการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมในการจัดเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก
- ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP.)
- ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP.)
- โรงเรียนขาดการนิเทศการสอนแก่ครูผู้สอนในชั้นเรียนร่วม
- โรงเรียนขาดบริการจัดการสอนซ่อมเสริมให้กับเด็กออทิสติก
- โรงเรียนขาดการให้ความช่วยเหลือแนะนำครูในการแก้ปัญหา
- โรงเรียนขาดการจัดให้มีการอบรมหรือให้ความรู้ทางวิชาการแก่ครูที่สอนในชั้นเรียนร่วม
- โรงเรียนขาดสื่อการเรียนการสอน ซึ่งต้องใช้มากกว่าปกติในชั้นเรียนร่วม

- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

งานบุคลากร

37. สถานภาพปัจจุบันของครูที่ทำการสอนระดับก่อนประถมศึกษาของท่าน

วุฒิการศึกษา

- มีวุฒิทางด้านอนุบาลศึกษา / ปฐมวัย จำนวน.....คน
 มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ จำนวน.....คน
 ไม่มีวุฒิทางด้านอนุบาลศึกษา / ปฐมวัย/ การศึกษาพิเศษ จำนวน.....คน

การฝึกอบรม

- ผ่านการอบรม / สัมมนา ด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน.....คน
 ไม่เคยผ่านการอบรม / สัมมนา ด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน.....คน

38. โรงเรียนของท่านมีเกณฑ์คัดเลือกครูเข้าสอนในชั้นเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- พิจารณาคุณวุฒิทางการศึกษา
 เคยได้รับการอบรม / สัมมนา เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก
 พิจารณาจากประสบการณ์ในการทำงาน
 ถามความสมัครใจ / ความสนใจของครู
 พิจารณาจากความถนัดและความสามารถของครู
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

39. โรงเรียนของท่านมีการเตรียมการเพื่อช่วยให้บุคลากรปฏิบัติงานด้านการเรียนร่วมหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี เตรียมการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จัดประชุมชี้แจงให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบจุดมุ่งหมายและแนวทางปฏิบัติในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก รวมถึงรู้และเข้าใจธรรมชาติของเด็กออทิสติก

ส่งครูเข้ารับการอบรม

เตรียมเอกสารทางวิชาการสำหรับศึกษาค้นคว้า

เตรียมสื่อการเรียนการสอน

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

40. โรงเรียนของท่านมีวิธีการส่งเสริมให้ครูดำเนินการจัดกิจกรรมเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี ใช้วิธีการใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ส่งครูเข้ารับการอบรมทางวิชาการ

ส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเด็กออทิสติก

พาครูไปทัศนศึกษาดูงาน โรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการจัดเด็กออทิสติกเรียนร่วม

จัดครูผู้ช่วยให้เพียงพอ

จัดงบประมาณในการดำเนินงาน

จัดหาวัสดุ อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก สนับสนุน

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

41. โรงเรียนของท่านมีการบำรุงขวัญบุคลากรที่จัดการสอนในชั้นเรียนร่วมหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี ใช้วิธีการใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เพิ่มสวัสดิการให้

จัดทัศนศึกษา

ให้เงินประจำตำแหน่ง

การจัดสังสรรค์

บำเหน็จความชอบแก่ครูที่มีผลงานตามความเป็นจริง

ประกาศเกียรติคุณยกย่องคุณความดีของครู

จัดสภาพห้องทำงานของครูให้สะดวกสบาย

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

42. โรงเรียนของท่านดำเนินการในการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์ ในด้านใด

บ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

การเขียนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

การปรับพฤติกรรม

ความรู้เรื่องธรรมชาติเด็กออทิสติก

ความเข้าใจในจิตวิทยาเด็กออทิสติก

กลวิธีและเทคนิคการสอนและการจัดกิจกรรมใหม่ ๆ

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

43. โรงเรียนมีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของครูหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี ดำเนินการในลักษณะใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

แต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน

ใช้ใบประเมินผลของโรงเรียน

ให้จัดทำเป็นรายงานการปฏิบัติงาน

การสังเกต

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

44. โรงเรียนท่านได้พบปัญหาในการบริหารงานบุคลากรหรือไม่

ไม่พบ

พบ

ถ้าท่านพบปัญหา ท่านพบปัญหาในเรื่องใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

โรงเรียนมีการเปลี่ยนแปลงบุคลากรบ่อยครั้ง

โรงเรียนขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ

โรงเรียนขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก

ครูผู้สอนและดูแลเด็กออทิสติกขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

ครูขาดประสบการณ์ในการสอนเด็กออทิสติก

ขาดความร่วมมือของครูในโรงเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนเด็กออทิสติก

ครูที่สอนเด็กออทิสติกขาดการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

โรงเรียนขาดการเพิ่มพูนทักษะแก่ครูผู้สอน

โรงเรียนมีเอกสารทางวิชาการเพื่อเพิ่มพูนความรู้แก่ครูไม่เพียงพอกับความต้องการ

การจัดครูเข้าสอนในชั้นเรียนร่วมไม่เหมาะสมตามความสามารถของครู

ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องเทคนิคและวิธีสอนเด็กนักเรียนในชั้นเรียนร่วม

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

.....

.....

งานกิจการนักเรียน

45. โรงเรียนของท่านให้ใครเป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดเกณฑ์และเสนอแนะการพิจารณาปรับ

เด็กออกทัศนคติ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ผู้บริหารโรงเรียน

หัวหน้างานวิชาการ

ผู้รับผิดชอบโครงการจัดการเรียนร่วม

ครูผู้สอน

ครูการศึกษาพิเศษ

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

46. โรงเรียนของท่านมีวิธีการคัดแยกเด็กออกทัศนคติหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี ใช้วิธีการคัดแยกโดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

ใช้แบบสำรวจประเมินค่า

ใช้การสังเกตโดยครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือผู้ใกล้ชิด

ปรัชญาแพทย์ หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ใครเป็นผู้ดำเนินการคัดแยกเด็กออทิสติก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ผู้บริหาร
- ครูประจำชั้น
- คณะกรรมการที่ผู้บริหารแต่งตั้งขึ้น
- ผู้ปกครองเด็กออทิสติก
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

47. โรงเรียนของท่านมีการจัดเด็กออทิสติกเข้าชั้นเรียนอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- จัดตามความสามารถเด็ก
- จัดตามหลักการอนุบาลศึกษา เช่น เกณฑ์อายุของเด็ก
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

48. โรงเรียนของท่านจัดจำนวนเด็กนักเรียนต่อครูในชั้นเรียนร่วม เป็นอย่างไร (ตอบเพียง 1 ข้อ)

- 11-15 คน : ครู 1 คน
- 16-20 คน : ครู 1 คน
- 21-25 คน : ครู 1 คน
- 26-30 คน : ครู 1 คน
- 31-35 คน : ครู 1 คน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

49. โรงเรียนของท่านจัดจำนวนเด็กออทิสติกในชั้นเรียนร่วม เป็นอย่างไร (ตอบเพียง 1 ข้อ)

- 1 คน : 1 ห้องเรียน
- 2 คน : 1 ห้องเรียน
- มากกว่า 2 คน : 1 ห้องเรียน

50. โรงเรียนของท่านมีการดำเนินการจัดบริการอาหารกลางวันเป็นการเฉพาะให้แก่เด็กออทิสติกหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี ดำเนินการอย่างไรโดยวิธี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จัดให้เหมือนเด็กปกติ

จัดแยกเฉพาะเป็นรายบุคคล โดยไม่มีการเปลี่ยนรายการอาหาร

จัดเมนูพิเศษสำหรับเด็กออทิสติกซึ่งจะไม่มีการเปลี่ยนรายการอาหารบ่อยเหมือนเด็กปกติ

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

51. โรงเรียนของท่านได้จัดให้มีห้องเพื่อพัฒนาเด็กออทิสติกหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี จัดให้มีห้องลักษณะใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ห้องสำหรับซ่อมเสริมให้แก่เด็กออทิสติก

ห้องกายภาพบำบัด

ห้องฝึกพูดและแก้ไขการพูด

ห้องดนตรีบำบัด

ห้องฝึกทักษะชีวิตประจำวัน

สระว่ายน้ำ

อื่น ๆ (โปรดระบุ)

52. โรงเรียนของท่านได้มีบริการพิเศษเพื่อพัฒนาเด็กออทิสติกหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี บริการในสาขาใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

แพทย์มาตรวจสุขภาพ

นักจิตวิทยาสำหรับช่วยเหลือเด็กออทิสติก

นักกิจกรรมบำบัดมาฟื้นฟูสมรรถภาพให้แก่เด็กออทิสติก

นักแก้ไขการพูดมาฝึกพูดและแก้ไขการพูดให้แก่เด็กออทิสติก

นักสังคมสงเคราะห์มาให้บริการแนะแนวและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กออทิสติก

มีครูพี่เลี้ยงเพิ่มพิเศษประจำห้องเรียนทุกห้องที่มีเด็กออทิสติกเรียนร่วมอยู่

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

53. โรงเรียนของท่านได้มีการส่งเสริมให้เด็กออทิสติกเข้าร่วมในกิจกรรมหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี ส่งเสริมให้เข้าร่วมในกิจกรรมใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กิจกรรมทางศาสนา

กีฬานักเรียน

ทักษะศึกษา

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

54. โรงเรียนของท่านมีวิธีติดตามผลนักเรียนที่จบการศึกษาอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ไม่มีการติดตาม

สอบถามจากครู-อาจารย์

สอบถามจากผู้ปกครอง

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

55. โรงเรียนท่านได้พบปัญหาในการบริหารงานกิจการนักเรียนหรือไม่

ไม่พบ

พบ

ถ้าท่านพบปัญหา ท่านพบปัญหาในเรื่องใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ขาดความรู้เรื่องการคัดแยกเด็ก

มีปัญหาในการจัดเด็กเข้าชั้นเรียน

ขาดการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ร่วม

ขาดการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการจัดบริการพิเศษด้านต่าง ๆ

กิจกรรมพิเศษมีมากเกินไป

เด็กออกทัศนศึกษาด้วยความพร้อมในการร่วมกิจกรรม

จำนวนนักเรียนต่อครู ไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ร่วม

จำนวนครูผู้ช่วยมีไม่เพียงพอ

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

.....

.....

งานธุรการ การเงิน และพัสดุ

56. โรงเรียนของท่านมีสภาพการดำเนินงานธุรการเป็นอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

มีการจัดเก็บเอกสารเป็นระบบ มีทะเบียนรับ-ส่งหนังสือถูกต้องและเป็นปัจจุบัน

จัดวางระบบเกี่ยวกับงานทะเบียน บุคลากร ครูภัณฑ์และอาคารสถานที่

มีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ใช้ในงานธุรการและงานบริหาร

มีคู่มือในการปฏิบัติงานและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับงานธุรการ

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

57. โรงเรียนของท่านมีการจัดการการบริหารงานการเงินอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้วางแผนการจ้ดงบประมาณและการใช้จ่ายเงินของโรงเรียนเอง
- ผู้บริหารกำหนดนโยบายการจ้ดงบประมาณ ส่วนการใช้จ่ายเงินมอบให้ผู้จัดการและครูใหญ่เป็นผู้รับผิดชอบ
- มีคณะกรรมการการเงินของโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการวางแผนใช้จ่ายเงินและความคุม
- ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บและการใช้จ่ายเงินโดยตรง
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

58. โรงเรียนของท่านมีแผนการบริหารการเงินในการจัดการเรียนร่วมหรือไม่

- ไม่มี
- มี

ถ้ามี ดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- วางแผนการใช้จ่ายเงินตามแผนปฏิบัติการประจำปี
- มีการระบุผู้รับผิดชอบงานการเงินเป็นลายลักษณ์อักษร
- มีการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบของโรงเรียน
- มีการกำกับ เร่งรัด ติดตาม การใช้จ่ายเงินตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพ
- มีการจัดทำหลักฐานการเงิน และบัญชีแยกตามประเภท ตามกฎของกระทรวง
- มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับงานด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม
- มีการวิเคราะห์การใช้จ่ายเงิน และนำผลวิเคราะห์ไปใช้ปรับปรุงแผนการใช้จ่ายเงิน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

59. โรงเรียนของท่านมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี การจัดสรรงบประมาณเหมาะสมเพียงใด (ตอบเพียง 1 ข้อ)

เหมาะสมดีแล้ว

น้อยเกินไป

มากเกินไป

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

60. โรงเรียนของท่านได้อำนวยความสะดวกให้แก่บุคลากรด้านพัสดุในลักษณะใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สำรวจความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของคุณ

จัดซื้อและจัดหาพัสดุ ครุภัณฑ์ให้เพียงพอต่อการใช้งาน

จัดเจ้าหน้าที่เบิกจ่ายพัสดุไว้โดยเฉพาะ

จัดห้องปฏิบัติงานให้เหมาะสมแก่เจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้มาใช้บริการ

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

61. โรงเรียนของท่านมีการจัดสรรสัดส่วนด้านพัสดุที่ใช้ประกอบการสอนเป็นพิเศษ สำหรับการจัดการเรียนร่วมในแต่ละปี หรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี มีจำนวนเพียงพอหรือไม่ (ตอบเพียง 1 ข้อ)

ไม่เพียงพอ

เพียงพอ

บางอย่างไม่เพียงพอ

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

62. โรงเรียนท่านได้พบปัญหาในการบริหารงานธุรการ การเงิน และพัสดุหรือไม่

ไม่พบ

พบ

ถ้าท่านพบปัญหา ท่านพบปัญหาในเรื่องใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ขาดการสนับสนุนงบประมาณจากฝ่ายบริหารในการจัดการเรียนร่วม

ขาดงบประมาณที่ใช้ในการผลิตสื่อการสอน

ขาดพัสดุที่จะนำมาใช้ทำอุปกรณ์การเรียนการสอน

ขาดการสนับสนุนช่วยเหลือจากโรงเรียนในการจัดหาพัสดุ อุปกรณ์

ขาดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ด้านธุรการ การเงิน และพัสดุ

ไม่มีการจัดระบบข้อมูลของเด็กออทิสติก

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

.....

.....

งานอาคารสถานที่

63. ที่ตั้งอาคารเรียนโรงเรียนของท่านมีสิ่งกีดขวางการเรียนการสอนหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี ได้แก่สิ่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เสี่ยง

คว้น

กลิ่น

ฝุ่นละออง

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

64. โรงเรียนของท่านได้มีการปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกหรือไม่ อย่างไร

ไม่มี

มี

ถ้ามี ดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จัด / เก็บสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายให้พ้นจากการคว้า / หยิบ

ลดสิ่งเร้าที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

จัดสภาพแวดล้อมและสิ่งของต่าง ๆ ไว้ที่เดิมเสมอ เพื่อฝึกความคุ้นเคยและความเป็นระเบียบ

จัดสภาพแวดล้อมไม่ให้มีแสงเสียงที่รบกวนเด็กออทิสติกบางคน

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

65. โรงเรียนของท่านมีการปรับห้องเรียนเพื่อให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี ดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลดมุมที่จะเป็นการส่งเสริมพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

มีขนาดพอเหมาะกับจำนวนนักเรียน และกิจกรรม

มีแสงสว่างเพียงพอ

มีการจัดโต๊ะเรียนและเก้าอี้ให้สะดวกต่อการเคลื่อนไหว

มีการจัดที่นั่งเหมาะกับลักษณะพฤติกรรมของเด็ก

มีการป้องกันสิ่งเร้าจากภายนอกรบกวนสมาธิเด็ก

มีการจัดเก็บวัสดุอันตรายใส่ตู้ให้มิดชิด

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

66. โรงเรียนของท่านได้มีการจัดบริเวณโรงเรียนเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี ดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ล้อมรั้วบริเวณที่เป็นอันตราย

ดูแลความปลอดภัยในจุดต่าง ๆ ที่เด็กออทิสติก อาจเกิดอุบัติเหตุได้

จัดที่เฉพาะสำหรับเด็กออทิสติกรับประทานอาหาร

ปรับบริเวณสนามเด็กเล่นให้เด็กออทิสติกร่วมเล่นได้อย่างปลอดภัย

ปรับลักษณะเครื่องเล่นให้เด็กออทิสติกร่วมเล่นได้อย่างปลอดภัย

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

67. โรงเรียนของท่านมีการจัดหรือปรับปรุงสถานที่เพื่อเอื้อต่อการเรียนร่วม สำหรับเด็กออทิสติกหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามี ดำเนินอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จัดห้องเรียนร่วมให้อยู่ชั้นล่างของอาคารเรียน

สร้างห้องน้ำห้องส้วมอยู่ในห้องเรียน

สร้างห้องน้ำห้องส้วมอยู่นอกห้องเรียนแต่อยู่ในอาคารเรียน

ไม่จัดให้มีสิ่งของที่มีลักษณะหมุนได้ในบริเวณห้องเรียนหรืออาคารเรียน

จัดห้องเรียนให้อยู่ใกล้ห้องบริการพิเศษ เช่น ห้องฝึกพูด ฯลฯ

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

68. โรงเรียนท่านได้พบปัญหาในการดำเนินงานการบริหารงานอาคารสถานที่หรือไม่

ไม่พบ

พบ

ถ้าท่านพบปัญหา ท่านพบปัญหาในเรื่องใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ผู้บริหารขาดประสบการณ์ในการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกได้
- ผู้บริหารขาดการประสานงานกับคณะครูในการร่วมกันปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียน
- จำนวนห้องมีจำกัด
- อาคารสถานที่คับแคบ
- ไม่สามารถควบคุมสิ่งรบกวนการเรียนการสอนได้
- ไม่สามารถปรับห้องเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกได้
- ไม่สามารถปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกได้
- การจัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ยังไม่ดีพอ
- การจัดมุมต่าง ๆ ในห้องเรียนไม่เหมาะสมกับการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมและพัฒนาการ ของเด็กออทิสติก ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจและสติปัญญา
- การเอาใจใส่ในเรื่องสภาพ ความสะดวก และความปลอดภัย ของห้องเรียน อาคารเรียนยังไม่เพียงพอ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

69. โรงเรียนของท่านมีการเผยแพร่ข้อมูลกับชุมชน เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนหรือ

ไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามีดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จัดทำคู่มือสำหรับผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูและช่วยเหลือเด็กออทิสติก

จัดโครงการให้ความรู้เรื่องการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกแก่ผู้ปกครองเด็กปกติและ
ประชาชนทั่วไปเพื่อความเข้าใจและยอมรับเด็กออทิสติกในสังคม

รายงานความสำเร็จ ปัญหา และอุปสรรคเกี่ยวกับการเรียนการสอนของเด็กออทิสติก
ทราบเป็นระยะ

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

70. โรงเรียนของท่านมีการจัดให้ชุมชนเข้ามามีกิจกรรมร่วมเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการ

สอนหรือไม่

ไม่มี

มี

ถ้ามีดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

มีโครงการประสานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองเด็กออทิสติกเพื่อแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นและการดูแลเด็กออทิสติกร่วมกัน

จัดกิจกรรมนันทนาการระหว่างเด็กออทิสติก ครู นักเรียน ผู้ปกครองและบุคลากรอื่น
ในโรงเรียนเพื่อประสานความเข้าใจและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

จัดให้ผู้ปกครองอาสาสมัครมาช่วยกิจกรรมของโรงเรียน

ไปเยี่ยมบ้านนักเรียน

เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามาชมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

เชิญบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในชุมชนเข้ามาเป็นวิทยากร

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

71. โรงเรียนของท่านมีการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ไม่มีการเข้าร่วม
- ส่งตัวแทนครูเข้าร่วมรับผิดชอบกิจกรรมชุมชน
- นำนักเรียนทำกิจกรรมร่วมกับชุมชนในบางโอกาส เช่น การแสดงต่าง ๆ
- ผู้บริหาร/ครู ร่วมกันเป็นวิทยากร
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

72. โรงเรียนของท่านมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูล การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็ก

ออทิสติกให้ผู้ปกครอง ชุมชน และบุคลากรในโรงเรียนเข้าใจหรือไม่

- ไม่มี
- มี

ถ้ามี ดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ประชุมผู้ปกครอง
- จัดทำจุลสาร วารสาร เผยแพร่
- ทำหนังสือแจ้งข่าว
- ผ่านทางสื่อมวลชน เช่น วิทยุ เสียงตามสาย และหนังสือพิมพ์
- ทาง web site ของโรงเรียน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

73. โรงเรียนของท่านมีการประสานงานกับหน่วยงานใดในการจัดการเรียนร่วม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ไม่มีการติดต่อ
- ศูนย์สุขวิทยาจิต
- ศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง
- กองการศึกษาเพื่อคนพิการ
- โรงเรียนปกติที่มีเด็กออทิสติกเรียนร่วม
- โรงเรียนเฉพาะทาง
- โรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับเด็กออทิสติก
- สถาบันราชภัฏ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

74. โรงเรียนท่านได้พบปัญหาในการดำเนินงานการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนหรือไม่

ไม่พบ

พบ

ถ้าท่านพบปัญหา ท่านพบปัญหาในเรื่องใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ผู้ปกครองนักเรียนปกติขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนร่วม
- ผู้ปกครองนักเรียนปกติไม่ให้ความสนับสนุนให้ลูกเรียนร่วมกับเด็กออทิสติก
- ผู้ปกครองเด็กออทิสติกขาดความรู้ความสามารถในการช่วยเหลือด้านการเรียนของเด็กที่บ้าน
- การประชาสัมพันธ์ยังไม่ดีพอ
- ชุมชนไม่เข้าใจถึงการเรียนร่วมของเด็กออทิสติก
- ชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อตอบสนองการจัดกิจกรรมการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก
- โรงเรียนเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนน้อยเกินไป
- บุคลากรในโรงเรียนไม่ร่วมมือในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งที่ท่านสละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวณพาลี อินทสุต เกิดวันพุธที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ.2516 ที่ กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาบัณฑิต สาขาบริหารสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อปีการศึกษา 2537 และเข้าศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2544 ปัจจุบันเป็นผู้จัดการโรงเรียนอินทสุตศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย